

* ความเบิกบาน ร่าเริง สบายใจ
นั้นแหละคือ พุทธะ
แต่ความหมักหมมเรื่องไม่สบายใจ
วุ่นใจไว้ในจิตนั้นต่างหาก
คือ กิเลสตัวสำคัญร้ายกาจ
จะต้องรู้จักกิเลส
แล้วสาวหาเหตุมันให้ได้
และทำความเข้าใจมันให้ถึงที่สุด
แล้วเราจะโปร่งใจ
เบิกบาน ร่าเริง สบายใจ
เป็น “พุทธะ”

© สมณะโพธิรักษ์.

ปีใหม่ พลิกกายใจให้ศาสนา

ยิ่งโลกวิปริต บ้านเมืองวิกฤติมากขึ้นเท่าใด พ่อท่านก็ยิ่งทุ่มเทร่างกาย แรงใจ เพื่อดับยุคเข็ญ โดยไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย และความอ่อนโรยของสังขารแต่อย่างใด แม้งานจะเพิ่มขึ้นทุกด้าน แต่ท่านก็ยังเพิ่มการแสดงธรรม จนมีรายการประจำครั้งละ ๒ ชม. เกือบทุกวัน ใน ๑ สัปดาห์ แม้จะเทศน์ไป ทั่วทั้งจาม ไม่ต่างอะไรกับหมอน้ำกำลังจะเดือด ถึงพวกเราจะขอต่อรองยังงี้ๆ พ่อท่านก็ไม่ยอมหยุดยอมพัก ท่านยังคงขึ้นเทศน์ตามรายการทุกวัน จนหัวดและโหนอยไปเองอย่างน่าอัศจรรย์ สำหรับคนในวัยใกล้ๆจะ ๗๕ ปีเต็ม

ชาวโศกทุกคนสามารถช่วยลดความเหน็ดเหนื่อยของพ่อท่านได้เป็นอย่างดี ถ้าพวกเราจะมี “สาราณียธรรม” ต่อกัน โดยเฉพาะในข้อ “ไม่ทะเลาะกัน” (อวิวาหะ) และ “สามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน” (เอกิภาวะ) แต่เพราะความรู้ไม่เท่ากันใน “อรุปัตตา” อันเป็นตัวพาให้วังแตก จนรวมตัวกันไม่ติด **เพราะไปหลงยึดติดกับความคิดของข้าฯ ศักดิ์ศรีของข้าฯ ความเชื่อหรือทฤษฎีของข้าฯ ซึ่งยิ่งเก่ง ยิ่งแน่ ยิ่งประสบความสำเร็จได้มากเท่าไร อรุปัตตาก็ยิ่งจะร้ายกาจมากไปเท่านั้น** หากไม่รู้ไม่เท่าไม่ทัน

แต่ก่อน**คุณบิ๊ต**ชอบฟังเพลงและทำงานไปพร้อมๆกัน แต่พอมายู่วัด คุณบิ๊ตพัฒนาการจากฟังเพลงมาเป็นฟังธรรมะและทำงานไปพร้อมๆกัน จนติดธรรมะ เขาจะรู้สึกไม่ชอบหน้า พวกที่ติดตามข่าวการเมือง เพราะบางทีแทนที่จะได้ฟังธรรมให้ทะลุทะลวง ก็มาถูกพวกฟุ้งซ่านกับการเมืองเปลี่ยนช่องธรรมะไป คุณบิ๊ตแสนเสียดาย **“โอกาสทอง”**ของการฟังธรรม และแสนสงสารพวกมิถุนาธิฐิตีที่ละเลยการฟังธรรม

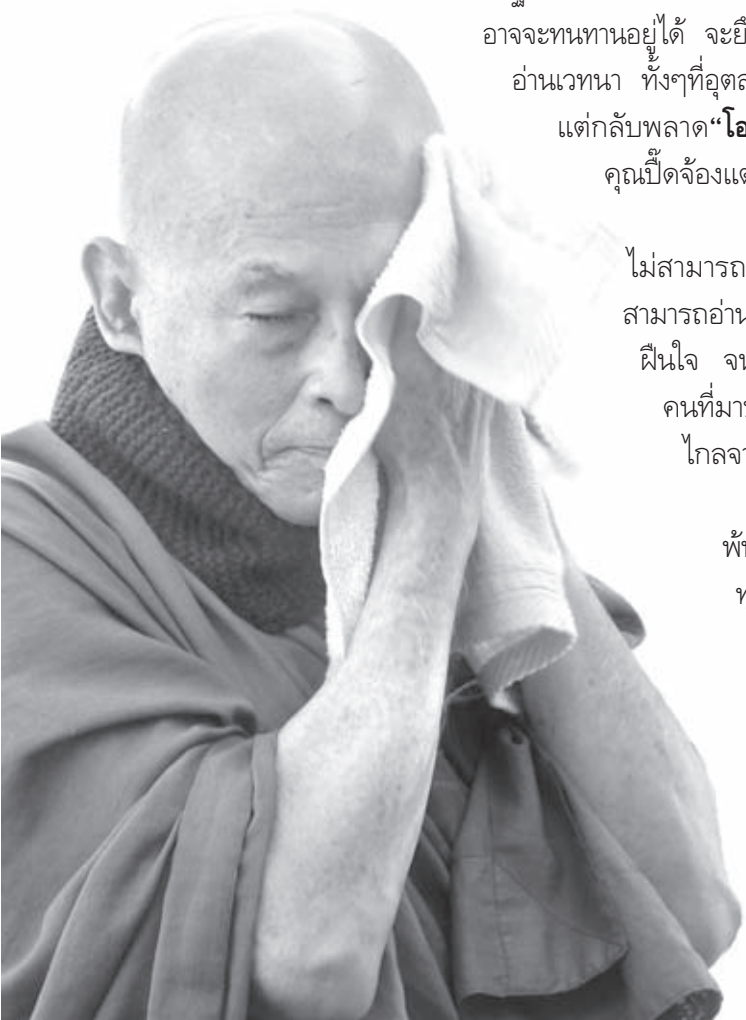
ถ้าคุณบิ๊ตรู้เท่าทันค่ายกลของอรุปัตตา ก็จะมีฐานสงบเป็นเครื่องรองรับ อรุปัตตาก็ยิ่งจะแก้กลร้ายกาจ จนใครๆไม่อาจจะทนทานอยู่ได้ จะยึดติดอยู่แค่ความถูกความผิด จนไม่สามารถอ่านจิตอ่านนวนทนา ทั้งๆที่อุตสาหะฟังธรรมะไว้มากมาย เพื่อให้ถึงจิต ถึงปรมัตถ์ แต่กลับพลาด **“โอกาสทอง”**ของการปฏิบัติ เพราะอรุปัตตาของคุณบิ๊ตจ้องแต่จะฟังปริยัติให้ได้ตั้งใจตนเท่านั้น

ที่ไดยินดีต่อการทะเลาะเบาะแว้ง แสดงว่าที่นั้นๆ ไม่สามารถอ่านจิต อ่านปรมัตถ์ของตนได้ และคนที่จะสามารถอ่านจิต อ่านปรมัตถ์ของตนได้ ก็เพราะหมั่นฝึกใจฝึนใจ จนได้เห็นทุกข์และทำความพ้นทุกข์ให้เกิดขึ้น ส่วนคนที่มาปฏิบัติธรรมเพื่อให้ได้ตั้งใจ ให้สนใจตน ย่อมห่างไกลจากการเห็นทุกข์และความพ้นทุกข์ยิ่งนัก

ทุกๆครั้งที่เราได้ฝึนใจ ได้เห็นทุกข์ ได้พ้นทุกข์ นั่นคือเรากำลังได้พลิกกาย พลีใจให้กับศาสนา ทุกครั้งไป ใช้นิยม...บิ๊ต !?

 คณะผู้จัดทำ

ขออภัย ฉบับที่แล้ว ลงข่าวโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช ว่าเป็นปี ๒๕๕๑ **ขอแก้เป็น ปี ๒๕๕๐**

* ขอความสุขที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืน จงมีแด่มวลมนุษยชาติ

ความสุขที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืน คือ โลกุดรสุข ประับสุขยัง ยิ่งใหญ่ ยั่งยืน

กลิ่นไอบุญญา ๕ ธันวาคมมหาธา๕๐ ยังไม่ทันจาง สัมมาสิกขาชั้นปีที่ ๓ ของชาวอโศกทั่วประเทศทั้ง ๗๘ ชีวิต ก็ต้องเตรียมเดินทางมาสั่งสมบุญบารมี ร่วมบุญช่วยกันเตรียมพื้นที่จัดงานตลาดอาริยะปี'๕๑ ที่บ้านราชเมืองเรือ บ้านไม้เมืองหิน จ.อุบลราชธานี ร่วมกันเข้าค่าย ระหว่างวันที่ ๑๖-๒๐ ธันวาคม'๕๐ ที่มที่เลี้ยงพาน้องเตรียมงาน ต่างประทับใจในความมีพลังของวัยรุ่น โดยเฉพาะ สัมมาสิกขาม.๓ ฝ่ายหญิง ปีนี้โชคดีหลายชั้น ได้ไปตัดไม้ยูคาฯ และไปตัดไม้ไผ่ ในขณะที่สัมมาสิกขาม.๓ ฝ่ายชาย ออกไปชนพางกัน กระบวนการกลุ่มของทั้งสองฝ่ายมีรสชาติไม่แพ้กัน แต่ที่สำคัญงานนี้ที่มฝ่ายหญิงได้พิสูจน์พลังสามัคคี ซึ่ปัก ซาบซึ้ง ประทับใจในน้ำใจที่มีให้กัน ระหว่างที่ไปร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกันตลอดงานค่ายนี้ ทั้งนอกและในพื้นที่ น้ำใจของลูกหลานพระโพธิสัตว์ที่ได้พากันมาฝึกเสียสละมาหัดอดทนและขัดเกลาตนเองเช่นนี้ กำลังหาตัวได้ยากแล้วในยุคกาลนี้ ยิ่งในระบบการศึกษาแบบโลกที่เขาเป็นกันอยู่ บุญการอย่างนี้เขาทำได้ยากยิ่งนัก ดังนั้น ขอเธอ.....เผ่าพันธุ์คนสร้างชาติ จงตระหนักในคุณและค่าที่เธอได้รับอยู่

สมณะหวาะ ๘ รูป นำโดย อ.จ.ดวงดี
ฐิตปุญญา เดินทางจากภูผาฟ้าหน้า จ.เชียงใหม่ ท่าน
รวมทีมกันเพื่อ
มาร่วมจัดเตรียม
งานด้วย

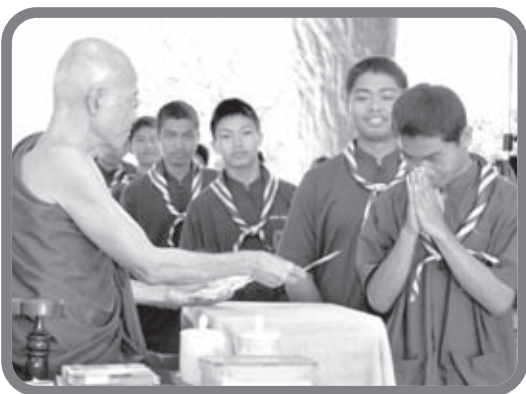
❖ ๒๒-๒๖ ธันวาคม ๕๐

รุ่นพี่ศิษย์เก่าพุทธธรรมและศิษย์เก่าสัมมาสิกขา ร่วมกับ ทีม นศ.ปธ. และคณะครูสัมมาสิกขาทุกสถาบันทั่วประเทศ พานักเรียนทุกชั้นปี ๔๒๕ ชีวิต เข้าพื้นที่มา สมทบช่วยกันเตรียมงานตลาดอาริยะ'๕๑ ที่บ้านราชฯ ในค่าย ยอส.(ยุวชนอโศกสัมพันธ) ความคิดคึกครื้น เริ่มเกิดขึ้นเมื่อมีการแบ่งกลุ่มกองร้อยแบบคณะสถาบัน แรกๆก็ยังไม่ค่อยคุ้นเคยกันนัก ไม่ชอบใจพี่เลี้ยงอยู่บ้างที่แยกเพื่อนสถาบันเดียวกันออกจากกัน แต่เมื่อได้ร่วมกิจกรรมกันทั้งภาคกลางวัน และภาคบูรณาการ ทำให้รู้จักกันมากขึ้น ความสดใสของวัยและพลังแห่งน้ำมิตรที่ต่างมีให้กัน ทำให้ การแบ่งแยกถูกกำจัดออกไปหมดสิ้น พี่-น้องดูแลกัน พวกเขามากกราบสมณะ ลิกขมาตุ และผู้ใหญ่ที่ ศาลาเอือนเพ็งกันก่อนรับประทานอาหารด้วยกัน และดูรายการวิปัสสนาจอแก้วที่ท่านสมณะลิกขมาตุ เตรียมไว้ให้ ได้เรียนรู้ทุกวันตลอดงานค่ายฯ เด็กๆจะมีกิจกรรมร่วมทุกซักร่วมสุขกันตลอดทั้งวัน ทั้งมี วินัยทั้งผ่อนคลาย ทั้งใช้ความคิดและใช้กำลังแรงงาน ท่ามกลางบรรยากาศโปร่งโล่งสบายในชุมชน ราชธานีอโศกที่มีอาหารอุดมสมบูรณ์ ได้ยินแต่เสียงบ่นว่าเจริญอาหารอย่างนี้ น้ำหนักขึ้นอีกแน่เลย

นอกจากนี้ สัมมาสิกขา ชั้น ม.๑ จากหลายแห่งก็ตื่นตาตื่นใจกับหม่อมเบ็งปลา วนเวียนมา ให้อาหาร มาดูปลาตัวโตๆ กระโดดโชว์ลีลาชีวิตอิสระ ราวกับจะต้อนรับผู้ชมอย่างตื่นเต้นจนเสียงน้ำ แดกกระจายดัง ตูม! ตูม! เรือพายลำเล็กๆ ในบึงก็ไม่เว้นว่างจากเหล่าสัมมาสิกขาที่พากันลงมาหัด พายเล่นกันในระหว่างวัน บางพวกก็พากันสำรวจพื้นที่ไปกันจนถึงสวนริมมูลที่อยู่ระหว่างเตรียมดิน เนื่องจากปีนี้น้ำลดซ้ำ จึงทำแปลงปลูกผักไม่ทันใช้ แต่โชคเข้าข้างเมื่อได้กะหล่ำปลี ผักกาดขาวไร้สารพิษ จากร้อยเอ็ดอโศก ส่งมาให้ครวักลางได้ปรุงอาหาร ทำให้เสปียงงานค่ายฯทั้งสองอุดมสมบูรณ์ ร่วมกับ ผลผลิตสิ่งละอันพันละน้อย จากพี่ๆน้องๆ ทุกๆที่ นำติดมือติดรถมาร่วมด้วยช่วยกันแกง แล้วแบ่ง กันกิน ทำให้ลดการใช้วัตถุดิบจากตลาดในเมืองลงได้มาก

❖ ศุกร์ ๒๘ ธ.ค.'๕๐ ช่วงเช้า

๘ นาฬิกา พ่อท่านแสดงธรรมกับลูกๆหลานๆ ก่อน แจกขวัญธรรม ชี้บอกให้ลูกหลานตระหนักในคุณค่า แห่งธรรม อย่าเฝิน อย่าละเลย หากนักเรียนสัมมา สิกขาคนไหนไม่ตั้งใจฝึกหัดปฏิบัติธรรม แม้ขนาด ตอบคำถามท่านสมณะช่วงพบกลุ่มเมื่อท่านถามว่า “จะฟังอะไรดี” ก็มีเสียงตอบมาว่า “ฟังอะไรก็ได้ที่

ไม่ใช่ธรรมะ” หากเธอตอบจากความจริงในใจที่มี ก็ควรจะได้พิจารณาตัวเอง ทบทวนให้ดี เพราะ ร.ร.สัมมาสิกขาไม่รับ ไม่บังคับผู้ต้องฝืนใจให้เข้ามาเรียน หากเป็นดังเช่นว่านี่จะเป็นผลเสียมากกว่า จะออกไปก็ได้....

จำนวนผู้มารับขวัญธรรมปีนี้น้อยกว่าปีที่ผ่านมา จนพ่อท่านพ้อว่า ไม่เห็นความสำคัญในการมาร่วมหมู่ร่วมกลุ่มกัน โดยเฉพาะม.วช.แต่ละวิชาเขตமாகันน้อยมาก ทั้งนี้ทั้งนั้นน่าจะเพราะไม่มีใครเอามาช่วยเป็นผู้ประสานระหว่างแต่ละวิชาเขต ซึ่งพ่อท่านโทษตัวท่านเองที่ยังไม่เก่งพอที่จะสอนให้ครูทำงานแบบไม่แปลกตาก ไม่แปลกโลกธรรม ไม่หวงตัวหวงตนทุ่มเททำงานอย่างเอาจริงเอาจัง หลังรับขวัญธรรม พ่อท่านทำความเข้าใจเรื่อง**การรับขวัญธรรมว่า เป็นคุณค่า เป็นน้ำใจ ไม่ใช่มูลค่าอย่างความหมายทางโลก เมื่อได้รับแล้วใครจะอย่างไรกับขวัญธรรมที่ตนได้รับก็ตามใจ** บางคนก็ใช้ชื่อของที่ต้องการไปเลย หรือบางคนก็เก็บไว้เป็นของที่ระลึกมีคุณค่าสำหรับตนอย่างดี ซึ่งท่านก็ไม่ได้บังคับว่าให้ทำอะไร แล้วแต่เจ้าของ รับแล้วจะจัดสรร.....

ช่วงเที่ยง มีการไหวต**ปะศิริพร วิชาษา** ผ่านขึ้นเป็นกรัก และมีการเลื่อนฐาน**อารามิกา** **ฟ้านวล นาวาบุญนิยม และอารามิกาใบลาน ชุมอินทจักร** ขึ้นเป็นผู้**ปฏิบัติธรรมหญิง**(ปะหญิง)

❖ เสาไห้ ๒๙ ธ.ค.'๕๐ เวลา๐๕.๐๐

น. มีการ**ประชุมสมณะมหาเถระ** ที่เขื่อนเพ็งกัน

เวลา ๐๕.๓๐ น. พ่อท่านรับนิมนต์จาก **ทีมศิษย์เก่าสัมมาสิกขา ศิษย์แก่นักเรียนพุทธธรรม และ นศ.ปธ. มาแสดงธรรมที่เขื่อนเพ็งกัน** ในประเด็น

“พลังรวมของหนุ่มสาวชาวโศก” ซึ่งให้เห็นว่าทิวทัศน์ที่แตกต่างอาจนำมาซึ่งความแตกแยกได้หากเราไม่เข้าใจ เมื่อความแตกแยกเกิดขึ้นจะทำให้หมู่กลุ่มเสียหายมาก ทำร้ายทำลายทุกฝ่าย ไม่ทำให้ใครได้ผลดีเลยสักคน ดังนั้นขอให้เราฝึกใจให้ยอมรับทิวทัศน์ที่ต่างจากเราให้ได้ให้เป็น อีกทั้งพ่อท่านจะนำพาทำงานเชื่อมโยงสังคมในวงกว้าง ซึ่งต้องอาศัยพลังรวมจากคนหนุ่มสาวรับช่วงช่วยเป็นแกนสืบทอดกันไป โดยเฉพาะด้านการศึกษาและชุมชนคนบุญนิยม ที่ก็ยังเปิดกว้างรองรับทุกๆคนที่ตั้งใจจะกลับมาอยู่ด้วยกัน พ่อท่านเปิดใจว่า **ไม่อยากจะให้เราออกไปอยู่ข้างนอก** แต่พวกเราก็ยังออกไป ซึ่งพ่อท่านถือว่า ท่านแพ้วพวกเรา หลายคนปฏิเสธความจริงนี้ไม่ได้ ได้แต่ยิ้มรับด้วยจิตสำนึกดีที่ถูกกระตุ้นเตือน

ภาคคำมีภาพยนตร์เรื่องพิเศษ **“มหัศจรรย์อาณาจักรแมลง”** พ่อท่านตั้งชื่อเรื่องว่า “โอ้...ชีวิตหนอชีวิต” เป็นภาพยนตร์สารคดีที่แสดงถึงความมีใจทุ่มเทสร้างอย่างมาก สามารถตรึงผู้ชมให้ติดตามเหตุการณ์ตลอดเรื่อง **“มด”** ผู้รุกรานชีวิต กับ **“ปลวก”** นักมั่งสรีรติผู้อดทน เผชิญหน้าเหตุเภทภัยอย่างไม่ถอยแม้ต้องแลกด้วยชีวิต บรรยายภาคคล้ายการรบในสงครามอันมีชีวิตและความอยู่รอดของอาณาจักรเป็นเดิมพัน คล้ายจะสะท้อนถึงวิถีชาวโศกตลอดยุคที่ผ่านมาเสียจริงๆ

❖ **อาทิตย์ ๓๐ ธ.ค.'๕๐**

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์พาอธิษฐานจิต แสดงธรรมหน้าลานพระพุทธรูปธรรมนิมิต พูดถึงว่ามนุษย์มาอยู่รวมกันก็มีัญพิธิ มีเหตุตั้งพระพุทธรูปเจ้าตรัสรู้แล้วได้แสดงธรรมครั้งแรกเรื่องธัมมจักรกับปวัตตสูตร เป็นคำตรัสที่ยิ่งใหญ่จากพระไตรปิฎก เล่ม ๔ ข้อ ๑๓ ซึ่งทางสุดโต่ง ๒ ทาง คือ อัดตากับกาม ผู้ใฝ่กามยังเป็นปุถุชนคนเราเกิดมาเป็นปุถุชนก่อน สุดยอดการตรัสรู้ คือ ความเป็นกลาง ผู้ใดมีอัดตาก็ยังทุกข์อยู่

พ่อท่านให้ ส.ค.ส. ปีใหม่'๕๑ ด้วยคำว่า **“ขอความสุขที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืน จงมีแต่มวลมนุษยชาติ”**

ปีนี้พ่อท่านตั้งใจสอนความสุขที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืน เป็นธรรมชาติแรกของพุทธศาสนา เป็นคำสอนที่ยิ่งใหญ่ คนเราไม่รู้ตัวก็ไม่รู้กาม ละไม่ได้ก็ไม่เป็นพระอรหันต์ คนผู้ได้พระพุทธรูปใหญ่ๆ แล้วดีใจ สมใจ นั่นเป็นกาม

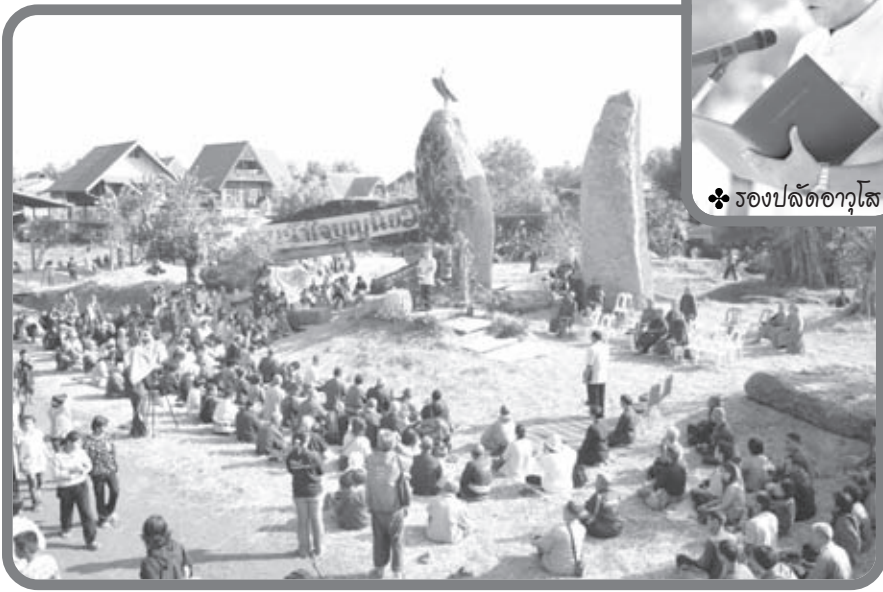
สุดท้ายสรุปว่า ตั้งแต่ปีนี้เป็นต้นไป อาตมาจะพยายามสร้างให้คนมาอยู่ในพื้นที่นี้ **อยากได้ประชากรมาอยู่บ้านราชฯ** หนึ่งพันคน **ให้อยู่ประจำ ให้มีพุทธบริษัท ไม่แย่งกาม ไม่แย่งโลกธรรม เป็นหมู่บ้านที่เป็นเมืองศรีอารียเมตตรัยของโลกจนเป็นรูปธรรม** ใครจะมาช่วยอาตมา เชิญ! เป็นเมืองของอารียชนซ่อนอยู่ในประเทศไทย

หากใครจะมาอยู่ควรดูตัวเองนะ อย่างน้อยต้องถือศีล ๕ ละอบายมุข กินมังสวิรัต ยิงผู้ใดถือศีล ๘ ถือศีล ๑๐ ได้ก็ดี มาทำงานอยู่ในบ้านราช เราไม่สะสมทรัพย์ศฤงคาร จนเป็นหมู่กลุ่มมหัศจรรย์ อยู่ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ ชยันเพียร

๐๘.๐๐ น. พ่อท่านไปแสดงธรรมเปิดงานตลาดอารียะปีใหม่'๕๑ ที่ลานพญาเร้ง "วันนี้เป็นวันแรกของงานปีใหม่ตลาดอารียะ'๕๑ งานพาณิชย์เป็นงานค้าขาย อันเป็นกิจกรรมหนึ่งของมนุษยชาติในโลกทุนนิยมเป็นการค้าที่เอาเปรียบขูดรีด พวกเรามาสสร้างพาณิชย์บุญนิยม คือ การขายต่ำกว่าทุน เป็นการเสียสละ เป็นบุญที่แท้จริงของผู้ขาย ปีนี้เรามีสินค้าน้อยกว่าปีที่แล้ว เป็นเพราะเศรษฐกิจที่ถดถอยลง ก็แบ่งปันกันไปให้ทั่วๆ"

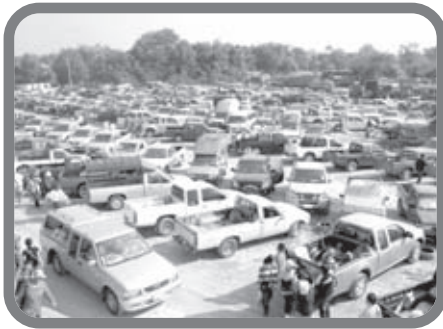
๐๘.๔๕ น. รองปลัดอาวุโส อ.วารินชำราบ กล่าวรายงานตลาดอารียะ'๕๑ ของชาวอโศก

๐๘.๔๙ น. รองผู้ว่าฯ จ.อุบลราชธานี **นายปราโมทย์ สัจจรักษ์** เป็นประธานกล่าวเปิดงาน ดังนี้ "ตลาดอารียะนับเป็นสิ่งอัศจรรย์ของเมืองไทยที่ผู้ขายได้เดินทางมาขายของให้กับพี่น้องประชาชนด้วยความเต็มใจ เบิกบานใจ แม้ว่าจะขายในราคาขาดทุน การมาครั้งนี้มาด้วยความอิมมูน มิตรไมตรี ซึ่งตรงกับกระแสพระราชดำรัสของในหลวงของเรา ที่ตรัสพระราชทานเอาไว้ว่า การขาดทุนของเราเป็นกำไรของเราหรือเมื่อเราขาดทุน ในขาดทุนเราก็ได้กำไร นั่นคือทุกๆ ท่านได้เสียสละ ได้ให้แก่คนอื่น ซึ่งเป็น

ถ้าใครคือบุญกลับมา แถมสินค้ายังเป็นสินค้าไร้สารพิษไม่เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคอีกด้วย อาหารภายในราคาจานละ ๑ บาท ซึ่งหาที่ไหนไม่ได้อีกแล้วในยุคนี้ และยังได้รับอาหารใจจากการได้รับฟังธรรมะหรือสนทนาธรรมกับพระคุณเจ้าอีกด้วย” ต่อจากนั้นประธานศิระขันธ์เพื่อเปิดงานในเวลา ๘.๕๕ น.

บรรยากาศในตลาดอารียะ คลื่นมหาชนมาซื้อของมากกว่าทุกปีที่ผ่านมา ประชาชนมารอซื้อของตั้งแต่ฟ้ายังไม่สว่าง ลานจอดรถเคยจอดได้ ๖ พันกว่าคัน ปีนี้รถมาประมาณแปดถึงเก้าพันคัน การจราจรติดขัดเป็นชั่วโมง สินค้าภายในตลาดเกือบหมดในวันแรก จึงต้องสั่งมาเพิ่มอีก งานตลาดอารียะปีใหม่ เป็นงานที่ชาวอโศก ตั้งใจมาร่วมงานบุญ มาเสียสละกัน

ช่วงค่ำ รายการที่**เวทีธรรมชาติ** เริ่มจากวงฆราวาส, **นักเรียนสันติบาล**ร้องเพลงและแสดง รีวประกอบเพลงพญาแร้ง ต่อด้วย**ชุมชนดอยรายปลายฟ้า** ร้องเพลงพรรคเพื่อฟ้าดิน เพลงไทยลาว การแสดงของ**ดินหนองแดนเหนือ** การแสดงของหินผาฟ้าน้ำ แสดงโปงลางและรายการสุดท้าย **ชาวชุมชนปฐมอโศก** เรื่องเมื่อไรจะรู้สึกที่

❖ **จันทร์ ๓๑ ธ.ค.'๕๐**

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านได้แจ้งข่าว**หมอฟ้าฟ้าหนึ่ง** ประสพอุบัติเหตุที่ อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี ก้านสมองแตก เสียชีวิต เมื่อวานเวลา ๒๑.๓๖ น. และหลังทำวัตรเช้า พ่อท่านได้พูดถึงหมอฟ้าฟ้าหนึ่งเคยบอกว่า ชีวิตของตัวเองจะไม่ยืนยาว **หมอมจะรีบตายแล้วรีบเกิดมาเป็นชาวนา ข้าวเป็นหนึ่งในโลก** หมอตายหลังจากกลับจากนา ผู้ใดฟังวันนี้เข้าใจ ก็อย่าได้ประมาท ความตายอยู่ใกล้ๆ ใคร ก็ไม่รู้ ให้พยายามพากเพียร ให้ไปไต่ตรง

๘ หมอฟ้าฟ้าหนึ่ง

ส่วนผู้ที่จะเข้ามาอยู่บ้านราชฯ หลายคนจตุจ้องๆ แต่ก็ยังไม่มา อาตมาอยากได้คนหนุ่มสาว อันนี้เป็นทางประเสริฐ ชาตินี้ขอสักชาติได้มัย เอาชีวิตเรามาช่วยสร้างแผ่นดินพุทธ

ทำวัตรเช้า พ่อท่านพูดถึงอุตุนิยาม พีชนิยาม จิตนิยาม กรรมนิยาม พลังงานระดับ**อตุ** เช่น ดวงอาทิตย์มีพลังงาน**อตุ** **พีช**อย่างพีช ยังเคลื่อนที่ไม่ได้ยังมีพลังงานในตัวเองมากพอ ส่วน**จิตนิยาม กรรมนิยาม ธรรมนิยาม** เป็นธรรมะที่ลึกซึ้ง

พระพุทธเจ้าจะมีผู้ร่วมบารมีเยอะ การทำงานของอารียะมีใช้อยากได้ลากจึงทำงาน อยากรได้ยศจึงทำงาน อยากรได้สรรเสริญจึงทำงาน อยากรได้ปรมาตมันจึงทำงาน เทวนิยมเขาทำงานเพื่ออาตมัน ปรมาตมันเป็นหนึ่งในเดียวกับพระเจ้า พระพุทธเจ้าก็ได้ศึกษาสิ่งเหล่านี้

พระพุทธเจ้าตรัสรู้เรื่องกรรม เป็นเรื่องยิ่งใหญ่ คนทำลายโลกก็เพราะกรรม พระเจ้าสร้างโลก มนุษย์ก็ทำลายโลกจนเกิดสึนามิ ภูเขาไฟระเบิด มีข่าวว่า พ.ศ.๒๕๕๕ จะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างหนัก คนจะมีจิตวิญญูณแดร์จฉาน เปรต สัตว์นรก อสุรกาย สิ่งเหล่านี้ พระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้

ตลาดสินค้าขายต่ำกว่าทุน

เข้าแถวรอยาวหลายร้อยเมตร

ตลาดอาหารงานละ ๓ บาท

คนมีความรู้มากหรือความรู้น้อย ก็ไม่สามารถเป็นหลักประกันได้ คนที่สามารถหยุดอกุศลได้ โดยรู้รายละเอียดของจิต เจตสิก ผู้ยังไม่รู้ก็ยังไม่เชื่อกรรม **คนไม่เชื่อกรรมวิบากก็จะไม่พัฒนากรรม มนุษย์ไม่เชื่อกรรมจะไม่มีสิทธิ์เป็นพระโสดาบัน** ผู้เป็นอาริยะจะมีญาณ รู้จักจิตตัวเอง ต้องมีญาณมีปัญญา รู้จิตเจตสิกของเรา มีการอ่านจิตของตัวเองเป็น มีวิปัสสนาญาณ การทำถูกต้อง อ่านรู้อาการ และทำให้กิเลสลดลงได้ พระพุทธเจ้าท่านว่าเห็นมิจฉาทิฏฐิ เห็นนามธรรมที่เป็นราชา ที่เป็นโทสะ เห็นความไม่ได้ตั้งใจ เห็นการสู้กิเลสไม่ได้ โกรธแล้วทำลายของ นั้นมีใช้ไปทำลายกิเลส แต่เป็นการสังสมได้บ้างดี หากเรามีพลังหยุดได้ เรียกว่าวิชฌมกนปทาน ต้องมีวิปัสสนาญาณ ต้องมีวิราคานุปลี เรารู้พวกนี้แล้วทำได้ เรียกว่า**อาริยะ** ชาวโศกอาตมามั่นใจ สังฆารธรรม ทุกวันนี้มันปรุงแต่งมาก เด็กก็ถูกมอมเมา นายทุนเขาก็ปั้น เด็กก็เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ถูกล่อ ชาวโศกก็ไม่หลง ตั้งแต่การแต่งตัวจนถึงเรื่องการเมือง การศึกษา

ตอนนี้เอาตมาเปิดมันไม่ไฟ เปิดมันเหล็ก เราขยายเพื่อทำงานมากขึ้น อาตมาขยายผลมากขึ้น แต่ละคนก็มีพลัง มีงานมากขึ้น

รายการภาคค่ำ เริ่มจากวงดนตรีไทย**ปฐมมโศกและศาลิโศก** การแสดงมโนราห์จาก**ทักษิณ** **อโศก** ละครจาก**สัมมาสิกขาศาลิโศก** เรื่องเดอะลาสโซไซตี้ (The Last Society) หรือสังคมสุดท้าย

การแสดงของเครือข่าย**ศึระอโศก** มี**ร้อยเอ็ดอโศก** **ศรีโคตรบูรณ** **สกลอโศก** **สุรินทร์อโศก** **ศิษย์เก่าสัมมาสิกขา** เรื่องมารป่วนเมือง และรายการสุดท้าย ไปลงจาก**ศึระอโศก**

❖ **อังคาร ๑ ม.ค.'๕๐** ต้อนรับปีใหม่โดยพ่อท่านนำท้าวตราชเข้าท่ามกลางลมหนาวพัดผ่าน ภายใต้อุณหภูมิต่ำ ๑๘ องศา ได้แสดงธรรมว่า

พระพุทธเจ้าพิสูจน์ความเป็นคน เรื่องพระพุทธเจ้าเป็นมนุษย์วิหยาที่ยิ่งใหญ่ ศาสนาอื่นก็ค้นหาเหมือนกันแต่เป็นเชิงเทวนิยม **ศาสนาพุทธเน้นในเรื่องจิตวิญญาณนี่แหละเป็นเทวดา มาร พรหม จิตวิญญาณ เท่านั้นที่เป็น** นอกจากสัตว์ที่ยังมีเวทนาไม่มาก สังขารไม่มาก ไม่สูง ไม่แรงนัก สัตว์พวกนี้ก็ยังไม่สูงมาก จึงไม่ค่อยมีบทบาทอะไรจนกว่าจะพัฒนามาเป็นมนุษย์มีจิตวิญญาณสูง มีเชิงดูตเชิงผลึกมากขึ้น ชีวิตที่เกิดมาหมุนเวียนตายเกิดมาแล้วล้านๆชาติ คนเราเกิดมาในอัตรภาพนี้ยาวนานมาก

หมู หม่า วัว จึงจก ได้ยินเสียงธรรมะจากอาตมาก็ไม่รู้เรื่อง คนที่ไม่มีภูมิธรรมก็เช่นเดียวกัน คนมักดูตผลึกยึดติดในเวทนา **คนสังสมกุศลกรรมไม่มากก็ฟังไม่รู้เรื่อง เป็นผู้มัววิชา**

บางคนสมองมีความฉลาดเยอะ แต่เป็นสัตว์นรกเยอะ มีอารมณ์โกรธ มีพยาบาทเยอะ สรุปว่ามีอุปกิเลสเยอะแต่ก็มีคนชื่นชม เพราะเขาฉลาดลวงพรางได้ หลอกลวงซบซ้อน ยึดติดในลาภยศ สรรเสริญ มีสัญญากำหนดไว้ ยึดติด หลงในโลกียสุข บำเรออารมณ์ตน จนได้เสวยอย่างนี้ซึ่งมีอยู่ในจิตวิญญาณในร่างคน นั่นเป็นสัตว์นรก เป็นคนฉลาด พรางลวงซบซ้อน

อาตมาศึกษาการปรุงแต่งของจิตวิญญาณคน ยิ่งยึดยิ่งหน้าใจด้วยราคะ โทสะ ยิ่งหลงตัวเองสูงก็ยิ่งต่ำ ยิ่งเลว ยิ่งใหญ่ ยิ่งสูงก็ยิ่งต่ำไม่จบสิ้น ทำจนสะใจ ประสพผลสำเร็จ ยิ่งเก่ง ยิ่งเลว ยิ่งต่ำ

การสังขารปรุงแต่ง ติดใจ เป็นอุปาทาน บำเรอว่าเป็นสุข เกิดมาก็เต้นแรงเต้นกา ดังเช่น

คนเล่นฟุตบอล ด้านโทสะก็รุนแรง ด้านราคะ ก็ได้บำเรอ เป็นการสั่งสมกิเลส เป็นเชิงลำบาก ทำตามอัตตาตน สมใจได้บำเรอความสุขโลกีย์ ความสุขทางกามยังไม่หน่ายแต่พวกเขาติสน์หน่าย

กิลมละ แปลว่า ความลำบาก เหน็ดเหนื่อย ยุ่งยาก หมดกำลัง ทำให้ตัวเอง เจ็บป่วย **มาไซคิสม์** ทำตัวเองให้เจ็บแล้วสมใจ

พวกเรามาสสร้างปัจจัยสี่ คน มาก ที่สุดเราเป็นคนไม่ต้องมีเงิน จิตวิญญานเราก็แข็งแรง เราไม่ต้องไปมีราคะ อรูปราคะ เข้าใจรู้โลก มีโลกวิทู ใครทำกรรมเป็นก็ทำ ใครเป็นวิเศษก็ทำ ใครสอนหนังสือเป็นก็ทำ เหมือนรถยนต์ที่มี ประสิทธิภาพสูง ร่างกายก็จะทนนาน สงบ เรียบร้อย ราบรื่น ง่าย งาม คนก็จะสันติ เร็ว คล่อง เลื่อนน้อย อาตมามั่นใจชาวอโศก อารมณ์ไม่รุนแรง คนพวกนี้อายุยืน

ไปติดสมมุติมาก โมหะ

รายการภาคค่ำ เริ่มจากรีวีวเพลงสำเนียงดีที่แยกขยะ จาก**บ้านราชฯ** รีวีวเพลงพากฟ้าฝั่งฝัน มีการแจกจักรยานเป็น ของขวัญ โดยพ่อท่านจับฉลากให้ และวันเกิด ผลปรากฏว่าเด็ก ชาย**ก๊อต จากศาลืออโศก** ได้รับ รางวัลไป

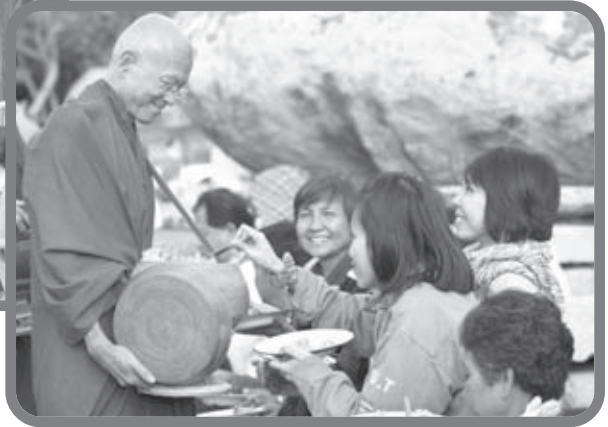
จาก นั้นมีรีวีวเพลง จาก**นักเรียน สัมมาสิกขาสันติ อโศก ม.๑** เพลงวันเกิด ของใคร **ม.๒** เพลงจงคืนให้

แรงดู **ม.๓** เพลงหนึ่งในล้าน ต่อด้วยละครสะท้อนชีวิต

จาก**บ้านราชฯ** ปิดท้ายรายการด้วยการแสดงจาก**นักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้าน้ำ**

สรุปว่า ปีนี้เป็นปีแรกที่มีการถ่ายทอดสดงานตลาดอารียะปีใหม่'๕๑ ผ่าน FMTV ตลาดอาหารมิ่งบกำไรอารียะ ๑ ล้านบาท มีนโยบายตลาดว่า **สะดวก สะอาด ไม่ติดขัด จับใจ** ประสพผลสำเร็จ ได้รับความร่วมมือจากชาวบ้านที่ช่วยล้างจานถึง ๙๙% ชาวบ้านบางส่วนนำ

จานมาใส่อาหารเอง

เวทีชาวบ้าน ก็ได้รับความสนใจดี

ส่วนตลาดสินค้าอื่นๆ ก็ได้รับการอุดหนุนคับคั่ง สำหรับเรื่อง **ขยะ** มีการเตรียมงานมาดีแต่เมื่อมาแบ่งงานบุคลากรไม่พอ คนแน่น เข้าเก็บขยะไม่ได้ จุดใส่ขยะมีขยะแห้งอย่างเดียว ดังนั้น ผู้นำมาทิ้งจึงรวมกัน ทำให้เรื่องการแยกขยะยังไม่ประสบผลสำเร็จ

เรื่อง **สินค้า** ของพวกเรา ประชาชนเขาชื่นชมมาก ผู้มาร่วมงานเยอะมาก เขาเข้าแถวเป็นชั่วโมงก็ไม่ว่า ไม่บ่น

เขาเห็นสินค้าเรา เขาสบายอกสบายใจ เพราะสินค้าของเรา เป็นของดีมีประโยชน์และที่สำคัญราคาต่ำกว่าทุนจริงๆ

พ่อท่านสรูปงานตลาดอาริยะปีใหม่'๕๑ ว่า **นับวัน** คนก็จะเข้าใจยิ่งขึ้น การทำงานทำให้เราได้พัฒนา ได้เรียนรู้ ได้อ่านจิตอ่านใจของเรา งานตลาดอาริยะเป็นงานระดับสอบไล่ ของพวกเรา คิดว่าพวกเราคงเข้าใจ ก็ค่อยพัฒนากันขึ้นไป

สมณะชุติน วิชานันต์ รวบรวม
สมณะโพธิรักษ์ โพธิรักษ์ เรียบเรียง

พุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์

ครั้งที่ ๓๒

สืบ วาระของงานพุทธาภิเษกที่เราได้เริ่มกันมาเป็นครั้งที่ ๓๒ ถ้าเป็นคนก็เป็นคนที่อยู่ในวัยกำลังหนุ่มแน่น แข็งแรง ทำงานได้คล่องแคล่ว ว่องไว พ่อท่านเกริ่นกล่าวถึงความเป็นชีวิตที่เกิดมาแล้ว เกิดมาเพื่อที่จะเป็นผู้ศึกษาเรียนรู้ถึงความเป็นสัตว์โลก ที่จะต้องอยู่เหนือความซ้าซากๆ อย่างมีปัญญา เข้าใจในความซ้าซาก แม้มางานพุทธาภิเษกที่มีรายการมัยัญพิธีที่ซ้าซาก แต่ในความซ้าซากก็มีสิ่งใหม่ๆ เกิดขึ้นในงานพุทธาภิเษกครั้งที่ ๓๒ นี้

๑. ศาลาพุทธาภิเษกหลังใหม่
๒. สถานที่ใช้เป็นลานสนทนาธรรม สมณะเกจิ
๓. สถาบันขะยะวิทยาด้วยหัวใจได้จัดนิทรรศการ “ขะยะวิทยา” ขึ้นเป็นครั้งแรก”
๔. การแยกขะยะที่มีรายละเอียดเพิ่มขึ้น ประณีตมากขึ้น โดยมีการล้างถุงพลาสติกที่บรรจุอาหารของตัวเอง เพื่อช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อม ช่วยลดความร้อนของโลก

วันอาทิตย์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์

๒๕๕๑

รายการก่อนหน้า ๐๘.๐๐ น. พ่อท่าน
 พาปฏิญาณตนรักษาศีล ๘ ก่อนพ่อท่านจะนำ
 ปฏิญาณ ได้เล่าประวัติศาสตร์การก่อการเริ่ม
 รวมตัวและแยกตัวออกจากเถรสมาคม มี
 เหตุความเป็นมาอย่างไร? ทำไมจึงได้ตัดสินใจ
 “เปิดแถลงการณ์”ขอแยกตัวออกจากการ
 ปกครองของเถรสมาคม ที่เป็นประวัติศาสตร์
 ที่จะต้องจารึกการต่อสู้อย่างอหิงสา เป็นผู้แพ้
 ที่ยิ่งใหญ่จนกลายมาเป็นความจนมหัศจรรย์ ที่
 รวมตัวกันเป็นหมู่เป็นกลุ่มเป็นหมู่บ้านเป็น
 ชุมชน สอดร้อยกับเศรษฐกิจพอเพียง เป็น
 ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง โดยที่เราไม่มีเจตนาที่
 จะทำให้เหมือนให้สอดคล้องกันเลย แต่เรามี
 การปฏิบัติกันมาตามคำสอนตามศาสนา มีวิถี
 การดำเนินชีวิตจนเป็นวัฒนธรรมที่แข็งแรง
 มั่นคง ยั่งยืน สามารถแก้ปัญหาโลกปัญหา
 สังคมได้อย่างเบ็ดเสร็จ เป็นสันติภาพเกื้อกูล
 อาหารแก่กันอย่างสันติสุข เป็นคนจนที่รวย
 ที่สุดในโลก เป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่ทำทนายให้มา
 พิสูจน์ ให้โลกประจักษ์แจ้งความจริงที่เป็นไป
 ได้จริง ในโลกยุคนี้

ธรรมะภาคพิเศษ ช่วงเที่ยง ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น.

- ธรรมะบนกระดาน “วิญญูณนักรบวช”

โดย สมณะกลางดิน โสรจใจ บริเวณทางเดิน

ข้างศาลาฟังธรรมเก่า

- ธรรมะสำหรับคนใหม่ “มรรคผลของ
การบวช” โดยสมณะมีมั้น ปุรณโกโร ด้านหน้า
พุทธสถาน

- ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิง “จะขยันอย่างไร
ให้มีความสุข” โดย สิกขมาตุหยาตพลี บริเวณ
ศาลาเขตสิกขมาตุ

-“ตอบปัญหาสารพัดเด็ก ๆ และผู้ใหญ่” โดย สมณะชยะชยัน สรณียโย บริเวณนิทรรศการชยะชยัน

รายการภาคบ่ายเป็นการปฐมนิเทศ เวลา ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. ดำเนินรายการโดย สมณะบินบน ธิรจิตโต ปฏิบัติกรที่ร่วมรายการมี สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร สมณะฟ้าไท สมชาติโก

รายการช่วงบ่ายเป็นรายการที่นักบกongทัพรธรรมจะต้องสู้กับถิ่นมิทธะ พวกเราต้องค้นหาความใหม่ของนามธรรมในจิตวิญญาณที่ต้องยืนอยู่บนความซ้ำซาก เพราะชีวิตทุกชีวิตมีแต่ความซ้ำซาก ถ้าจิตวิญญาณเราไม่มีการพัฒนาให้เจริญขึ้น คนๆนั้นจะอยู่กับความซ้ำซากอย่างจำนน อืดอาด เหนื่อย ไม่มีชีวิตชีวา ซังกะตาย ไร้สาระ แต่ถ้ามีการพัฒนาเราจะยืนอยู่บนความซ้ำซากอย่างเบิกบาน แจ่มใส และมีคุณค่าเป็นสาระของชีวิต และได้นำเอาบท

ปฏิบัติข้อควรระวัง สวรร อธิศีลของศีล ๘ ที่มีความละเอียด ลึกซึ้ง ซับซ้อน ที่ผู้มาร่วมงานพุทธาฯ ในครั้งนี้ต้องพึงระวังสังวร ให้แก่คิดและวิธีแก้ปัญหาถ้าผู้มาร่วมงานไม่สามารถปฏิบัติได้

รายการภาคค่ำ ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. ดำเนินรายการโดย สมณะเดินดิน ติกขวิโร เรื่อง “อีกฟากฟ้าหนึ่ง” ปฏิบัติกรผู้ร่วมรายการ ๑.สมณะนาไท อิศรชโน ๒.สม.พูนเพียร ชาวหินฟ้า ๓.คุณปลุกขวัญ รักพงษ์โสภ ๔.คุณฝนไท ชาวหินฟ้า ๕.คุณชงธรรม ๖.คุณอำนาจ สุคันธนาค

วันจันทร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ทำวัตรเช้า ๓.๓๐-๖.๐๐ น. พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ บรรยายธรรมในหนังสือ “เปิดโลกเทวดา”

อปถกปฏิบัติปา ๓ คือ หลักปฏิบัติที่ไม่ผิดกับทุก ๆ ฐานะ ตั้งแต่โสดาบัน สกทาคามี อนาคามี จนกระทั่งเป็นถึงขั้นระดับพระอรหันต์ ก็ยังจะต้องใช้ ศึกษาเรียนรู้แล้วยังต้องใช้ อาศัยจนกว่าจะตาย แล้วเราจะเลิกไปขายนัยของคำว่า “ตถตา” โดยได้อธิบายขยายความ แยกแยะ นิยามความหมายออกเป็น ๓ นัย คือ ตถตาที่เขาแปลโดยพยัญชนะว่า มันเป็นเช่นนั้นเอง

๑. **ตกตาที่มีความหมายในเชิงโลกีย์** เช่น ห่านมันคดยาว ๆ เช่นนั้นเอง นกทำไมมันบินได้ มันก็บินได้เช่นนั้นของมันเอง

๒. **ตกตาที่มีความหมายเป็นปรมาตม์** คือ รู้ความเป็นเช่นนี้เองของจิต เจตสิก ที่เกิดสุข ๆ ทุกข์ ๆ เห็นอาการของจิต เห็นความจริงที่มันเวียนวนไม่เที่ยงและสังขม กิเลสเพิ่มขึ้นมากขึ้นใหญ่ขึ้นหนาขึ้น

๓. **ตกตาที่เป็นโลกุตระ** คือ รู้ความเป็นเช่นนี้เองของจิต เจตสิก ที่สามารถหยุดสุข หยุดทุกข์ เห็นความจางคลายของกิเลสหมดสิ้นเกลี้ยง จนแข็งแรง ตั้งมั่น เป็นเช่นนั้นเอง โดยไม่ต้องสังวร ระวะ

รายการแสดงธรรมก่อนฉัน เวลา ๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น.

เรื่อง **น้อมใจถึงพุทธา** โดย **สมณะมอมนั** ปุรณกโร ระลึกถึงอดีตเก่า ๆ ที่เคยมาร่วมงานพุทธา ศาลาหลังคาสังกะสีร้อน ๆ นั่งฟังธรรมนี้เหงื่อหยด ฟังธรรมก็ไม่ค่อยรู้เรื่อง น้ำก็น้อย สระน้ำก็ยังไม่ มี พอมารั้งนี้ วันแรกก็น้ำไม่ไหล ก็ถือว่าพวกเราได้ฝึกฝนกันจริงๆ การตั้งใจเอาจริงกับการปฏิบัติจึงทำได้โดยไม่ยากไม่ลำบาก

เรื่อง **เน้นเนื้อ เน้นแก่น** โดย **สมณะเน้นแก่น** พลานีโก พ่อท่านเน้นการสร้างคนให้เป็นแก่นแกน เล่าถึงอดีตเคยเป็นประธานชมรมกะลาแต่ฝีมือไม่ดี มีเด็กมาบอกว่าลุงทำกะลามานาน ฝีมือไม่พัฒนาเลย ท่านก็คิดว่าเด็กเขาชมว่าเรา ฝีมือมาตรฐาน การรู้จักคิดชีวิตเบิกบาน

หลังรายการ
แสดงธรรมก่อนฉัน
ช่วงเดือนอาหาร
สถาบันขยะ
วิทยาด้วย
หัวใจออกมา
รายงาน
การดำเนินงาน
ที่ผ่านมา
แสดงละครสั้น

เชิญชวนให้ช่วยกันล้างถุงพลาสติก และสมัครเป็นสมาชิกสถาบัน

รายการธรรมะภาคพิเศษ เวลา ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น.

- ธรรมะบนกระดาน เรื่องชาดกพาวรรลุธรรมได้นะ โดย สมณะชาบซิ่ง สิริเตโช
- ธรรมะสำหรับคนใหม่ เรื่องสุขจากการได้อาริยทรัพย์ โดย สมณะเลื่อนลิ้ว อรรถชิว
- ธรรมะสำหรับคนวงใน เรื่องสติปฏิฐาน โดย สมณะนิกนบ จันทโส
- ถาม-ตอบปัญหาเด็ก ๆ และญาติธรรมทั่วไป โดย สมณะชยะชยัน สรณีย์โย
- ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิง ทำดีได้ดี มีความสุข ไม่ต้องเสพ โดย สม.อ่านตน
- สนทนาธรรมกับสมณะและสิกขมาตุเกจิ

รายการธรรมะภาคบ่าย ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. เรื่อง “บินตามพ่อ” ดำเนินรายการโดย สมณะร่มเมือง ยุทธวโร ปฏิบัติกรผู้ร่วมรายการ ๑.สมณะผืนฟ้า อนุตโร ๒.สมณะถ่องแท้ วินัยชโร ๓.สมณะดวงดี ฐิตปุญโญ ๔.สม.รินฟ้า ๕.สม.กล้าข้ามผืน

จากการที่พวกเราศรัทธาเลื่อมใสในพ่อท่าน เราจะมีความคิดเห็นมีวิธีการปฏิบัติอย่างไรที่จะ “บินตามพ่อ” ไปได้ทุกภพทุกชาติ

รายการภาคค่ำ เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. เรื่อง “พลังงานทดแทน” ดำเนินรายการโดย สมณะเสียงสีล ชาตวโร ปฏิบัติกรผู้ร่วมรายการ ๑.คุณแก่นฟ้า แสนเมือง ๒.คุณอริราช ดำดี ๓.คุณประจวบ มาตรวิจิตร ๔.คุณนันทน์ ภัคดี

วันอังคารที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ท้าวตรีเซ้า เปิดโลกเทวดา พ่อท่านย่าเตือนเรื่องชีวิตว่า ชีวิตคนเราเกิดมาเพื่อการศึกษา กินๆชื้อๆเยี่ยวๆ แล้วก็หลงไหลไปกับอารมณ์สุข อารมณ์ทุกข์ แล้วก็ตายไปอย่างเปล่าดาย โดยไม่ได้อะไรเลย มันน่าเสียดาย มาศึกษาความเป็นสัตว์โลก พัฒนาให้เกิดคุณเกิดค่าพลังงาน กรรมที่เราได้สร้างออกไป ทำออกไป มันจะตกผลึกผืนึกสั่งสมเป็นกรรมะ คือการทรงอยู่ ลงสู่จิตวิญญาณ อัฒภาพ หรืออาดมัน แล้วเราก็ได้อาศัย

พลังงานของกิเลสที่มันแอบมันแฝง แล้วก็แบ่งใหญ่แสดงอำนาจควบคุมเรา พุทธทุกวันนี้ ไปศึกษาจิตไปนั่งสะกดจิตให้เกิดนิมิต แล้วก็หลงนิมิตนั้นว่าเป็นนิพพาน จึงไม่ได้ศึกษาจิต เจตสิก รูป นิพพาน ที่แท้จริง จิตมันเป็นธาตุรู้ เข้าไปรู้จริงตามสมมุติสัจจะ เบรี่ยว หวาน มัน เค็ม สวย หอม อ่อน แข็ง รู้ตามทวารที่กระทบสัมผัส แต่ไม่มี กิเลสเข้าไปปรุงไปปน

รายการแสดงธรรมก่อนนั้น ๕.๐๐-๑๐.๐๐ น. เรื่อง “เรื่องเล่าขำขัน” โดย สมณะดินไท ธาณิโย เล่าถึง เรื่องรำลึกถึงหมอปากฟ้าหนึ่ง และ เรื่อง “เพื่อน” โดย สมณะกอบชัย ธรรมมาวุธ การมีเพื่อนดีจะทำให้เรา ปฏิบัติธรรมเจริญได้ดี ได้เร็ว ถ้าอยู่คนเดียวจะช้า ยุคนี้ พ่อท่านต้องการรูปธรรม ต้องโชว์“สัจจะ” ให้โลกได้รับรู้

รายการภาคพิเศษช่วง เวลา ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น.

- ธรรมะบนกระดาน เรื่อง สร้างความสุขใส่ชีวิต โดย สมณะลานบุญ วชิโร
- ธรรมะสำหรับคนใหม่ เรื่อง อย่าอ่อนซ้อมกันเลยนะ โดย สมณะผืนฟ้า อนุตโตร
- ธรรมะสำหรับคนวงใน เรื่อง เรื่องนี้มีอะไร โดย สมณะพอแล้ว สมานิติ
- รายการถามตอบปัญหาธรรมะสำหรับเด็กและญาติธรรมทั่วไป โดย สมณะขะยะขันธ์

- ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิง เรื่อง การปฏิบัติ
ธรรมที่ให้ความสุข โดย สม.พสุดี สะอาดวงศ์

- สันทนาธรรมกับสมณะเกจิและสิกขมาตุเกจิ

รายการภาคบ่าย ๑๕.๐๐-๑๖.๐๐ น. เรื่อง
“ความสุขที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืนนั้นเป็นฉันใด” ดำเนิน
รายการโดย สมณะเดินดิน ตึกขวีโร โดยไม่ได้กำหนด
ปฏิบัติกรที่จะมาร่วมรายการ ถ้าสมณะ สิกขมาตุรูปใด
ต้องการขยายความหรือมีสภาวะอย่างไร ก็สามารถขึ้น
มาร่วมรายการได้เลย

รายการภาคค่ำ เรื่อง “ขยะเอ๊ย” ดำเนิน
รายการโดย สมณะกล้าจริง ตอภาโวปฏิบัติกรผู้ร่วมรายการ
๑.คุณฟังฝน จังกศิริ ๒.คุณเต็มบุญ ๓.คุณประคอง
๔.คุณจันทร์แรม อัมรินทร์ ๕.คุณพ้าน้ำ วรสิงห์

วันพุธที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ท้าวตรเข้า เปิดโลกเทวดา โดย พ่อท่านสมณะ
โพธิรักษ์

คนเราเกิดมาถ้าเบื่อความซ้ำซากจึงต้องแสวง
หาสิ่งแปลกใหม่ จึงทำให้เกิดการก่อการสร้าง การปรุงแต่ง
ขึ้นเยอะแยะมากมาย จนทำร้ายทำลายโลก ทำลาย
ตนเอง ผู้นั้นจึงไม่มีทางถึง “นิพพาน”

พ่อท่านจึงได้นำเอาบทเพลง “ความซ้ำซาก
หมายเลข ๑,๒,๓” มาอ่านและอธิบายขยายความ
การมาปฏิบัติกรรมมาฝึกฝน รูปแบบ วิธีการที่ลงตัว ก็จะ
ซ้ำซากจำเจเหมือนๆเดิม และที่สำคัญ “โยนิโสมนสิการ”
ถ้าผู้ใดไม่เข้าใจ ไม่รู้วิธีการทำให้เกิด “โยนิโสมนสิการ”
ผู้นั้นไม่มีทางเข้าถึงธรรม สมณะ-วิปัสสนา จะใช้ควบคู่
กัน กำราบกดข่มให้จิตใจให้กิเลสมันสงบลงก่อน แล้วจึง
พิจารณาตาม(วิปัสสนา)ให้ถึงเหตุถึงต้นตอถึงรากเหง้า
ของจิต ถึงแดนเกิดจริงๆ จึงเป็น “โยนิโสมนสิการ”

และถ้าเรามีสามัญสำนึกอยู่เท่าไร ก็
จะทำให้เรามีสติมีปัญญาทำได้เท่าที่เรามี เพราะฉะนั้นจึง
ต้องมี “โปรดโทษะ” จากผู้รู้ จากสมณะ เพื่อพัฒนาภูมิรู้

สามัญสำนึกหรือสัมมาทิฐิให้สูงขึ้น ปัญญาที่จะ
เกิดกำลัง เกิดอินทรีย์ เกิดเจโตวิสัยโต เกิดวิชา
เกิดพลัง เกิดอำนาจ เป็นปัญญาพละ ปัญญาผล
เป็นวิชาล้างอุปทานล้างอวิชชา

รายการก่อนฉัน ๐๕.๐๐-๑๐.๐๐ น. เรื่อง
อดีตที่ผ่านมา โดย สม.มุสดี สะอาดวงศ์ เริ่ม
ปฏิบัติธรรมมาตั้งแต่อายุ ๕ ขวบ สังกะระวัตรรักษาศีล
อายุ ๑๓ ปีกินมังสวิรัต และเล่าประสบการณ์ชีวิต

เรื่อง “ความสุขตามอัตตภาพ” โดย สมณะคมคิด ทันทภาโว เล่าความประทับใจ
ครั้งแรกที่มาปฏิบัติธรรมที่ศาลาฯ ในงานพุทธาภิเษก ครั้งที่ ๒๖

รายการภาคบ่าย ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น.

เรื่อง ความสุขที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืน“ยัน” ดำเนินรายการโดย สมณะฟ้าไท สมชาติโก ผู้ร่วม
รายการชมราวาสท่านใดจะมาร่วมก็ได้ เพื่อจะมา“ยืนยัน”ความสุขของแต่ละคนที่ได้รับผลรับอานิสงส์
ของการปฏิบัติธรรม เช่น คุณรินไท มุ่งมาจน - ถ้าใครตัดสินใจไปอยู่บ้านราชฯอย่างน้อยก็จะถูก
ขัดเกลากิเลสอัตโนมัติแล้วความผาสุกก็จะค่อยๆ ยั่งยืน เพราะกิเลสอัตโนมัติมันลดลงได้จริงๆ

คุณตรงเดือน นาวาบุญนิยม - การที่เราจะมีสุขที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืนได้จะต้องหันทำ

ตัวให้เล็ก ๆ พร้อมที่จะรับใช้ผู้อื่น โดย

เฉพาะหมู่กลุ่มผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ

และมีเด็กนักเรียนสัมมาสิกขา

ปฐมอโศกจำนวน ๔ คนมาร่วมรายการ

ด้วย บรรยากาศรื่นเริงในธรรมกันดี

รายการภาคค่ำ ๑๘.๐๐-

๒๐.๐๐ น. เรื่อง “หนึ่งในพัน” ดำเนิน
รายการโดย สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า

วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ทำวัตรเช้า “เปิดโลกเทวดา” โดย พ่อท่าน ใช้นี้พ่อท่านได้นำเอาบทเพลงความซ้าซาก
หมายเลข ๔,๕,๖ มาอ่านให้ฟัง พร้อมสรุปว่าคนที่เบื่อน่ายความซ้าซากเป็นการสังขมนิสัยเลวๆ
ติดตัวไป

คนทุกวันนี้ไม่เข้าใจ ไม่รู้จักความวิเศษความมหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ของอนุศาสน์ปาฏิหาริย์
ของพระพุทธเจ้า จมอยู่กับการบริโภคนิยม หูหรานิยม วิตถารนิยม และเลือดลามกนิยม ไม่มี
อุดมการณ์สร้างพฤติกรรมหรือมีบทปฏิบัติมุ่งเข้าหา“นิพพาน”เลย ไม่เข้าใจ นอกจากไม่เข้าใจแล้ว
กลับมีความเห็นผิดๆ อีกว่า นิพพานยุคนี้ โลกุตระกาละนี้มันเป็นไปได้ หรือเข้าใจผิดว่านิพพานหรือ

โลกุตระนั้นไม่เป็นประโยชน์ต่อโลกต่อสังคม ซึ่งค้านแย้งกับคำสอนของพระพุทธเจ้า ความเป็นพุทธ ความเป็น“นิพพาน” ความเป็น“โลกุตระ”จึงไม่เกิดความวิเศษมหัศจรรย์ เกิดอนุศาสน์ปาฎิหาริย์ เกิดสันติสุขแก่ชาวพุทธ แก่โลก แก่สังคม แต่ชาวพุทธกลับแสวงหาลาภ ยศ สรรเสริญ โลกียสุข ซึ่งเป็นทางปฏิบัติที่ย้อนแย้ง ทวนกระแสกับอุดมคติอุดมการณ์ที่พระพุทธเจ้าพาทำพาเป็น

รายการภาคบ่าย ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. เรื่อง “การลอกคราบใหม่ให้อายุยืนนาน” ดำเนินรายการโดย สมณะเดินดิน ติกขวิโร ผู้ร่วมรายการ สมณะพอแล้ว สมาหิโต สมณะชาบซิ่ง สิริเตโช สมณะหม่อม มุตุกันโต

รายการภาคค่ำ วันมาฆบูชา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. โดย พ่อท่าน สมณะโพธิรักษ์ การเผยแพร่ของพวกเรามาถึงทศวรรษที่ ๔ ที่จะขยายไปเชื่อมต่อกับโลกเขา มาถึงวาระนี้ เน้นย้ำ ๓ สิ่งที่เราจะใช้เชื่อมโยงประสานกับสังคมคือ ๑.การศึกษา ๒.การสื่อสาร และ ๓.ชุมชน เศรษฐกิจพอเพียง

วันศุกร์ที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ทำวัตรเช้า “เปิดโลกเทวดา” โดย พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

มนุษย์เกิดมาเพื่อที่จะสร้างสมรรถนะมีภาระงานอาชีพที่จะต้องใช้อาศัยเลี้ยงชีพในขณะทำงาน

การงานเหล่านั้นเป็นเหตุเป็นปัจจัยในการลดกิเลส เสียสละออกไปด้วยปัญญา ด้วยความเข้าใจหยั่งลง ไปถึงแดนเกิด ที่จิต เจตสิก มีบทบาท มีลีลา มีพฤติกรรมที่มีการปรับเปลี่ยน “โยนิโสมนสิการ” พฤติของจิตที่มี “กิจญาณ” มีการต่อสู้ปรับปรุง จิตวิญญาณจากภูมิต่ำ ภพต่ำ สู่ภพที่สูงขึ้น

รายการก่อนนั้น ๐๕.๐๐-๑๐.๐๐ น. เรื่อง “เด็กดี มีสุข” โดย สม.จินดา ตั้งเฝ้า เรื่อง “รู้สำนึกต้องฝึกทำ” โดย สมณะ ลือคม ธรรมกิตติโก

รายการธรรมภาคพิเศษ เวลา ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น.

- “จอมมยา เจ้าเล่ห์” โดย สมณะหม่อม มุกกันโต
- “ไม่อยากแปกต้องชวนขวยขัน” โดย สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร
- “พัฒนาใจ เพื่อแก้ปัญหา” โดย สมณะเลื่อนฟ้า สัจจบโม
- “ธรรมะสำหรับวันสุดท้าย” โดย สม.จินดา ตั้งเฝ้า

- รายการถาม-ตอบปัญหาสำหรับเด็กและญาติธรรมทั่วไป โดย สมณะขยะขยัน สรณียอ
รายการภาคบ่าย ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. เป็นรายการตอบปัญหา “ตอบปัญหาผ้าโลกเทวดา”

โดย พ่อท่าน

รายการภาคค่ำ เรื่อง เดินหน้าฝ่ามหาสมุทร ดำเนินรายการโดย สมณะฟ้าไท สมชาติโก

วันเสาร์ที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ท้าวตราชเข้า เปิดโลกเทวดา โดย พ่อท่าน

ชีวิตเราจะเอาอะไร เขาสร้างปิรามิด นครวัด กำแพงเมืองจีน นั่นเป็นวัตถุ เขาว่าเขาสร้างอารยะประเทศ เขาว่ากรุงเทพฯ เป็นเมืองเจริญ อาตมาว่าเป็นสุสาน มันไม่เหลือสิ่งช่วยชีวิต แต่มันมีสิ่งทำลายชีวิต สิ่งเหล่านี้ผู้ไม่มีภูมิปัญญาจะไม่เห็นชัด อยู่ในกรุงเทพฯ มีแต่แย่งกัน เป็นพวกมักมาก เราจะเป็นอย่างพวกมักน้อย สันโดษ กล้าจน สละกันหมด เราเป็นได้ มิใช่เป็นได้แค่คนเดียว เราเป็นได้

เป็นหมู่เป็นมวล มิใช่มีแต่ตัวหนังสือ แต่มีคนจริงที่ทำได้จริง เราต้องมาสืบทอดงานนี้เป็นงานใหญ่ หนัก แต่นำทำ

ก่อนฉันมีการสรุปงานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๒ โดย สมณะ เเดินดิน ติกขวิโร ดำเนินรายการ มีอภิจิต คุณสวนสุข คุณเลื้อดภูมิไพโร
การทำงานแล้วสำเร็จ รักกัน สามัคคีก็ใช้ได้ การประสานทางจิตวิญญาณเป็นสิ่งที่ดี ชีวิตผู้ปฏิบัติธรรมต้องพร้อมกับความยากลำบาก ชาวอโศกทุกวันนี้เราสังเคราะห์กันได้ทำงานร่วมกันก็สังเคราะห์กันได้ ทุกวันนี้น้ำงานของเรามากขึ้น คนทำงานน้อยลง ต้องทำงานแบบตาลำพัน(สวนสุข) คือทำงานเหนื่อยแต่มีความสุข

❖ ส.สวนดี สุขโว

ในงานพุทธาภิเษกครั้งนี้ มีบริการตัดผมฟรี ๗ วัน ๓๕๕ หัว ช่าง ๕ คน

สถิติผู้มาร่วมงานพุทธาภิเษก ครั้งที่ ๓๒

	ทวช.	ก่อนฉัน	ภาคบ่าย
อ. ๑๗ ก.พ.'๕๑	-	๘๗๕	-
จ. ๑๘ ก.พ.'๕๑	๘๑๖	๘๔๘	๕๖๖
อ. ๑๙ ก.พ.'๕๑	๗๓๔	๗๘๗	๖๙๐
พ. ๒๐ ก.พ.'๕๑	๘๑๓	๙๓๘	๖๕๐
พ. ๒๑ ก.พ.'๕๑	๘๘๐	๑๐๔๓	๘๘๕
ศ. ๒๒ ก.พ.'๕๑	๑๑๔๐	๑๐๓๗	๙๒๓
ส. ๒๓ ก.พ.'๕๑	๗๖๐	๓๘๗	-

“ความสุข”..เป็นความรู้สึกที่งดงาม และทรงคุณค่า เป็นที่ต้องการของทุกคนก็ว่าได้แต่จะมีสักกี่คนที่ได้เข้าใจและเข้าถึง “ความสุข”อย่างแท้จริง และเคยได้รับ“ความสุข”ที่แท้จริงกันมาบ้างละ

เคยมีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า การอวยพรมอบ“ความสุข”แก่กัน

☆ ทม สมอ. นั้น ความสุขให้แก่กันได้จริงหรือ? และผู้รับได้รับจริงๆหรือ? บางคนบอกว่าไม่ได้ แต่อาจมีความสุขชนิดหนึ่ง ที่รู้ว่า ยังมีผู้อื่นถึงเรา

บางคนก็ว่าความสุขนั้น มีแต่เราเท่านั้นจะให้แก่ตัวเองได้ อาจด้วยการทำอะไรดีๆให้แก่ตัวเอง และเรารู้สึกสบายใจเป็นสุขมากขึ้นอีกนิด ก็แค่นั้นเอง

ปีใหม่นี้ มีผู้เสนอมอบ“ความสุขที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืน”ให้แก่มวลมนุษยชาติ หลายคนอาจไม่เชื่อ มีจริงหรือความสุขที่ว่านี้ มันคืออย่างไร? และเราจะเป็นเจ้าของมันได้อย่างไร?

จากบทสัมภาษณ์พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ผู้กำลังมอบความสุขชนิดนี้ “ขอ..ความสุขที่ยิ่งใหญ่ และยั่งยืน จงมีแด่มวลมนุษยชาติ” ทั้งมวลเทอญ

๑. ปีใหม่นี้พ่อท่านให้พร “ขอ..ความสุขที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืน จงมีแด่มวลมนุษยชาติ” กราบรบกวนขยายนัยนี้ *

๒. ความสุขที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืน มี ๒ ประเด็นที่จะขยายความหมาย คำว่า ยิ่งใหญ่ และยั่งยืนนี้มีนัยยะสำคัญ ยิ่งใหญ่ก็หมายถึงความสุขที่ยิ่งใหญ่จริงๆ เพราะเป็นความสุขที่ไม่ใช่ความสุข

โลกีย์ ที่ใครๆก็รู้จักเป็นก็มีได้กันตามฐานะของปุถุชนทั่วไป เป็นของดี แต่มีมันเป็น“ความสุขระดับโลกุตระ” เป็นความสุขของนักปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าจริงๆ ต้องบรรลุนิพพานของพระพุทธเจ้าจึงจะได้ความสุขยิ่งใหญ่อันพิเศษนี้

ความสุขที่เรียกว่า สุขอันสงบ มันก็ยังมี ๒ นัย สุขอันสงบที่เข้าใจกันดีอยู่ทั่วไป นักปฏิบัติธรรมทั้งหลายเขาก็เข้าใจได้ง่ายๆ ซึ่งเป็นความสุขที่หมายถึงความสงบนะ *ไม่ใช่ความสุขที่เป็นรสอร่อยรสสนุกปรุงแต่งเข้าไปในอารมณ์* ที่พูดนี้หมายถึง“ความสุขชนิดหยุดปรุงแต่งอารมณ์ เป็นรสสงบ นัยแรกนี่ก็คือ “สุขอันสงบ”แบบพื้นๆสามัญ ที่เข้าใจกันได้อยู่ทั่วไป มีมาแต่โบราณ จิตสงบจริงแต่สงบชนิดที่ไม่คิด ไม่นึก ไม่ทำงาน สงบอยู่เฉยๆ หนึ่งๆ ถึงขนาดดับไม่รับรู้อะไรเลย ชนิดนี้ทำกันอยู่ทั่วไป ไม่ใช่ของพระพุทธเจ้าค้นพบ เป็นความสุขที่ไม่ใช่แบบโลกุตระแต่เป็นความสุขที่ใช้สมมติสะกดจิต ซึ่งก็เป็น“ความสุขอันสงบ” เขาก็เอาความหมายนี้ไปพูดเหมือนกัน เช่น *นัตถิ สันติ ปรัง สุขัง สุขอื่นใดยิ่งกว่าความสงบไม่มี* ความหมายก็ถูกต้อง แต่ไปหมายเอา“ความสงบของจิต”ที่ได้รับการสะกดจิต แล้วจิตก็สงบลงอย่างพาซื่อ จิตไม่ทำงาน จิตสงบชนิดที่ไม่มีบทบาทของปัญญาทำหน้าที่รู้ร่วมร่วคิดร่วมทำงานกับภาวะที่เป็นอยู่สัมผัสอยู่และใช้สรรถนะอย่างเต็มทีนั่นเอง ดีไม่ดีวิ่งหนีปลีกเดี่ยวไปให้ไกลสิ่งนั้นๆเอาด้วย อย่างนั้นมันก็สงบ หนีความวุ่นวาย หนีสังคมา หนีความเป็นสามัญของสังคมาสัมพันธ์ หนีไกลไปจากสภาพนั้นๆ เป็นพวก“หนี” ไม่ใช่“เหนือ” เขาก็สงบ นั่นเป็น“สุขอันสงบ”ของเขาเหมือนกัน

แต่นัยของ“ความสุขอันสงบ”แบบโลกุตระ มันมีนัยละเอียดซึ่งกว่านั้น ของพระพุทธเจ้าไม่หนีสังคมา ไม่หนีสามัญของสังคมาสัมพันธ์ เป็นโลกุตระที่จิตมีความสามารถพิเศษอยู่“เหนือ”อำนาจฤทธิ์โลกีย์ของสังคมานั้นๆ โดยสัมผัสสัมพันธ์อยู่กับสังคมาหรือสิ่งนั้นๆนั้นแหละ แต่มีอำนาจไม่ตกเป็นทาสฤทธิ์แรงโลกีย์นั้นๆ เพราะกิเลสมันดับ กิเลสมันลดละได้จริง “ตัวตนของกิเลส”ถูกกำจัดลง จิตยังเป็น“ธาตุรู้”ที่ทำหน้าที่รู้ยิ่ง ทำงานได้ดียิ่งกว่ามีกิเลสเสียอีก ไม่ใช่จิตหยุดทำงาน อยู่ว่างๆ อยู่เฉยๆหนึ่งๆ

อย่างเช่น โสดาบันก็อยู่เหนือสังคมาที่เขาอธิบายมุข อบายมุขมีอยู่ในโลก โฉงฉ่างๆ ตามทิวเขาหรือหาว ฟุ่ฟ่า อยู่เต็มที่ของอบายมุข แต่ผู้ที่หลุดพ้นแล้ว ละกิเลสแล้ว กิเลสสงบจากใจแล้ว จิตก็ทำงานอยู่ท่ามกลางสังคมากิเลสที่สัมผัสสัมพันธ์อยู่ตามสามัญของโลกนั้นแหละ แต่จิตเรา“ไม่สุขไม่ทุกข์”ไปกับอบายมุขนั้น ตามแบบฉบับพระพุทธเจ้านี้ดับกิเลสถูกตัวตนของกิเลส แล้วกิเลสก็สงบ กิเลสก็ตาย กิเลสไม่ทำงานอยู่ในจิต นี่คือ“สงบ” หรือเรียกเต็มๆว่า“สงบเพราะไม่มีกิเลสทำให้ทุกข์ให้สุขอีกแล้ว”

“สุขอันสงบ”เพราะกิเลสไม่ร่วมทำงานอยู่ในจิต กิเลสไม่เกิดอยู่ในจิตอีกเลย ซึ่งเป็นความสงบต่างกับกับ“สุขอันสงบ”ในแบบโลกีย์ อย่างลึกซึ้งที่มีนัยสำคัญ บางทีก็มีบทบาททำงานกับสังขม ที่เขามีอธิบายมุนั้นได้ ช่วยเขาไม่ให้ตกต่ำได้ด้วยซ้ำ กอบกู้เขาได้ บางทีก็สุดวิสัยที่จะช่วยเขาได้ เป็นผู้ให้ประโยชน์แก่เขา เพราะฉะนั้นความสุขที่ยิ่งใหญ่อันนี้ จึงเป็นความสุขที่สุดยอด เป็นความสุขที่ประเสริฐมากความสุขแบบนี้แหละที่อาตมาเจตนาใช้ภาษาคำว่าเป็น“ความสุขที่ยิ่งใหญ่”

และมีความสุขที่ยิ่งใหญ่ของพระพุทธเจ้านี้มีอยู่จริง เป็นไปได้จริง แม้ในยุคที่ความเข้มข้นของกิเลสมันทั้งหนาแน่นทั้งใหญ่โตกว้างขวางเหลือหลายก็ตาม ถ้าได้“สุขอันสงบ”ชนิดนี้แล้ว มันยังยืนอีกด้วย ยืนอย่างไม่กลับกลอกกำเริบอีก(อสังกุปป์) ส่วน“สุขแบบดงมได้ของโลกีย์ เพราะดับไม่รู้จัก“ตัวตนของกิเลส” จึงดับไม่ถูก“ตัวตนของกิเลส” แม้จะสงบได้ก็ไม่ยั่งยืนหรอก และไม่มีประโยชน์กับสังขม จึงไม่ยิ่งใหญ่ เป็นความสุขที่สะกดจิตไว้ได้ มันก็ได้แค่นั้น สักเวลาหนึ่งระยะหนึ่งถ้าเก่งก็อาจจะอยู่นาน หรือมีอะไรมากระทบกระเทือนได้ขนาด ก็สงบไม่ได้แล้ว จึงไม่เป็นความสุขแต่ถ้อยเดียว

ถ้าอยู่ในสังขมที่วุ่นวายก็ตี ก็จะไม่ได้อยู่ไม่ได้ หรือไม่สุขสงบสนิทหรอก หรือถ้า“สมาธิเคลื่อน”ก็ตี ก็ไม่สุขสงบแล้ว เพราะไม่ใช่“สัมมาสมาธิ”ของพระอาริยะ หรือเคยอยู่ป่าเขาถ้าพอเข้ามาอยู่ในเมืองก็ตี เขาก็ไม่สุขแล้ว เตือดร้อนวุ่นวาย เขาสู้ไม่ได้ สู้ความวุ่นวายไม่ได้ อยู่เหนือไม่ได้ เพราะวาจิตไม่เป็น โลกุตระจิต อย่างนี้เป็นต้น

แต่ของพระพุทธเจ้านี้ได้แล้วได้เลยอย่างถาวรยั่งยืน เพราะว่าฆ่ากิเลสตาย ชนิดดับหมดแม้ตัวตนลึกละเอียดเป็นส่วนสุดท้ายที่เป็นอสังขะ และสิ้นอวิชชาด้วย เมื่อกิเลสตายดับสิ้นสนิทแล้วก็ตายเลย ไม่มีการเกิดใหม่ได้อีก เพราะกิเลสตายในจิตจึงสะอาดจากกิเลสจึงยังเป็นปัญญา ปัญญาที่ยิ่งรู้ชัดเจนว่าอย่างนั้นเราไม่เอาแน่ๆ เราเข้าใจอย่างดีแล้ว ป่วยการไปไร้คุณค่ากับมัน ไปแสวงหาไปเสียแรงงานเพื่อมัน มันไม่เข้าทำอะไร จึงไม่เอาอีกเด็ดขาด เพราะฉะนั้น“**โลกียสุข**”ซึ่งเป็น“สุขเพราะกิเลสได้เสพสม”จึงไม่มีในจิตอีก “**หมดสุขหมดทุกข์สนิท**” เพราะได้ดับเหตุแห่งสุข หรือกิเลสต้นหาอุปาทานแบบโลกีย์ไปได้แล้ว ดับได้เด็ดขาด เพราะฉะนั้นเมื่อดับแล้วมันก็ถาวรยั่งยืน

ที่สำคัญคือ “ไม่มีรสสุขอย่างโลกีย์”ที่เคยมีนั้นอีกแล้ว เป็น“สุขอันสงบ”แต่ถ้อยเดียวตลอดไป พระพุทธเจ้าทรงยืนยันแน่นอนว่า “ปรมมังสุขัง”หรือ“บรมสุข”นี้ มีคุณภาพ..นิจจัง ทูวัง สัสสตัง อวิปริณามธัมมัง อสังหริัง อสังกุปป์ หมายความว่า มันเที่ยงแท้(นิจจัง) ยั่งยืน(ทูวัง) ตลอดกาล(สัสสตัง) ไม่แปรเปลี่ยนเป็นอื่น(อวิปริณามธัมมัง) ไม่มีอะไรมาหักล้างได้(อสังหริัง) ที่ได้แล้วมันไม่กลับกำเริบอีก(อสังกุปป์) อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งเป็นความยั่งยืน ความสุขแบบนี้เป็นความสุขที่มีประโยชน์ต่อ

มวลมนุษยชาติ..พหุชนหิตายะ เป็นความสุขที่สร้างสุขให้แก่มวลมนุษยชาติได้ซ้อนอีก..พหุชนสุขายะ คือสุขที่ไม่เบียดเบียนใคร ไม่มีผลกระทบต่อใคร และอนุเคราะห์โลก..โลกานุกัมปายะ ช่วยเหลือ เกื้อกูลโลก..โลกานุกัมปายะ จึงเป็นความสุขที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืน ด้วยประการฉะนี้

อาตมาก็เจตนาที่จะเสนอความสุขแบบนี้ให้แก่มวลมนุษยชาติ และที่ใช้คำว่า “ขอ” [ขอ“ความสุขที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืน”จงมีแด่มวลมนุษยชาติ] ก็ไม่ได้หมายความว่า อาตมาอ่อนวอน“ขอ”จากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ บันดาลบันดาล ก็ไม่ใช่อย่างนั้น อย่างเทวนิยมตามที่เขาชอบบอกกัน หรือ“ขอ”เพื่อใครเขาจะหยิบยื่นสิ่งนั้น สิ่งนี้ให้” ก็ไม่ใช่ “ขอ”ในที่นี้หมายความว่า **ขออนุญาตมวลมนุษยชาติ ขออนุญาตปวงชน** เพราะความสุขชนิดนี้เป็นความสุขที่**“ทวนกระแสใจคนสามัญทั้งหลายทั่วไป”** มันเป็นสุขที่ฝืนใจคน มันจะต้านจะค้านใจคน มันเป็นปฏิโลตัง เพราะมันทวนกระแสโลกหรือความสุขโลกีย์ที่ทุกคนใฝ่หา มันขัดแย้งกันอยู่ เมื่ออาตมาจะนำ“ความสุข”ชนิดนี้มาเสนอ คนทั้งหลายก็จะรู้สึกว่อาตมามาขวางโลก มาค้าน มาต้าน อาตมาก็“ขอ”โอกาส “ขอ”อนุญาต “ขอ”เสนอความสุขชนิดนี้

ถึงอย่างไร ก็เป็นอิสระเสรีภาพ ใครเห็นดีเห็นชอบก็มาเอา แต่ก็“ขอ”อนุญาตไว้ ใครไม่เห็นดี เห็นชอบก็ไม่มีปัญหาอะไร เราไม่ได้ไปบังคับใคร ไม่ได้ไปหาเสียงอะไร เพียงแต่“ขอ”เสนอ“ความสุขอันยิ่งใหญ่”นี้กับมวลมนุษยชาติเท่านั้น

๑. ความสุขที่ว่านี้จะได้อย่างไร

๓. ขอให้มาปฏิบัติ มาเรียนรู้ให้เกิดสัมมาทิฐิ ให้เข้าใจว่าความสุขของพระพุทธเจ้า เป็นอย่างไร แตกต่างกับความสุขสามัญโลกีย์ทั่วไปอย่างไร หรือแตกต่างกับ“สุขอันสงบ”ของฤๅษีที่มีอยู่ทั่วไปอย่างไร เพราะ“สุขอันสงบ”ของพุทธนี้เป็นโลกุตระ ก็ต้องมาพิสูจน์จนบรรลุสภาวะนี้กันว่า เป็นอย่างไร ถ้าเรียนรู้จนเกิดสัมมาทิฐิว่า อ้อ..โลกุตระเป็นอย่างนี้ ที่อยู่เหนือโลกเป็นอย่างนี้ และปฏิบัติ พิสูจน์ไป ก็จะอยู่เหนือโลกไปตามลำดับ ตั้งแต่เป็นโสดาบันพ้นโลกอบายหรือ“อยู่เหนืออบายทั้งหลาย” สูงขึ้นไปในภพธรรม โลกกามารมณีกามคุณ โลกอัตตาอาตมันทั้งหลายเหล่า ทั้งหมด ก็สามารถ“อยู่เหนือโลกต่างๆ”ขึ้นไปได้เรื่อยๆ ฝึกฝน ไปเรื่อยๆตามลำดับตั้งแต่ระดับ โสดาตาสกิทาฯ อนาคาฯ อรหันต์ อย่างแท้จริง

ขอยืนยันว่า ธรรมของพระพุทธเจ้าจะหลุดพ้นไม่เป็นทาส“อบาย”ต่างๆ หลุดพ้น ไม่เป็นทาสลาภยศสรรเสริญสุข (โลกีย์) หลุดพ้นไม่เป็นทาสกามารมณฺ์ ไม่เป็นทาสอัตตา ได้จริง แม้ในยุคสมัยนี้ อกาลิโก และเอหิภัสสิโก เชิญชมของจริงที่เกิดที่เป็นได้กันได้อย่างจริง

จะได้รับ“ความสุขที่ยิ่งใหญ่” กว่า“สุขที่ยังเป็นทาส”อะไร ต่ออะไรต่างๆนั้นในประเทศไทยที่
ชื่อว่าเมืองพุทธนี้กันจริงๆเสียที และยั่งยืนทำให้สังคมสงบสุขสันติจริงด้วย

๑. ปีนุทอง บรรดาโหรต่างๆออกมาทำนายทายทักกว่าเป็นปีหนักสุดๆ
จะมีเรื่องรุนแรง ความไม่ดีต่างๆและความสูญเสียเกิดได้มากมาย ความสุขที่
พอท่านหมายนี้จะช่วยได้ไหม

๒. ช่วยได้อย่างยิ่งเลย นี่แหละเป็นความสุขที่จะช่วยได้อย่างยิ่ง อาตมายังมองไม่เห็น
ความสุขชนิดอื่น เพราะความสุขชนิดอื่นไม่ใช่การแก้ปัญหา มันเป็นการยิ่งสร้างปัญหา ถ้าผู้ชนะผู้ที่จะ
หาทางเอาชนะ เขาไม่ได้ลดกิเลส เขาไม่ได้เกิดภูมิปัญญา เพราะฉะนั้นคนที่แพ้กี้จะต้องอาฆาต
เคียดแค้น หรือแค้นอย่างที่เป็นอยู่ มันยิ่งทับทวีความรุนแรงมากขึ้น ชับซ้อนซ้อนเชิงหมากขึ้น
มันจึงเป็นสังคมมารยา หรือสังคมมารยาท เขาก็แสดงมารยาททางสังคมเท่านั้นเอง แต่ในใจลึกๆของ
เขาไม่ยอมแพ้กัันหรอก ได้โอกาสเขาก็จัดการกันไป ทับทวีความแค้น ทับทวีความแค้น นักหนา
นักหนายิ่งๆขึ้น แต่โดยความรู้สามัญเขาก็รู้กันว่า การทำร้าย ทำลายกัน การแค้นกัน การแย่งชิง
มันไม่ดี สามัญสำนึกปัญญาชนก็รู้กันทุกคน ทุกวันนี้เขาแก้ปัญหาไม่ถูกจุดตามที่พระพุทธเจ้าทรงสอน
เท่านั้น

เพราะฉะนั้น เขาจึงแสดงเสแสร้งสภาพโดยมารยาทว่าเขาไม่แกล้งไม่อาฆาต มาดร้าย ไม่อะไร
ต่างๆนาๆ แต่ความเป็นจริงแล้วเขาหาวิธีที่จะให้คนอื่นดูเหมือนว่า เขาไม่ได้แค้น ทว่าในจิตลึกเขา
แค้นกันอย่างซับซ้อนยิ่งๆขึ้น เลือดเย็นยิ่งขึ้น ทำหั่นกันอย่างดุเดือดด้วยวิธีลับลวงพรางกันไม่ให้
คนรู้ทันยิ่งๆขึ้น เป็นความร้ายกาจมาก เพราะฉะนั้นจึงต้องใช้วิธีของพระพุทธเจ้า ใช้ความจริงอันนี้
เป็นความสุขที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืนซึ่งถ้าปฏิบัติธรรมได้จริง จึงจะมีผลต่อมวลมนุษยชาติจริง ไม่ว่าโลก
จะประสพภาวะร้ายแรงอย่างไร ก็แก้ได้จริงๆ จริงอยู่มันอาจจะยากหน่อย มันอาจไม่บรรลุโดยง่าย
แม้ไม่บรรลุง่าย แต่ก็บรรลุได้ ถ้ามันมีได้เป็นได้ ทำไม่เราจะไปท้อแท้ ทำไม่จะต้องยอมแพ้ ทำไม่จึง
ไม่อุตสาหะบากบั่น ไม่มีความตั้งใจจริงที่จะมุ่งมั่นเอาสิ่งที่ดีที่สุด ถ้าได้ดีแล้วมันก็ถาวร มันก็ยั่งยืน
มันก็เป็นสุขที่แท้จริงเป็นสุขที่ไม่แก่งแย่ง มันไม่ทำร้ายทำลายกัน มันอยู่กันอย่างสงบสามัคคีอบอุ่นดี
เป็นสุขสงบวิเศษ เป็นสันติภาพอย่างแท้จริง อาตมาก็เสนอสิ่งเหล่านี้ สิ่งดีอันนี้

นี่คือ พุทธธรรมที่อาตมาขอยืนยัน แต่คนไม่เชื่ออาตมาง่ายๆหรอก เพราะพุทธธรรมแบบ
เถรสมาคมเขาเห็นไม่ตรงกันกับอาตมา เขาหาว่าอาตมาผิด เขาประกาศไปทั่วว่าอาตมาวิปริตจากธรรม
วินัย ต้องอย่างของเถรสมาคมที่สอนกันอยู่นั้นแหละจึงจะเป็นสิ่งที่ถูกต้อง สังคมก็ต้องเชื่อเถรสมาคม
มากกว่าอาตมาแน่นอน อาตมาก็ต้องอุตสาหะบากบั่นพิสูจน์ต่อๆและต่อไป จนกว่าจะตาย อาตมาไม่
ถอยหรอก ทุกวันนี้ก็มีหมู่มีกลุ่มคนที่มี“สุขอันสงบ”แบบที่อาตมาเสนอนี้กันบ้างแล้วจริง

๓. ในช่วงปีใหม่เราสูญเสียทันตแพทย์หญิงฟากฟ้าหนึ่ง อโศกตระกูล

นับเป็นบรรพชนของชาวอโศก ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสูงมากในหลายๆงานสำคัญของชุมชนปฐุมอโศก ในงานศพได้สะท้อนอะไรให้แก่ผู้อยู่เบื้องหลัง

๓.

สะท้อนให้เห็นความจริง ความดีของหมอ ดุชิ...ผู้คนมางานศพกันแออัดยัดเยียดหนาแน่น พ่อรู้ข่าวรู้คราว ทั้งๆที่ก็เหมือนงานศพอื่นๆของพวกเรา คือไม่ได้ออกการ์ดเชิญ ป่าวประกาศเรียกร้องอะไรก็ไม่ได้ทำ แต่คนที่รู้ข่าวรู้คราวปากต่อปากก็มากัน อันนี้คือน้ำใจจริง อันนี้คือการแสดงออก เป็นผลสะท้อนที่จริง สำหรับความเป็นจริง ของแต่ละบุคคล เพราะฉะนั้นเมื่อทำความจริง ทำอะไรจริง แล้วคนเขาก็เห็นได้เองอย่างนี้แหละ

การแสดงออกของผู้มางานศพ ลือให้เห็นคุณธรรม ของผู้ตายชัดเจนว่า ก่อนตายได้สร้างอะไรดีงามที่มีคุณค่าไว้ในสังคม มันก็ยืนยันเป็นคำตอบ ที่ทำให้คนได้เห็นได้รู้ แต่สังคมก็ยังเข้าใจคุณธรรมที่เป็นโลกุตระยังไม่ค่อยได้ จึงยังมีอยู่เท่านี้ เห็นกันได้เท่านี้ มันทวนกระแสคนสามัญทั่วไป

เหมือนคนเห็นกงจักรว่าเป็นดอกบัวนั้นแหละ เขาเห็นกงจักรเป็นของมีค่า เห็นดอกบัวไม่มีค่า ยิ่งอีกนานพอสมควรโลกจะเข้าใจ ซึ่งเราก็ไม่ได้รู้สึกด้วยหรือน้อยใจอะไรดอกนะ นี่เพียงบอกความเป็นจริง

เราก็ห้ามการตายไม่ได้ เราไม่อยากให้ตาย แต่เมื่อถึงเวลาตายก็ตาย ก็ว่ากันไป ผู้อยู่ก็มารับผิดชอบเชื่อมโยงต่อไป ซึ่งก็มอบหมายงานกันแล้วนี่ งานที่หมอรับผิดชอบไว้ พอตรวจสอบก็มีเยอะ ๑๐ กว่างาน ๑๐ กว่าแผนก ๑๐ กว่าฐาน ก็นำมาแบ่งกัน คนนั้นรับไป คนนี้รับไป ก็แบ่งกันหมดแล้ว แบ่งหน้าที่รับผิดชอบที่หมอเคยทำๆอยู่ แม้แต่ฐานทันตกรรมก็มีทันตแพทย์กิตติโชติ บุญศรีของพวกเรา (บุตรชายของนายแพทย์พจน์ บุญศรี) เข้ามารับผิดชอบรับช่วง อย่างนี้เป็นต้น

๑.

ทำอย่างไรกับการสูญเสียคนที่มีความค่า ในวัยอันไม่สมควรอย่างที่เรามา
คาดคิด

๓.

เหตุการณ์อย่างนี้ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่เพิ่งเกิดวันนี้ มันเคยเกิดมาในประวัติศาสตร์เยอะ
แยะไป และมันก็ยังมียังมีต่อไปอีกตามวิบากกรรมของใครของใคร ตามวิถีทางของชีวิตแต่ละคน วิบาก
ของแต่ละคน เพราะฉะนั้นเราไปกำหนดไม่ได้ เราต้องรู้ความจริงว่าจะทำอย่างไร คิดอย่างไรซึ่งเราก็
ต้องเห็นความจริง เข้าใจความจริงให้ได้ว่า มันเป็นเรื่องอย่างนี้มาแต่ไหนแต่ไร คนเราก็มีความเกิด
แก่เจ็บตาย มีความสูญเสียมีการสร้างสรรค์เป็นธรรมดา เราสร้างสรรค์ได้เท่าไร เราก็ทำไปเมื่อถึงวาระ
สูญเสีย เราก็สูญเสียไป เราไม่อยากจะให้เกิด แต่มันก็เกิดแล้วเราจะทำอย่างไรได้ มันเป็นเหตุสุด วิสัย
มันก็ต้องเป็นไปตามสังขาร โดยเฉพาอย่างยิ่งศาสนาที่เขานับถือเป็นเทพเจ้า ก็จะพูดว่าเป็นพระประสงค์
ของพระเจ้า ใครอย่าไปขัดพระประสงค์ของพระเจ้าเลย นั่นเขาก็ยอมให้พระเจ้า เมื่อพระเจ้าจะเอาที่ไม่
ขัดพระประสงค์ของพระเจ้า แต่พุทธศาสนาเราไม่มีพระเจ้ามาบันดาลให้เป็น เพราะเราเชื่อว่าเป็นเรื่อง
ของกรรมวิบากของเราเอง เป็นเรื่องทั้งกรรมใหม่และกรรมเก่า กรรมใหม่มีฤทธิ์ กรรมเก่าก็มีผลแน่
นอน แน่นนอนมันก็ต้องมาผนวกกันสังเคราะห์กันไปจะได้เท่าที่มันเป็นไปได้ บางคนก็มีกรรมใหม่ชักนำ
ให้เป็นแล้วก็เกิดเหตุการณ์ บางคนก็เกิดจากกรรมเก่าที่มีฤทธิ์มีอำนาจ กรรมใหม่แม้จะดีก็ยังไม่มากพอ
ทำให้เกิดเหตุการณ์ต่างๆที่ยังไม่ได้ได้อยู่ ก็ต้องสั่งสมกรรมดีต่อไปให้มากพอ ก็จะแก้กรรมให้ดีขึ้นได้
ของใครก็แก้ของตนเอง สั่งสมกุศลกรรมของตนๆเถิด ซึ่งล้วนมาจากทั้งกรรมเก่าและใหม่ผสมกันให้
เกิดเหตุการณ์ทั้งนั้น ดีหรือชั่วกรรมบันดาลทั้งนั้น ของพุทธเป็นความประสงค์ของ“กรรม” จะดีหรือ
จะชั่ว คือ “เรา”สั่งสมกรรมมาบันดาลเราเอง แต่ถ้าเทวนิยม เขาก็แล้วแต่พระประสงค์ของพระเจ้าจะ
บันดาลให้ทุกข์ร้อนก็ยอม หรือถือเสียว่าพระเจ้าลงโทษ เป็นต้น

๑.

ถ้าเราจะคิดว่าเป็นความประสงค์ของพระเจ้าบ้างแล้วสบายใจวางใจ
ได้ ก็ดีใช่ไหม

๓.

ก็คนเขานึกไม่ออกคือเขาเป็นลัทธินอกพุทธที่มีบุพเพกตเหตุวาทะ ลัทธิที่มีกรรมเก่า
ที่ได้ทำไว้แล้วเป็นเหตุ เป็นอำนาจเป็นตัวลือค มันจะแก้ไขอะไรไม่ได้เลย บุพเพกตเหตุวาทะลัทธินอก
พุทธเขาคิดอย่างนั้น แต่ของพุทธเราเชื่อในกรรมเก่าที่ทำแล้วเหมือนกันว่า กรรมเก่ามีอำนาจส่วนหนึ่ง
แต่เราไม่จําหนกับกรรมเก่า เพราะกรรมใหม่ก็สามารถจะเป็นตัวแปรทำให้เหตุการณ์ร้ายเลวหรือว่าแม้แต่
กรรมดีก็จะช่วยให้ดีขึ้นได้ ร้ายเลวมาสู่ดีเปลี่ยนแปลงเป็นดีได้ กรรมเก่ามันต้องเป็นเช่นนั้น มันมี
อำนาจ มีฤทธิ์จริง แต่เราสามารถจะเปลี่ยนแปลงวิบากที่จะออกฤทธิ์ด้วยกรรมใหม่ให้มีสภาพดีขึ้นได้
หรือกรรมเก่าดีอยู่แล้ว ทำให้ดีขึ้นกว่าเก่าไปอีกก็ได้ ไม่ใช่ว่าตายตัว นับสำคัญมันอยู่ตรงนี้ แต่
ลัทธินอกพุทธ เชื่อพรหมลิขิตตายตัว เชื่อฟ้าลิขิตเป็นนิสวณนิมมาน มีพระเจ้านับตาล เป็นต้น นี่คือ
ลัทธินอกพุทธ เขาเชื่ออย่างนั้นเข้าใจอย่างนั้น แล้วก็จําหน ไม่เชื่อ“กรรม”เป็นสำคัญ

กรรมเก่าที่เรา“ทำไปแล้ว”ที่มันจะกำหนดมันจะมีฤทธิ์มีแรงอะไรอยู่ก็ตาม เราไปแก้ไขมันไม่ได้แล้ว นั่นก็ใช่ แต่เรามีหน้าที่ทำ“กรรมใหม่”ให้ดีๆ มากๆ เกิด เพื่อจะได้ไปสังเคราะห์กับกรรมเก่า เปลี่ยนแปลงให้ไปสู่ดีหรือดีขึ้นให้ได้ ฤทธิ์เลวร้ายที่เราจะได้รับก็ลดลง แต่ไม่ใช่หมายความว่าสามารถล้างหรือบอกล้างโดยมีใครมากำหนด เพราะต้องอยู่ที่“กรรม”ของเราเท่านั้น “กรรม”ในศาสนาพุทธ จึงเป็นเรื่องยิ่งใหญ่ จะว่าไปยิ่งใหญ่กว่า“ความเป็นพระเจ้า” เพราะมันรวมทั้ง“ความเป็นชานาน”

ก. พ่อท่านระดมพลพวกเราให้ไปอยู่บ้านราชฯ ถึง ๑,๐๐๐ คน เพราะเหตุใด

ต.

ตอนนี้พวกเรารู้สึกว่าจิตใจจะน้อยไป ควรจะมีจิตใจเพิ่มขึ้นหน่อย เราควรเพิ่มขนาดให้กว้างขึ้นให้ใหญ่ขึ้น ถ้ากว้างขึ้นใหญ่ขึ้นก็มีหลากหลาย แบบฝึกหัดก็มากขึ้น เพราะฉะนั้นพวกเราต้องเพิ่มขนาดของปริมาณด้วย เมื่อถึงเวลาระดับหนึ่งเราก็รวมมวลเพิ่มขึ้น ซึ่งมวลไม่ใช่รับผู้ไม่มีศีลก็ผู้มีศีลนั้นแหละจะมาสรางแก่นให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น เราก็จะเพิ่มปฏิกิริยา เพิ่มคุณภาพ เพิ่มพลังที่จะเกิดทั้งภายในไปสู่ภายนอกยิ่งขึ้น เมื่อมวลมากขึ้นแบบฝึกหัดก็จะมากขึ้น เราเป็นนักปฏิบัติธรรมต้องเพิ่มแบบฝึกหัดถึงจะเจริญเพิ่มขึ้น การเพิ่มแบบฝึกหัดมีจิตใจเจริญเพิ่มขึ้น เราก็จะแข็งแรงสามารถมากขึ้น ผลที่จะเป็นรูปเป็นร่าง เป็นประโยชน์ใหญ่กว้างลึก ขยายทั้งนอกและในก็จะเป็นปฏิภาคนวิ

แต่ละคนๆ ที่ต่างก็เข้ามา“มีศีล”รวมกันมากขึ้น รูปธรรมที่ใหญ่ขึ้นจะมีธรรมัญญารังสีเป็นผลขยายขึ้น ขยายทั้งคุณภาพและปริมาณ เพราะฉะนั้นมวลก็ต้องขยายขึ้นด้วย ก็เป็นธรรมดาที่เราจะต้องพยายามพัฒนา ยกขึ้นมัย แนนอนก็ต้องยกขึ้นแน่ๆ แม้แต่ชุมชนมันมีขนาดนั้นมันก็ยังโตได้อีกหรือมันยิ่งเพิ่มให้เป็นชุมชนที่ใหญ่ๆ กว่านั้นได้อีก และมันจะมีอำนาจมีพลังมีส่วนสร้างสรรค์ที่ จะเกิดกับสังคมกับมนุษยชาติก็ได้มากขึ้น เพราะฉะนั้นในวาระนี้แม้แต่ตัวเราเองก็ควรจะเพิ่ม หรืออีกอันหนึ่งก็คือ มาถึงวันนี้แล้ว ข้างนอกเขายอมรับเรามากขึ้น เป็นการเชื่อมโยงที่จะเอามาจากเราไปมากขึ้น จึงต้องเตรียมตัว หรือว่าพยายามสร้างทุนของพวกเราให้มีทุนหลายๆ ทุนที่สำคัญของเราไม่ใช่เงิน แต่คือ“คน”เป็นการสร้าง“ทุนทางสังคม” จึงจะได้เอื้อเพื่อเจือจานเกื้อกูลข้างนอกที่เขาจะมารับจากเราให้ได้มากขึ้น ถ้าไม่เช่นนั้นจะมีอยู่เท่าเก่ามีจำนวนน้อยไม่พอ เราควรเจริญ สังคมก็ควรเจริญด้วย

ก.

ต.

คนประเภทไหน ชาวกรุง หรือชาวต่างจังหวัด จึงจะเหมาะสม

คนที่จะไปอยู่จะเป็นชาวกรุงหรือชาวต่างจังหวัดก็ได้ ก็ไปลองดู ถ้ามันอยู่ได้ไปแล้วมีประโยชน์ มีผลดีก็เอา ใครไปอยู่แล้วอยู่ไม่ได้ก็ต้องถอย อยู่ที่ตรงนั้นตรงนี้ดีกว่า ก็ไปอยู่ ค่อยๆ คิด มันก็จะจัดสรรไปเอง

เรามีชุมชนมาแล้ว แต่ยังไม่เคยมีชุมชนที่มีประชากรหนาแน่นถึง ๑,๐๐๐ คน ถ้ามีถึง ๑,๐๐๐ คนแล้วมันจะมีประสิทธิภาพอย่างไร วิธีการดำเนินชีวิตมันจะต้องยุ่งมากขึ้นกว่าเก่า เพราะมันจะมีหลากหลายความคิด หลายความเห็น ต่างคนต่างมีอิสระภาพมาเต็มๆ เลย ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย

เดือดร้อน เพราะบางคนอาจจะย้ายออกมาแล้วทำให้กลุ่มเก่าหรือชุมชนเก่าเขาต้องกระเทือน ต้องลำบาก ก้อย่าเพิ่งมา ต้องดูดีๆ ผู้จะมาต้องไม่ทำให้ที่เก่าเดือดร้อนหรือลำบากลำบาก ก็อาจจะเสียผลไปบ้างแต่ ก็ไม่กระเทือนอะไรนัก อย่างนี้เป็นต้นก็ปรึกษาหารือกันในกลุ่มในชุมชนนั้นๆดีๆ เว้นแต่บางคนย้าย ออกมาแล้วไม่มีปัญหาเลยก็รับมา

๒. ชาวอโศกที่ยังอยู่บ้านอยู่เรือนส่วนตัว หรือยังระเหิดระเหิน ไม่เป็นที่อยู่ ยังไม่ได้เข้ามาอยู่ในกลุ่มในชุมชนให้มันคงแน่นอน ใช้สำนวนว่า “ยังไม่เข้าวัดมาเป็นคนวัด” วา่กันเถอะ นี่ใช้สำนวนพูด ง่ายๆ ที่จริงมากมายหลายกลุ่มหลายชุมชนของชาวอโศกที่ยังไม่มีวัดไม่มีพุทธสถาน แต่ก็ขอใช้สำนวน นี้คงเข้าใจนะ มีมากมายที่ไม่คิดหรือคิดแต่ยังไม่เข้ามาอยู่ในชุมชนซะที อย่างนี้ก็คิดเข้ามาซะ

๓. คนนอกที่ตั้งใจศึกษา แสวงหา และได้เข้าใจชาวอโศกดี ก็เอาตนเข้ามาสมัครดู ซึ่งก็อยู่ ไม่ถนัด เพราะทุกกลุ่มทุกชุมชนของชาวอโศกต้องปฏิบัติศิลปปฏิบัติธรรม อย่างน้อยต้องมีศีล ๕ อย่างบ้านราชนี้ ต้องมีศีล ๕ เป็นอย่างต่ำ และต้องไม่มีอบายมุข และต้องรับทานอาหารมังสวิรัต เป็นมือเป็นคราว คือ“วิกาลโภชนา” ไม่มีกินจับกินจับเหมือนคนทั่วไปทั้งหลาย เป็นต้น ก็เชิญมา สมัครอยู่ดูก่อนก็ได้ เป็นอาคันตุกะประจำดูก่อนก็ได้ ยินดีต้อนรับ

ก็มี ๓ สถานะอย่างนี้ เราจะระดมคนเพิ่มพลเมืองบ้านราชเมืองเรื่อ หรือหมู่บ้านราชธานี อโศก ให้ได้สัก ๑,๐๐๐ คนดูทีไร! ถ้าได้..น่าจะเป็นอะไรที่เกิดใหม่เกิด แปลก สร้างปรากฏการณ์สำคัญขึ้นให้แก่ประเทศได้ทีเดียว

บทสรุป

๓ ทศวรรษของอโศก ผ่านยุคของศีล สมาธิ ปัญญา มีหลายเหตุการณ์เกิดขึ้น ทำทลายความศรัทธาของชาวอโศกอย่างหนักหน่วง เพื่อให้เราได้ตรวจตรา ได้รู้ถึงความศรัทธา ของเรานั้นมีมากน้อยเพียงไร เพราะมีแต่ศรัทธาที่ประกอบด้วยปัญญาอย่างยิ่งและจริงแท้ เท่านั้น จึงจะมีพลังนำพาเราฝ่าฟันคลื่นลมปั่นป่วนในมหาสมุทรเข้าสู่ฝั่งได้อย่างปลอดภัย

วันนี้การระดมพล ๑,๐๐๐ คนสู่บ้านราชฯของพ่อท่านและ “อาตมาขอคุณสักชาติ ได้ไหม” ก็เป็นอีกหนึ่งที่ทำทลายศรัทธาของเรา มีมากพอ หนักแน่น และมั่นคงเพียงไร

ชุมชนคนพอเพียง

สันติอโศกเรียบง่าย ใช้หลักสาธารณโภคี

ท่ามกลางภาวะค่าครองชีพ
ถีบตัว ชุมชนสันติอโศกกลับยืน
หยัดอยู่ได้โดยไม่เดือดร้อน โดย
ยึดหลักผลิตเองใช้เองเท่าที่จำเป็น

ปัญหาสินค้าราคา
แพงสะท้อนทุกหย่อม
หญ้า แต่ไม่กระทบชาง
“ชาวสันติอโศก” ชุมชน
เมืองกรุง ที่ดำเนินกระแ
สทุนนิยม ภายใต้การนำ
ของ “สมณะโพธิรักษ์”
ประธานชุมชนสันติอโศก
เผยใช้ชีวิตอย่างพอเพียง

เรียบง่ายและพึ่ง
ตนเอง ยึดหลักศาสนา
ระบบเศรษฐกิจ รักษา
ศีล ๕ กินมังสวิรัตี คำขาย
ต้องเอากำไรต่ำกว่าท้องตลาด
หรือยอมขาดทุนเพื่อเสียสละ

แม้ว่าปัญหาสินค้าราคาแพงจะส่งผลกระทบต่อปากท้องของ
ประชาชนผู้บริโภคทั้งในเมืองและชนบท จนรัฐบาลต้องออก
มาตรการบีบภาคเอกชนลดราคาสินค้าหลายรายการ เพื่อบรรเทา
ความเดือดร้อนในการดำรงชีพ โดยเฉพาะเนื้อหมูที่มีราคาพุ่งสูง
ขึ้นเป็นประวัติการณ์และยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้นั้น แต่สำหรับ
ชุมชนสันติอโศก ซึ่งเป็นชุมชนเมืองแห่งหนึ่งของกรุงเทพฯ กลับ
ไม่ประสบปัญหาข้าวของแพงหูฉี่หรือค่าครองชีพที่สูงขึ้นแต่อย่างใด

เรือดรีแซมดิน เลิศบุศย์ ประธานชุมชนสันติอโศก เปิดเผย
ถึงปัญหาดังกล่าวว่า ชาวสันติอโศกไม่ได้รับผลกระทบต่อสถานการณ์
สินค้าราคาแพง ไม่ว่าจะเป็นของกินหรือของใช้ เพราะชุมชนมี
ผลิตภัณฑ์ที่ทำได้ใช้กันเอง เช่น สบู่ แชมพู ผงซักฟอก ส่วนอาหารเป็นมังสวิรัตี กินแต่พืชผักผลไม้ที่

สมณะโพธิรักษ์ กับกิจกรรมประจำ คือ การให้อาวาสเดือนสติ
ชาวสันติอโศกในการใช้ชีวิตประจำวันอันเรียบง่าย

ปลูกเองแบบปลอดสารเคมี ผลิต
เท่าที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต
สินค้า จากภายนอกจึงไม่ค่อยมี
กล่าวได้ว่าเป็นหลักการพึ่งพาตนเอง
ใช้ชีวิตอย่างพอเพียง เรียบง่าย
และไม่เบียดเบียนชีวิตผู้อื่น ตาม
หลักปรัชญาของสมณะโพธิรักษ์
ผู้ก่อตั้งพุทธศาสนสถานสันตือโกก
เมื่อ ๓๐ กว่าปีก่อน

เรือตรีแซมดินกล่าวว่า

ปัจจุบันชุมชนสันตือโกกมีประมาณ ๓๐๐ คน แต่เนื่องจากพื้นที่ตั้งของสันตือโกกคับแคบ จึงต้อง
อาศัยการสนับสนุนจากเครือข่ายญาติธรรมหลายจังหวัดทั่วประเทศ เป็นหน่วยผลิตข้าวและพืชผล
ทางการเกษตรมากมาย ส่งเข้ามาป้อนส่วนกลาง แต่หากมีส่วนเหลือจะนำไปขายตามร้านค้าในชุมชน
ตั้งเป็นระบบพาณิชย์ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม โดยแบ่งเป็น ๔ ระดับ คือ ๑.ค้าขายราคาถูก มีกำไร
ต่ำกว่าท้องตลาด ๒.ขายราคาทำทุน ไม่มีกำไร ๓.ขายขาดทุน และ ๔.แจกฟรี ตั้งโรงงานในช่วง
เทศกาลสำคัญ เป็นกติกากที่ร้านค้าในชุมชนต้องปฏิบัติตามเพื่อฝึกฝนความเสียสละ

“แม้ว่าเราจะอยู่ในสังคมเมืองกรุงที่มีค่าใช้จ่ายสูงในแต่ละวัน แต่เราสามารถกำหนดชีวิตไม่
ให้ถูกทุนนิยมครอบงำก็จะอยู่ได้อย่างมีความสุข โดยท่านโพธิรักษ์นำระบบสาธารณโภคีเข้ามาใช้คือ
ผลิต กิน ใช้ และคิดร่วมกัน การทำงานไม่มีค่าแรง ไม่กั้ยืมเงิน เพราะทุกคนต้องช่วยเหลือเกื้อกูล
กัน และสร้างรากฐานชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งและปลอดอบายมุข” ประธานชุมชนสันตือโกกกล่าว

เรือตรีแซมดินกล่าวว่า ระบบสาธารณโภคีเป็นการทำงานร่วมกันเป็นหนึ่งเดียว ในสมัย
พุทธกาล พระพุทธเจ้าคิดระบบนี้มาใช้ในหมู่สงฆ์ ท่านโพธิรักษ์นำมาประยุกต์ใช้กับฆราวาสแล้วประสบ
ความสำเร็จ ทุกคนที่เข้ามาจะต้องรู้ว่ามีหลักปฏิบัติอย่างไร เช่น ถือศีล ๕ กินอาหารมังสวิวัติ ช่วยกัน
คัดแยกขยะและทำปุ๋ยธรรมชาติเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม และยังสร้างรายได้ให้สันตือโกกมีงบประมาณ
นำไปใช้พัฒนากิจกรรมสร้างประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม เช่น จัดพิมพ์หนังสือธรรมะแจกฟรี จัด
รายการธรรมะทางวิทยุ และโทรทัศน์ เพื่อให้พุทธศาสนิกชนศึกษาธรรมะ

เขากล่าวด้วยว่า ชุมชนสันตือโกกยึดหลักพุทธศาสนาในการทำกิจกรรม เช่น การขายอาหาร
มังสวิวัติมีราคาถูก ราคาจานละ ๑๐ บาทเท่านั้น ถ้าเนื้อหมูราคาแพงก็เปลี่ยนมากินอาหารที่มีประโยชน์
ต่อสุขภาพ เพราะเป็นอาหารที่มีโปรตีนจากถั่วเหลืองและวิตามินจากพืชผักผลไม้ ทั้งยังสอนให้เรารู้จัก
การไม่เมตตารธรรม ไม่จำเป็นต้องขายของแพงเพื่อหวังผลกำไร เพราะเป็นบาป ด้วยชีวิตความเป็นอยู่
อย่างสมถะ ชยัน ไม่เอาเปรียบใครและเสียสละ จึงได้รับการขนานนามว่าชุมชนคนพอเพียง.

(จาก น.ส.พ.เอ็กซ์ไซท์ไทยโพสต์ ๓๑.๑๑.๕๓ ๑๓-๑๔ มี.ค.'๕๑)

๗๗ ความดี จะบลายทาส ความเลวร้าย จะครองเมือง

☀ ตุลาคม-พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ต้นเดือนตุลาคมมีข่าวการมรณภาพของ **พระพรหมมิ่งคลาจารย์** หรือ “หลวงพ่อบัณฑิตคุณนันทิกขุ” เจ้าอาวาสวัดชลประทานรังสฤษฎ์ มรณภาพด้วยอาการปอดอักเสบ และไตวายเฉียบพลัน สิริอายุรวม ๙๖ ปี เมื่อ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ ที่โรงพยาบาลศิริราช นับเป็นการสูญเสียขุนพลของกองทัพธรรมอีกท่านหนึ่ง ขอนอบน้อมกราบนมัสการในคุณธรรมที่หลวงพ่อบัณฑิตคุณนันทิกขุมีมา ณ ที่นี้ด้วยเทอญ

วันปาติโมกข์ที่ผ่านมา ๑๑ ต.ค. ได้มีการพูดกันถึงเรื่องการไปร่วมงานศพของหลวงพ่อบัณฑิตคุณนันทิกขุ

เมื่อมองถึงหลายๆ เหตุการณ์ที่ผ่านมา สงฆ์กระแสหลักยังคงมีท่าทีไม่ประสงค์ที่จะให้มิชชันนารีไปร่วมสัมพันธด้วย ไม่ว่าจะ เป็นโครงการจัดงานวิสาขะโลกที่พุทธมณฑล หลายปีที่ผ่านมา สงฆ์กระแสหลักออกมามีประเด็นเสียง กีดกันไม่ให้ชาวอโศกเข้าไปมีส่วนร่วมในงาน แม้แต่การจัดงาน ๑๐๐ ปีของหลวงปู่พุทธทาส ที่สวนโมกข์ฯ ญาติธรรมตั้งใจจะไปเปิดโรงบุญมังสวิรัต เพื่อแจกอาหารกับผู้มาร่วมงาน ท่าทีของผู้ที่ดูแลเหมือนไม่อยากจะให้ชาวอโศกไปร่วม ถ้าไปก็ขอร้องไห้แปลงกายอย่าแต่งกายให้ผู้อื่นรู้ว่าเป็นชาวอโศก ได้ฟังเรื่องราวดังนี้สมณะหลายรูปที่ตั้งใจจะไป จำเป็นต้องระงับการไปคารวะ เกรงผู้ดูแลวัดจะลำบากใจ นั่นเป็นเหตุการณ์เมื่อปีเศษๆ ที่ผ่านมา

และเดือนที่ผ่านมาในงานศพของพระเถระรูปหนึ่ง **คุณสมาน ศรีงาม** ผู้ที่เคยจัดทำรายการสัมภาษณ์พ่อท่านฯ สัมภาษณ์ท่านจันทร์ ทั้งรายการวิทยุและโทรทัศน์หลายๆต่อหลายครั้ง ได้ไปร่วมงานด้วย ปรากฏว่ามีเสียงตะโกนขึ้นมาท่ามกลางพระเถระที่มาร่วมงานจำนวนมากนั้นว่า...สันตโศกก็มาไวย คุณสมานได้ส่งเสียงตะโกนกลับไปว่า...ไม่ได้มาไวย ทราบจากผู้ที่ยกบอกเล่าเรื่องนี้ว่าเสียงตะโกนใส่คุณสมานก็คือ **คุณเสถียร วิพรมหา** ผู้ที่เป็นใจหายยื่นฟองที่ สน.ชนะสงคราม กล่าวหาว่าพ่อท่านฯ และสมณะชาวอโศกไม่ได้เป็นพระ

แม้จะมีสงฆ์กระแสหลักส่วนหนึ่งไม่ได้รังเกียจเด็ดฉันทชาวอโศกก็ตาม แต่เพื่อความเหมาะสมไม่ทำให้หลายฝ่ายลำบากใจ ชาวอโศกไม่ควรไปร่วมอย่างเป็นทางการใหญ่เช่นที่เคยไปร่วมงานศพของญาติธรรมหรือศพของญาติๆ สมณะ ถ้าจะไปให้ไปเป็นการส่วนตัว หรือเป็นคณะเล็กๆ

ก็พอ จะได้ไม่เป็นจุดสนใจอะไรนัก เพราะผู้คนที่ไปร่วมงานย่อมมีมากอยู่แล้ว

ก่อนจะทราบข่าวการมรณภาพของหลวงปู่ปัญญาฯ **ที่กรมอัยการ** พ่อท่านฯและคณะ
ทนายความ มี**คุณทองใบ ทองเปาด์ คุณชำนาญ พิเชษฐพันธ์** และทนายความหญิงที่**ทนายนคร**
ชมพู่ชาติ ส่งมา พร้อมกับญาติธรรมส่วนหนึ่งได้มาพบกับอัยการ เนื่องจากตำรวจ สน.ชนะสงคราม
ได้ส่งสำนวนฟ้องพ่อท่านฯมาที่อัยการ และนัดหมายให้มาพบกับอัยการในวันที่ ๑๐ ตุลาคมนี้

บันทึกจาก ...ปัจจุบัน:

ท่านอัยการมีท่าทีง่วงๆกับคดีที่เกิดขึ้น โดยรูปการณ์แล้วไม่น่าจะเป็นคดีขึ้นมาได้ กลั่นแกล้ง
หาเรื่องกันชัดๆ การสนทนาใช้เวลาไม่ถึง ๑๕ นาที ท่านอัยการถึงกับเอ่ยปากบอกว่าผมเข้าใจประเด็น
แล้ว และนัดหมายให้มาพบอีกในเดือนธันวาคม เพื่อขอเวลาอ่านสำนวนฟ้องของตำรวจก่อน เงิน
และหลักทรัพย์ที่ได้เตรียมไปประกันตัว ก็ไม่ต้องใช้ ที่ต้องเตรียมเงินและหลักทรัพย์ไว้ประกันตัว
เพื่อว่าจะเคราะห์หามยามร้าย ต้องมาเจอกับอัยการที่มีพรรคนะคดีที่เป็นลบกับชาวอโศก อาจมี
การใช้อำนาจหน้าที่ควบคุมตัวพ่อท่านฯได้ โชคดีที่ไม่เป็นเช่นนั้น

ด้านทนายดูมีความมั่นใจไม่มีความกังวลอะไรเลยกับคดีนี้

การที่ตำรวจรีบส่งฟ้องไปที่อัยการก่อนจะมีการเลือกตั้ง มีผู้สันตการเมืองมองว่า **เขาคงเกรงอำนาจเก่าที่มีท่าทีว่าจะกลับมา จึงรีบปิดๆให้พ้นๆหน้าตัดเขาไปก่อน**

การแสดงธรรมที่ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง มหาวิทยาลัยอุบลฯ เมื่อ ๗ ต.ค.
พ่อท่านฯได้กล่าวถึงเรื่องคดีอย่างที่เคยกล่าวมาตั้งแต่ถูกฟ้องร้องดำเนินคดีครั้งแรก เมื่อสิบกว่าปีก่อน
ว่า **ถ้าอตมาจะต้องติดคุก อตมาก็จะเขียนหนังสือจากในคุกออกมา** บอกถึงจิตใจของพ่อท่านฯ
มิได้ท้อแท้ หรือหวั่นเกรงอะไร ใจยังคงมุ่งมั่นที่จะทำงานเท่าที่จะทำได้ เพื่อประโยชน์กับมนุษยชาติ
ต่อไป แม้จะมีอุปสรรคยากลำบากอย่างไรก็ตาม

ในป้ายของวันเดียวกันนี้ ๑๐ ต.ค. **ทางการประชุมสถานีตีบัญญัติแห่งชาติ(สนช.) มีมติ**
รับร่างหลักการร่าง พ.ร.บ.หายบนดิน ด้วยคะแนน ๑๑๔ ต่อ ๓๖ เสียง งดออกเสียง ๕

นำอภัยศกัษบมตติ์ที่ออกมาเช่นนี้ ส่อให้เห็นความเงื่งจางในภุมิธรรมของผู้นับสนุน ยิง เหตุผลที่อ้าง ไม่คิดว่าเป็นการพนัน แต่เป็นเรื่งของความเลื่ง ความตี้นเต้ัน หรือการแสวงหากำไร เลื่กๆน้อยๆ เป็นความสุขเลื่กๆน้อยๆของประชาชน การอ้างงานวิจัยปี ๒๕๕๐ ว่าเงินหวยได้ดิน ๑.๕ แสนล้านบาท กลับมาเต็บโตอีก ผลประโยชน์คือกลุ่มผู้อมือทธิพลท้องถิ่น นักการเมือง ข้าราชการ บางส่วน การออกหวยบนดินเพื่อจะได้สะกัดกันเงินเหล่านี้มิให้ไปถึงมือผู้อมือทธิพลฯ แล้วจะได้นำ เงินนี้มาเป็นรายได้ของแผ่นดิน และจัดตั้งกองทุนเพื่อการศีกษา

นับเป็นความคิดที่พยายามแก้ปัญหาลังคมส่วนหนึ่ง แต่เป็นการมองเพียงเปลื่อกผิวเน้น เงินเป็นตัวตั้ง ดูแคลนกับมิตติทางศีลธรรม...เซย...คร่ำครี...ลำหลัง...ยุคนี้เป็นยุคโลกาภิวัตน์แล้ว

ในมิตติทางศีลธรรม หลายท่านที่อภิปรายสนุนบอกตนเองไม่ได้เล่นหวย แต่ส่งเสริม กฎหมายนี้เพื่อความสุขของชาวบ้าน แม้นักเป็นบาป มิใช่บุญเป็นอันมาก เมื่อตนเองไม่ได้หลงมัวเมา หวย แต่การสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้อื่นมัวเมาหวย ยินดีกับการเล่นหวย ย่อมเป็นบาปแท้แ่งนอน

ไม่ต่างจากการที่ตนเองไม่ได้ฆ่าสัตว์เอง แต่ส่งเสริมให้ผู้อื่นฆ่าสัตว์ ยินดีกับการที่ผู้อื่น ฆ่าสัตว์ ย่อมได้รับบาปมิใช่บุญเลย ดังนั้นการยินดีกับการที่ชาวบ้านมีความสุขจากการเล่นหวย (สุดท้ยแล้วชาวบ้านมีความสุขจริงๆหรือ) ก็ย่อมเป็นบาป มิใช่บุญ

ที่สำคัษบาปมิใช่แค่ครั้งเดียวในการยกมือรับรองกฎหมายหวยบนดิน บาปมันจะซับซ้อน ทั้บทวิตราบเท่าที่กฎหมายยังมีผลบังคับใช้ แม้ผู้นับสนุนจะมรณาไปแล้วก็ตาม

ที่ผ่านๆมาคำว่า “กฎหมายชายชาติ” ได้รับการหยิบยกขึ้นมากล่าวถึงหลายต่อหลายครั้ง เมื่อนักการเมืองผู้บริหารเห็นแก่ผลประโยชน์ของตนมากกว่าผลประโยชน์ของชาติ การรับร่างหลักการ พ.ร.บ.หวยบนดินนี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็น “กฎหมายชายกิเลส” คือรู้้อยู่ว่าหวยเป็นกิเลส การที่รัฐบาล ชายหวยก็คือรัฐบาลชายกิเลสให้กับชาวบ้าน

การถกเถียงกันด้วยเหตุผลไม่มีวันจบสิ้น อย่างที่พ่อท่านฯเคยกล่าวไว้ ถ้าจะหาเหตุผล มาเถียงให้ขี้ติกว่าข้าวก็ยอมหาเหตุผลกันมาได้ ตราบใดที่ไม่มีภุมิรัฐกุล-อกุศล ก็ยอมหาเหตุผลให้ อกุศลชนะกุศลได้ทั้งนั้น และถ้ายังจำกันได้ เมื่อมีการถกเถียง ยกอ้างเหตุผลสารพัด เพื่อเอาชนะ คณะกัน พ่อท่านฯเคยให้โศลกธรรม ให้ได้คิด “เหตุผลคือความบ้า อดตาคือความจริง”

น่าจะได้มีการทำวิจัยเปรียบเทียบการมีหวยบนดินกับการไม่มีหวยบนดิน อย่างรอบด้าน ครอบคลุม ทั้งสุขภาพ สังคม เศรษฐกิจ (ได้กับเสียอย่างไรจะมากกว่ากันแท้) การเมือง (การออก หวยบนดินการเมืองดีขึ้นหรือแยลงแท้) การศีกษาและศีลธรรมหรือจิตใจของคนในสังคมเป็นอย่างไร

การออกกฎหมายหวยบนดินด้วยเหตุผลดังที่ได้กล่าวอ้างมานี้ จะกลายเป็นบรรทัดฐานที่ ใช้อ้างกับสิ่งผิดๆอีกหลายๆเรื่งที่จะตามมา นี่กำลังทำท่าจะขยายเวลาให้การโฆษณาแนะนำมาขึ้นอีกแล้ว เอ้อ...นำสงสารประเทศชาติ นำสงสารประชาชนคนไทย ที่กลายเป็นข้าทาสของ เงินนิยม กันไปสิ้นแล้ว

รัฐบาลชิงแก่ที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้มีธรรมมากกว่ารัฐบาลชุดใดๆ ประกาศนโยบายขานรับ พระราชดำรัส ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๑ ปีผ่านมา ผลปรากฏว่า ได้แค่ดีแต่พูด พฤติกรรม หรือการกระทำยังคงเดินตามเศรษฐกิจทุนนิยมเป็นสรณะ ไม่ต่างจากรัฐบาลที่ผ่านมา

“การเมืองของภาคประชาชนโดยรวมดีขึ้น แต่นักการเมืองเลวลง” พ่อท่านฯตอบคำถาม ของหลายต่อหลายครั้งที่มีผู้ถามเข้ามา อาจเป็นเพราะว่าประชาชนหมดความหวังกับนักเลือกตั้ง เหล่านี้ การผสมพันธุ์ ย้ายพรรค เปลื่ยนขั้วรวมก็กร่วมกันใหม่ เป็นเรื่งปกติก่อนจะมีการเลือกตั้ง

ประชาชนไม่ได้อะไร เพราะมีความเป็นไปได้สูงว่านักภาคตั้งหน้าเดิมนั้นจะกลับเข้ามาอีก นโยบาย
อุดมการณ์ กลายเป็นหลักการที่ต่อต้านหาเสียง

“เพื่อแผ่นดิน” For The Earth ชื่อสถานีโทรทัศน์ของชาวอโศก มีกลุ่มการเมือง
ฉวยเอาไปตั้งเป็นชื่อพรรค ทางเราไม่ทราบจริงๆว่าเจตนาเบื้องลึกเบื้องหลังของกลุ่มการเมืองนี้เป็น
อย่างไร ทำไมเจาะจงจะต้องมาใช้ชื่อซ้ำกับชื่อสถานีโทรทัศน์ของเรา แม้
พวกเราจะหักท้วงคัดค้าน แต่ก็ไม่ได้รับความสนใจ ไม่ว่าจะ

เป็น กกต. หรือสื่อต่างๆ แสดงให้เห็นว่าเขาไม่ได้มี

ความเกรงใจ เขาอาจมองว่าชื่อของพรรค

การเมืองกับชื่อของสื่อสารมวลชน

มันแยกกันเป็นคนละส่วนอยู่

แล้ว แต่การอนุมัติให้ใช้

ชื่อซ้ำกันได้แบบนี้

ต่อไปถ้าจะมีการตั้ง

ชื่อพรรคไทยรัฐ

พรรคมติชน พรรค

ไทยทีวี พรรคอสมท.

ฯลฯ ย่อมได้ทั้งนั้น เพราะมีบรรทัดฐานของเหตุ เพื่อแผ่นดิน นี้แล้ว

พอดีได้จังหวะที่จะได้มีการปรับปรุงสถานีทั้งเทคนิคและช่องสัญญาณ เพื่อให้ได้คุณภาพ
ที่ดีขึ้น พ่อท่านฯจึงได้จัดตั้งชื่อสถานีโทรทัศน์ขึ้นมาใหม่ มีชื่อว่า “เพื่อมนุษยชาติ” โดยมีบริษัทที่จะ
จัดตั้งขึ้นใหม่เข้ามาดูแลเป็นเจ้าของสถานี แทนบริษัท “ถอยหลังเข้าคลอง” จำกัด เบื้องต้นนี้จะใช้
ชื่อว่า บริษัท “ก้าวหน้าสู่มหาสมุทร” จำกัด แต่พ่อท่านฯเห็นว่า คำว่าก้าวหน้าฟังแล้วแข็งๆ จึงเปลี่ยน
มาเป็น “เดินหน้าสู่มหาสมุทร” ในเบื้องต้น และที่สุดท้ายก็เห็นดีเห็นชอบกับชื่อ “เดินหน้าฟ้ามหาสมุทร”
และสุดท้ายก็ไม่ตั้งบริษัทใหม่ เพียงแค่เปลี่ยนชื่อจากบริษัท “ถอยหลังเข้าคลอง” จำกัด มาเป็นชื่อ
ใหม่ว่า บริษัท “เดินหน้าฟ้ามหาสมุทร” จำกัด

อาทิตย์ที่ ๑๔ ต.ค. พ่อท่านฯอธิบายเรื่องชื่อใหม่ของสื่อนี้ ดังนี้ *สื่อที่เป็นอยู่ไปสู่ความเพื่อก
เกิน ไปสู่ความจัดจ้าน เราจึงจำเป็นต้องมีโทรทัศน์เพื่อให้กลับมาสู่ครรลองครองธรรม เพื่อสื่อความจริง
ไปสู่มวลมนุษยชาติ แต่กระนั้นก็ยังต้องมีอะไรที่ต้องปรับปรุง*

เรามันเป็นพวกที่ต้องยอม ต้องแพ้มามาแต่ไหนแต่ไรแล้ว ถูกไล่บี้ไล่แบน แม้เราไม่ผิด
แต่เราก็ต้องยอม ต้องแพ้ ไม่ให้เราใช้นามเรียกตนเองว่า **พระ** เราก็ต้องยอมถอยร่นมาเรียกตนเอง
ว่า **สมณะ** แม้มาตั้งพรรคการเมือง เหตุปัจจัยอะไรในที่นี่ไม่ขอเล่า ทั้งๆที่เราไม่ได้เต็มใจจะตั้งพรรค
การเมือง แต่มีเหตุปัจจัยที่จะให้ได้ตั้ง เราก็เลยต้องตั้ง เขาตั้งชื่อมาแล้ว ก่อนที่จะมาให้เรา เราไม่ได้
ตั้งชื่อพรรคเองเลย คือ **พรรคสหกรณ์** แต่เมื่อได้เป็น **พรรคสหกรณ์** เรียบร้อย สันนิบาตสหกรณ์ไม่
ยอม ท้วงมาว่าเป็นชื่อของเขา ไม่ยอมให้เราใช้ชื่อว่า **พรรคสหกรณ์** เราก็ยอมถอยให้เขาไปอีก เราก็
เปลี่ยนชื่อมาเป็น **พรรคเพื่อฟ้าดิน**

เราต้องถอย ต้องแพ้มารื้อย ไม่ได้ไปรุกรานใคร จากชุดที่มุ่งห่มครองจักรด้วยสี่ข้อม
น้ำฟาด มาเป็นชุดสี่ขา เราก็ต้องถอย ต้องอนุโลมสารพัด จนหมดเรื่องคดีแล้วเราก็เปลี่ยนจาก

สีขาว เพราะพระพุทธเจ้าไม่ส่งเสริมให้ใช้สีขาวซึ่งเป็นสีของพราหมณ์ มาเป็นสีน้ำตาลคล้ำๆ เป็นต้น จนมาได้มีสื่อโทรทัศน์ เราก็ตั้งชื่อ**เพื่อแผ่นดิน** มันจะเป็นชื่อที่เพราะหรืออย่างไรก็ไม่รู้ได้ แล้วก็มีการเมืองมาตั้งชื่อพรรค**เพื่อแผ่นดิน**อีก เราก็ตั้งไปถึง กกต. คล้ายสหกรณ์เขาทำวงต่อ กกต.ให้เราอย่าเอาชื่อเขามาตั้งซ้ำนี้แหละ เราก็ตั้งว่าทาง กกต.ก็คงจะคิดเหมือนคราวสหกรณ์ทำวงเรา เราไปยื่นหนังสือท้วงกับ กกต.ว่า มันจะทำให้สับสนนะ ถ้าเอาชื่อสื่อสารมวลชนที่เราตั้งแล้ว ใช้กับสังคมมาก่อนแล้ว มาเป็นชื่อพรรคการเมืองซ้ำกันอย่างนี้ ถ้าใครเอาชื่อไทยรัฐ มติชน ไปตั้งชื่อเป็นพรรคการเมืองบ้างจะว่าอย่างไร แต่ทาง กกต.ก็อนุญาติ จนพรรคการเมืองเขาก็ตั้งชื่อ**พรรคเพื่อแผ่นดิน**ได้สำเร็จเรียบร้อย

จึงเห็นว่า เพื่อความเหมาะสม ไม่สับสน เราขอเปลี่ยนชื่อเป็น **เพื่อมนุษยชาติ** For Mankind และจำเป็นต้องขอปิด เพื่อปรับปรุงสถานี สองยามของวันที่ ๒๐ ที่จะถึงนี้ แล้วจะไปทดลองส่งสัญญาณอีกที วันที่ ๑ พ.ย. ผู้ที่มีจานดาวเทียมอยู่แล้วก็เพียงแต่ตั้งรหัสสัญญาณใหม่แล้วทางเทคนิคจะบอกให้ทราบกันอีกที

ยังไม่วางจะถอยอีกก็ครั้ง เราเป็นนักสู้ที่ไม่ปะทะ ไม่ราวี อรณะ จึงต้องถอยมาแพ้มารื้อย เราจะต้องถอยหลังเข้าครรลองไปอีกนานแค้เดี๋ยวนั้น แล้วเราก็ตั้งคิดถึงท่านพระมหาชนก ที่ท่านอดทน ยอดๆสุดๆ เราก็ตั้งตั้งจิตอดทนให้ยอดๆสุดๆบ้าง **เดินหน้าฝ่ามหาสมุทร** เอาอย่างพระมหาชนก ที่ฝ่ามหาสมุทรไปอย่างไม่วางว่าฝั่งอยู่ไหนใด ท่านก็ตั้งหน้าอดทนฝ่าไปไม่เคยท้อ ก็เลยเอาชื่อใหม่ว่า **“เดินหน้าฝ่ามหาสมุทร”** เป็นร่องรอยแห่งตำนานชีวิตของชาวอโศกซะเลย

กฎขบๆ น้อยๆ นิดๆ ของ กกต. ท่ามกลางความมืดมิดของการเมืองไทย

ช่วงปลายเดือนตุลาคม ชาวการออกกฎเข้มของ กกต.ได้รับการตำหนิกันไปทั่ว โดยเฉพาะบรรดานักการเมืองทั้งหลาย แม้แต่สื่อมวลชนส่วนใหญ่ก็ติงว่าเข้มงวดเกินไป

รายการพุทธที่ไปนิพพาน หรือชื่อใหม่ว่า **“วิถีอารยธรรม”** ๒๘ ต.ค. ๒๕๕๐ ได้หยิบเอา มาเป็นประเด็นในการกล่าวธรรม จากเนื้อหาของการสนทนาบางส่วนดังนี้

ท่านจันทร์ : พุทธโธธัมโมสังโฆ กราบขอโอกาสนมัสการพ่อกับท่านด้วยความเคารพรับ นมัสการสมณะทุกรูป เจริญธรรมสิกขมาตุและฆราวาสญาติโยมทุกๆคน ณ โอกาสนี้จักนำพา ท่านทั้งหลายไปสู่พุทธที่ไปนิพพาน ดังที่เราทราบกันเป็นอย่างดีว่า นิพพานนั้นเป็นเรื่องที่อยู่กับชีวิต เป็นเรื่องที่อยู่กับทุกๆกาล ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน ก็เป็นการทำงานเพื่อนิพพาน การประกอบอาชีพ ก็เป็นไปเพื่อนิพพาน การบำเพ็ญความเพียรก็ไปเพื่อนิพพาน การพูดจาก็ไปเพื่อนิพพาน การไปการมา การดำรงชีวิตในรูปแบบใดๆก็แล้วแต่ต้องเป็นไปเพื่อนิพพาน แม้แต่การเมืองก็ยิ่งเป็น ไปเพื่อนิพพาน คำว่านิพพานหลายคนไปเข้าใจว่ามีความหมายสูงส่งจนสุดสอย หรือไม่ก็แปลก ประหลาดอัศจรรย์แบบลึกลับ ที่พิสูจน์กันไม่ได้ในชีวิตเป็นอยู่ของคนของสังคม แต่สำหรับนัยะที่ พ่อกับท่านสมณะโพธิรักษ์นำพาอยู่เสมอๆ นิพพานคือสิ่งที่สูงส่งแต่ไม่สุดสอย ยังอยู่ในวิสัยที่เราซึ่งแม้

เรื่องการเมืองกับธรรมะหรือศาสนานี้เป็นปัญหาเกือบจะทุกประเทศ ทั้งๆที่โดยสามัญสำนึกแล้วอาตมาว่าทุกคนคงไม่ปฏิเสธว่า นักการเมืองถ้าไม่มีธรรมะนั้นไม่ดีแน่ แต่ก็ยังมีคนไม่น้อยที่ติดกันไม่ให้การเมืองกับธรรมะ หรือกับศาสนานี้เข้าไปสัมพันธ์กัน

จะเปรียบเป็นท้าวัดและนิพพานเปรียบเป็นดอกฟ้า แต่ก็เป็นดอกฟ้าที่ท้าวัดต้องเอื้อม ดังที่มีบทเพลงลัจจะชีวิตที่ชื่อว่า “ดอกฟ้าที่ท้าวัดต้องเอื้อม” ส่วนเนื้อเพลงก็ว่า จะหอมอะไรในฟ้าดินเหนือกลิ่นดอกฟ้า เปรียบเราเท่าหมากรี้จะคว่ำมาให้ได้จะไม่ย่อท้อตะเกียกตะกายจะ پایจะปิ่นพานใดจะขอ จะตายไปก็ จะต่อตามจงเอื้อมครองชื่นชย ในเมื่อดอกฟ้าผลก็คือชื่อสละขยั้นสรรสร้างอดออม ส่งกลิ่นหอมทวนกระแสดั่งฝิ่งเฉลย ก็เกินกลิ่นกว่าดอกดินใดไม่เทียบเปรียบเปรย ไอ้ดอกศีลเอ๋ยเจ้าชื่อดอกฟ้า ที่ท้าวัดควรบอง นัยะประการหนึ่งก็คือศีล แปลว่าข้อกำหนดงดเว้นต่างๆนั้น เป็นเบื้องต้นแห่งพระนิพพาน

พ่อท่าน : และเป็นที่สุดด้วย

ท่านจันทร์ : เป็นเบื้องต้นแล้วก็เป็นที่สุดแห่งพระนิพพานตามที่มีปรากฏในกัมมัตถยสูตรชัดเจนมากเลยทีเดียว “ศีลที่เป็นกุศลย่อมยังอรหัตผลให้เกิดขึ้นบริบูรณ์โดยลำดับ” ด้วยประการฉะนี้แล ในสี่วรรคเถรคาถา พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๖ ยังกล่าวไว้ว่าศีลเป็นประมุข ศีลเป็นมารดา ศีลเป็นหัวหน้าแห่งธรรมทั้งปวง เพราะฉะนั้นการที่จะไปถึงที่สุดแห่งธรรมจะต้องชำระศีลให้บริสุทธิ์ ในสังคมเราจำเป็นจะต้องมีศีลออกมาเป็นข้อกำหนด แม้แต่ในการเลือกตั้งก็ต้องมีศีลสำหรับการเลือกตั้งว่า จะต้องมิใช่ขงดเว้นแบบนั้นแบบนี้ต่างๆนานา ในช่วงที่ผ่านมา กกต.ได้มีมาตรการออกมาค่อนข้างจะเข้มงวด บางคนเขาบอกว่าเป็นกฎเหล็ก แต่อาตมาเรียกว่าเป็นกฎเหล็ก ไม่ใช่กฎเหล็กแต่ประการใด **ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการต้องงดเว้นการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน งดเว้นการจัดงานเลี้ยง งดเว้น**

การลงข้อดีโฆษณาผ่านสื่อทีวี ผ่านสื่อต่างๆ ทุกพรรคเปิดเผยนโยบายได้ แต่จะต้องเปิดเผยบนเวทีที่กวด.กำหนดไว้ และก็ไม่ต้องเสียสะดุ้งสะตังค์แต่ประการใด ทุกคนก็ไม่จำเป็นต้องไปแสดงตัวแสดงตนอะไรมากมายนัก เพียงแต่เปิดเผยว่าตนเองอยู่เบอร์ไหนก็เพียงพอแล้ว ปราบกฏว่ามีเสียงอุทธรณ์เสียงตุ๋นท้วง กวด.กันมากเลยที่เดียวว่าเป็นกฏเหล็กที่จะปิดกั้นการรับรู้ของประชาชน ปิดกั้นโอกาสแห่งการแสดงออกตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งข้อตู่ท้วงนี้ทำให้ กวด.ดูเสียงอ่อนลงมาก กวด.ก็บอกว่า ถ้ามีอะไรจะให้เปลี่ยนแปลงก็แสดงความเห็นกันมาเดี๋ยวจะนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้

ตอนนี้พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ในฐานะที่ท่านเป็นผู้นำเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับการเมืองบุญนิยมในรูปแบบที่ดูเหมือนว่าจะสอดคล้องอยู่บ้างกับแนวทางของ กวด.ที่ออกมาในลักษณะที่ไม่ให้มีการหาเสียง หรือไม่มุ่งเน้นไปสู่การหาเสียง เราต้องเข้าใจนะว่าพ่อท่านเคยนำเสนอเรื่องสื่อในช่วงที่ผ่านมา โดยนำเสนอว่าท่านไม่เห็นด้วยกับการโฆษณาทางสื่อใดๆก็ตาม สื่อจะต้องเป็นทฤษฎีเดียว(truth media) หมายความว่า เป็นไปเพื่อการนำเสนอความจริง ชี้แจงความจริงให้เป็นที่ประจักษ์แต่ไม่โฆษณา ถ้าระบบการเลือกตั้งเป็นแบบนี้คือไม่มุ่งโฆษณาหาเสียงคุณไม่มีไอ้อวดให้คนมาเลือกเรา แต่มุ่งการนำเสนอความจริงให้เป็นที่ประจักษ์ รายงานความจริงต่อสังคมเท่านั้น ก็น่าจะเป็นประชาธิปไตย หรือเป็นการเมืองในแนวบุญนิยมที่พ่อท่านได้แนะนำมาโดยตลอด จึงเห็นว่าโอกาสที่น่าจะเป็นเวลาที่เหมาะสมสมควรที่จะนิมนต์พ่อท่านอธิบายสืบทอด เพื่อประโยชน์เพื่อความสุขแก่บรรดาผู้ที่สนใจทางด้านธรรมะกับการเมืองสืบต่อไป นมัสการครับ

พ่อกานา : เรื่องการเมืองกับธรรมะหรือศาสนาเป็นปัญหาเกือบจะทุกประเทศ ทั้งๆที่โดยสามัญสำนึกแล้วอาตมาว่าทุกคนคงไม่ปฏิเสธว่า นักการเมืองถ้าไม่มีธรรมะนั้นไม่ได้ดีแน่ แต่ก็ยังมีคนไม่น้อยที่คิดกันไม่ให้การเมืองกับธรรมะ หรือกับศาสนาเข้าไปสัมพันธ์กัน เข้าไปส่งเสริมกัน ทั้งๆที่ธรรมะนั้นต้องเป็นไปเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม เกิดความเจริญของสิ่งที่ประเสริฐ แต่เมื่อการเมืองซึ่งเป็นเรื่องของสังคมมนุษย์ชาติเป็นเรื่องยิ่งใหญ่ในทุกประเทศ กลับถูกขีดคั่นถูกกันออกจากธรรมะ มันก็เลยทำให้เกิดความเลวร้าย ความเสียหาย จนทุกวันนี้หลายๆประเทศต้องล้มละลายต้องพังพินาศไปเลย

โดยสามัญสำนึกของคนที่มีปัญญารู้ พวกเขาก็จะใช้จิตวิทยา เพื่อที่จะสื่อหรือแสดงออกว่า ฉันรู้ว่าดีคืออะไร ถูกต้องคืออะไร ฉันรู้แน่ ฉันยืนยันอยู่ในทิศทางที่ดี ทิศทางที่ประเสริฐนะ และเขาก็จะพยายามแสดงลีลาฉลาดหลายทั้งพูดทั้งแสดงกิริยาพฤติกรรมต่างๆให้คนดู รู้สึกว่าเป็นเรื่องดี แต่ลึกๆนั้นเขาไม่ได้ลคกิลเลส ออกไปจากจิตได้จริง กิลเลสมันมีอยู่ในจิตจริงๆ กิลเลสมันก็ต้องแสดงบทบาทแสดงฤทธิ์แสดงอำนาจของมันจริงๆและมันก็บังคับคน

อาตมาพูดซ้ำพูดซ้ำบ่อยๆว่าคนเรารู้ดีแต่สู้กิลเลสไม่ได้คนที่งองูรู้ว่างอนี้ชั่ว งอนี้ไม่ดี คอรัปชั่นมันชั่ว แต่ก็ต้องงองู ต้องคอรัปชั่น เพราะเขารู้อำนาจของกิลเลสในตัวเขาไม่ได้ เขาจึงทำชั่วทั้งที่รู้ๆชัดเจนเลย ไม่ได้มีการซ่อนซัด ไม่มีอะไรที่กลางแกลงสงสัยเลย รู้แต่ๆชัดเจนว่าการโกงการคอรัปชั่นมันชั่วมันเลว ถ้าถูกจับได้ก็ติดคุกขังขี้หน้า รู้แสนรู้ แต่เขาก็ทำชั่วนั้นได้ลงคอแล้วหาทางกลบเกลื่อนปกปิด อำพรางทุกอย่าง ให้มันเป็นความลับเป็นความลวงเป็นความพราง นี่เป็นสิ่งที่ยืนยันให้เห็นว่ามนุษย์น่อย่าไปเก่งนักเก่งหนาเลย มันสู้กิลเลสไม่ได้จริงๆ ถ้ากิลเลสมีในจิตของคุณจริงๆแล้ว มันแสดงอำนาจเหนือคุณได้จริงๆ เมื่อถึงคราวกิลเลสมันเอาจริงมันมีอำนาจเหนือคุณจริงคุณก็เสร็จมัน คุณก็ละเมิดได้คุณทำชั่วได้ ต่อให้เฉลียวฉลาดเป็นอัจฉริยะจบดอกเตอร์มา ๑๐ ใบ หรือว่าอัจฉริยะมาตั้งแต่อ่อนแต่ออกจนกระทั่งอายุมากมาบริหารประเทศแล้วก็ตาม จะอัจฉริยะระดับไหนถ้าไม่ได้ล้างกิลเลสในจิตใจของคุณจริงๆ คุณจะซุกซ่อนอำพราง คุณจะปิดบังจะ

กลบเกลื่อนอย่างไรก็ตาม มันก็ต้องแสดงฤทธิ์เดชจนได้ เมื่อมันมีอำนาจเหนือคุณขณะใด มันจะหาช่องทางเวลาหาโอกาสกระทำทั้งนั้น นี่อาตมาพูดถึงโทษภัยของกิเลสว่าถ้าเราไม่ละไม่ล้างกิเลสให้ได้จริงๆแล้วนี้ จะมาทำงานกับสังคมเพื่อสังคม โดยเฉพาะมาอาสาทำงานช่วยสังคม มันไม่แน่นอนหรอก มันมีแต่จะบำเรอตัวเองบำเรอลาภยศสรรเสริญโลกียสุขให้แก่ตัวเองได้อย่างเป็นเรื่องสามัญ คุณจะใช้มันเป็นแหล่งแสวงหาลาภยศ แสวงหาสรรเสริญต่างๆเพื่อเป็นองค์ประกอบในการเสพโลกียสุข สุข หรืออึดอัดทุกข์ให้แก่ตนเอง เพราะคุณยังอยู่ใต้อำนาจของโลกียะ ยังไม่ได้เรียนรู้สังขารมรรคาขึ้นโลกุตระของพระพุทธเจ้า ยังไม่ได้ลดกิเลสเข้าถึงโลกุตระ โลกุตระขั้นโสดาบันเป็นอย่างไรจึงจะแน่นอน เชื่อมันได้ สังขารมรรคานี้เป็นธรรมะที่คุณเรียนรู้กิเลสโลกียะ แล้วฆ่าเหตุที่เป็นกิเลสแห่งโลกียะนี้ได้ จนได้ชื่อว่าเป็นอาริยะที่แท้จริงหรือคนประเสริฐหรือคนศิวิไลซ์ที่แท้จริง

คำว่า ศิวิไลซ์(civilized)เป็นภาษาอังกฤษแปลว่า เป็นผู้ที่พัฒนาแล้วและพัฒนาจริงๆ จนถึงขั้นสำรอกกิเลสออกจากจิตวิญญาณได้จริงตามลำดับ ซึ่งจะได้จากธรรมะ ได้จากศาสนานั้นเอง แม้แต่ในเรื่องของการเมือง การศึกษา หรือกิจการ กิจกรรมอะไรก็แล้วแต่ ต้องมีธรรมะประกอบด้วยเสมอ โดยเฉพาะการเมืองนั้นจะต้องศึกษาจะต้องมีกิจกรรมมีวิธีการที่จะพัฒนาให้การเมืองมันเจริญด้วยธรรมะ ไม่ใช่ปล่อยให้มันเป็นอย่างไรก็ได้ เพราะตัวมันเองถ้าไม่มีธรรมะเข้าไปประกอบ เข้าไปเป็นตัวจักรกลสำคัญในการที่จะให้เกิดการพัฒนาในระบบการทำงานด้านการเมือง อาตมาขอยืนยันว่ามีแต่จะมีเล่ห์เหลี่ยมมีหลุมพราง มีเล่ห์กลที่จะไปเอารัตเอาเปรียบที่จะเห็นแก่ตัวเห็นแก่พวก จะลาลาภยศสรรเสริญโลกียสุขที่เป็นโลกธรรมนั้นแหละทั่วโลก ที่ไหนก็ตาม ศาสนาไหนก็ตามถ้าไม่เน้นเข้าไปหาตัวโลกุตระธรรมที่แท้จริง ที่จะต้องอยู่เหนือลาภยศสรรเสริญโลกียสุขที่แท้จริงก็จะมีแต่เรื่องลับลวงพราง เสนอหน้าอวดเปลือกสร้างภาพดีๆ แต่ในจิตลึกๆที่มีตัวจริงเป็นบทบาทแท้จริงของเจ้าของจิตวิญญาณที่ทำงานอยู่ในสังคมนั้นมันเห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ เห็นแก่โลกธรรมทั้งสิ้น ไม่เป็นโลกุตระธรรมแน่ๆ

การกันธรรมะ กันศาสนาออกจากการเมืองจึงเป็นการกระทำผิดที่เลวร้ายที่สุดในโลก เพราะทำให้สังคมเสื่อม สังคมเสียหายจนถึงทุกวันนี้ เสียหายอย่างพรางลวงด้วยนะ เสียหายอย่างไม่ค่อยรู้จริง ไม่ค่อยรู้เรื่องกันว่ามันเสียหายอย่างไร เพราะว่าถูกกลบเกลื่อนถูกอำพรางถูกปกปิด ถูกเสแสร้ง ถูกสร้างภาพจนเพี้ยนๆพรางๆลวงๆ ดูเหมือนจะทำดีมุ่งหมายดีแต่จริงๆแล้วไม่ดี และไม่จริง นี่คือสภาพที่เกิดขึ้น ซึ่งอาตมาก็เห็นว่า เป็นเรื่องที่น่าสงสาร

ประเด็นที่จะหยิบขึ้นมาพูดนั้น ท่านจันทร์พูดไว้ก่อนแล้วว่า กกต. ตอนนี้อยู่ถล่มเพราะพยายามที่จะออกกฎหมายเล็กที่ท่านจันทร์เรียกว่า กฎเล็ก ออกมาให้คนปฏิบัติประพฤดีเพื่อไม่ให้แสดงความเห็นแก่ได้ ไม่แสดงความเห็นแก่ตัว ไม่แสดงความได้เปรียบเสียเปรียบกันเกินไป ซึ่งเป็นวิธีการที่ดีมาก อาตมาสนับสนุนร้อยเปอร์เซ็นต์เลยที่ กกต.ทำอย่างนี้ อาตมาว่าเข้มงวดขนาดนี้ยิ่งน้อยไป อาตมายืนยันมานานแล้ว ว่า การเลือกตั้ง ส.ส. นี้ ถ้ายังมีการหาเสียงกันอยู่ยังไม่ใช่ประชาธิปไตย ฟังอีกร้อยครั้ง แต่อาตมาจะพูดครั้งเดียวนะ สมมุติว่าอาตมาใส่ไม้ยมก ๑๐๐ ครั้งก็แล้วกันว่า **คนที่ยังหาเสียงให้แก่ตัวเองอยู่ก็คือคนเห็นแก่ตัว คนไม่จริง ไม่ใช่ประชาธิปไตย ยังไม่เป็นประชาธิปไตย** การหาเสียงด้วยวิธีใดๆทั้งปวงยังไม่ใช่ประชาธิปไตยที่แท้ ประชาชนจะเลือกตัวแทนเข้าไปทำงานแทนตัวเองก็เป็นอำนาจของประชาชน เป็นความเห็นของประชาชน ไม่ต้องไปบอกเขาว่า มาเลือกฉันสิ ฉันดีนะ ฉันประเสริฐนะ ไม่อายเขาบ้างหรือ พูดอวดตัวเองกันโครมๆอย่างนั้น หน้าไม่อายจริงๆเลย ในเขตที่คุณจะเป็นตัวแทนสังคมเขา ที่เขาจะเลือกคุณไปเป็นตัวแทน ถ้าคุณดีเขาก็ต้องรู้ว่าคุณดี

ประชากรในสังคมนั้นก็ต้องรู้จัก ไม่ใช่ต้องไปโฆษณาตัวเอง แล้วเขาก็จะเลือกคุณ เรื่องเอาเงินไปจ้าง ไปหลอกลวง ไปหาวิธีการเพื่อที่จะให้คนไปลงคะแนนเสียงให้นะ อย่ามาพูดกันเลย....และทะเลาะกันแบบนี้ไม่ต้องพูดหรอก

คนดีจริง คนที่เหมาะสมจริง ที่ประชาชนจะเลือกไปเป็นตัวแทน ก็ต้องเป็นความจริงของประชากรในสังคมนั้นๆ เขาจริง มันต้องอย่างนี้ คือ ประชาธิปไตย มันจึงจะเป็นความจริงใช่ไหม เพราะฉะนั้นการที่ยังหาเสียงอยู่ การไปโฆษณาว่ามาเลือกฉันเถอะ ขอให้เลือกฉันเถอะ หรือจะไปติดสินบน ฉันจะทำอย่างนี้ อย่างโน้นให้ ยิ่งไม่ต้องพูดเลย เขาต้องรู้แล้ว ประชาชนเขาต้องไว้วางใจคุณแล้วล่ะว่า คุณจะต้องมีปัญหา มีสมรรถนะ มีวิธีการ มียุทธศาสตร์ มีนโยบายที่จะต้องทำให้ชาติได้ยังไง ให้สังคมสุขเย็นยังไง คุณไม่ต้องไปพูดเอาหน้าหรอก ตอนนั้นคนที่จริงเขาก็จะมาแล้ว ซึ่งไม่ใช่แค่ลงพื้นที่แบบนักการเมืองทุกวันนี่ที่แค่ไปร้อยจุมูกประชาชนไว้เท่านั้น มันต้องแสดงฝีมือจริงมาแล้ว ทำจริงมาแล้วจริงๆ เขาจะมีวิธีการ มีแนวคิด มีวิสัยทัศน์ของเขาอยู่แล้ว ประชาชนก็เห็นแล้วว่า คนนี้แหละคือผู้แทนของเรา ใช่เลย คนนี้แหละคนที่เหมาะสมจริง ที่จะต้องเป็นตัวแทนของเราขึ้นไปทำงานในสังคมเพื่อจะได้สร้างสรรค์ เพราะเป็นคนซื่อสัตย์สุจริต มีปัญญา มีสมรรถนะ มีความรอบรู้ มีสิ่งที่จะไปทำงานช่วยเหลือมวลชนอย่างแท้จริงได้ นั่นคือความจริง ประชาชนจะรู้

เพราะฉะนั้นที่ กกต. ออกกฎไม่ให้ออกป้ายหาเสียงนี้ เป็นแต่เพียงมองว่าคนรวยมากมันก็จะทำป้ายใหญ่ จะออกโฆษณาเยอะ มันก็จะโฆษณาออกหูคนได้มากกว่าคนอื่นๆ เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกัน ก็เป็นแต่เพียงเหตุผลน้อยๆ เป็นปลายเหตุไม่ใช่เหตุผลหลักเลย มันก็ไม่ผิดหรอก แต่มันเป็นปลายเหตุเท่านั้น แต่แม้แค่นี้เขาก็พากันร้องโวยวายโวกเหวกแล้ว เพราะคนที่มีเงินมาก มีคณะมีพวกมากเสียงดังมาก เขาได้เปรียบน้อยลง คนมีพวคน้อยมีเงินน้อย เขาจะได้กระตือรือร้นมาบ้าง เพราะพวกนี้ต้องลดการเอาเปรียบลง เห็นไหมว่าพรรคเล็กพรรคน้อยไม่มีใครร้องโวยวาย เพราะเขาจะได้มีสถานการณ์ดีขึ้นขึ้นมาบ้าง มีแต่พรรคใหญ่ที่เดือดร้อนกับกฎนี้ เพราะเขาไม่ยอมเสียสละและบอกว่าเป็นสิทธิของเขา อาตมาว่าโดยแนวคิดของคำว่าประชาธิปไตยนั้น มันทำผิดมาหมดทั้งโลกเลยนะ ที่มันยังต้องหาเสียงกันอยู่ มันยังไม่ใช่ประชาธิปไตยทั้งนั้นแหละ ใครจะว่ายังไงก็แล้วแต่ อาตมาขอพูดอย่างนี้ ขอล้มล้างรัฐศาสตร์ที่เขาเรียนอยู่ทุกมหาวิทยาลัยในโลก การหาเสียงอยู่นี้ยังไม่ใช่ประชาธิปไตย อย่าว่าแต่หาเสียงเลย แม้แต่การที่ต้องบังคับกันให้ตั้งพรรคนี้ก็ยังไม่ใช่ประชาธิปไตย พรรคมันจะเกิดเองตามธรรมชาติ ยิ่งมีวิปควบคุมเสียงไม่ให้แตกแถวอีกด้วย มันยิ่งเหลวไหลทางไกลประชาธิปไตยไปกันใหญ่ มันบังคับกันแล้ว แล้วมันจะเป็นประชาธิปไตยได้ยังไงกัน แล้วทำกันอยู่ทั่วโลกนะวิธีนี้ อาตมาว่ามันยังไม่เป็นประชาธิปไตยเลยในโลกขณะนี้

ธรรมเนียมของ“พรรคเพื่อฟ้าดิน” ซึ่งชาวโศกบังเอิญมีพรรคการเมืองกับเขาด้วย พรรคเพื่อฟ้าดินมีแนวทางแนวคิดของพรรคที่ไม่เห็นด้วยและไม่ส่งเสริมวิธีการหาเสียงอย่างที่พูดไปแล้ว แม้แต่เรื่องจะตั้งเป็นพรรคเป็นอะไรต้องจดทะเบียน เราก็เพียงแค่ทำตามกฎหมายที่ว่า จะต้องตั้งพรรคก่อนก็ตั้ง เพราะมันยังไม่ก้าวหน้าไปไหน ก็ให้รวมกันไปช่วยทำงาน โดยนิตินัยก็ให้จดความจริงไว้ก่อน ที่จริงการจะมารวมหมู่รวมตัวกันเป็นพรรค รวมตัวกันมาทำงานร่วมกันก็เป็นสิ่งจำเป็นหนึ่งของคนมีแนวคิดตรงกัน เขาจะมาหากันเอง โดยไม่ต้องไปบังคับให้ตั้งพรรค มันเป็นเรื่องธรรมดาดีนะ คุณ

พอใจคุณก็มารวมกัน ช่วยกันคิดช่วยกันทำ คุณไม่พอใจคุณก็ออกไป ไม่ต้องไปผูกมัดไม่ต้องไป จดทะเบียน ไม่ต้องไปเขียนไปกรอกบัญชีกรอกระเบียบอะไรมัดเอาไว้อย่างที่เป็นอยู่ตอนนี้ ก็ถ้ามี อะไรบังคับผูกมัดเอาไว้มันอิสระเสรีภาพตรงไหน ประชาธิปไตยนี้ต้องเคารพนับถืออิสระเสรีภาพ ไซ้ ใหม่ แต่ก็ตีกรอบเพื่อที่จะกันอิสระเสรีภาพกัน แล้วมาเรียกว่าประชาธิปไตย ประชาธิปไตยนะสิ หลายคนอาจรู้สึกว่าคุณอดทนมาพุดแรงเกินไป เข้มเกินไป ก็ไม่เป็นไร อดทนว่ามันถึงเวลาแล้วละ ถ้า เผื่อว่าอดทนมาจะอายุร้อยห้าสิบตอนนี้มันก็ครึ่งชีวิตแล้ว ๗๔-๗๕ ปี มันเข้าไปครึ่งชีวิตแล้ว จะกลัว ทำไม ก็อายุมันครึ่งชีวิตแล้ว แต่หลายคนบอกไม่ใช่ครึ่ง มันจวนตายแล้ว มันใกล้ฝั่งแล้วไม่ใช่ ๑๕๐ หรือ ๑๐๐ ปีก็ไม่ว่าจะถึงหรือเปล่า ส่วนมากเขาไม่ถึงกันหรอก ร้อยปีนะ เราไม่ว่ากัน I will try อดทนมาจะพยายามให้มันได้เกินร้อย อดทนมาจะลองดู

นักการเมืองต้องเข้าใจลักษณะพวกนี้ในสังคมในมนุษยชาติ แล้วก็ไปช่วยกัน โดยเฉพาะ นักการเมืองนี่จะต้องเป็นคนเสียสละ เป็นคนยิงไปอาสา สมัครใจว่าจะลงไปช่วยไปรับผิดชอบสังคม จะไปทำงานช่วยมนุษยชาติ ไปรับใช้ปวงชน แหม...ใช้คำเท่มากนะ จะไปรับใช้ปวงชน แต่จริงๆแล้ว นะช่วยซักคนหนึ่งจะได้หรือเปล่ายังไม่รู้เลย จะไปรับใช้ปวงชน โฆษณา...มาเลือกผมไป เลือกดิจัน ไปเป็นตัวแทนท่าน ก็ว่ากันไป แต่แล้วก็ยังไม่รู้ความหมายชัดเจนของคำว่าประชาธิปไตยที่มีคำว่า อิสระเสรีภาพเป็นแกนหลักที่สุด ประชาธิปไตยนี้ต้องไม่เห็นแก่ตัว คนที่จะไปช่วยสังคม ไปช่วยผู้อื่น ต้องไม่เห็นแก่ตัว นี่เป็นตัววัดชี้ชี้ความจริง ผู้ใดยังมีความเห็นแก่ตัวจริงๆจึงทำหน้าที่นี้ไม่จริง ยิ่ง มีความเห็นแก่ตัวมากยิ่งขึ้นไม่ใช่ผู้ที่จะไปเป็นนักการเมือง ผู้ที่จะไปช่วยมนุษยชาติต้องเป็นคนที่มีความเห็นแก่ตัวน้อยๆกระทั่งที่สุดไม่มี คนที่จะมีความเห็นแก่ตัวน้อยจนกระทั่งไม่มีเลยก็คืออาริยบุคคล ยิ่งเป็นระดับพระอรหันต์ยิ่งแท้เลย พอพุดแล้วยังหลายคนก็หัวร่อฟันเกือบร่วงแล้ว พระอรหันต์มีที่ไหน ในโลกนี้ มีแต่ในนิยาย ถ้าคุณบอกว่ามีแต่ในนิยายนะ คุณลาออกจากพุทธได้เลย เพราะคุณลบหลู่ ศาสนาพุทธทันที ไซ้ใหม่ เพราะพระพุทธเจ้าตรัสว่า มีผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติถูกต้องลัทธิอยู่ตราบใด โลกไม่ว่างจากอรหันต์ ศาสนาพุทธเป็นนอกาลีโก คนบรรลุได้อย่างไม่จำกัดอายุใดไหน หากมีคนที่ ลัทธิมาปฏิบัติจริง ๆ ปฏิบัติถูกต้องถึงจริงต้องมีมรรคผล พระพุทธเจ้าตรัสว่ามีถึงอรหันต์เขียวนะ

ถ้าใครว่าผู้บรรลุมีไม่ได้ คนนั้นดูถูกศาสนาของตนจริงๆ โดยเฉพาะศาสนาพุทธ เพราะ ว่าคนเราถ้าไม่เข้าใจศาสนาที่ตนเองนับถือ ก็ไม่ควรที่จะเป็นศาสนิกของศาสนา นั้น ถ้าเรานับถือ ศาสนาพุทธอยู่ ก็ต้องรู้ว่าพุทธเป็นศาสนาที่จะพัฒนาคนให้เจริญเป็นอรหันต์ เป็นอาริยะ เพราะ อรหันต์ คือคนเจริญสูงสุด อนาคามีก็เกือบสุด สกิทาคามีก็เจริญรองลงมาตามลำดับ ส่วนโสดาบัน ก็คือความเจริญในลำดับต้นของศาสนาพุทธ ถ้าแค่ระดับต้นของศาสนาพุทธคุณยังเจริญขึ้นไม่ได้เลย แล้วคุณจะทำอะไรจากศาสนา อะไรเป็น“อาริยะ” อะไรคือ“ความเจริญ”หรือคือวิไลซ์ที่เป็นของศาสนา พุทธ ถ้าไม่ใช่อาริยะที่แปลว่าความเจริญ คุณก็ไม่ได้อะไรจากศาสนาเลย พออดทนมาพุดเช่นนั้น หลายคนบอกว่าแค่อาลีธรรมมันก็ดีแล้ว โลกุตระนี่อย่าไปพุดเลยมันสูงเกิน เขายอมรับว่าศาสนาพุทธ มีโลกุตระธรรมและมันสูง แต่เขาไม่จำว่าพระพุทธเจ้าตรัสว่า ถ้ามีผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบหรือปฏิบัติ ลัทธิมาปฏิบัติอยู่ตราบใด โลกไม่ว่างจากพระอรหันต์ ท่านไม่ได้บอกว่ามีได้แคโสดาบันนะ ท่านพุดถึง อรหันต์แน่ะ แม้แต่ในสวากขาตธรรมก็บอกว่าธรรมะของพระพุทธเจ้าเป็นนอกาลีโก ไม่จำกัดกาละ สามารถปฏิบัติธรรมแล้วบรรลุได้ไม่ว่ายุคไหนกาลไหน ถ้าปฏิบัติดีปฏิบัติชอบปฏิบัติถูกต้องตรงเป็น ลัทธิมาปฏิบัติย่อมได้มรรคได้ผล อย่างน้อยก็ได้พื้นฐานก็คือโสดาบัน ได้เป็นคนเจริญแน่นอน นับถือ

ศาสนานี้ต้องเอาความเจริญของศาสนานี้สิ แล้วพระพุทธเจ้าท่านก็ตรัส ว่าคนของท่านคือโสดา- สกิททา-อนาคา-อรหันต์ หรือผู้ที่เป็นสาวกสงฆ์ นั่นคือ อาริยชน

เพราะพุทธทุกวันนี้ ไม่มีผู้มีคุณธรรมถึงขั้นโสดาบันขึ้นไปจริง มันจึงเป็นอย่างที่เป็น อยู่นี้แหละ ทั้งที่เป็นเมืองพุทธ ยิ่งผู้ไปอาสาทำงานให้ประเทศไม่มีพุทธธรรมที่เป็นอาริยะจริง เห็น ไหมล่ะ หลอกกันได้ดี ลับ ลวงพรางกันได้แสนขนาดไหน ?

(เนื้อหาโดยละเอียดของรายการพุทธที่ไปนิพพาน หรือ วิถีอาริยธรรมนี้ ติดตามได้ที่ ฝ่ายเผยแผ่)

การจัดทำรายการโทรทัศน์สด สามารถทำได้เฉพาะที่สันตโศกเท่านั้น ทำให้พ่อท่านฯ เข้าพรรษาปีนี้ต้องเดินทางไป-มาระหว่างสันตโศกกับราชธานีโศกตลอดพรรษา เดือนหนึ่ง ๔ สัปดาห์ ก็ไป-มาทั้ง ๔ สัปดาห์ สัปดาห์ละเต็มเวลาทุกครั้ง พรรษานี้จึงกล่าวได้ว่าจำพรรษาบ้านราชาครึ่ง พรรษา และที่สันตโศกอีกครั้งพรรษา

เทศกาลเจปีนี้(๓-๑๙ ต.ค.)ผ่านไปอย่างรวดเร็ว แทบจะไม่มีรู้สึกว่าจะอยู่ในช่วงเทศกาลเจเลย พ่อท่านฯมีโอกาสแวะที่อุทยานบุญนิยมและร้านสหกรณ์บุญนิยมเพียง ๓ ครั้ง ๒ ครั้งคือก่อนและ หลังลงจากเครื่องบิน อีกครั้งก็ตอนไปร่วมรายการวิปัสสนาข่าวก่อนหมดเทศกาลเจในช่วงค่ำ(๑๖ ต.ค.)

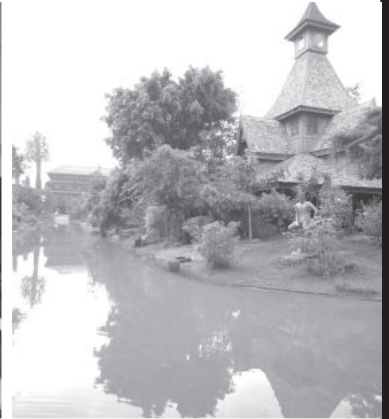
ปีนี้มีชุมชนอื่นได้มาร่วมช่วยงานในเทศกาลเจ ร้อยเอ็ด เลิไลย์ ยโสธร ได้ส่งคน มาช่วยงานด้วยเหมือนกัน แคนคนจากชุมชนอื่นส่งมากก็เป็นจำนวนถึง ๑๕๐ คนแล้ว เมื่อรวมกับ ชาวบ้านราชาเองก็ปาเข้าไปเกือบ ๓๐๐ คนเข้าไปแล้ว เป็นร้านอาหารเจในประเทศเพียงร้านเดียว กระทบงที่มีคนช่วยกันทำงานมากถึงขนาดนี้

ยอดจำหน่ายของร้านอุทยานฯ ชั้นหลัก ๒ แสนหลายวัน มีเพียงสองวันแรกๆ เท่านั้นที่ไม่ถึง สำหรับร้านสหกรณ์ฯ ร้านเล็กๆ แม้พื้นที่มีจำกัด แต่อาหารดูหลากหลายเหมือนกัน คนช่วยงานก็มีทั้งเด็กเล็กๆ น้อยๆ จนถึงแก่เฒ่าเหมือนกัน ยอดขายอยู่ที่วันละ ๔-๕ หมื่นขึ้นถึงแสนมีบ้าง ทำเอาอาหารแห้งในร้านขายดีไปด้วย ร้านสหกรณ์ฯ ขายถึง ๕ โมงเย็นเท่านั้น ขณะที่อุทยานฯ ขายถึงหนึ่งทุ่ม

น้ำท่วมปีนี้ อยู่ในระดับที่ใช้รถใหญ่เข้า-ออกไม่ได้ ใช้เรือใหญ่ก็ไม่ได้ ใช้ได้เพียงเรือเล็กๆ เรือท้องแบนเป็นหลักในการเดินทางเข้า-ออกชุมชน เกือบจะออกพรรษาอยู่แล้ว เพิ่งจะมีดำริคิดทำเรือท้องแบนใช้เอง มีสมณะหินกลั่นอดีตช่างนำคณะสมณะอีก ๒ รูปไปจัดหาอุปกรณ์และทำกันที่ปฐมอโศก เสร็จได้เอามาทันทีใช้งานก่อนน้ำจะลด เฉพาะค่าวัสดุอุปกรณ์ล้าละ ๔ หมื่น พ่อท่านฯ ได้มีโอกาสนั่งเข้า-ออก ๒ ครั้งก่อนเดินทางกลับสันตือโศก

พ่อท่านฯ แจวเรือชำนาญกว่าปัจฉาทั้งสอง วันไหนที่จะเดินเรือบริหารกายที่เฮือนศูนย์บุญ พ่อท่านฯ จะแจวเรือไปเองทุกเช้า หลังฉันก็แจวเรือไปดูกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ บางทีเดินทางออกไปภายนอกกลับมาค่ำมืดพ่อท่านฯ ก็แจวเรือกลับที่พักเอง

ต้นเดือนพฤศจิกายน ๑ พ.ย. พ่อท่านฯ ได้รับนิมนต์ให้ไปตรวจภาวะทางเดินอาหาร ที่โรงพยาบาลศิริราช

สืบเนื่องจากต้นปี'๕๐ พ่อท่านฯ มีอาการมีรสชาติในปากเป็นรสต่างๆ คั้นคอกและไอแรง ขณะอยู่ในท่านอนและบางช่วงเวลาของวัน จากการสังเกตอาการของพ่อท่านเอง เมื่อได้รับสื่อจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในรายการสุขภาพทางโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ ทำให้เมื่อได้พูดคุยและบอกเล่าอาการกับญาติธรรมสองหม่อ คือ นพ.สมพงษ์ โชติพันธ์วิทย์ยากุล และรศ.นพ.สุรินทร์ ธนพิพัฒน์ศิริแล้ว

จึงได้รับการวินิจฉัยเบื้องต้นว่า เป็นกรดไหลย้อน และนิมนต์พ่อท่านไปตรวจร่างกายเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหารที่โรงพยาบาลศิริราช หลังจากที่ได้อวยการรักษาเบื้องต้นแล้วช่วงหนึ่ง ประกอบกับน้ำหนักของพ่อท่านลดลงอย่างมากในช่วงหนึ่งปีที่ผ่านมา จากที่เคยมีน้ำหนัก ๖๓ ก.ก. ปัจจุบัน ๕๒-๕๓ ก.ก. ทำให้ฝ่ายดูแลสุขภาพเกรงว่าอาจจะมีปัญหาภายในช่องทางเดินอาหาร เพื่อความไม่ประมาท จึงได้นิมนต์พ่อท่านฯไปตรวจกับแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ

วิทยาการแพทย์ที่ก้าวหน้า สามารถใช้กล้องเข้าไปตรวจดูทั้งหลอดอาหาร กระเพาะอาหาร ลำไส้เล็กและลำไส้ใหญ่ เห็นไปหมดว่าภายในเป็นอย่างไร แล้วยังสามารถตัดเอาชิ้นเนื้อเล็กๆออกมาตรวจได้อย่างน่าอัศจรรย์

ผลการตรวจ พบการอักเสบในลำไส้เล็ก เป็นแผลที่หลอดอาหารและริดสีดวงทวาร ๒ ตำแหน่ง หมอสมชายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญบอกการอักเสบในลำไส้เล็กอาจมาจากยาที่ฉันก็ได้ (น่าจะหมายถึงยาโรคกรดไหลย้อน) หรืออาจมาจากเหตุอื่นๆซึ่งยังไม่สามารถให้คำตอบได้ชัดในตอนี้ ขอเอาชิ้นเนื้อไปตรวจดูก่อนว่าจะมีปัญหาอะไรร้ายแรงหรือไม่ วันนี้อย่างไม่พบอาการมะเร็งในลำไส้ ถ้าจะระมัดระวังป้องกัน อีก ๑๐ ปีค่อยมาส่งกล้องตรวจใหม่ หรือจะเก็บอุจจาระตรวจปีละครั้งก็ได้

จำนวนมากมาร่วมงานพร้อมด้วยญาติๆของทั้งสองท่าน

วันที่ ๕ พ.ย.ได้ไปร่วมงานเผาศพ **น.ส.รวาดี พรหมพิทักษ์** มีศักดิ์เป็นน้องสาวของพ่อท่านฯคนหนึ่ง เป็นลูกของลุงหมอลุณินทร์ พรหมพิทักษ์

สมณะน่านุ่ม กัสสโก และ สมณะปองสุญญ โฆสิตธัมโม มรณภาพในเวลาไม่ห่างกันนัก สมณะน่านุ่มมรณภาพที่ปฐมอโคก สมณะปองสุญญมรณภาพที่ราชธานีอโศก พอดีเป็นช่วงก่อนงานมหาปวารณา จึงได้ประชุมเพลิงพร้อมกันที่ปฐมอโคก ๔ พ.ย. พ่อท่านฯ หมู่มณะ และญาติธรรม

ญาติๆ นิมนต์ให้พ่อท่านฯ ได้แสดงธรรมโปรดญาติๆ และแขกหรือที่ไปร่วมงาน ที่วัดธาตุทอง เสียหายฝ่ายแสงเสียงประมาณไปหน่อยไม่ได้ทดลองสัญญาณเสียงก่อน ทำให้ขาดหายไปในช่วงแรก ประมาณ ๑๐ นาที

ประชาออย...ประชาอ๋ย ประชาธิปไตย...ตายแล้ว

เสร็จจากงานมหาปวารณา พลตรีจำลอง ศรีเมือง ได้นิมนต์พ่อท่านฯ ไปค้างที่โรงเรียน ผู้นำ กาญจนบุรี ดูจะเป็นธรรมเนียมไปแล้ว เพราะนิมนต์อย่างนี้มาหลายปี แถมนิมนต์ล่วงหน้าข้ามปีไปถึงปีหน้าด้วย

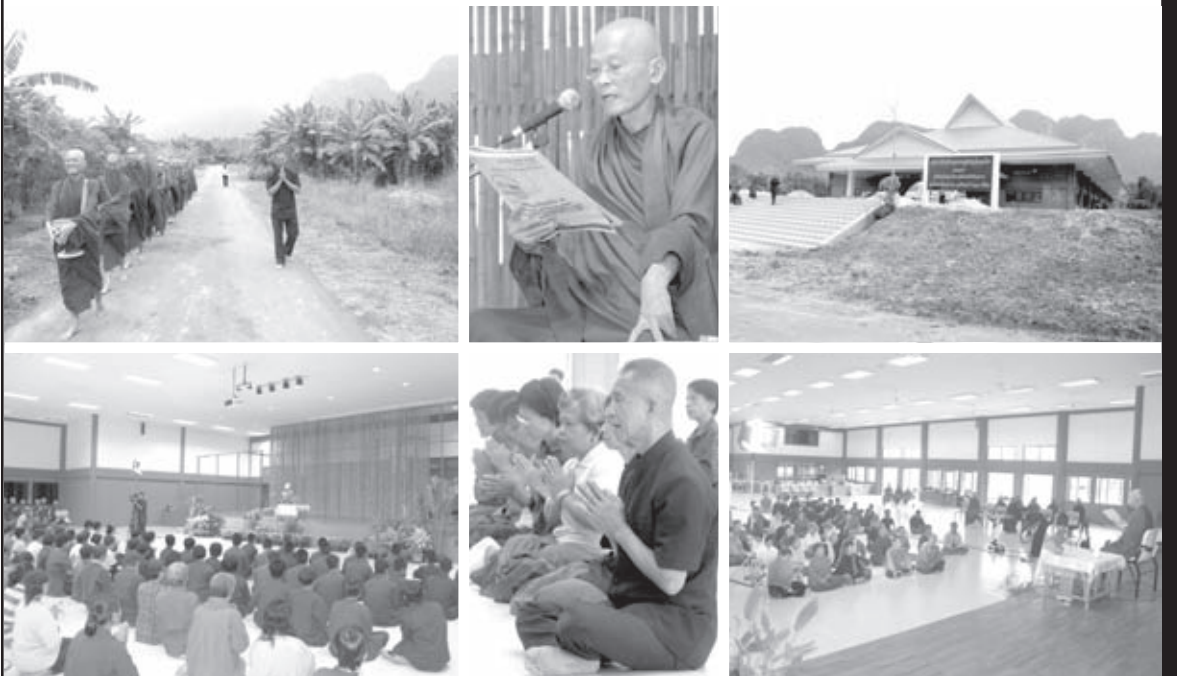
ปีนี้ที่โรงเรียนผู้นำมีอาคารใหม่สำหรับการอบรม ราคา ๑๐ ล้าน เครื่องเสียงใหม่เอี่ยมอีก ๓ ล้าน พ่อท่านฯ กล่าวชมพลตรีจำลองว่ามีผู้พร้อมจะเกื้อหนุนมากกว่าพ่อท่านฯ

ผู้ที่มาเข้ารับการอบรมก็ล้วนแต่มียศศักดิ์สูง เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ระดับบริหารก็มี ต่างจากชุมชนของชาวอโศกมีแต่ชาวบ้านระดับล่างมาอบรม

คุณสมพงษ์ ฟังเจริญจิตต์ ผู้ทำหน้าที่จัดตารางการอบรม พลาดไปนิดที่จัดการอบรมในช่วงที่พ่อท่านฯ ไปโรงเรียนผู้นำ ทำให้ผู้ช่วยครูหลายท่านต้องไปต้อนรับผู้เข้ารับการอบรม จึงไม่ได้มาร่วมฟังธรรม

การแสดงธรรมก่อนฉัน ๑๒ พ.ย. พ่อท่านฯ ได้กล่าวเตือน **การหลงงานจนละเลยการฟังธรรม ทำแต่งงาน ขาดการศึกษาเพิ่ม งานทำให้ได้โลกธรรม ทำงานเพราะได้เสพโลกธรรม อย่างนี้ต่อไปจะเสื่อม** นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาเกี่ยวกับ จรณะ ๑๕ อปัณณกรรม ปฏิจจสมุปบาท แถม

บันทึกจาก ...ปัจจาสมณะ

ท้ายด้วยคำเตือนอย่างแรงๆว่า **ผู้ที่ทั้งฉลาด ทั้งมีอำนาจ ระวังตัวให้ดี คุณจำลองควรแบ่งอำนาจให้คนอื่นใช้อำนาจเป็น อำนาจคือฤทธิ์แรงในการทำงานได้** เพียงเท่านี้ก็น่าสนใจไม่น้อยแล้ว แต่ยังมีเนื้อหาที่น่าสนใจอีก ช่วงต้นของการแสดงธรรม พ่อท่านฯได้นำเอาบทความของ **ไมเคิล ไรท์** มาอ่านและอธิบายเสริม จากหนังสือพิมพ์มติชนสุดสัปดาห์ พาดหัวเรื่องว่า **“วิกฤตการณ์ประชาธิปไตยระดับโลก-ระดับไทย”** จากเนื้อหาบางส่วนพอเป็นน้ำจิ้มยั่วให้น่าติดตามบทความดังนี้

ประชาธิปไตยนั้นไม่ใช่สูตรสำเร็จที่จะนำไปสู่ยุคพระศรีอารีย์...

ส่วนรัฐธรรมนูญนั้นไม่ใช่พระคัมภีร์ที่ใครๆต้องบูชา...

ระบอบทุนนิยมได้แซงหน้าประชาธิปไตยไกลลิบลัว นายทุนไทย(ไม่ว่าจะดีหรือชั่ว) สามารถซื้ออำนาจรัฐได้ทั้งนั้น ไม่ว่าจะสีกลไกเลือกตั้งถูกต้องตามหลักประชาธิปไตยหรือไม่ก็ตาม...

ประชาชนชาวไทย ส่วนใหญ่ถูกเอารัดเอาเปรียบและถูกหลอกลวงครั้งแล้วครั้งเล่าจนหมดสิ้นศรัทธาในระบอบทุกระบบ...

เป็นเนื้อหาที่น่าสนใจมาก หลังการแสดงธรรมพ่อท่านฯแนะนำให้ชาวโรงเรียนผู้นำเอาไปฟังทวนเป็น ๑๐๐ เทียว ที่จริงก็เหมาะกับทุกท่านที่หวังความเจริญพัฒนา ผู้สนใจเนื้อหาโดยละเอียดติดตามได้ที่ฝ่ายเผยแพร่

ที่น่าเป็นห่วงยิ่งก็คือ โรงเรียนผู้นำ ไม่มีทายาทวัยหนุ่มสาว มีแต่คนวัยเกษียณ ๖๐ ปีขึ้นไป ทั้งที่อยู่ประจำไม่กี่คน ทั้งๆที่อาหาร อากาศ สถานที่สบายะไปหมด บ้านพักมีมากมายให้เลือกอยู่ได้สบายๆ มีสระว่ายน้ำชั้นดี มีภูเขา มีถ้ำ มีป่าไม้ ไม่ได้น้อยหน้าไปกว่าริสอร์ททั้งหลาย **พลตรีจำลอง** ก็ดูมีความสุขกับการได้ต้อนรับแขกหรือที่มาเยือน ไม่ว่าจะป็นสมณะ ญาติธรรมหรือเด็กนักเรียน แต่ทำไมจึงมีผู้อยู่น้อย

จะเป็นเพราะว่าพลตรีจำลองและชาวโรงเรียนผู้นำมีระเบียบวินัยที่ดี ขณะที่ชาวโศกส่วนใหญ่ค่อนข้างจะขาดระเบียบวินัย สบายๆตามใจฉันคือไทยแท้ **หรือ ชาวโรงเรียนผู้นำหลายท่านยังเอาภาระน้อย** ทำให้พลตรีจำลองต้องเอาภาระมากกว่าควร จนเกิดภาพรวบอำนาจแต่ผู้เดียว พ่อท่านฯจึงต้องมาแนะ **“คุณจำลองควรแบ่งอำนาจให้คนอื่นใช้อำนาจเป็นบ้าง”** หรือ **พลตรีจำลองเอาใจใส่ดูแลเอาภาระมากเกินไปจริงๆ** จนเลยขีดไปสู่อิโฝริกัธตาหรือไม่

ทั้งหมดเป็นปัญหาที่น่าขบคิด หลายฝ่ายต้องหาทางช่วยกันแก้ไข จะได้ไม่ย่ำรอย **ปรากฏารโศก** ที่ต้องยุบเลิกไปแล้ว เหตุหนึ่งมาจากเจ้าของที่ดินมีอิโฝริกัธตามาก ยากที่ใครจะเข้าไปช่วยคิดช่วยทำอะไรได้

ผู้รู้หลายท่านมองการเมืองไทยหลังการเลือกตั้ง ๒๓ ธ.ค.นี้ จะเกิดความวุ่นวายจนเกิดวิกฤตการณ์อีกครั้ง กลุ่มอำนาจเก่ามีความพยายามอย่างเต็มกำลังที่จะกลับมามีอำนาจดังเดิม หัวหน้าพรรคการเมืองหนึ่งถึงกับออกมาเปิดเผย ราคาในการดูด ส.ส.เข้าร่วมพรรคอยู่ที่ ๓๐-๔๐ ล้านต่อคน ผู้สันทัดกับการเลือกตั้งหลายท่านประเมินว่าจะมีการใช้เงินเพื่อแย่งชิงอำนาจถึง ๒ หมื่นล้าน การทุจริตในการเลือกตั้งจะซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ส.ส.หน้าเดิมๆจะกลับเข้ามาในสภา **อุปถัมภ์นิยมทุนนิยม** ยังคงเป็นปัจจัยหลักในการเลือกตั้ง เพื่อให้ ได้มาซึ่ง **อำนาจนิยม**

ประชาธิปไตย...ประชาธิปไตย...ประชาธิปไตย

อำนาจเก่า...อำนาจนี้...อำนาจหน้า

เฮ้อ หวังอะไรในหล้า...????

ประชาธิปไตย...ตายแล้ว

ช่วงปลายเดือนพฤศจิกายน พ่อท่านฯหยิบเอา**อุปกิเลส ๑๖ ของนักการเมือง**มาอธิบายให้ความรู้ทางจิตวิญญาณ ประกอบเข้าในเหตุการณ์บ้านเมือง เรียนสภาวะธรรมจากวิถีชีวิตจริง พร้อมกับให้ความรู้ถึงนักการเมืองที่ดีควรมีการประพฤติตามหลัก**บรรณ ๙** ในรายการวิถีอารยธรรมบ้าง เจาะลึกฝึกกรรมบ้าง ผู้สนใจติดตามรายละเอียดได้ที่ฝ่ายเผยแพร่ เป็นการเปิดตัวใช้สื่อวิพากษ์วิจารณ์นักการเมืองอย่างเปิดเผย ชนิตที่ไม่เคยมีนักการศาสนาใดทำถึงขนาดนี้ ญาติธรรมหลายคนเป็นห่วงความปลอดภัย บรรดาสมุห์นักการเมืองเหล่านั้นอาจจะไม่พอใจ ถึงขนาดเข้ามาก่อเหตุร้าย มาทำร้าย หรือมารวน ทำให้ญาติธรรมชายหลายคนหาหรือกันหามาตรการป้องกัน จัดเวรยาม และผู้คอยติดตามรักษาความปลอดภัยเพิ่มขึ้น

มีผู้สมัครลงเลือกตั้งและผู้รู้ที่สนใจปัญหาบ้านเมืองเข้าพบบ้าง สนทนาและให้ข้อมูลถึงสถานการณ์บ้านเมือง ด้วยความเป็นห่วงกับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นหลังการเลือกตั้ง ๒๓ ธ.ค. มีการนัดหมายเครือข่ายหรือชุมชนต่างๆ รวมถึงหนุ่มๆสาวๆลูกๆหลานๆศิษย์เก่าลัทธิมาลิกขาบ้าง อดีตนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมบ้าง อดีตนักเรียนพุทธธรรมบ้าง สนทนาถึงปัญหาบ้านเมือง และสิ่งที่ควรจะช่วยเหลือในฐานะประชาชนจะทำอะไรกันบ้าง

คณะทำงานที่ทำหน้าที่ประสานเครือข่ายชุมชนต่างๆ ได้ขอให้พ่อท่านฯช่วยเขียนข้อความที่จะใช้สื่อเชิญชวนตัวแทนชุมชนต่างๆมารวมปัญหาบ้านเมือง และหาวิธีในการเคลื่อนตัวร่วมกัน พ่อท่านฯใช้เวลาประเดี๋ยวเดียวในการเขียนข้อความสื่อความไปยังชุมชนต่างๆ ข้าพเจ้าขอนำมาลงไว้เป็นประวัติศาสตร์ดังนี้

เหตุการณ์บ้านเมืองไทย ณ ขณะนี้ กำลังจะเกิดเหตุการณ์ที่แรงร้าย เนื่องมาจากการเมือง **ชาวอโศกทุกคนจะได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์การเมืองนี้ด้วย** เสี่ยงยากยิ่ง ดังนั้นจึงขอให้ชาวอโศกทั้งหลายต้องช่วยกัน ช่วยเหตุการณ์ที่จะเกิดในประเทศไทยคราวครั้งนี้กัน **อย่าปล่อยปละละเลยเป็นอันขาด** เพราะไม่เช่นนั้นประเทศไทยถึงขั้นรุนแรงโหดร้ายแน่ๆ ที่ชาวอโศกจะต้องทำก็คือ **ต้องออกไปลงคะแนนเลือกตั้งกันทุกคน** อย่างกาช่องไม่ออกเสียง(No vote) และที่สำคัญคือ **เลือกพรรคเดียวกันตรงกันทุกคน** คือพรรคที่เราได้พิจารณากันแล้วว่า **ควรรวมคะแนนมาให้พรรคนี้พรรคเดียว** เพื่อสู้กับพรรคของอำนาจเก่าได้สำเร็จ **คะแนนเสียงจะได้ไม่แตก** จึงจะสามารถป้องกันเหตุการณ์ร้ายแรงที่จะเกิดในประเทศไทยครั้งนี้สำเร็จ **ไม่เช่นนั้นเหตุการณ์ร้ายโหดรุนแรงเกิดแน่.**

 สมณะโพธิรักษ์
๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

บทเรียนของความเฉยเมย เฉื่อยชา

เนื่องจากพรรษานี้เดินทางไปมากรุงเทพฯ-อุบลฯตลอดพรรษา ทำให้แทบไม่มีเวลาให้กับชาวชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง มหาวิทยาลัยอุบลฯมากนัก ไปแต่ละครั้งก็ไม่ค่อยจะได้พบนักศึกษาใหม่ที่จบจากลัทธิมาลิกขา เหมือนกับจะเฉยชา ไม่กระตือรือร้น ไม่แสดงออกว่ายินดีกับการมาของพ่อท่านฯและสมณะเลย

๑๘ พ.ย. มีการนัดหมายไว้ล่วงหน้าว่า พ่อท่านฯจะไปเทศน์และประชุมกับชาวชุมชน

อาตมาก็คิดว่าอาตมาดงมีด่าบ้าง ก็นึกว่าเด็กๆที่เรียนมาหกปีแล้ว ก็มาเรียนต่อที่นี่ จะรู้จักอาตมาว่าอาตมาเป็นดงมีด่าบ้าง.... .....ทำไมเรา ถึงไร้ด่ากับเด็กๆ เด็กๆพวกนี้เห็นเราไร้ด่าขนาดนี้ อาตมาว่าเด็กพวกนี้มัน ไร้ถึงขนาดไม่รู้จักด่าอะไรที่เป็นสาระ เป็นด่า ขนาดนี้หรือ

ประจำเดือน แต่เมื่อเดินทางไปถึง พบแต่ผู้ใหญ่ เด็กนักเรียนก็พบแต่นักศึกษาชาย ส่วนนักศึกษาหญิงไม่เห็นเลยสักคน ทำให้พ่อท่านฯถึงกับต้องลือ ดุๆ ตำหนิ กระหู่่งสำนึก ขอนำบางส่วนมาถ่ายทอดสู่กันดังนี้

พระพุทธเจ้าท่านศึกษาค้นคว้าจน ไม่รู้ใช้เวลาตั้งเท่าไร อาตมาก็ค้นคว้าตามศึกษาตามทางพระพุทธเจ้าเป็นโพธิสัตว์เนี่ย **อาตมาไม่ได้กล่าวเล่นว่าอาตมาเป็นโพธิสัตว์ หรือเป็นโพธิสัตว์ปลอมๆ หรือเป็นโพธิสัตว์หลงๆ เป็นโพธิสัตว์เลอะๆ ไม่ใช่ อาตมาเป็นโพธิสัตว์จริงๆ** พวกคุณจะรู้จักคำว่าโพธิสัตว์หรือความเป็นโพธิสัตว์มากน้อยสูงต่ำแค่ไหนก็ตามแต่เถอะ แต่อาตมาบอกได้แต่ว่าโพธิสัตว์ก็คือคนที่ศึกษาตามความตรัสรู้ โพธิ แปลว่า ความตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์

อาตมาก็เดินมาสายนี้ จนมาถึงขณะนี้ก็เป็นพระโพธิสัตว์ระดับหนึ่งที่ไม่ใช่ระดับต้นๆ ต้นๆ อะไร้นักเท่าไรหรือหอก มีความรู้พอที่จะมาสืบสานศาสนา ศาสนาพุทธได้ล้มเหลวแล้วจริง มันไม่มีเนื้อแท้ไม่มีปรมัตถ์ ไม่มีโลกุตระเลย ไม่มีอารยธรรม อาตมา...เป็นหน้าที่อย่างหนึ่งเหมือนกันที่อาตมา มาหาตตินี้ ทำงานอันนี้ ซึ่งพวกเราคบคุ่นกับอาตมาไปก็จะมี จะค่อยๆรู้

อาดมาเองทำงานศาสนานี้มีพระออกมาบวชเป็นชาวโคกนี้ยี่สิบเอ็ดรูป ตั้งต้นด้วยหลัก ยี่สิบ นี่นักศึกษาศาสนาตรีเรากียี่สิบกว่าคน แล้วก็ทำมาจนปานนี้ ได้ขนาดนี้ อันนี้ก็เริ่มต้นที่จะประสานกับ สังคมด้านโลกโลกีย์ ถ้าวาระดับมหาวิทยาลัย อุดมศึกษา ก็เห็นรูปรอยว่า เออ มีเด็กมาถึงยี่สิบกว่าคน

อาดมาก็ยังคิดอยู่ว่า เออ ยังชื่นใจว่าเด็กยี่สิบกว่าคนนี่คงจะเป็นเนื้อเป็นแก่นได้ แต่อัดมา จะเข้าใจผิดรีเปล่าก็ยังไม่รู้ เสร็จแล้วอาดมานี้ พุดกันโดยภาษาโลกๆ เลยว่า มาถึงวันนี้อาดมาชัก ไม่แน่ใจแล้วว่า ยี่สิบกว่าคนนี่คือเนื้อแท้รีเปล่า ริวาพวกเหลวๆ ไหลๆ มาหละหละหลอกๆอาดมา

อาดมานี้เป็นมนุษย์ เป็นคนมีหัวใจ หัวใจ เรื่องของจิตวิญญาณคุณรู้สึกอย่างไร อัดมาเข้าใจได้ แต่อัดมาเป็นผู้ที่ปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าแล้ว อัดมาไม่เจ็บไม่ปวด ไม่ลุข ไม่ทุกข์เท่านั้น แต่อัดมารู้ว่าต่ำว่าสูง รู้ว่าดูตดิ่ง ชิงชัง ผลักไส หรือว่าดูตดิ่งเข้ามา คืออะไรอย่างไร อัดมารู้ อัดมาเข้าใจหมด ถ้าคนเรารักกันนับถือกันมันจะดูตดิ่งกัน ถ้าคนเราชังกันไม่นับถือกัน มันก็จะผลักกัน มันก็จะไม่แยแสกัน

อาดมาก็คิดว่าอาดมาคงมีค่าบ้าง ก็นึกว่าเด็กๆที่เรียนมาหกปีแล้วก็มาเรียนต่อที่นี่ จะ รู้จักอาดมาว่าอาดมาเป็นคนมีค่าบ้าง ครั้ชทาหรือนับถืออาดมาบ้าง อัดมาก็พยายามที่จะสัมพันธ์ พยายามสร้างก่อกำให้ดีๆ แต่อัดมาเห็นท่าที่กิริยาประพฤติของเด็กพวกเรายี่สิบกว่าคนเนี่ย เหมือนอาดมา เนี่ยเป็นสิ่งไร้ค่า เป็นสิ่งที่ไม่น่านับถือไม่น่า...ไม่เห็นมีความสำคัญอะไร อัดมา เออ..ถ้ารักอาดมา เออ..คนรักก็ต้องมาหา โอ้..พ่อท่านฯมา ริวา เออ..พ่อท่านฯเป็นคนมีค่าท่านจะเอาอะไรมาให้เรา ก็ ต้องมาเอา ก็ต้องมาดูตดิ่ง แต่นี่เฉยเมย ดูตาย ไม่เห็นมีความสำคัญ อัดมาเป็นลูกพระพุทธเจ้าแล้ว อัดมาไม่เจ็บไม่ปวดไม่รักไม่ชังหรือก แต่อาดมารู้ว่าดูตดิ่งยังไปผลักยังไป อัดมาเห็นและรู้ แล้วหยิบ มาพุดให้คุณฟังซัดๆ อัดมาก็ต้องรู้และรู้สึกเลยว่า ทำไมเราถึงไร้ค่ากับเด็กๆ เด็กๆพวกนี้เห็นเรา ไร้ค่าขนาดนี้ อัดมาว่าเด็กพวกนี้มันไปถึงขนาดไม่รู้จักค่าอะไรที่เป็นสาระ เป็นค่า ขนาดนี้หรือ

อาดมาเองอาดมารักใคร่พวกเราเป็นลูกเป็นหลานจริงๆ ปรารถนาดี ไม่ได้ทำเพื่อที่จะมา เป็นโลกียะ มาเป็นลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข เป็นอามิสอะไร ไม่ได้ทำเพื่อสิ่งเหล่านี้จริงๆ ทำเพื่อ สร้างสรรความเป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของอาริยบุคคล สร้างคนให้เป็นอาริยบุคคล ให้เป็นคนประเสริฐจริงๆ

ชุมชน ม.อุบล เนี่ย ไม่ใช่ชุมชนที่เล่นๆ ขอให้พวกเราได้ทำความเข้าใจแล้วก็เห็นให้ ได้ ถึงเชื่อให้จริง อัดมาบังคับความเชื่อไม่ได้หรือก ขอให้เห็นขอให้ทำความเข้าใจจริงๆ ให้ได้ว่าเรื่องนี้ ขอให้พวกเราพยายามเห็น แล้วก็ตั้งใจทำ ถ้าใครมันใจว่านี่ทิศทางนี้เป็นทิศทางประเสริฐ เป็นเรื่อง ที่จะต้องลงหลักปักแหล่งที่จะต้องทำ ก็ต้องให้เอาจริงเอาจัง ลงหลักปักแหล่งแล้วทำให้เต็มทีเถอะ

เด็กของเรายี่สิบกว่าคน เข้ามารวมประสาน จะบอกว่าหวังก็หวัง ว่าเด็กพวกนี้จะเป็น เลือดเป็นเนื้อ เป็นวิญญาณของชาวโคกต่อไป แต่เสร็จแล้วอาดมาออกหัก เห็นความเฉยเมย อัดมา ...ถ้าเป็นโลกๆ อัดมาก็เศร้า อัดมาก็จะเสียใจ ว่าทำไมหนอ ลูกเราหลานเรามันถึงไม่ได้เห็นเรามีค่า เลย ไม่ได้รักเราเลยหรือ ไม่เห็นค่าของเราบ้างเลยหรือ ทำไมเรามานี้ เหมือนกับตัวอ้วนแข็งแรง ตัวลั้ตัว ไล่เดือนกึ่งก็อ แทนที่จะรีบเข้ามา โอ้...แหม...พ่อมา อะไร...มันคนละเรื่องเลย มันเหมือนกับ...มา ทำไมวะ มากี่เดี่ยวนมาเรียกมาแล้ว อะไรคล้ายๆอย่างนั้นหนะ อัดมาก็เลยเห็นว่า เอ้...มันทำไมมันถึง เป็นได้ถึงปานนี้ นี่อาดมาหยิบความจริงมาพุดให้ฟังนะ พวกเราจะรู้สึกอย่างไรก็ฟังดีๆ

ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป อัดมาขอบอกว่า อะไรที่ช่วยได้ช่วย อะไรที่เกื้อกูลได้เกื้อกูล อะไร ที่ปรารถนาดี อัดมาอยากจะได้สิ่งที่ดีนั้นๆ จริงๆ พวกคุณจะทำหรือไม่ว่าเอาเป็นสิทธิของพวกคุณ

จะชวนขายหรือไม่ชวนขายก็แล้วแต่ อาตมาจะทำเท่าที่อาตมาทำได้ อาตมาไม่ได้พูดเพื่อ ต่อว่าต่อ
ขาน มาดูมาทำอะไรหรอก พูดสักจะให้ฟัง

ถ้าเด็กอีกยี่สิบกว่าคน ที่ขณะนี้ได้เริ่มต้นเข้ามาประสานกับความเป็นอารีบุคคล สายที่
อาตมากำลังทำนี่แล้ว จะหลุดออกไป อาตมาก็ไม่ได้น้อยใจหรือกว่าจะไม่มีเด็กในรุ่นอย่างนี้จะมาอีก
อาตมาก็ยังเชื่อว่า จะมีเด็กอื่นที่จะมา **แม่เด็กที่เข้ามาแล้วยี่สิบกว่าคนนี่ไม่อยู่ อาตมาก็ไม่ได้เสียใจ
แต่เสียตาย ทำไมมันเข้ามาแล้ว อยู่กับเรามาตั้งหลายปีทำไมมันไม่ใช่เลือดเนื้อเรา มันจะเป็น
กาฝากจริงๆหรือ**

อาตมาก็อยากจะให้เป็นเลือดเนื้อ ไม่อยากจะให้เป็นแค่กาฝาก ซึ่งอาตมาก็ยังไม่รู้ได้ว่า
เด็กแต่ละคนที่ฟังอยู่นี่เนี่ย จะเข้าใจที่อาตมาพูดนี้แค่ไหน แล้วจะรู้สึกแค่ไหน จะปรับตัวปรับใจ
ตั้งแต่วັນนี้เป็นต้นไปอีกหรือไม่ อาตมาได้แต่พูดความจริงนี้ไปเท่านั้นเอง อาตมาไม่ชอบบังคับ ใคร
มีปัญญาเลือกเฟ้นเอาเอง เห็นว่าดี..เอา ไม่ดีก็ไม่เอา อาตมามีเลือดพระพุทธรเจ้า อาตมาไม่ได้ทำ
บริวาร ไม่ได้มาพูดนี้เพื่อประเล้าประโลมเพื่อให้คนมารักมาชอบ ให้คนมายกย่องนับถือ ไม่ได้มา
ประเล้าประโลม ไม้้อไม้อนกัน ไม่มีอิทธิภาวะ ไม่สะตั้งไม้อน ไม่เล่นเล่นอะไรโลกๆ มันไม่ดูดี

ขอสรุปให้ชัดๆว่า **เราจะต้องกอบกอบชุมชนนี้ให้แข็งแรงขึ้นไป** พวกเราผู้ใหญ่ก็รับซับทราบ
ให้ดีๆด้วย อาตมาหวังอยู่นะ กับหมู่กลุ่มพวกเราที่มาลงหลักปักแหล่งแล้ว **ว่าเราจะได้สืบสาน
ชุมชนพอเพียง ชุมชนที่จะแสดงความเป็นวาระ ๙** เป็นคนเลี้ยงง่าย เป็นคนบำรุงง่าย เป็น
คนมักน้อย ไม่ต้องไปรวย คนมักน้อยก็คือคนจน ต้องกล้ามาจนแล้วจนกระทั่งเป็นคนจนสำเร็จโน่น
แหละ จนคือไม่ต้องมีทรัพย์สินคุณการเป็นอนาคตาภิชน **เป็นคนไม่มีบ้านช่องเรือนชานเป็นของตน
ไม่มีทรัพย์สินเป็นของตน มีแต่ตัวล่อนจ้อน มีแต่สมรรถนะมีคุณงามความดีกับน้ำใจ ภูมิปัญญา
และเป็นสุข อยู่ไหนก็เป็นสุข ไปไหนก็เป็นสุข**

ป้ายของวันเดียวกัน ๑๘ พ.ย. มีประชุมชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง มหาวิทยาลัย
อุบลฯต่อ หลังจากจบวาระต่างๆของการประชุมประจำเดือนแล้ว พ่อท่านฯให้โอวาทปิดการประชุม
จากบางส่วนที่น่าสนใจดังนี้

**ที่พวกเรากำลังเป็นอยู่นี้เป็นเรื่องยาก เป็นการศึกษาแบบใหม่ บูรณาการระหว่างทฤษฎี
และการศึกษา ปฏิบัติจริงพิสูจน์ให้เป็นเรื่องราว**

๑. ต่างคนต่างไม่รู้ ไม่รู้จะทำอะไร ไม่รู้จะปรับกันอย่างไร
๒. ต่างคนต่างใหม่
๓. เรายังจัดสรรในชุมชนของเราเองไม่ได้
๔. คณะของเรายังไม่เต็ม ยังไม่สมบูรณ์
๕. ยังไม่นิ่ง ยังก่อร่างสร้างตัว จึงต้องรอเวลาในการจัดสรรเวลาให้ลงตัว

ทั้งหมดนี้คือเหตุปัจจัยที่ยังไม่ง่าย ยังไม่มีอะไรเป็นรูปเป็นร่างได้ ไม่มีอะไรให้ศึกษา ยัง
ไม่ทันตั้งตัว ยังไม่ทันตั้งหลัก

พวกเราเองก็ยังไม่เคยทำรูปนี้เลย นักเรียนก็จะเรียน จะอยู่กับชุมชน คิดว่าจะต้อง
ปรับไปปรับมา คิดว่าน่าจะเป็นไปได้ **ถ้าผ่านไปได้ ๕ ปีก็คิดว่าจะลงตัว** พวกเราก็จับกันออกมา มี
ใบรับรองแล้ว ทางมหาวิทยาลัยก็เออะ เราก็มจะมีตัวจริงของแขนงนี้

ที่อื่นเขาจะช้ากว่าเราหนึ่งก้าว เอาดีๆ คิดว่าทุกคนมีกำลังใจมุ่งมั่น

ความสุขที่ยิ่งใหญ่

๒๑ พ.ย. ๒๕๕๐ ที่ “ดินหนองแดนเหนือ” อุดรธานี จัดงานบุญลอมข้าว พ่อท่านฯได้รับนิมนต์ให้มาโปรดญาติธรรมชาวอุดรฯ แต่น่าเสียดายกลุ่มอุดรฯที่เคยยิ่งใหญ่ ปัจจุบันเหลือไม่เกิน ๕๐ คนกระมัง ทำให้ช่วงหนึ่งของการแสดงธรรม พ่อท่านฯกล่าวถึงการแสดงธรรมกับชาวชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ที่มหาวิทยาลัยอุบลฯ วันที่ ๑๘ พ.ย. ที่ผ่านมา ญาติธรรมชุมชน อื่นๆ ก็น่าจะฟัง รวมถึงชาวอุดรฯด้วย

ปัจจุบันจาก...ปางอาสาบถ:

นอกจากนี้พ่อท่านฯได้กล่าวถึงปัญหาการเมืองที่เกิดขึ้น และการเลือกตั้งที่กำลังจะมี ไม่ควรเลือกกลุ่มที่สนับสนุนอำนาจเก่า และเป็นครั้งแรกที่พ่อท่านฯถึงกับระบุให้เลือกพรรคเก่าแก่ ที่ชัดเจนกับการปฏิเสธรอำนาจเก่า

ปัญหาที่พบก็คือ ญาติธรรมที่มีจิตใจกว้างเกื้อ เชิญชวนคนพิการทางสายตามาร่วมงาน นับเป็นจิตใจที่ดีหวังให้คนพิการเหล่านี้ได้ประโยชน์จากการฟังธรรม ถ้าเป็นการเชิญชวนให้มาฟังในช่วงปกติของรายการที่นิมนต์พ่อท่านฯเทศน์อยู่แล้วก็ไม่กระไร แต่การเสริมแทรกรายการเข้ามาโดยไม่ปรึกษา ไม่ประมาณวัยและอายุ หรือสุขภาพทางกายของพ่อท่านฯเป็นอย่างไร ความควรไม่ควรเป็นอย่างไร โดยคิดเอาเองง่ายๆว่าช่วงเวลาหลังฉันไม่มีรายการอะไร พ่อท่านฯยังว่าง ไม่ได้คิดอีกนิดว่าเช้าพ่อท่านฯก็เทศน์ ๒ ชั่วโมง คำอีก ๒ ชั่วโมง(อาจจะกว่านั้น) จึงแทรกเพิ่มรายการให้พ่อท่านฯได้เทศน์โปรดคนพิการ โดยที่คนเหล่านั้นไม่ได้เรียกร้อง ไม่ได้ประสงค์ที่จะฟังธรรม พ่อท่านฯ ส่วนใหญ่ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าพ่อท่านฯเป็นใคร แม้จะเอ่ยชื่อบอกแล้ว

พ่อท่านฯเป็นโพธิสัตว์ที่มีอชฌาสัยทนไม่ได้ต่อความทุกข์นาอยู่แล้ว จึงรับเทศน์โปรดคน

เหล่านั้นต่อ

ข้าพเจ้าไม่ได้รังเกียจคนพิการ เข้าใจถึงความปรารถนาดีของญาติธรรมที่มีให้กับคนพิการ และเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าพ่อท่านฯเทศน์ คนฟังย่อมได้ประโยชน์มากกว่าลูกๆเทศน์ แต่เหมือนกับเราใช้อุปกรณ์ชั้นดีกับทุกเรื่อง ทุกอย่าง มันจะทำให้อุปกรณ์ชั้นดีสึกหรอเร็วกว่าควร อายุการใช้งานจะน้อยกว่าควร ทั้งๆที่บางกละ บางกลุ่มคน ใช้อุปกรณ์รองๆลงมาก็ได้ผลคุ้ม ประโยชน์สูง ประหยัดสุดกับทุกฝ่ายแล้ว

ปัญหาอย่างนี้กับที่ชุมชนอื่นๆก็มีคล้ายๆกัน การจัดงานของชุมชนต่างๆ มักจะมีผู้กว้างเกื้อเสริมแทรกกิจกรรมเน้นกว้างกับคนภายนอกมาด้วย อาจจะเป็นเพราะต้องการให้ดูงานใหญ่ คนมากันมากๆ เพื่อให้สมกับที่นิมนต์พ่อท่านฯไปก็เป็นได้ แต่การเน้นกว้าง เน้นงานใหญ่ ทำให้คนในชุมชนต้องใช้เวลาไปกับการต้อนรับแขกจำนวนมากด้วย โอกาสที่คนในชุมชนจะได้ประโยชน์โดยตรงจากพ่อท่านฯเองจะน้อย

๒๒ พ.ย. ๒๕๕๐ ที่ดินหนองแดนเหนือ ฉันทาคารกันตั้งแต่ตีสี่ครึ่ง เพื่อเดินทางไปวัดหินหมากเป้ง หนองคาย ร่วมงานที่คณะของอาจารย์สุลักษณ์ ศิวรักษ์ ได้จัด โดยมีชาวต่างชาติ ทั้งลาว จีน กัมพูชา พม่า ทิเบต ศรีลังกา ภูฏาน ฝรั่งเศส และต่างศาสนา ทั้งคริสต์ อิสลาม จากหลายๆประเทศ แม้กระทั่งชาวปะกาเกอวยไทย ก็มาร่วมกันเสวนาเกี่ยวกับความสุขมวลรวมของประชาชาติควรเป็นอย่างไร เพื่อแลกเปลี่ยน และแบ่งปันประสบการณ์แก่กันและกัน พ่อท่านฯได้รับนิมนต์ให้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนให้ความรู้ โดยมีอาจารย์สุลักษณ์ ศิวรักษ์ พระไพศาล วิสาโล เป็นตัวหลักของงาน

อาจารย์สุลักษณ์กล่าวเป็นภาษาอังกฤษ แล้วมีคนไทยเป็นล่ามแปลอีกที ส่วนพระไพศาล วิสาโล กล่าวเป็นภาษาอังกฤษและแปลเป็นไทยด้วยตนเอง ส่วนพ่อท่านฯกล่าวเป็นภาษาไทย อาจารย์ขวัญดีช่วยเป็นล่ามแปลให้ อาจารย์ขวัญดีและคุณจุฬารัตน์เตรียมการมาอย่างดีเป็น

ผู้ที่ปฏิบัติธรรมพระพุทธเจ้าต้องมีญาณหรือมีปัญญาเห็นเหตุ แล้วมีวิธิตามพระพุทธเจ้าดับเหตุหรือดับกิเลสนี้ตายอย่างรู้ๆ อย่างเห็นจริง เป็นนักวิทยาศาสตร์จริงๆ การฆ่ากิเลสตายนี้ก็คือการพ้นจากสุขจากทุกข์ การไม่มีสุขไม่มีทุกข์เช่นนี้คือ“สุข”ที่พระพุทธเจ้าค้นพบ เรียกว่า นิรามิสสุข อย่างที่อ.สุลักษณ์ได้กล่าวถึง เป็นตามสุขที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืน

บันทึกจาก ...ปัจจุบัน:

อาทิตย์ ร่างประเด็นต่างๆให้พ่อท่านฯใช้กล่าวนำเสนอ เพื่อจะได้ค้นหาคำศัพท์ที่จะนำมาใช้ได้ ถูกต้อง แต่เมื่อถึงเวลาจริงๆ พ่อท่านฯหยิบเอาประเด็นที่อาจารย์สุลักษณ์ได้กล่าวผ่านๆ เกี่ยวกับ คำว่านิรามิสสุข มาเป็นประเด็นสำคัญในการกล่าวปาฐกถานี้ ดังข้อความต่อไปนี้

เจริญธรรมท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน อาตมาพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ (I could not speak English I am sorry.) ก็จะขอพูดภาษาไทยและจะมีผู้แปลตามไปด้วย

เรามาที่นี้กันด้วยหัวข้อว่าต้องการความสุข เราจะต้องเข้าใจคำสอนของพระพุทธเจ้าใน ความหมายคำว่าความสุขนี้ **ความสุขที่พระพุทธเจ้าค้นพบนั้น เป็นความสุขที่ตรงกันข้ามกับความสุขที่คนทั้งหลายในโลกเข้าใจ** **ความสุขของพระพุทธเจ้าก็คือไม่มีสุขและไม่มีทุกข์** เรียกว่า **ความสงบ**

หรือเรียกว่าความสุขอันสัมบูรณ์

และมีความสุขอันสัมบูรณ์นี้เกิดได้อย่างไร ก็เกิดได้จากการรู้ความสุขของสามัญคนทั่วไป **ความสุขของคนทั่วไปนั้นเป็นความสุขที่มีความทุกข์อยู่ด้วย** ความสุขของคนทั้งโลกถ้าได้ความสุขแล้ว ไม่มีความทุกข์ไม่มี เพราะความสุขกับความทุกข์เป็นสิ่งที่คู่กัน เพราะฉะนั้น**พระพุทธเจ้าจึงตรัสรู้** **ความสุข** ที่เกิดจาก**“เหตุ”**คือทุกข์ ความทุกข์ที่ว่านี้คือหัวใจศาสนาพุทธ เรียกโดยภาษาว่า **ทุกข์อารยสัง**

ทุกข์อารยสังมี“เหตุ”ก็คือ **หลงสุข** เพราะฉะนั้นท่านจึงดับเหตุที่มันหลงสุข เหตุที่หลงสุข ก็คือเหตุที่มันทำให้เกิดทุกข์นั่นเอง **คำสอนของพระพุทธเจ้าสุดท้ายคือจะต้องมีปัญหาหรือว่าจะ ต้องมีความรู้พิเศษ ที่เข้าไปรู้ตัวเหตุแห่งทุกข์ในจิตใจ** ซึ่งตัวเหตุแห่งทุกข์ในจิตใจนี้ก็คือกิเลสหรือ ตัณหาหรืออุปาทาน **ผู้ปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าต้องมีดวงตาแห่งธรรมหรือว่ามีปัญญา หรือ ญาณหรือวิชา ต้องสัมผัสเห็นกิเลสหรือตัณหาหรืออุปาทานนั้นจริงๆ** ตัวนี้แหละเรียกว่า**ตัวตน** ที่ พระพุทธเจ้าท่านเรียกว่า **สักกายะ** หรือ **อัตตา** ในเวลาสั้นๆนี่คงจะพูดไปอีกไม่ได้แล้วมันยาก ก็ขอ สรุปลักษณะไปแล้วกัน **พระพุทธเจ้าเป็นผู้ที่ปลดปล่อยความติดอยู่ในความสุข-ความทุกข์** พระพุทธเจ้า จับตัว**“เหตุ”**ที่มันทำให้เกิดสุขเกิดทุกข์นี้ได้ ท่านเป็นนักวิทยาศาสตร์ทางจิต และท่านก็กำจัดหรือ ปรหารตัวนี้แหละตัวตนหรือตัวกิเลสตัณหาอุปาทานนั้นจนดับสนิทหรือตายสนิท กิเลสหรือว่าตัว ตัณหา หรือว่าตัวเหตุแห่งทุกข์ตายสนิทนี้แหละ เรียกว่า **นิพพาน**

ผู้ที่ปฏิบัติธรรมพระพุทธเจ้าต้องมีญาณหรือมีปัญญามองเห็นเหตุ แล้วมีวิธีตามพระพุทธเจ้า ดับเหตุหรือดับกิเลสตัณหาตายอย่างรู้ๆ อย่างเห็นจริง เป็นนักวิทยาศาสตร์จริงๆ **การฆ่ากิเลสตายนั้นก็คือ การพ้นจากสุขจากทุกข์ การไม่มีสุขไม่มีทุกข์เช่นนี้คือ“สุข”ที่พระพุทธเจ้าค้นพบ** เรียกว่า **นิรามิสสุข** อย่างที่อาจารย์สุลักษณ์ได้กล่าวถึง **เป็นความสุขที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืน** ซึ่งผู้ปฏิบัติต้องปฏิบัติอย่างรู้แจ้ง เห็นจริง มันมีอยู่ในตัวคนทุกคน **ถ้าเรารู้้อย่างถูกต้องที่เรียกว่าสัมมาทิฏฐิแล้วปฏิบัติถูกต้องอย่าง สัมมาทิฏฐิ ผู้นั้นก็ถึงความสุขนี้ด้วยตนเอง** ผู้ที่สุขทุกข์หรือว่าต้องการความสุขอย่างโลกีย์หรือ อย่งที่คนในโลกทั้งหมดหลงผิดกันอยู่นั้น **ผู้ที่ยังมีสุขมีทุกข์อยู่ พระพุทธเจ้ายังถือว่ายังไม่อิสระ** เพราะฉะนั้นผู้ที่ฆ่าหรือทำลายกิเลสดับสนิทหรือนิพพานได้ นั่นคือ**ผู้อิสระ** ผู้ที่อิสระดังกล่าวนี้คือผู้พ้น ความเป็นทาสที่วิเศษที่สุด **พระพุทธเจ้าเป็นผู้ประกาศการเลิกทาสในยุคนั้น ในยุค ๒,๐๐๐ กว่าปี มาแล้ว ซึ่งเป็นยุคสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เป็นยุคทาส** ซึ่งคนยังไม่รู้จักเรื่องสิทธิมนุษยชนเลย แต่ พระพุทธเจ้าก็ประกาศการเลิกทาสได้ตั้งแต่ยุคนั้นแม้พระเจ้าแผ่นดินซึ่งเป็นสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ในยุคนั้นก็ต้องยอมยกให้ พระพุทธเจ้านำคนมาปลดปล่อยความเป็นทาสให้แก่กันได้ ซึ่ง พระพุทธเจ้าประกาศรัฐอิสระหรือประกาศอธิปไตยที่ยิ่งใหญ่ ตั้งแต่ยุคพระพุทธเจ้าซึ่งในยุคนั้น พระเจ้าแผ่นดินทุกองค์ในแคว้นต่างๆต่างก็ยอมยกให้

ก็สรุปว่า**ความยิ่งใหญ่ของความสุขเป็นความสุขที่วิเศษที่สุดซึ่งเป็นความสุขที่ไม่ขึ้นกับ ความรวยหรือความจน** ที่จริงแล้ว**เป็นความสุขที่จะอยู่กับความจนด้วย** พระพุทธเจ้าเป็นคนรวยแต่ ท่านที่สุดก็มีความสุขอยู่กับการเป็นคนจน จึงขอฝากท่านทั้งหลายเอาไว้ว่า **ขอให้ทุกคนศึกษาให้ พบความสุขที่พระพุทธเจ้าค้นพบนี้เทอญ** ความสุขอันนี้แหละจะเป็นความสุขที่ท่านทั้งหลายที่มาที่นี่ ได้จริงตามประสงค์ ขอให้ทุกคนพบกับความสุขนั้นทุกคนเทอญ

❖ **รักปาราม.**

๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๐

วรรณชาติดีน!!!

ต้องการ ธรรมชาติ ดีนมา
 เทื่อทา คนสัตว์ อยุ่ได้
 เทื่อโลก ๖๑งาม ต่อไป
 ให้อัน มนุษย์ ช่วยคิม
 ให้อัน มวลไม้ ป่าเขา
 ร่มเงา สมบูรณ์ ชื่นชุ่ม
 มวลสัตว์ ในหญ่หญ่ ชุกชุม
 กิ่งกุ่ม เป็งมน้ำ ธารไพร
 น้ำใส สะอาด บึงหนอง
 ลำดลอง ทะเล ไกลไกล
 ดีนแนล่ง ธรรมชาติ ทั่วไป
 มรดก โลกไม่ว่า ทำลาย
 ให้อัน การรับ รุ่งเรือง
 คู่เคียง นก ทะเลนลาย
 ให้อัน อากาศ นาดทราย
 จงดลย ด้กักด้กัก ตำกษ
 ลมเย็น อากาศ แดงกวาง
 จงล้ง มลนมอง สกิต
 ไม้ใจง ร่มใบ ทั่วกษ
 ตรีงจิต คนสัตว์ ปัดกษ
 ไร่นมย์ สบัด สงบ
 ชื่นเทพ ชีวิต สุกใส
 ธรรมชาติ ที่ลย แนล่งไป
 อนุรักษ กั้นใหม่ ร่มเย็น!!!!

❀ ปรดิ อู่รักษ

ฟุตบอล(ชีวิต)

เปรียบ“ชีวิต”มนุษย์เหมือน“ฟุตบอล”
 เตะกระดอนกระเด็นเข้าตรงเป้าหมาย
 จิตควบคุมขอบเขตกิลเลสราย
 คนก็คล้ายฟุตบอล....สิ่งสอนใจ
 ลูกฟุตบอลหลากสีคนวิ่งเล่น
 ประทุเป็นเป้าหมายท้าทายให้
 เสียงโห่เชียร์ให้ยิ่งสู “ประทุชัย”
 ความภูมิใจทำได้ให้รางวัล...
 เหมือนฟุตบอลของชีวิตติด “กิลเลส”
 เกินขอบเขตควบคุมได้ให้ไหวหวั่น
 ชีวิตกลิ้งแคว้งคว้างถึงทางตัน
 ด้กับความฝืนเข้าสู่ประทุชัย....
 จิตมนุษย์กลิ้งไม่หยุดเหมือนฟุตบอล
 ปล่อยกระดอนได้ทิศทางอยู่ข้างไหน
 “อบายมุข”บุกดลุ่มข่มขู่ใจ
 หากหลงไหล...เสียรู้อดสูกัน
 ปล่อยฟุตบอลหลากสีวิ่งสกัด
 อีกฝ่ายติดแย่งชิงยิ่งไหวหวั่น
 “กิลเลสใจ” ข่มขู่รู้ให้กัน
 “ศีล” ป้องกันใจแกร่งเข้มแข็งพอ....
 ชีวิตเหมือนฟุตบอล...สอนให้คิด
 ฝึกฝนจิต “เตะกิลเลส” เปรตเหลือขอ
 เตะสุดแรง... สุดชีวิตจิตรู้พอ
 จิตคนหนอ...ยากจะหยุดเหมือน “ฟุตบอล”

❀ ตะวันแดง ทะเลเงิน

แต่หมอปากฟ้าผู้ลาโลก

หมอ เก่าโกมารภักพร้อม	เพื่อพุทธเจ้าเฮย
ปาก อโศกใหม่	พุทธซึ่ง
ฟ้า นาทุ่งสมุนไพรมืด	ทันตแพทย์ ผ่องเอย
หนึ่ง “อโศกตระกูล” รุ่ง	ก็ล้ากันไปสลาย ๑
หนึ่ง ตายหนึ่งเกิด	เคล้าคละกัน
ฟ้า ก็ล้าพาฝัน	เฟื่องฟ้า
ปาก โลกุดระอโศกอัน	บรมสุข
หมอ นักรบแกลั้วกล้า	ฝากฟ้าฝากสวรรค์ ๑
ปาก พันธุกรรมเอกะนี้	ศรีอารีย์
ฟ้า โลกนี้แม่นาน	กว่านั้น
หมอ เลือกวัฏสงสาร	วงอโศก
หนึ่ง ชีพสละสิ้นสิ้น	อโศกนั้นยาวนาน ๑
ฟ้า ประทานแพทย์ให้	อโศกอุดม
ปาก ฝั่งอาริยนิยม	เลือกเหยา
หนึ่ง โลกดับอารมณ	ทุกข์สุข แล้วแล
หมอ เลือกอริยมรรคเข้า	เขตพื้นนฤพาน ๑
หมอ ผ่านหมอกฟ้าสู่	เมฆสลัว สลายแล
ลา ก็ลาแต่ตัว	ร่างไร้
ฟ้า อาจหม่นมืดมัว	ชั่วขณะ ครุ่นา
ลาโลก หลุดพ้นได้	อยู่ด้วยบุญนิยม ๑
รื่นรมย์สุขด้วยพับ	ลิคมายด์
สุขขลุก“ฟอร์ แมนคายด์”	คำคำ
สุขสาธารณสุขโมคิโน	อ้อมอโศก
จุดปฏิสนธิย้า	อโศกเหยาอสังขยา ๑

* กวีเรื่อง ไทเฮียว

รำลึกถึง.... ทพ.อ.พวกฟ้าหนึ่ง

วันอาทิตย์ที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ เวลาประมาณ ๖ โมงเย็น เกิดเหตุรถยนต์ชนกันระหว่างรถกระบะกองทัพอากาศของปฐมอโศกกับรถเก๋ง มีผู้ได้รับบาดเจ็บคือ ๑. สมณะกรรมกร กุสโล ผู้โดยสาร บาดเจ็บที่บริเวณศีรษะและฟกช้ำตามร่างกายเข้าพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลคริสเตียน นครปฐม คนไข้อยู่ในระยะปลอดภัย ๒. นายลมบุญ เสนาะเสียง คนขับรถ อายุ ๒๕ ปี บาดเจ็บเล็กน้อย ๓. ทพ.ญ.พวกฟ้าหนึ่ง อโศกตระกูล อายุ ๕๓ ปี ผู้โดยสาร บาดเจ็บสาหัส และเสียชีวิตในเวลาต่อมา ที่โรงพยาบาลธนกาญจน์

หลังจากเกิดเหตุประมาณ ๓-๔ ชั่วโมง ตอนแรกสุดได้นำผู้บาดเจ็บเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลมะการักษ์ อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี เมื่อได้ตรวจเช็กในเบื้องต้นแล้วอาการหนักมาก จึงขอย้ายคนไข้ไปที่โรงพยาบาลธนกาญจน์ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี เพื่อรับการผ่าตัด แต่เนื่องจากคนไข้บาดเจ็บหนักมากบริเวณศีรษะและสมอง เสียเลือดมาก ไม่สามารถรักษาได้ จึงเสียชีวิตในช่วงเวลา ๒๑.๕๖ น. นายแพทย์เจ้าของไข้ คือ นายแพทย์ปูลุชทร ทิพวงษ์

ทันตแพทย์หญิงพวกฟ้าหนึ่ง อโศกตระกูล เดิมชื่อ **วิจิตร คงเกียรติไพบูลย์** เกิดเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๔๙๗ ที่ ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา เป็นบุตรของ **คุณพ่อเรียกใช้ แซ่ไคว่** กับ **คุณแม่กิมม้วน คงเกียรติไพบูลย์** มีพี่น้อง ๖ คน คือ

๑. ทพ.พวกฟ้าหนึ่ง อโศกตระกูล
๒. นายวินัย คงเกียรติไพบูลย์
๓. นายวิบูลย์ คงเกียรติไพบูลย์

๔. นางสาววิไล คงเกียรติไพบูลย์
๕. นายวิชาญ คงเกียรติไพบูลย์
๖. นางสาววิภาดา คงเกียรติไพบูลย์

◆ เริ่มการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนต้น ที่ **ร.ร.ยะลาบำรุง จ.ยะลา**

◆ ระดับประถมศึกษาตอนปลาย ที่ **ร.ร.เมืองยะลา จ.ยะลา**

◆ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ **ร.ร.สตรียะลา จ.ยะลา**

◆ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ **ร.ร.เตรียมอุดมศึกษา กทม.**

◆ และจบคณะทันตแพทยศาสตร์ **จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย** ภายหลังจากนั้นจึงได้เข้าทำงานที่โรงพยาบาล **อำเภอสูงเนิน จ.นครราชสีมา** เป็นเวลา ๙ ปี จึงลาออกมาช่วยงานและปฏิบัติธรรมที่ปฐมอโคกอย่างเต็มตัว จนกระทั่งถึงวาระสุดท้ายของชีวิต ด้วยวัยเพียง ๕๓ ปี

ความสนใจในการปฏิบัติธรรม

เริ่มสนใจศึกษาธรรมะของท่านพุทธทาสภิกขุ และที่วัดธรรมกาย ก็เคยไปศึกษา แต่ตอนหลังมาพบการสื่อสารธรรมะของท่าน**โพธิรักษ์** ในหนังสือ**ผ้าตัดพุทธศาสนา** เมื่อปี ๒๕๑๖ และพบหนังสือ**คนคืออะไร ทำไมสำคัญนัก** ในห้องสมุดชมรมพุทธฯ เกิดความสนใจจึงเขียนจดหมายขอไปรับหนังสือ ได้รับหนังสือมาชื่อ **กินด้วยญาณ๑๖ สูดยอดปาฏิหาริย์ และค่าอย่างไรที่สังคมควรมิยอม** คุณหมอบอกได้ว่า “หนังสือเล่มนี้อ่านรู้เรื่องที่สุด เริ่มเข้าใจว่าศาสนาพุทธควรเป็นอย่างไร พอดีในช่วงนั้นชมรมพุทธที่จุฬาฯ ได้นิมนต์ท่าน**โพธิรักษ์**ไปเทศน์เรื่อง**พุทธเปลือกๆ** ในการจัดนิทรรศการเมื่อปี ๒๕๑๙ จึงเริ่มรู้จัก**ชาวโคก** จากนั้นได้ติดตามไปศึกษาที่**พุทธสถานสันตติโคก** ตั้งแต่เรียนหนังสือในมหาวิทยาลัย วันไหนเป็นวันหยุด หรือหยุดครึ่งวัน ก็จะไปที่สันตติโคก หรือเย็นวันศุกร์ พอเลิกเรียนก็ไปนอนค้างอยู่ถึงวันอาทิตย์ เข้าวันจันทร์ค่อยไปเรียนหนังสือต่อ”

ความเปลี่ยนแปลงหลังการปฏิบัติธรรม

จากบทสัมภาษณ์ คุณหมอฟากฟ้าหนึ่งในหนังสือ**เราคิดอะไร** ปีที่ ๖ เล่ม ๑๑๗ เม.ย.'๔๓ **คอลัมน์สี่สัปดาห์** คุณหมอได้กล่าวว่า “เดิมก็ไม่ค่อยแต่งตัวอยู่แล้ว พอเข้าใจธรรมะก็ยิ่งมั่นใจว่าชีวิตสมถะ ไม่ต้องเปลืองเสื้อผ้าหลายตัว เรียบง่าย ไม่จำเป็นต้องแต่งตัวตามคนอื่น ไม่ต้องมีกระเป๋าถือ ตอนนั้นจึงเปลี่ยนมาใช้ยาม สวมรองเท้าผ้าใบ ชุดนักศึกษาที่มีแค่ ๔ ชุด ใส่อยู่ ๖ ปี เรียนจบได้โดยไม่ต้องตามแฟชั่นเลย ความจริงก็มีเพื่อนแปลกๆอยู่หลายคน มีบางคนมีลักษณะทอม แต่เขาก็ไม่ได้ศึกษาธรรมะ เราก็รู้สึกว้าวสไตร์ใครสไตร์มัน เราไม่จำเป็นต้องให้สังคมมาชื่นว่า ตอนนั้นแฟชั่นเป็นอย่างนี้ ต้องเปลี่ยนแล้วนะ ทั้งที่ข้าวของนั้นยังใช้ได้ก็ทิ้งไป ขนาดว่าความยังต้องเอาเชือกมาสนตะพาย แต่คนไม่ต้องเลย แคะใช้สื่อลอยตามลมมากก็ตามเขาไปแล้ว ไม่อย่างนั้นจะตามแฟชั่นไม่ทัน สู้แบบเราไม่ได้ มีความอิสระโดยไม่ต้องคอยเปลี่ยนตามใคร **อันที่จริงชีวิตนี้ขึ้นอยู่กับตัวเราเอง การที่เขาแต่งตัวไป นุ่งกระโปรงสั้นๆ เขายังไม่รู้สึกลายเลย แล้วการแต่งตัวสุภาพเรียบร้อยแบบเราในวัฒนธรรมแบบไทยๆ ทำไม่ต้องอายด้วย ถ้าจะว่าแปลก เราว่าแบบเราก็แปลกเหมือนกัน”**

จากการปฏิบัติธรรมที่เข้มข้นเรื่อยๆของคุณหมอ จนในที่สุดคุณหมอได้ลาออกจากการคุณหมอได้กล่าวว่า

“ตอนอยู่โรงพยาบาลสูงเนินใหม่ๆตั้งใจอยู่แค่ ๒ ปีก็จะลาออก แต่ก็อยู่มาเรื่อยถึง ๙ ปี โดยมีความตั้งใจลาออกจากราชการตลอดเวลา คิดว่าถ้าตัวเองพร้อมก็จะมาใช้ชีวิตอยู่ที่**ชุมชนปทุมโมศิก** แต่บังเอิญสิ่งแวดล้อมที่ทำงานได้พบเพื่อนที่ดี ร่วมอุดมการณ์ ซึ่งล้วนแต่มีไฟที่จะทำงานเพื่อประชาชน จึงอยู่ช่วยพัฒนางานในโรงพยาบาลมาเรื่อยๆ และอีกเรื่องก็คือ ตนเองก็ยังไม่มั่นใจที่จะลาออก ทั้งงานการมาอยู่วัด โดยไม่มีเงินเดือนประจำนี้จะไหวไหม เพราะผัสสะในวัดก็มีมีใช้น้อย เราจะสู้ไหวไหม

ในช่วงเวลานั้น **ชาวโศกกำลังถูกโจมตีมาก** หว่าทำลายความมั่นคงของชาติ ทำให้ดิฉันตัดสินใจลาออกจากราชการ มาตั้งคลินิกทันตกรรมที่**ชุมชนปทุมโมศิก** มาปรับปรุงสถานที่ และบริการประชาชนแถบนี้ ด้วยราคาเท่าโรงพยาบาลรัฐบาลหรือต่ำกว่า โดยไม่รับเงินเข้าส่วนตัว แต่มอบรายได้ให้**ชุมชนทั้งหมด** เพื่อพิสูจน์ว่า เพราะคำสอนที่ทำลายความมั่นคงของชาตินี้แหละ ที่ทำให้เราเป็นแบบนี้ ใครจะว่าดี หรือเลวอย่างไร เราก็ได้พิสูจน์ให้เห็นด้วยการกระทำมาจนถึงวันนี้”

ความสำคัญของคุณหมอฟ้าหนึ่ง

คุณหมอฟ้าหนึ่งเป็นแกนนำคนหนึ่งในการก่อตั้งชุมชนปฐมอโศก ซึ่งเริ่มก่อตั้งเมื่อปี ๒๕๒๗ ในที่นาโล่งๆ ประมาณ ๕๐ ไร่ ติดต่อกับพุทธสถานปฐมอโศก ซึ่งตั้งมาก่อนแต่ปี ๒๕๒๓ ตอนแรกมีสมาชิกไม่ถึง ๑๐๐ คน ทำกิจกรรมเป็นหลัก ยังไม่มีงานด้านอื่น ในปี ๒๕๓๑ จึงเริ่มงานผลิตสิ่งที่เราต้องใช้เองในชุมชน เพื่อลดรายจ่าย เช่น แชมพูสระผม น้ำยาซักผ้า น้ำยาล้างจาน เพราะเป็นสิ่งที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน และในที่สุดก็ผลิตเพิ่มเพื่อซื้อขายในหมู่ญาติธรรมและบุคคลภายนอกในที่สุด หลังจากนั้นก็พัฒนาคุณภาพให้ดีขึ้นมาเรื่อยๆ และเพิ่มการผลิตสินค้าในด้านอื่น เช่น ยาสมุนไพร เป็นต้น **สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นความวิริยะอุตสาหะของคุณหมอและชาวชุมชนปฐมอโศกที่เคารพและศรัทธาในธรรม ศรัทธาในคำสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งมีพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์เป็นผู้ถ่ายทอดคำสอนทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่างๆ ในขณะนั้นคือ หนังสือแสงสุญสารอโศก ดอกหญ้า ดอกบัวน้อย และเราคิดอะไร**

คุณหมอมาสีบละช่วยงานที่ปฐมอโศก และได้ทุ่มเทชีวิตจิตใจให้กับงานอย่างเต็มที่ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๐ เป็น**ประธานชุมชนปฐมอโศก** ที่ชาวชุมชนเลือกทุกปีเป็นเวลากว่า ๑๐ ปี จนกระทั่งคุณหมอขอถอนตัวเพื่อให้น้องๆคนรุ่นใหม่เข้ามาทำหน้าที่ แต่ถึงจะไม่ใช่ประธานชุมชน ทุกคนก็เคารพศรัทธามีปัญหาใดๆ ก็จะไปปรึกษาคุณหมอเสมอ ความเป็นผู้นำ ผู้เสียสละโดยไม่หวังลาภ ยศ สรรเสริญเป็นที่ประจักษ์แก่ชาวชุมชนเป็นอย่างดี บทบาทการทำงานของคุณหมอฟ้าหนึ่งมีมากมายผู้เรียบเรียงขอสรุปเป็นเรื่องราว ดังนี้

๑. ด้านรัฐศาสตร์

- ๑.๑ เป็นผู้นำผู้บริหารชุมชนปฐมอโศก
- ๑.๒ เป็นรองหัวหน้าพรรคเพื่อฟ้าดินคนที่ ๑
- ๑.๓ เป็นกรรมการกองทัพธรรมมูลนิธิ
- ๑.๔ เป็นประธานมูลนิธิคนสร้างชาติ
- ๑.๕ เป็นกรรมการสถาบันบุญนิยมด้านอุตสาหกรรมชุมชน

๒. ด้านสาธารณสุข

- ๒.๑ เป็นทันตแพทย์ประจำคลินิกทันตกรรมปฐมอโศก

ซึ่งเปิดให้บริการญาติกรรมภายในชุมชนและนอกชุมชน รวมถึงประชาชนทั่วไปในราคาโรงพยาบาลของรัฐ

๒.๒ เป็นรองผู้อำนวยการกองพลาภิบาลของชาวโศก และเป็นทีปรึกษาซาภิบาลบ้านอารมณดี

๒.๓ เป็นผู้นำในการผลิตยาสมุนไพโร และเครื่องดื่มสมุนไพโรเพื่อสุขภาพ

๓. ด้านกิจกรรมธรรมชาติ

๓.๑ เป็นแกนนำผู้ริเริ่มซื้อที่ดินเพื่อสร้างนาเรงรักเรงฝั้น ในเนื้อที่ ๑๐๐ ไร่และเป็นผู้บุกเบิกนาเรงรักเรงฝั้นรุ่นแรก ทั้งๆที่ไม่เคยทำนามาก่อน

๓.๒ เป็นผู้ริเริ่มในการสร้างสวนสมุนไพโร ๖ ไร่หรือที่เรียกว่า “สวนคนทำบุญ”

๔. ด้านการศึกษา

๔.๑ เป็นผู้รับใบอนุญาตก่อตั้งโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมโศกคนแรก

๔.๒ เป็นครูสอนวิชาชีววิทยาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๘-๒๕๔๘

๔.๓ เป็นครูประจำฐานศูนย์เจาะวิจัย ตั้งแต่ ๒๕๔๕-๒๕๕๑

๔.๔ เป็นตัวแทนโรงเรียนเอกชนของเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนครปฐมเขต ๑

๕. ด้านการผลิตและการค้า

๕.๑ เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายยาสมุนไพโรตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๒-๒๕๕๑

๕.๒ เป็นรับใบอนุญาตในการผลิตยาสมุนไพโร

๕.๓ เป็นหัวหน้ากองอุตสาหกรรมชุมชนประกอบด้วย ศาลาจักถั่ว ศาลาเจาะวิจัย ชวนกิน ชวนขึ้น ซึ่งเป็นหน่วยงานแปรรูปอาหาร โรงแหมพู ฐานตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าภาระของคุณหมอฟ้าหนึ่งเฉพาะเรื่องหลักๆ นั้นมีมากมายนัก ไม่น่าเชื่อว่าผู้หญิงตัวเล็กๆอย่างคุณหมอมจะทำงานได้มากมายขนาดนี้ หลังจากคุณหมอเสียชีวิตแล้ว ทางชุมชนปฐมโศก ได้ประชุมกันเพื่อจัดสรรอาสาสมัครมาทำงานในหน้าที่ต่างๆแทนคุณหมอ หรือจะเรียกได้ว่าเป็นการประชุมแบ่งมรดกของคุณหมอฟ้าหนึ่งก็ว่าได้

ด้านการศึกษา

คุณหมอฟากฟ้าหนึ่งได้เป็นผู้หนึ่งที่ริเริ่มในการก่อตั้งโรงเรียน **สัมมาสิกขาปฐมอโศก** ตั้งแต่ยุคที่เรียนในระบบการศึกษาออกโรงเรียน เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๓ ขณะนั้นโรงเรียนเป็นโรงเรียนเล็กๆ ในปัจจุบันเป็นที่ทำงานของฐานชวนชื่น ซึ่งผลิตอาหารเสริมประเภทธัญพืชต่างๆ เช่น ถั่วเหลือง งาคั่ว ลูกเดือยผง เป็นต้น ต่อมาได้จดทะเบียนเป็นโรงเรียนเอกชนในมาตรา๑๕(๓) ในปีพ.ศ.๒๕๓๔ โดยมีคุณหมอมเป็นผู้รับใบอนุญาตก่อตั้งโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศกคนแรก **อาจารย์อุทิน โพธิ์แก้ว** เป็นครูใหญ่ นอกจากคุณหมอมจะทำหน้าที่บริหารแล้ว คุณหมอมยังเป็นครูสอนวิชาชีววิทยาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๘-๒๕๔๘ อีกด้วย คุณหมอสอนจนกระทั่งมีเพื่อนครูหลายคนเห็นใจว่า คุณหมอมทำงานหนักเกินไป จึงไม่จัดตารางสอนให้คุณหมอม แต่ถึงกระนั้นก็ยังช่วยสอนพิเศษให้นักเรียนเท่าที่มีเวลา และรับหน้าที่เป็นครูประจำฐานศูนย์เจาะวิจัย ตั้งแต่พ.ศ.๒๕๔๕ จนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต ในระยะหลังนี้คุณหมอมได้มอบหมายให้**คุณวิภา**เข้าประชุมและดูแลนักเรียนแทน รวากับคุณหมอมรู้ว่าจะอยู่ต่อไปอีกไม่นาน

คุณหมอพยายามถ่ายทอดน้องๆ คนรุ่นใหม่ให้อาหาระทางการศึกษา ในยุคสมัยที่โรงเรียนงดรับนักเรียน ม.๔ สายวิทย์ เป็นเหตุให้ผู้ที่ยากเรียนสายวิทย์ลาออกไปเรียนที่อื่น คุณหมอมักจะพูดเสมอว่า **“งานของชุมชนเราต้องใช้เด็กสายวิทย์นะ งานวิจัย งานทางการแพทย์ก็ต้องใช้ ทำไมไม่เปิดสายวิทย์”** และในที่สุด

โรงเรียนก็ต้องกลับมาเปิดสายวิทย์อีกตามความต้องการของนักเรียน เพราะนักเรียนแอบไปเรียนพิเศษกับคุณหมอบ้าง เรียนกับครูทำอื่นบ้าง เรียนกันจนครูเห็นใจ และเชื่อว่านักเรียนอยากเรียนจริงๆ ความหวังของคุณหมอมก็เป็นอย่างนี้จริง เมื่อพูดถึงเรื่องการศึกษา คุณหมอมักจะบอกกับผู้เขียนว่า **“รักษาสายวิทย์ให้ดีๆนะ เานักเรียนสายวิทย์มาไว้ศูนย์เจาะวิจัยก็ได้ จะได้บูรณาการไปด้วย”**

งานใดที่ขาดแคลนก็รับภาระ ในปี ๒๕๔๗ โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก**ต้องปิดฐานช่าง** เพราะขาดแคลนผู้ดูแลอาหาระ คุณหมอมก็รับภาระรับนักเรียนที่ยากเรียนช่างมาไว้ที่ศูนย์เจาะวิจัย เรียกว่า สารพัดช่างศูนย์ พยายามหาคนมาสอนเช่น **คุณใจเดียว ศิษย์เก่าแลติน** เป็นต้น ต่อมาด้วยความช่วยเหลือของ **พ.ก.กลิ่นกรอง วิสุทโธ** ที่ภรรยาช่วยสอนนักเรียนในวิชาช่างที่ฐานงานศูนย์เจาะวิจัย ฐานช่างศูนย์เจาะจึงเป็นรูปเป็นร่างขึ้น จะเห็นได้ว่าคุณหมอมพยายามตอบสนองความต้องการของเด็กนักเรียนเท่าที่จะทำได้ คุณหมอมจึงเป็นที่รักของครูและนักเรียนทุกคน

คุณหมอมได้รับเลือกเป็นตัวแทนทางการศึกษาในฐานะผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเอกชน ของ

เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนครปฐมเขต ๑ ในขณะนั้นมี อาจารย์อุทินเป็นครูใหญ่ คุณหมอมจึงเป็นที่รู้จักของศิษยานุศิษย์ที่เกี่ยวข้องอีกด้วย

น้ำใจของคุณหมอมที่มอบให้ทางการศึกษา คือการพยายามช่วยเหลือนักเรียนที่อยากเรียนให้ได้เรียน คุณหมอมจึงส่งเสริมศิษย์เก่าที่ไม่มีเงินเรียนต่อ ให้ได้เรียนต่อในระดับปริญญาตรี และสนับสนุนในการเรียนต่อระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีคือปริญญาโท แต่ต้องเรียนอย่างประหยัดและคัดเลือกคนที่ จะเรียน

การดูแลนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยอุบลก็เป็นอีกภาระหนึ่งของคุณหมอม เมื่อนักเรียนจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ทุกคนในปทุมโมศกก็สนับสนุนให้เรียนต่อที่มหาวิทยาลัยอุบล หรือที่เรียกสั้นๆว่า **ม.อุบล** คุณหมอมักจะไปเยี่ยมศิษย์เก่าซึ่งเป็นนักศึกษาเป็นระยะ และคอยให้ข้อคิด คำแนะนำแก่นักศึกษา ดูแลทุกข์สุข อาหารการกิน และให้คำแนะนำเรื่องการเรียน เป็นต้น

สรุปได้ว่าคุณหมอมเห็นความสำคัญของการศึกษามากๆ และในบั้นปลายของชีวิต คุณหมอมได้ฝากพวกเราไว้ว่า อยากเปิดฐานนาให้เด็กนักเรียนไปกินไปอยู่ไปเรียนรู้เรื่องนา เป็นเรื่องสุดท้าย ก่อนที่จะจากไป คุณหมอมไม่ได้เรียนครูแต่มีวิญญาณครู **คุณหมอมไม่ได้เรียนหลักสูตรเรียนการสอน แต่คุณหมอมก็คือครูผู้ปฏิบัติจริง ที่ร่วมแรงร่วมใจกับนักเรียน ทั้งภาคทฤษฎีและภาคสนาม**

สมควรเป็นแบบอย่างแก่ครูทุกคน

มุมมองของญาติพี่น้อง

คือ “**พี่ผู้เสียสละ ไม่มีพี่คนไหนที่ห่วง และรักน้องทุกคนอย่างนี้เลย พี่เป็นผู้ให้ เสมือนแสงเทียนที่ส่องแสงนำทางให้เราก้าวเดินไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง**”

ตอนที่พี่หมอบอกกับที่บ้านว่า จะลาออกจากราชการ เพื่อมาอยู่วัด และสละทิ้งทุกอย่าง แม้กระทั่งสิทธิทางบำนาญที่จะได้รับ เพราะถ้าพี่หมอมทำงานราชการต่ออีกแค่ปีเดียว พี่หมอมก็จะได้สิทธิเงินบำนาญข้าราชการ ซึ่งพี่หมอมก็ไม่รอ และทำให้พ่อกับแม่(เสียชีวิตแล้ว)โกรธมาก เพราะถ้าตอนนั้นถ้าพี่หมอมไปเปิดคลินิกทำฟัน พวกเราก็เชื่อว่าพี่หมอมจะต้องมีรายได้มากมายจากการเปิดคลินิกแน่นอน”

เมื่อเวลาผ่านไปได้สักระยะ พ่อกับแม่ก็สามารถยอมรับกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับลูกสาวได้และยอมรับในการตัดสินใจของพี่หมอลหลังจากนั้นพวกเราในครอบครัวก็ได้ยินจากคนอื่นเสมอว่า **พี่หมอลได้ทำคุณประโยชน์ให้กับส่วนรวมมากมาย แต่ถึงแม้ว่าพี่หมอลจะเข้าไปอยู่กับทางกองทัพธรรมแล้ว พี่หมอลก็ไม่ได้ทิ้งครอบครัวและพี่น้องซะทีเดียว** ทุกครั้งที่เราต้องการความคิดเห็นจากพี่หมอล เราก็จะไม่เคยผิดหวังเลย เพราะพี่หมอลจะมีคำแนะนำดีๆ หรือข้อเตือนสติให้เราพี่น้องได้คิดกันเสมอ หรือแม้กระทั่งช่วยตัดสินใจในฐานะพี่ใหญ่ในครอบครัว ก็ไม่เคยขาดตกบกพร่องเลย

ส่วนเรื่องของการเป็นห่วงเป็นใยคนในครอบครัว พี่หมอลจะมีให้พี่น้องตลอด เพราะทุกครั้งที่น้องๆเข้ามาที่ปฐมอโสภ พี่หมอลก็จะต้องคอยสอบถามเรื่องสุขภาพของคนในครอบครัว และก็ยังจัดยาสมุนไพรต่างๆให้เสมอ ซึ่ง ณ วันนี้ครอบครัวคงเกียรติไพบูลย์ก็มีความรู้สึกภูมิใจในตัวพี่หมอลมาก เพราะการที่ได้ยินได้ฟังจากคนอื่นเล่าให้ฟังถึงความดีของพี่หมอล ยิ่งทำให้พวกเรานั้นภูมิใจในตัวพี่หมอลมาก และโดยเฉพาะพ่อกับแม่ก็ดีใจไปกับพี่หมอลด้วยเช่นเดียวกัน เพราะพ่อกับแม่จะคอยบอกกับเพื่อนๆญาติๆเสมอว่า **ลูกสาวคนโตได้สละและอุทิศตัวเอง ให้กับงานการกุศลไปแล้ว**

มีบางครั้งที่พี่หมอลจะแวะเข้าไปที่บ้านเพื่อเยี่ยมน้อง และทุกครั้งที่เข้าไป ก็จะช่วยทำความสะอาดบ้านให้น้องเสมอ บางครั้งก็มีบ่นบ้าง และสิ่งหนึ่งก็คือพี่หมอลจะบ่นว่าเหนื่อย และก็จะขออนอนหลับซักงีบ เพราะเหนื่อยจากงาน ซึ่งพี่น้องในครอบครัวก็บอกให้หยุดพักบ้าง แต่พี่หมอลก็จะพูดเสมอว่า คนเราเกิดมาจะต้องทำตัวให้มีประโยชน์ ไม่เป็นตัวถ่วงของใคร และตัวพี่หมอลเอง ก็มีความสุขกับการทำงานไปเรื่อยๆ ถึงแม้ว่าจะเหนื่อยก็ตาม

◆ บ้านเกิด ที่ ถ.พิพิธภัณฑสถาน จ.ยะลา

◆ ดุงเล็กซุย แซ่โต้ว ผู้ที่หมอลเคารพมากที่สุด

◆ เทียวเมืองจีนกับแม่และน้องสาว

มุมมองของกัลยาณมิตร เพื่อนสนิท และเพื่อนเก่า

เนื่องจากคุณหมอลฝากฟ้าหนึ่งเป็นที่รักที่ศรัทธาของเพื่อนๆ และผู้ที่รู้จัก จึงมีบุคคลจำนวนมากประทับใจซาบซึ้งใจ ซึ่งผู้เรียบเรียงไม่สามารถจะบันทึกได้ทั้งหมด จึงขอถ่ายทอดข้อเขียนของบางท่านเพื่อให้เห็นภาพรวมของคุณหมอลดังนี้

★ **ผศ.ดร.ปราโมทย์ สฤษดิ์นิรันดร์** มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ได้กล่าวถึงคุณหมอลฝากฟ้าหนึ่งว่า “พี่หมอลเป็นคนดี ปฏิบัติธรรมเป็นยอด ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์เป็นเลิศ

ผมรู้จักพี่หมอที่เป็นผู้หญิงร่างเล็ก ยิ้มแย้มแจ่มใส ใจเมตตา เสียสละ สมถะ เป็นคนแกร่งสู้งาน และที่สำคัญคือเป็นคนสร้างคนด้วย ไม่ใช่เป็นคำเยินยอเกินกว่าเหตุ ผมรู้จักพี่หมอมาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๓ โดยพาเกษตรกรไปดูงานทางด้านสมุนไพร แต่พี่หมอบอกต้องขัดเกลาคิดใจเกษตรกรด้วย เกษตรกรไปครั้งนั้นก็ได้รับทั้งธรรมะ และความรู้สมุนไพรจากคนที่ใช้งานจริง ไม่มีมัวอ้อวอวว่าเป็นผู้รู้ หลังจากนั้นเราก็ติดต่อกันมาตลอด ผมไปเป็นวิทยากรให้ พี่หมอมาเป็นวิทยากรให้ผม สลับงานกันเพื่อผลักดันกมลธรรมจักรและองค์ความรู้ นิสิตหลายคนไปดูงานที่ปทุมธานีประทับใจพี่หมอกันทุกคน ผมมีพี่ซัพพอร์ตใหม่ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพต้องนึกถึงพี่หมอก่อนเสมอ เพราะให้พี่หมอแล้วจะมีประโยชน์ต่อชาวโศก ก็จะติดต่อบอพบันธุ์ให้พี่หมอเสมอ และที่น่าปลื้มใจคือ พี่หมอบอกว่าได้ใช้ประโยชน์เสมอ

ความเพียรทำให้งานสำเร็จ ความเมตตาคำจูนโลก พี่หมอมีความเพียรมาก ไปเยี่ยมแต่ละครั้งพี่หมอจะมีความรู้ใหม่ๆ มาให้ ดูเสมอ อาคารผลิตสมุนไพรที่ถูกสุขลักษณะ การสกัดสมุนไพรที่ได้สารสำคัญ และที่สำคัญจะใช้ประโยชน์จากสมุนไพรนั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นความเพียรที่ปิดทองหลังพระ งานที่ได้ไม่ใช่เฉพาะชาวโศก แต่ประชาชนทั่วไปก็ได้ใช้งานพี่หมอด้วย เพราะถูกต้องตามหลักวิชาการ ความเมตตาที่เห็นคือ เด็กชาวโศกรักพี่หมอ พี่หมอชื่นชมเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กคิดสร้างสรรค์ ช่วยเป็นพี่เลี้ยงไปไหนมาไหนที่มีวิชาการจะมีเด็กตามเป็นกลุ่ม พี่หมอบอกให้เขามองเห็นของจริง เปิดโลกให้กว้าง เพราะเขาแต่ละคนมีพลังอยู่ในตัวอยู่แล้ว เพียงแต่เปิดให้เขาแสดงผลออกมา โดยพี่หมอใช้พลังเมตตาเข้าช่วย”

❖ **รศ.ดร.สุรพจน์ วงศ์ใหญ่** คณบดีคณะการแพทย์แผน ตะวันออก มหาวิทยาลัยรังสิต กล่าวว่า “ผมได้รู้จักกับคุณหมอมาเป็นเวลา ๑๓ ปี ในด้านการพัฒนาสมุนไพร ผมเห็นความตั้งใจอย่างสูงที่จะทำงานด้านนี้ เพื่อการพึ่งตนเองด้านยาของชาติ ผมได้ช่วยเหลือเกื้อกูลด้านทั้งองค์ความรู้ และการช่วยพัฒนาการสกัดสมุนไพรของชุมชน เพื่อการเพิ่มมูลค่าให้สูงขึ้นจากวัตถุดิบที่ชุมชนปลูกเอง นับเป็นตัวอย่างของการพัฒนาเพื่อพึ่งพาตนเองอย่างชัดเจน ขอให้ดวงวิญญาณของคุณหมอจงไปสู่สุคติ และความสงบสุข”

◆ ออกรายการทีวี “ตามหาแก่นธรรม” ถ่ายทำที่ปทุมธานี

◆ ไปดูงานต่างประเทศ กับทีมของพลตรีจำลอง ศรีเมือง

มุมมองของสมณะ-สิกขมาตุ

คุณหมอปากฟ้าหนึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของท่านสมณะ-สิกขมาตุทั้งที่พุทธสถานปฐมอโศกและทุกพุทธสถาน ทุกรูปปล้ำน ครัทธาและซาบซึ้งในน้ำใจของคุณหมอ ผู้เรียบเรียงขอถ่ายทอด ความรู้สึกซึ่งเป็นตัวแทนของภาพรวมของคุณหมอดังนี้

☛ **สมณะสร้างไท พลันโต** “หมอเป็นคนมีน้ำใจ เสียสละ เพื่อมวลมนุษยชาติ ทำงานเก่ง ขยัน ประหยัด อดทน มกน้อย สันโดษ ใช้ชีวิตเรียบง่าย สมณะ เห็นคุณค่าของอาชีพท่านา ซึ่งเป็นอาชีพ ชั้นสูงของการเลี้ยงชีวิตแก่ชาวโลก ข้าวมีค่ามากกว่าเพชร แต่คน ทั่วไปกลับเห็นเพชรมีค่ามากกว่าข้าว”

☛ **สิกขมาตุบุญแท้ ปลาทอง** ได้กล่าวว่า “ดิฉันมีความ ครัทธาหมอปากฟ้าตั้งแต่แรกเจอ หมอเป็นผู้หญิงที่สุซุม อดทน ขยัน อยู่ใกล้หมออารมณ์ดีฉันเย็น หมอทำงานเหมือนไม่เคยเหนื่อย หมอทำงานดีก นอนดีทุกคืน ดิฉันจะว่างนอนก่อนหมอ หมอมี งานต้องไปประชุมอีกหลายหน่วยงาน ทั้งงานนอกอโศก และงานใน กลุ่มชาวอโศก หมอไม่เคยบ่นเลย”

☛ **สิกขมาตุกล้าข้ามฝัน** ได้กล่าวว่า “คุณหมอเป็นประธาน ชุมชน เป็นครูสอนเด็ก เป็นผู้หารายได้มาเลี้ยงชุมชน ช่วยแก้ไข ปัญหาให้งานฐานอื่นเดินหน้าไปด้วยดี หมอพึ่งพ่อท่านที่สอนให้เห็น ความสำคัญของชาวนา หมอจึงปลีกเวลาที่มีเพียงน้อยนิด ลงไปใช้ ชีวิตเช่นชาวนา ดำ เกียว แบก หาม ฝนตก แดดร้อน ผิวหยาบกร้าน งานเก่าก็ทิ้งไม่ได้ งานใหม่ก็จำเป็น หมอมอบชีวิตให้กับงาน หมอ จึงเป็นนักปฏิบัติธรรมที่ยอดขยัน ระดับแนวหน้าของชาวอโศก ที่ หาผู้เทียบเทียมได้ยาก”

☛ **สิกขมาตุสร้างฝัน** ได้กล่าวว่า “คุณหมอเป็นคนง่าย จริ งใจ ไร้มารยา พูดจริง ทำจริง งานเล็กงานใหญ่ถ้าผ่านมือหมอ เป็น ต้องสำเร็จและดีมากๆด้วย (โรงยาสมุนไพรร น ๑๐๐ ไร่) ทำงานใหญ่ แต่ทำตัวเล็กๆน้อยๆ กินใช้ ประหยัด มกน้อย สันโดษแท้ๆ แต่งตัวมอซอ เดินทางด้วยรถเมล์เสมอๆ เธอผู้ไม่ผลาญพว่ แต่ เป็นผู้สร้างสิ่งดีให้เกิดขึ้นในสังคมเสมอๆ เธอคือดอกไม้เหล็กที่งดงามดอกหนึ่งของเราชาวโลกุตระ”

☛ **สิกขมาตุมนทิพย์ เรื่องศรี** ได้กล่าวว่า “คุณหมอเป็นบุคคลที่ร่ำรวยคุณงามความดียิ่งนัก เป็นดุษยอดนักเสียสละ เป็นผู้มีความเป็นเลิศหลายทาง หลายสาขามากมาย คุณหมอใช้ชีวิตเป็น เหมือนพ่อ แม่ เป็นเหมือนครู ญาติ พี่น้อง เป็นกำลังสำคัญของชุมชนปฐมอโศก เป็นเหมือนคนรับใช้

เป็นได้ทุกอย่างที่เป็นความดีของมนุษย์ ของศาสนายูดาห์ที่ปฐมอโศกมาช้านานแล้วอดขยัน จิตเข้มแข็ง นิยมไทย พึ่งตนเอง มีความรับผิดชอบสูง ไม่ขี้ขี้ มีศีลมั่นคง มีคุณธรรม พุดน้อยทำมาก อ่อนน้อม อดทน ขยันมาก ประหยัด ซื่อสัตย์ กตัญญู มีน้ำใจ ขวนขวายเจริญ มีวรรณะ ๔ มีสาธารณโภค มีพุทธพจน์ ๗ และมีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา เป็นผู้สร้าง เป็นผู้ให้ เอื้ออาทร ประณีประนอมมาตลอดชีวิต มีความเด่นชัดว่าสูงอายุนั้นอีกหน้อยก็เป็นคุณยายคุณย่า เป็นที่เชิดชูเกียรติของชาวอโศกที่เปี่ยมล้นด้วยคุณงามความดี เป็นบรรพชนที่เคารพยิ่งของชาวอโศกทั้งมวล”

มุมมองของมราวาส

มุมมองของมราวาสญาติธรรมที่รู้จักคุณหมอล้วนเป็นมุมมองเช่นเดียวกับสมณะ ลิกขมาตุและเพื่อนๆ ญาติพี่น้องของคุณหมอ มีผู้เขียนคุณงามความดีของหมอฟากฟ้าหนึ่งมากมาย ผู้เรียบเรียงจึงขออนุญาตผสมผสานกันออกมาให้เป็นภาพรวมที่ต้องจดจำดังนี้

๑. เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยศีล ไม่ยึดติดในลาภ ยศ สรรเสริญ เป็นคนมุ่งมั่นเอาจริงเอาจังในการปฏิบัติธรรมเคร่งครัดที่ตน ผ่อนปรนผู้อื่น

๒. เป็นผู้มีความเข้มแข็งของจิตใจ เปรียบประดุจดั่งขุนศึกบุรุษผู้ไม่กลัวเกรงต่ออุปสรรคใดๆ

๓. เป็นนักบุกเบิกที่แข็งแกร่ง มีความอุตสาหวิริยะ อุทิศชีวิตให้กับศาสนาทั้งชีวิตเสมือนเป็นนักรบแนวหน้า ผู้กล้าของกองทัพธรรม

๔. เป็นหญิงที่มีความรับผิดชอบสูงมาก ขยัน ตื่นก่อน นอนทีหลัง

๕. เป็นผู้มีความว่าเริง เบิกบาน แจ่มใสตลอดเวลา คนอยู่ใกล้อบอุ่น

๖. มีความอดทน ไม่ท้อ ไม่ห่อเหี่ยว มาสะสมบุญส่วนตัวอย่างเต็มกำลัง

๗. ยุติธรรมตรงไปตรงมา

๘. เลียสละสูง ทุ่มเท ไม่วอกแวก เสมือนไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย

๙. มีอัธยาศัยอันโอบอ้อมอารี ความเอื้อเฟื้อ

๑๐. พฤติกรรมของท่านได้เป็นแบบอย่างของผู้มี “วรรณะ ๔” หรือที่พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ มักพูดถึงผู้มีลักษณะนี้ว่าเป็น “มนุษย์พัฒนา” อันเป็นผลมาจากการปฏิบัติตามพระธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ เป็นบุคคลที่ควรแก่การเชิดชู ยกย่อง และยึดเอาเป็นแบบอย่าง

๑๑. เป็นทั้งแม่บ้าน พ่อบ้าน ที่ให้ความอบอุ่นแก่ทุกๆคนด้วยน้ำใจที่ล้นเหลือ

๑๒. หมอเป็นแม่แบบเป็นครู เป็นตัวอย่าง ยอดประหยัด ถึงแม้ว่าจะทำหน้าที่บริหารมากมายแต่คุณหมอใช้รถเมล์เป็นพาหนะ

๑๓. บรรพชนต้นแบบให้นักปฏิบัติธรรมรุ่นหลังได้ศึกษา เรียนรู้ ฝึกฝนตามได้เป็นอย่างดี

๑๔. เปรียบเสมือนเสาหลักของปฐมอโศก เป็นตัวอย่างที่ดีแก่พี่น้องชาวอโศกทั้งในอดีต ปัจจุบัน และในอนาคต ซึ่งคนรุ่นหลังจะต้องเอาเป็นเยี่ยงอย่าง

๑๕. มีเมตตา ให้อภัย ไม่ถือสา

จะเห็นได้ว่าภาพรวมของคุณหมอบอกเป็นภาพรวมของผู้ที่
ประพฤติปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริงถึงแม้ว่ามีได้อยู่ในรูปแบบของ
นักบวชก็ตาม เคยถามคุณหมอบอกว่าทำไมไม่บวช คุณหมอบอกสั้นๆว่า
“เอาไว้ในชาติที่เกิดเป็นชายก่อนจึงจะบวช”

การจากไปของคุณหมอก่อให้เกิดความเสียดาย ความ
โศกเศร้า และก่อให้เกิดความวิริยะอุตสาหะที่จะนำคุณหมอมาเป็น
แบบอย่าง เรื่องราวของคุณหมอบอกในชาตินี้จะเป็นประวัติศาสตร์หน้าหนึ่งของ
อารยชนชาวอโศก ซึ่งพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ได้รับรองความเป็น
อารยะของคุณหมอบอกจากการแสดงธรรมหน้าศพ ในวันที่ ๖ มกราคม ๕๑

การจัดงานศพครั้งนี้จึงเป็นการรวมญาติพี่น้อง ญาติธรรม
เก่า คิษย์เก่า เพื่อนเก่า และเป็นการคืนสู่เหย้าของอีกหลายคน
ที่กระจัดกระจายห่างเหินไป การได้ฟังธรรมในงานศพของคุณหมอบอกมีผู้
คนมาฟังกันมากมายทั้ง ๗ วัน ประโยชน์ที่ได้รับนั้นมากมาย ทุกสิ่งทุก
อย่างที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ครั้งนี้ คงจะเป็นอุทาหรณ์แก่ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่
ได้ว่า **อันความดีของคนนั้นเป็นสิ่งที่ยังคงอยู่ยั่งยืน คุณหมอบอกได้
ตายจากพวกเราไป แต่คุณหมอบอกเข้าไปอยู่ในใจของทุกคนชั่ววันรันดร์**

ใจกลั่น (ปฐมอโศก) ผู้เรียบเรียง

ชื่อใหม่ พระน้ำดำ ปองกันภัย
ชื่อเดิม สมบัติ สุนาทัย
เกิด ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๕
สถานภาพ สมรส มีบุตร ๒ คน
มีพี่น้อง ๓ คน เป็นคนที่ ๑
ภูมิลำเนา จ.ขอนแก่น
การศึกษา ปริญญาตรี ๒ ใบ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต,
 สารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาชีพเดิม รัชมการครู ที่ ร.ร.ปทุมศึกษา จ.ขอนแก่น

ปี พ.ศ.๒๕๓๗ ได้รับเห็นพระธรรมและอ่านหนังสือดอกหญ้าจากเพื่อนที่มาปฏิบัติธรรมแล้วประทับใจทิศทางความจบของศาสนาพุทธที่ต่างจากเทวนิยม และศาสนาของศาสนาพุทธเป็นคน ซึ่งคิดว่า เราคงทำได้เช่นกัน จึงเริ่มกินมังสวิรัต รักษาศีล ทั้งปลดหนี้เงิน หนี้ชีวิต โดยการรักษาศีล ๘ (วิรัติเรื่องคู่ครอง) เดิมสามีไม่เห็นด้วย ต่อมาก็เข้าใจและยอมรับและเตรียมตัวลาออกจากราชการ

ปี ๒๕๔๑ ยื่นใบลาออก (ตอนนั้นปรับเป็นระดับ ๗ รุ่นแรก รออีกหน่อยก็จะมีเออร์รี่ไทร์แต่ไม่รอ) ไปบวชเป็นแม่ชีที่วัดกลุ่มพระธาตุจรัล

ปี ๒๕๔๓ ไปอยู่ที่พุทธสถานราชธานีโอศก ทำงานที่ห้องสมุดชุมชน และเป็นครูสอนมาสิกขาด้วย

ปี ๒๕๔๖ ได้รับการติดต่อให้มาช่วยงานวิจัย เรื่องสุขภาวะจิตวิญญาณกับคุณริณธรรม โอศกตระกูล

ปัจจุบันทำงานอยู่ที่ศูนย์ข้อมูลสถาบันบุญนิยม ชุมชนสันตติโอศก

❁ ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน บางสถานการณ์ปรับจิตใจไม่ทัน แต่ส่วนใหญ่จะทัน มีน้อยครั้งที่น้อยใจจริงๆ

❁ แนวทางแก้ไข ปรึกษาเพื่อนร่วมงาน, สมณะ, ลิกขมาตุ, ฟังธรรม, พักผ่อน

❁ ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด การรู้ให้ทันกิเลส โดยเฉพาะทางเสียง ชอบเสียงเพลง แต่ตอนนี้คลายได้แล้ว และความโกรธก็ยังทำยากอยู่ คือ ยังไม่พอใจ เมื่อเห็นสิ่งที่ไม่ตรงกับอุปาทานตัวเอง บางทีคิดไปแล้วหรืออาจจะโต้ตอบไปแล้ว จึงคิดได้ทีหลังว่า นั่นคือความพ่ายแพ้ ซึ่งคิดว่ายังทำยากมาก

❁ คติประจำใจ โอศกเพื่อมวลมนุษยชาติ

❁ เป้าหมายชีวิต บรรลุธรรมสูงขึ้นเรื่อยๆ ตามลัจจจาธิฐานที่พยายามตั้งอยู่เรื่อยๆ

❁ ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม การเกิดมาเป็นมนุษย์ที่ได้มาฟังธรรมจากลัตบุรุษ ถือว่า เป็นสิ่งมหัศจรรย์มากแล้ว พวกเราได้มาช่วยพระโพธิสัตว์สร้างบารมี ในยุคที่ใกล้ลึยุค ซึ่งถือว่าเป็นปาฏิหาริย์อย่างยิ่ง ถ้านิ่งนอนใจอยู่ ระวังเถอะว่า ถ้าไม่มีพระโพธิสัตว์แล้วจะเสียดาย

 โดย...นวมานุท

- ตั้งจิตมั่นหวังเลิศล้ำ
แสดงธรรมอันวิจิตร
สร้างกรรมดีอันสัมฤทธิ์
ได้ตั้งจิตอรหันต์.

พระกุมารกัสสปเถระ

ยติชาติของพระกุมารกัสสปเถระนั้น เคยเกิดอยู่ในยุคสมัยของพระพุทธเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตระ เขาเป็นพราหมณ์ที่มีชื่อเสียงโด่งดัง รู้จบไตรเพท(คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพราหมณ์)

วันหนึ่ง ได้มีโอกาสพบพระพุทธเจ้าปทุมุตตระ พระองค์กำลังตรัสแสดงธรรม ทรงสรรเสริญพระสาวกองค์หนึ่งว่า เป็นเลิศในการแสดงธรรมได้อย่างวิจิตร พราหมณ์ได้ฟังได้เห็นอย่างนั้นก็ชอบใจ บรรณนาอยากเป็นผู้เลิศในการแสดงธรรมได้อย่างวิจิตรบ้าง จึงนิมนต์พระพุทธเจ้าพร้อมด้วยหมู่สงฆ์ ให้เสวยและฉันอาหารรสเลิศต่างๆถึง ๗ วัน

ในวันสุดท้าย เมื่อพราหมณ์ได้หมอบกราบลงที่พระบาทของพระศาสดา แล้วตั้งจิตบรรณนาตำแหน่งนั้น พระปทุมุตตรพุทธเจ้าทรงทราบด้วยญาณ จึงตรัสพยากรณ์ว่า

“จงดูพราหมณ์นี้ ผู้มีปากและดวงตาดั่งดอกบัว มีกายและจิตใจสูง มากด้วยความปรีดาปราโมทย์ เพราะความสุخي้นำความร่าเริงมาให้ พราหมณ์นี้มีสายตากว้างไกล มีความห่วงใยในศาสนาของเรา เขาบรรณนาตำแหน่งผู้เป็นเลิศในการแสดงธรรมได้วิจิตร กาลภายหน้าก็จะได้สมประสงค์ในศาสนาของพระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม เขามีนามว่า กุมารกัสสปะ”

ได้ฟังอย่างนั้นพราหมณ์ดีใจนัก มุ่งกระทำแต่สิ่งดี เมื่อตายจากชาตินั้นแล้ว เวียนว่ายตายเกิด

ในภาพน้อยภาพใหญ่ จนกระทั่งถึงยุคสมัยของพระพุทธเจ้าองค์สมณโคตม เขาได้กำเนิดในท้องของ**ธิดา** **สาวคนหนึ่ง** ซึ่งเป็นธิดาของ**เศรษฐี**ผู้มีทรัพย์มากแห่งนครราชคฤห์ ในแคว้นมคธ โดยมีเรื่องราว เป็นมาดังนี้

ธิดาเศรษฐีนั้นมีจิตศรัทธาแรงกล้าในพระพุทธศาสนา **ไม่ยินดีในการครองเรือน** **ปรารถนา** **จะออกบวช** จึงได้ขออนุญาตกับบิดามารดา แต่ไม่ได้รับอนุญาต แม้นางจะอ่อนวอนอยู่เสมอๆ ก็ถูก ปฏิเสธทุกครั้ง จึงคิดไว้ว่า

“หากเราต้องแต่งงานไปอยู่ในตระกูลสามี เราก็จะทำให้สามีโปรดปราน แล้วจะขอบวช”

เมื่อแต่งงานไปแล้ว นางจึงประพฤติตัวเป็นผู้มีศีล มีกัลยาณธรรม(ธรรมอันดีงาม) ร่วม ครองเรือนอยู่กับสามี ปฏิบัติหน้าที่ของภรรยาเป็นอย่างดี

อยู่มาวันหนึ่ง มีงานนักขัตฤกษ์ในพระนคร ใครๆพากันแต่งตัวสวยงามไปเที่ยว นางก็ไป กับสามี แต่มีได้ลู่ปลั้ของหอม ไม่ตกแต่งเครื่องประดับ ไปในสภาพปกติธรรมดา เรียบง่ายสมถะ อย่างนั้นเอง สามีของนางอดสงสัยไม่ได้จนต้องเอ่ยถาม

“ทำไมเธอไม่แต่งกายให้สวย ไม่ใช้ของหอม ไม่ใส่เครื่องประดับ ทั้งที่เราก็มีทรัพย์มากมาย”

นางเห็นเป็นโอกาสดี จึงบอกความจริงออกไป

“ก็เพราะน้องเห็นว่า ไม่มีประโยชน์ใดๆเลย ที่จะประดับตกแต่งร่างกาย อันเต็มไปด้วยของ นำรังเกียจ เต็มไปด้วยคุณ(อูจจาระ)สกปรก ของไม่สะอาดย่อมไหลออกจากช่องทั้ง ๙ ของกายนี้ทุกเมื่อ คือ ขี้ตาไหลออกจากตา ขี้หูไหลออกจากหู น้ำมูกไหลออกจากจมูก บางคราวก็ออกทางปาก ดีกับ เสมหะย่อมไหลออกจากกายเป็นหยดเหงื่อ แม้ศีรษะของกายนี้ก็เป็นโพรงเต็มไปด้วยมันสมอง ซึ่งคนพาล ถูกอวิชา(ความหลงไม่รู้กิเลส)หุ้มห่อแล้ว มักสำคัญกายนี้ว่าเป็นของสวยงาม

น้องรู้เข้าใจอย่างนี้ จึงคลายความ

เพลิดเพลิดในร่างกาย ทั้งภายในและภายนอก

เสียแล้ว **จะประดับประดาร่างกายนี้ไปทำไม**

เพราะการตกแต่งกายนี้ ย่อมเสมียนกับ

ช่างจิตรกรตกแต่งภายนอกของหม้อ ซึ่ง

บรรจุกุเต็มด้วยอุจจาระ ฉะนั้น”

สามีของนางได้ฟังสังขธรรมเหล่านั้น

แล้ว ให้รู้สึกอัศจรรย์ใจนัก ถึงกับโพล่งว่า

“อ้าว! ก็เมื่อเธอได้เห็นโทษ ทั้งหลายของกายถึงเพียงนี้ ทำไมจึงไม่ไป บวชเสียเล่า”

นางดีใจนกรับรับคำทันที

“หากพี่น้องอนุญาต น้องจะไปบวช ในวันนี้แหละ”

“ดีละ พี่จะให้เธอบวช”

แล้วจัดการตระเตรียมบำเพ็ญมหาทาน **นำภรรยาไปบวชในสำนักของภิกษุณี ซึ่งฝึกฝอยอยู่ในฝ่ายของพระเวททัต**

ครั้นได้บวชเป็นภิกษุณีแล้ว ก็เคร่งครัดอยู่ในศีลและวินัย ยินดีพอใจในเพศพรหมจรรย์ แต่อยู่ไปไม่กี่เดือนก็ปรากฏว่าตั้งครรภ์ พระเวททัตเกรงว่าคนจะพากันโพนทะนา หาว่าภิกษุณีของพระเวททัตนั้นตั้งครรภ์ แล้วตนจะเสื่อมลามกและสรรเสริญ จึงตัดสินคิดนี้อย่างรวดเร็ว

“พวกท่านจงให้ภิกษุณีลามกนี้สึกไปเสีย”

เหตุการณ์เป็นอย่างนี้ ภิกษุณีจึงไปเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า พระศาสดาทรงช่วยเหลือด้วยการให้**พระอุบาลี**ระตัดสินคดีนี้ พระเถระจึงเปิดพิจารณาคดี โดยให้**นางวิสาขา**ช่วยตรวจภิกษุณีสาวนั้น จนสามารถรู้ความจริง แจ้งให้คนทั้งหลายทราบ

“ภิกษุณีนี้เป็นผู้บริสุทธิ์ มิได้ประพฤติกามกในศาสนานี้เลย เพราะได้นับตามวันเวลาดู ได้ตั้งครรภ์แล้วตั้งแต่อยู่ในเพศฤๅษี เพียงแต่นางกับสามีมิได้รู้มาก่อนเท่านั้นเอง”

เรื่องราวทั้งหมดเปิดเผยแล้ว ภิกษุณีสาวจึงยังได้บวชอยู่ในพระพุทธานุศาสนานี้ จนกระทั่งตลอด**ทวารกษาย**ออกมา **พระเจ้าปเสนทิโกศล**ทรงรับไปเลี้ยงดูให้ เยี่ยงกุมารทั้งหลายในพระราชวัง ทรงตั้งชื่อว่า **กัสสปะ** เมื่อโตพอสมควรทรงให้บวชทั้งที่เป็นกุมารอยู่ แต่เพราะเวลาถูกเรียกชื่อ ไปเข้ากับ**พระมหากัสสปเถระ** ใครๆจึงพากันเรียกว่า **กุมารกัสสปะ** แล้วได้ชื่อนี้ไปตลอดแม้อายุมากก็ตาม

มีอยู่วันหนึ่ง ภิกษุกุมารกัสสปะพักอยู่ที่ป่าอันธวัน ฝึกฝนบำเพ็ญสมณธรรม(ธรรมของผู้สงบระงับกิเลส) ได้ไปเข้าเฝ้าพระศาสดาถึงที่ประทับ กราบทูลว่า

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ เมื่อคืนมี**เทวดา(สภาวะจิตใจสูงปรุงเป็นกุศล)**เข้ามาหาข้าพระองค์ แล้วกล่าวว่า

ดูก่อนภิกษุ **จอมปลวกนี้ พนควันในเวลากลางคืน ลูกโพลงในเวลากลางวัน มีพราหมณ์ผู้หนึ่ง**เอ่ยขึ้นอย่างนี้ว่า **สุเมธะเจ้าจงเอาศาสตรา(ของมีคมใช้ฟันแทง) ขุดจอมปลวกดู**

สุเมธะเอาศาสตราขุดลงไป ได้เห็น**ลิมสลัก** พราหมณ์เอ่ยว่า เจ้าจงยกลิมสลักขึ้น แล้วขุดลงไปอีก

สุเมธะเอาศาสตราขุดลงไป ได้เห็น**อึ่งตัวใหญ่** พราหมณ์เอ่ยว่า เจ้าจงยกอึ่งขึ้น แล้วขุดต่อไป
สุเมธะเอาศาสตราขุดลงไป ได้เห็น**หาง ๒ แพร่ง** พราหมณ์เอ่ยว่า เจ้าจงขุดโคนหาง ๒ แพร่งเสีย แล้วขุดต่อไป

สุเมธะเอาศาสตราขุดลงไป ได้เห็น**หม้อกรองน้ำต่าง** พราหมณ์เอ่ยว่า เจ้าจงยกหม้อกรองน้ำต่างขึ้น แล้วขุดต่อไป

สุเมธะเอาศาสตราขุดลงไป ได้เห็น**เต่าตัวใหญ่** พราหมณ์เอ่ยว่า เจ้าจงยกเต่าขึ้น แล้วขุดต่อไป

สุเมธะเอาศาสตราขุดลงไป ได้เห็น**มิดหันเนื้อและเขียง** พราหมณ์เอ่ยว่า เจ้าจงยกมิดหันเนื้อและเขียงขึ้น แล้วขุดต่อไป

สุเมธะเอาศาสตราชุดลงไป ได้เห็น**ขึ้นเนื้อ** พรหมณ์เอย่ว่า เจ้าจงยกขึ้นเนื้อขึ้น แล้วชุดต่อไป
สุเมธะเอาศาสตราชุดลงไป ได้เห็น**นาค(งูใหญ่)** พรหมณ์เอย่ว่า เจ้าจงอย่าเบียดเบียนนาค
เลย นาคคงอยู่เถิด จงทำความอบอุ่นแก่นาค

เทวดานั้นให้ข้าพระองค์ทูลถามปัญหา ๑๕ ข้อนี้กับพระองค์ **เพราะมีแต่พระตถาคตหรือ
สาวกของพระตถาคตเท่านั้น ที่จะทำจิตให้ยินดีด้วยการพยากรณ์ปัญหาเหล่านี้**”

พระศาสดาทรงสดับแล้ว ทรงพยากรณ์ให้ว่า

“ดูก่อนกุมารกัสสปะ เธอจงตั้งใจฟังให้ดี

๑. คำว่า**จอมปลวก**นั้น เป็นชื่อของกายนี้ ประกอบด้วยมหาภูตรูปทั้ง ๔ (ธาตุทั้ง ๔ คือ ดิน
น้ำ ไฟ ลม) ซึ่งมีบิดามารดาเป็นแดนเกิด เติบโตด้วยข้าวสุกและขนมสด มีความไม่เที่ยง ต้องอบรม
ต้องหวัดพิน ต้องแตกทำลายและกระจัดกระจายไปเป็นธรรมดา

๒. **พ่นควันในเวลากลางคืน** ก็คือการทำบุคคลตั้งต้นทำงานในเวลากลางวัน แล้วตรีกตรอง
ถึงเวลากลางคืนนั่นเอง

๓. **ลุกโพลงในเวลากลางวันนั้น** คือการทำบุคคลตรีกตรองถึงการทำงานในเวลากลางวัน
แล้วกระทำการทำงานในเวลากลางวันด้วยกายและวาจา

๔. คำว่า**พรหมณ์**นั้น เป็นชื่อของตถาคตอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า

๕. **สุเมธะ**นั้น หมายถึงภิกษุผู้เป็นเสขะ(บุคคลที่ยังต้องศึกษาอยู่)

๖. **ศาตรา**นั้น เป็นชื่อของปัญญาอันประเสริฐ

๗. **จงชุด** คือการปรารภความเพียร

๘. **ลิมสลัก** ก็คืออวิชา จงใช้ปัญญาละอวิชาเสีย

๙. **อิ่งตัวใหญ่** เป็นความคับแค้นใจด้วยความโกรธ จงใช้ปัญญาละความคับแค้นใจด้วย
ความโกรธเสีย

๑๐. **ทางสองแพร่ง** หมายถึงวิจิกิจฉา(ความลังเลสงสัย) จงใช้ปัญญาละวิจิกิจฉาเสีย

๑๑. **หม้อกรองน้ำต่าง** ก็คือนิวรรณ์ ๕ (กิเลสที่กั้นจิตไม่ให้ได้ดี ๑. กามฉันท์ = ความพอใจใน
กาม ๒. พยาบาท = ความมุ่งร้าย ๓. ถีนมิทธะ = ความหดหู่ซึมเซา ๔. อุทธัจจกุกกุกจะ = ความฟุ้งซ่าน
รำคาญ ๕. วิจิกิจฉา = ความลังเลสงสัย) จงใช้ปัญญาละนิวรรณ์ ๕ เสีย

๑๒. **เตาตัวใหญ่** หมายถึง อุปาทานชั้น ๕ (ความยึดมั่นด้วยกิเลสในรูป = กาย ในเวทนา
= ความรู้สึก ในสัญญา = ความกำหนดจดจำ ในสังขาร = สภาพปรุงแต่งกาย-วาจา-ใจ ในวิญญาณ
= ความรู้แจ้งอารมณ์จิต) จงใช้ปัญญาละอุปาทานชั้น ๕ เสีย

๑๓. **มิดหันเนื้อและเขียง** เป็นชื่อของกามคุณ ๕ (สิ่งที่น่าปรารถนาน่าใคร่ ๕ อย่างคือ รูป
รส กลิ่น เสียง สัมผัส) จงใช้ปัญญาละกามคุณ ๕ เสีย

๑๔. **ขึ้นเนื้อ** ก็คืออนันตริาคะ(ความกำหนดด้วยความเพลิดเพลินยินดี) จงใช้ปัญญาละอนันตริาคะเสีย

๑๕. **นาค** หมายถึงภิกษุผู้เป็นชีณาสพ(พระอรหันต์ผู้หมดกิเลสแล้ว) ฉะนั้นจงอย่าเบียดเบียน

พระอรหันต์ พระอรหันต์จงอยู่เถิด จงทำความนอบน้อมแก่พระอรหันต์”

ภิกษุกุมารกัสสปะเพราะได้สดับพระธรรมเทศนา ที่พระศาสดาทรงแสดงถึงกายตั้งจอมปลวกนี้ ตั้งจิตพิจารณาตามด้วยดี บังเกิดปัญญารู้แจ้งแทงตลอด หลุดพ้นจากกิเลสทั้งหมดได้ ไม่ถือนั่นด้วยอุปาทานโดยประการทั้งปวง บรรลุธรรมเป็น**พระอรหันต์องค์หนึ่ง**ในโลกแล้ว

เมื่ออยู่คราวหนึ่ง พระกุมารกัสสปะออกจาริก(เดินทาง)ไป พร้อมด้วยภิกษุสงฆ์หมู่ใหญ่ ๕๐๐ รูป ถึงนครของชาวโกศลชื่อว่า **เสตัพพะ** ซึ่ง**เจ้าปายาสี**ครองอยู่ ชาวบ้านชาวเมืองทั้งหลายต่างได้ยินกิตติศัพท์อันงามของพระกุมารกัสสปะเถระว่า

“เป็นบัณฑิตมีปัญญาเฉียบแหลม เป็นพหูสูต(ผู้มีความรู้มาก)มีถ้อยคำอันวิจิตร มีปฏิภาณดี เป็นทั้งพุทธบุคคล เป็นทั้งพระอรหันต์ การได้เห็นท่านกุมารกัสสปะนั้น ย่อมเป็นบุญอย่างยิ่ง”

ด้วยเหตุนี้ ทั้งเจ้าปายาสีและชาวนครทั้งหลายพากันไปเข้าหาพระกุมารกัสสปะเถระ แต่**เจ้าปายาสีมีมิจฉาทิฐิ(ความเห็นผิด)อยู่ว่า**

“โลกหน้าไม่มี เหล่าสัตว์ผู้ผุดเกิดขึ้นไม่มี วิบากกรรม(ผลของการกระทำ)ที่สัตว์ทำดีทำชั่วไม่มี”

เมื่อนำความเห็นผิดนี้สอบถาม พระกุมารกัสสปะเถระได้แก้ทิฐิอันลามกนี้ให้ ด้วยไหวพริบและเหตุผลอันวิจิตรพิสดารยิ่งนัก ทำให้เจ้าปายาสีเกิดดวงตาเห็นธรรม ประกาศตนเป็นอุบาสก เข้าถึงพระพุทธเจ้า พระธรรมและพระสงฆ์ เป็นสรณะตลอดชีวิต

ดังนั้นพระศาสดาจึงตรัสยกย่องว่า

“**พระกุมารกัสสปะนี้ เป็นผู้เลิศกว่าพวกภิกษุสาวกของเรา ที่แสดงธรรมได้วิจิตร**”

● **ฉวมพพท**

ศุภร์ ๒๑ มี.ค. ๒๕๕๑

(พระไตรปิฎกเล่ม ๑๐ ข้อ ๓๐๑)

พระไตรปิฎกเล่ม ๑๒ ข้อ ๒๘๙

พระไตรปิฎกเล่ม ๓๓ ข้อ ๑๒๕

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๑ หน้า ๑๙๐

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๕ หน้า ๒๓๓)

รายงาน

จาก

ชุมชนสีตาว

สันติอโศก

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐

ทุกวันนี้ภาพเปลี่ยนแปลงเร็วมาก เกิดความเข้าใจตรงกันมากขึ้นยังเกิดขึ้นชุมชนและนามชุมชน กะทั่งกลืนเหลืออีกทีเป็นขยะพุ่งไปในมหาสมุทรภาค คนที่เสียที่สร้างขยะ คนอยู่ชุมชนที่สร้างขยะ คนขยันที่สร้างขยะ ขยะ(ขยัน)ไม่มีวันหมดโลก อนาคตขยะเป็นขยะ และยังมีขยะทางนามชุมชนอื่นๆ สิ่งนี้ทั้งล้วนเป็นขยะ เมื่อเกิดเป็นคนแล้ว สิ่งดีที่ ขยันทำ สันตทานต่างๆ ขยันลบทิ้งไป ฉะนั้นวิชาที่นำศึกษาซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่สังคมโลก น่าจะตั้งคณะขึ้นมาเพื่อศึกษาแก่น้อยางขยขย... คณะขยะวิทยา

ชาวชุมชนสีตาวได้เข้าป่าหาขยะที่ เป็นชุมชนและนามชุมชนมาส่งให้ FMTV ทีวีเพื่อมนุษยชาติ (For Mankind Television) เป็นหลักคนทำงานทุกคนไม่มีเงินเดือน อายุคนทำงานตั้งแต่สิบกว่าปีจนถึง ๗๕ ปี ดำเนินการโดย บริษัทเทคนิควิศวกรรม (บุญนิยม) จำกัด (Walk against the sea (Boonniyom)) โดยส่งสื่อตามผ่านระบบดาวเทียม NSS 6 ความถี่ ๑๑,๖๓๕

ส.๓ ประชุมโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ FMTV

อา.๔ พ่อท่าน สมณะ ชาวสันติอโศกร่วมงานฌาปนกิจศพ สมณะนาม กัสสโก และสมณะปองสุญ โฆสิตธัมโม ที่เมรุปฐมอโศก

จ.๕ พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ไปแสดงธรรมและร่วมฌาปนกิจศพคุณวราวดี พรหมพิทักษ์ ณ วัดธาตุทอง กทม.

พ.๗-ส.๑๐ พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ และสมณะ ไปร่วมงานมหาปวารณาที่ปฐมอโศก

ศ.๙ โทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ FMTV เปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการ โดย พ่อท่านสมณะไพฑริกรักษ์ แสดงธรรมเวลา ๐๙.๐๐ น. ที่ปฐมมโศก

อา.๑๑ พ่อท่านสมณะไพฑริกรักษ์ และปัจฉาสมณะเดินทางไปโรงเรียนผู้นำ จ.กาญจนบุรี

พ.๑๔-พฤ.๑๕ สัมมาสิกขาสันตือโศก(สส.สอ.) ชั้น ม.๓ และม.๖ ร่วมจัดนิทรรศการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง กับนักเรียนโรงเรียน ๑๐ แห่ง เขตททท. ที่มศว.ประสานมิตร

ส.๑๗-อ.๒๐ จัดค่ายอบรมนักเรียนสส.สอ. ม.ต้น พาฝึกอบรมโดยนักเรียน.ม.ปลาย กิจกรรมจะสอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชน

อา.๑๘ พรรคเพื่อฟ้าดิน สาขา ๑๐ ประชุมใหญ่

พ.๒๑ พ่อท่านสมณะไพฑริกรักษ์ และปัจฉา

ไปร่วมงานบุญลอมข้าว ที่ชุมชนดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี

พฤ.๒๒ พ่อท่านสมณะไพฑริกรักษ์ และตัวแทนชาวอโศก ร่วมประชุม “ความสุขมวลรวมประชาชาติ” ที่วัดหินหมากเป้ง จ.หนองคาย จัดโดย มูลนิธิเสฐียรโกเศศ-นาคะประทีป

ศ.๒๓ นร.สส.สอ. ชั้น ม.๕,๖ ไปงานเทศกาลภาพยนตร์วิทยาศาสตร์

ส.๒๔ ประชุมชุมชนสันตือโศกและสขจ.

อา.๒๕ ประชุม ๘ องค์กร

จ.๒๖ ประชุมพาณิชยบุญนิยม และเป็นวันที่โทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติเพิ่มรายการ “เจาะลึกฝึกกรรม” วันจันทร์อีก ๑ วัน จากเดิม ๒ วัน วันพุธและศุกร์

พ.๒๘-พฤ.๒๙ อบรมเชิงปฏิบัติการชยะวิทยา นร.สส.สอ. ชั้น ม.๔,๕,๖ จำนวน ๔๔ คน

นอกจากนี้ประชุมสภาสัมมาสิกขาสันตือโศกทุกวันจันทร์ และประชุมสภานักเรียนทุกวันพฤหัสบดี

ฝากดัดธรรมไว้ประจําใจ

“อ่อนน้อมถ่อมตน

เป็นคนรับใช้

เบิกบานแจ่มใส

มีไฟจํากราน”

สมณะฐานบุญ อชิโร

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๐

การศึกษาของเราเห็นผลของศีลเด่น เป็นงานชาวนาวิชา ทุกวันนี้การศึกษาไม่เน้นที่คุณธรรม ศีลธรรม เน้นแต่ความรู้ ทำงานไม่เป็น จึงเป็นความล้มเหลวของการศึกษา ที่ไม่ลดกิเลส “ชีวิตต้องลดกิเลส” ลต.โลก โกรธ หลง “เห็นกิเลสแล้วอย่าดูตาย” คนแสวงหาความรู้ เพราะให้เงิน ได้เข้าไปสู่ความรวย “คนรวยที่ไม่รู้จักพอคือคนจน” ส่วนคนมีคุณธรรมแสวงหาความมั่งคั่งน้อย ขวนขวายแก้กฏ

คนรวยไม่รู้จักพอจะพยายามทำกำไรสูงสุด (Maximize Profit) ซึ่งเป็นหลักของเศรษฐศาสตร์ทุนนิยม แต่สำหรับเศรษฐศาสตร์บุญนิยมแล้ว จะเอากำไรให้น้อยที่สุด (Minimize Profit) ซึ่งเป็นเศรษฐศาสตร์แนวใหม่

การฝึกเป็นคนมีคุณธรรม เป็นคนไม่โมโหจะรู้เท่าทันโลกและสังคม ไม่เป็นทาสของโลกก็ได้มากขึ้น เพราะการอยู่ใกล้คนชั่ว มีแต่อันตรายเหมือนอยู่ใกล้งูพิษ ถ้าไม่รู้เท่าทันอาจตายได้

ภายในบริเวณพุทธสถานสันตติโคก มีท่อน้ำเลี้ยงฉีดรดต้นไม้ ซึ่งใช้มานานตีบตัน จึงมีมติให้รื้อออก ใช้คนถือสายยางรดแทน

พ.๕ ตั้งโรงบุญแจกอาหาร เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่ในหลวง จัด ๓ แห่ง ที่สวนพฤกษชาติ แพลตคลองจัน จัดโดยศิษย์เก่า สัมมาสิกขาสันตติโคกร่วมกับผู้ปกครองและนักเรียนพุทธธรรม ที่ชมร.หน้าสันตติโคก และที่บจ.แดชีวิต

จ.๑๐ ตัวแทนมูลนิธิธิดาใจแห่งประเทศไทย มาบรรยายธรรมแก่ชาวชุมชนและนร.สส.สอ.

พ.๑๓ นร.สส.สอ. ม.๓ เดินทางไปบ้านราชเมืองเรือ บ้านไม้เมืองหิน จ.อุบลราชธานี

มูลนิธิธิดาใจแห่งประเทศไทย มาบรรยาย

เพื่อเข้าค่ายฝึกตนและช่วยเตรียมงานตลาดอาริยะปี ๕๑

อา.๒๓-พ.๒๗ นักเรียน สส.สอ. เข้าร่วมงานค่ายยุวชนอโศกสัมพันธ์ (ยอส.) ที่บ้านราชา

ศ.๒๘-จ.๓๑ ชาวชุมชนเดินทางไปร่วมงานตลาดอาริยะปี ๕๑ ที่บ้านราชา

ความสำคัญของคนอันพึงขวด อันดับหนึ่งคือ การมีศีลธรรม รองลงมาคือ รู้จักการทำมาหากิน อันดับสามคือ วัตถุลาภที่ควรมิควรได้

 ๑.๑๖๖๖๖ ๑๖๖๖

ปฐมอโศก

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐

ปฐมอโศก เดือนนี้เป็นเข้ามภาพ ขัณฑ์ภาพ ประชุมมหาปวารณาตซึ่งที่ ๒๖ พวกเรา พุทธอัมโศกตั้งแต่เดือนธันวาคมที่ทั้งทั้งประชุม เพื่อช่วย งานในครั้งนี้ ขออัญมณานานักเขียนสมัครมาฝึกษา ชั้น ม.๔ ทั้งหมด ที่มาเข้าค่ายเพื่อเตรียมงาน นักเขียนทุกคนล้วนให้ศรัทธาช่วยมือดี และขอ อัญมณานานักสมัครประชุมหน้างานว่า “กลุ่ม ทศพรพามวส” ที่ได้มาช่วยขัณฑ์ศรัทธาใหม่ ต้านหน้าศาสนา งาน และศาสนาวิหยา อย่างมีอ ฮาชีพ เพื่อต้อนรับผู้มาเยือน

ประชุม

การประชุมมหาปวารณาปีนี้ สมณะมหา เถระเริ่มประชุมตั้งแต่วันที่ ๔-๕-๖ พ.ย. ประชุมหลักการใหญ่ๆ แล้วสรุปผลนำเสนอที่ ประชุมใหญ่ ในวันที่ ๗ พ.ย. เวลา ๐๔.๐๐ น. มีสมณะเข้าร่วมประชุม ๔๘ รูป สมณะอายุมาก และอาพาธ คือ สมณะพาลสุริโย ส่วนสมณะปา ตัญญโต ขาดประชุม ดำเนินการประชุมถึงวันที่ ๘ พ.ย. เวลา ๐๙.๓๐ น. จึงปิดประชุม

พ.๗-พ.๘ กรรมการสถาบันบุญนิยมมี วาระประชุมตลาดอาริยะตามลำดับเวลาที่อำนวยความสะดวก เพื่อแบ่งงานความรับผิดชอบในงานตลาดอาริยะ ที่บ้านราชฯ

ภาคเย็นในงานมหาปวารณาทุกๆปี มีการ แสดงของพุทธสถาน-สังฆสถาน และเครือข่ายทั้ง ๔ ภาค การแสดงเป็นไปตาม กรอบกติกาที่ กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดสาระบันเทิงในกลุ่มหมู่ ของเราที่มีหลากหลาย และเพื่อสืบสาน วัฒนธรรมบุญนิยมต่อไป

อัญมณานานัก

ก่อนจะถึงวันงานมหาปวารณา มีการประชุม เพลิงสมณะ ๒ รูป คือ สมณะนานุ่ม กัสสโก จากไปเมื่อวันที่ ๑ พ.ย. สมณะปองสุญ โสสิธธัมโม จากไปเมื่อวันที่ ๒ พ.ย. ที่บ้านราชฯ เคลื่อนย้ายศพมาถึงปฐมอโศก ในวันที่ ๓ พ.ย. และฌาปนกิจศพสมณะทั้งสองท่านในวันที่ ๔ พ.ย. เวลา ๑๕.๐๐ น. มีผู้มาร่วมงานจำนวนมาก โดยมีพ่อท่านเป็นประธานประชุมเพลิง

อา.๓ พ่อท่านแสดงธรรมหน้าคพนางสาว วราวดี พรหมพิทักษ์ น้องสาวพ่อท่าน(ลูกคุณลุง สุรินทร์ พรหมพิทักษ์) มีสมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน ๓๐ กว่าคน ไปร่วมงานที่วัดธาตุทอง กทม. และประชุมเพลิงในเวลา ๒๐.๐๐ น.

จ.๕ คุณใจดีและเพื่อนๆ เดินทางไป จ.อยุธยา เพื่อรับศพโยมทองเจือ อิมสมบุรณ์ (โยมแม่ส.ฟ้าไท สมชาติโก) มาตั้งบำเพ็ญที่ปฐมอโศก และประชุมเพลิงในวันที่ ๘ พ.ย. ตอนบ่าย มี ผู้เข้าร่วมประชุมเพลิง ๑,๐๐๐ กว่าคน ซึ่งอยู่ในระหว่างงานมหาปวารณา จึงมีหมู่เราไปร่วม เป็นจำนวนมาก โดยมีพ่อท่านเป็นประธาน นับ ได้ว่าช่วงงานมหาปวารณา ชาวเราจากไปหลายคน ฉะนั้นขณะนี้ยังมีชีวิตอยู่ เราไม่ควรประมาท

ในโทษภัยอันมีประมาณน้อย หลังเสร็จงานแล้ว บ่ายของวันที่ ๑๐ พ.ย. ญาติธรรมก็เดินทาง กลับสู่ภูมิลำเนา

กิจกรรม

พ.๑ ท่านชาตวโร รับกิจกรรมบรรยาย เรื่อง จากฟ้าลงภูผาผ่านทุ่งนาสู่มหานคร ที่พระอัจฉริยภาพของพ่อและภูมิปัญญาไทย งานรับเสด็จสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ที่ พิพิธภัณฑสถานชาติวิทยาเกาะและทะเลไทย ลัดทึบ

ส.๑๐ บ่าย พลตรีจำลอง ศรีเมือง นิมนต์ พ่อท่านไปโปรดพี่น้องเราที่ สถาบันฝึกอบรมผู้นำ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี มีญาติธรรมไปร่วมงาน ประมาณ ๑๕๐ คน

จ.๑๓-พ.๑๕ สมณะชาตวโร ประชุมเครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านภาคกลางที่สันนิบาตสหกรณ์ แห่งประเทศไทย

อา.๑๙ ตอนบ่ายประชุมชุมชน พ่อท่าน เป็นประธาน

จ.๒๐ เช้า กิจกรรมต์ สมณะ ๓ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป ชาวชุมชน และนักเรียนประมาณ ๕๐ คน ทำบุญที่บ้านคุณกรรณิกา สายสุวรรณ ที่ข้างวัดเกาะวังไทร ในงานนี้ได้จัดโรงบุญด้วย

และเช้าของวันนี้พ่อท่านเดินทางไปกิจกรรมต์ที่ชุมชนดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี และต่อไปร่วม “ประชุมนานาชาติ ความสุขมวลรวมประชาชาติ ครั้งที่ ๓ การเปลี่ยนแปลงโลก ในระดับรากฐานโลกทัศน์นำมาซึ่งความแตกต่าง” ที่วัดหินหมากเป้ง อ.ศรีเชียงใหม่ จ.หนองคาย

พ.๒๒-๒๓ เย็น สมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชน ไปร่วมฟังสวดอภิธรรมงานศพของคุณพ่อเจียงเฮก แซ่จู้ (พ่อของคุณแพรผัน ศรีธรรมา) ที่วัดพระปฐมเจดีย์

พ.๒๘ เช้า สมณะ-ลิกขมาตุ และชาวชุมชนเดินทางเข้าสันติ ประมาณ ๒๐ กว่าชีวิต เข้าประชุมเร่งด่วนเพื่อปรับทิศทางการทำงานของหมู่เราให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน

พฤ.๒๙พ.ย.-อา.๑ธ.ค. เข้าค่าย ม.๑-๒ ชื่อค่าย *ฝึกคนติดดิน* จะฝึกอะไร ๑.ความอดอยาก ๒.สามัคคี ๓.อ่อนน้อมถ่อมตน ๔.มนุษย์สัมพันธ์ ๕.มารยาทสังคม “อ่อนน้อมถ่อมตนเป็นคนรับใช้ เบิกบานแจ่มใสมีไฟตลอดกาล” สถานที่ปฏิบัติการคือ ทุ่งนาแรงรักแรงฝัน พร้อมทั้งชาวชุมชนร่วมกันเกี่ยวข้าว และเช้าวันนี้ คุณปลุกขวัญ รักพงษ์อโศก พานักเรียน ม.๔ ไปร่วมสนับสนุน

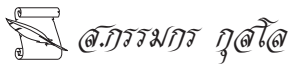
พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่
ทำเนียบรัฐบาล

แขกที่มาเยือน

พ.๒๑-พ.๒๒ นักเรียนหญิงจากประเทศ
สหรัฐอเมริกา ระดับปริญญาตรี คุณเอลิน
จากแคลิฟอร์เนีย คุณเคท จากแมริแลนด์ มา
ศึกษาการใช้ชีวิตของชุมชนวิถีพุทธ

พ.๒๙-ศ.๓๐ นักเรียนจากโรงเรียนสาธิต
ละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เขต
ดุสิต กทม.

ท่านใดที่มีสื่เป็นที่รักขอให้นำ
ที่มานำมาให้อยู่เป็นสุขเป็นสุขเถิด

ธันวาคม ๒๕๕๐

เดือนธันวาคมเป็นเดือนแห่งมหามงคล
๕ ธันวาคมหาราช ปวงชนชาวไทยร่วมใจเทิดพระ
เกียรติวันพ่อแห่งชาติ เป็นปีที่ในหลวงทรงเจริญ
พระชนมายุครบ ๘๐ พรรษา พ่อท่านจึงชักชวนให้พี่
น้องชาวอโศกตั้งโรงบุญให้ได้ทั้งหมด ๘๐๐ โรงบุญ
ทั่วประเทศ ส่วนชุมชนปทุมอโศก รวมทั้งเครือข่าย
จัดโรงบุญได้ทั้งสิ้น ๙๓ โรงบุญ

วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ มีโรงบุญแจกใน
บริเวณสองฟากถนนด้านหน้าชุมชน ประชาชนที่เคย
มาใช้บริการโรงบุญเป็นเวลา ๑๐ กว่าปี ต่างบอกกัน
ปากต่อปาก น.ส.ช่วยบุญ จันทรรักษา ฝ่าย
ประชาสัมพันธ์ นำรถไปโฆษณาประชาสัมพันธ์ ผู้คน
จึงหลั่งไหลมาร่วมงานเป็นจำนวนมาก ผู้ให้หน้าตา
ยิ้มแย้มแจ่มใส ไหว้ผู้รับ ผู้รับก็ไหว้ผู้ให้ เป็นภาพที่
น่าประทับใจแก่ผู้ที่พบเห็น นั่นคือความร่มเย็นเป็นสุข

ของเหล่าปวงประชาได้มีพระบารมีขององค์พ่อหลวง
ขอให้พระองค์จงทรงมีพระพลาณามัยสมบูรณ์ เป็น
ร่มโพธิ์ร่มไทรของปวงประชาต่อไปด้วยเทอญ

เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๑-จ.๓ สมณะเสียงศีล ชาตวโร นำทีม
งานเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับกลุ่มวิศวกรพลังงาน
ทดแทน ไปติดตามผลงานพลังงานทดแทน
บนดอยผาส้ม อ.สะเมิง จ.เชียงใหม่

จ.๓-จ.๑๐ สมณะเสียงศีล ชาตวโร ไปร่วม
งาน “เกษตรศาสตร์ร้อยใจ เทิดไท้องค์ราชันย์”
ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน ร่วม
บรรยายเรื่อง “อุดมการณ์ชาวนา และวิถีเกษตร
แห่งจิตวิญญาณ” ร่วมกับ ศ.ดร.ระพี สาคริก

จ.๑๐-พ.๑๒ สมณะเสียงศีล ชาตวโร นำ
ทีมงานไปร่วมงานจัดงานพลังงานทดแทนลัญจ
ที่ จ.ฉะเชิงเทรา

ศ.๑๔-๑๑.๑๖ สมณะเสียงศีล ชาตวโร นำ
ทีมงานเพื่อนช่วยเพื่อนไปร่วมงานที่โรงพยาบาล
กันตนา อ.ศาลายา จ.นครปฐม ร่วมกับ Titv
เรื่อง “คนไทยหัวใจเกษตร”

ศ.๒๑ ลิกขมาตุมาบรรจบ เถระวงศ์ รับ
กิจนิมนต์แสดงธรรมแก่นักศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จ.ราชบุรี ณ สถาบันฝึก
อบรมผู้นำ บ้านพุประดู่ ต.หนองบัว อ.เมืง
จ.กาญจนบุรี

อาคันตุกะที่มาเยือน

จ.๓ เวลา ๑๐.๐๐-๑๓.๐๐ น. เจ้าหน้าที่
เสมสิกขาลัย อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี พา
อาคันตุกะจากต่างประเทศจำนวน ๑๕ คน เข้าชม
ชุมชนวิถีพุทธ และแลกเปลี่ยนสนทนากว่าจะมี

วันนี้เพื่อเป็นองค์ประกอบในการประยุกต์ใช้ต่อไป

ส.๘ คุณล้าธารทิพย์ (ล้าลี) พาเพื่อนจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ทั้งชายและหญิง จำนวน ๑๐ คน ในโครงการ “คุณธรรมและจริยธรรม” ร่วมบำเพ็ญประโยชน์และฟังธรรมเป็นเวลา ๑ วัน

พ.๑๓ คุณกรรณาภรณ์ อัครพิศาล สถาบันศาสนาวัดธรรมและสันติภาพ มหาวิทยาลัยพายัพเชียงใหม่ พานักศึกษา ๑๓ คน จากมหาวิทยาลัย Long Island University

ศ.๑๔ ชาวญี่ปุ่น จำนวน ๕ คน ได้แก่ ๑.คุณเอริโกะ มียาอูชิ ๒.คุณริวาโกะ มาบะ ๓.คุณทามากิ ฮิเดฮิโร ๔.คุณโมโมโกะ คิตายาว่า และ ๕.คุณโมโมยะ โอคาเบะ มาเยี่ยมชมชุมชนวิถีพุทธ นำโดย คุณกัมปนาथा บัวหอมบุตร

จ.๑๗ บ่าย ประชุมชุมชน โดยพ่อท่าน เป็นประธาน ให้พวกเราเห็นความสำคัญของสามอาชีพกฐิน และการยังประโยชน์ตน-ประโยชน์ท่าน ให้ถึงพร้อม

อ.๑๘ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. เจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาเพื่อลูกผู้หญิงและชุมชน ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย จ.เชียงราย นำชาวต่างประเทศ จากประเทศลาว ประเทศพม่า ประเทศเวียดนาม และประเทศกัมพูชา จำนวน ๒๒ คน เข้าเยี่ยมชมชุมชนวิถีพุทธ และแลกเปลี่ยนสนทนา เพื่อเป็นแบบอย่างในการประยุกต์ต่อไป

การศึกษา

เพื่อพัฒนาให้นักเรียนโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก เข้าถึงวิถีพุทธของการศึกษา จึงจัดการฝึกเข้าค่ายตั้งตนบนความลำบาก ม.๒ “ค่ายฝึกตนคนติดดิน” ม.๓ “ค่ายฝึกตนคน

เสียสละ” และ ม.๔ ม.๕ ม.๖ “ค่ายฝึกตน” เป้าหมาย คือ เพื่อความมีระเบียบวินัย เพื่อความพร้อมเพรียง เพื่อความสามัคคีร่วมใจ เพื่อความมีน้ำใจเกื้อกูลกัน กำหนดการขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละชั้นเรียน ช่วงเข้าค่ายได้ระดมกันไปเกี่ยวข้าวได้ผลผลิต ๒-๓ ตัน ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา คณะครูเห็นว่านักเรียนทำงานหนัก น่าจะมีการผ่อนคลายบ้าง จึงจัดรายการทัศนศึกษา นอกสถานที่ที่ชายทะเล และพักผ่อนที่วัดเขาตอก อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ เดินทางวันที่ ๑๐-๑๑ ธันวาคม โดยมีศิษย์เก่ารุ่นพี่ เอกกลมเย็น ผู้มีประสบการณ์พาไป นักเรียนทุกคนได้สนทนาการตามสมควร

นักเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ต้องออกเดินทางตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม เวลา ๐๔.๐๐ น. เข้าสู่น่านฟ้าเพื่อเตรียมงานปีใหม่ ส่วนนักเรียนที่เหลือเดินทางไปสมทบในวันที่ ๒๐ ธันวาคม เพื่อเตรียมเข้าค่าย ยอส. สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน จะทยอยเดินทางไป

มรณสักขี

พ.๖ ช่วงเช้า ศพโยมลำอางค์ กิตติเวช ได้นำมาตั้งไว้ที่ศาลาวิหาร

อา.๙ กำหนดประชุมเพลิง ช่วงบ่าย มีญาติธรรมมาร่วมงานเป็นจำนวนมาก เพราะโยมลำปางค์ กิตติเวช เป็นผู้มิถุญการ ต่อหมู่กลุ่มชาวโศก กล่าวอีกนัยหนึ่ง โยมเป็นบรรพชนผู้บุกเบิกตั้งแต่ครั้งชาวโศกมีพุทธสถานปราคารโศก ที่มีฝ่ายหญิงปกครองตนเอง โยมเป็นอุปถุฎจากต่อเนื่องยาวนานและเป็นกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ การประชุมเพลิงครั้งนี้ พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์เป็นองค์ประธาน

อา.๓๐ เดินทางไปติดป้ายที่ทุ่งนาแรงรักแรงฝัน โดยมีนายลมบุญเป็นผู้ขับ ตอนกลับประสบอุบัติเหตุที่สี่แยก รถยนต์ปีคัพที่ขับมากระเด็น ไปจากที่ชนประมาณ ๗ เมตร আহမอพักฟ้าหนึ่ง ตกจากรถพร้อมๆกับกระเด็นไป ๑๕ เมตร มีรถตำรวจพาไปส่งที่โรงพยาบาลใกล้ที่สุด

อาหมอถูกส่งไปถึง ๒ โรงพยาบาล และสิ้นลมในเวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น. ส่วนสมณะกรรมกร กุสโล ถูกส่งตัวไปที่โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน จ.นครปฐม เย็บ ๒๑ เข็ม บนศีรษะ ส่วนอื่นปกติ

ขอให้ข้อคิดในฉบับนี้ว่า

ความตาย คือ ความจริง เราพร้อมจะตายได้ทุกเมื่อ เราตกอยู่ในอำนาจแห่งความตาย มีความตายเป็นเบื้องหน้า ก็อันใดที่ยังไม่ได้ทำ “อันเป็นกุศล” พึ่งเริ่มทำกิจนั้นเสีย ก่อนที่ความตายจะมาเยือน

 สมณะกรรมกร กุสโล

ศิระะอโศก

ประจำปี ๒๐๕๐

แม้จะมีกาชปะระทำรงต่อต้านอาบชชตท
ฐานค้ำ - ปะชะนุสนนีเน อ.กันทชสัทปะ แต่ห้าง
Tesco Lotus ก็เปิดดำเนินกาชอย่างเร่งรีบจน
สำเร็จ

สะท้อนให้เห็นอุดมกาชณ์ของผู้นักชิตท
ทำงดีนบางคน ยอมให้ต่างชาติเข้ามาชตมกุน
เพื่อกอบโกยเอาผลประโยชน์จากคนไทย
แสดงว่าผู้นักชิตทหรือสำนักกาชเมืองกับคนชชชวม
แยกกันไม่ได้

ความเป็นไปในพุทธสถาน

พ.๑ สมณะและสิกขมาตุ เดินทางเข้า
พุทธสถานปฐมอโศก ร่วมงานสวดศัพ ส.นานุ่ม

ศ.๒ ส.ปองสุญ ซึ่งรักษาตัวอยู่ที่ราชธานี
อโศก มรณภาพ

อ.๔ สมณะจากศิระะอโศก ร่วมงาน
ฉาปนกิจ สมณะนานุ่ม และ สมณะปองสุญ

จ.๕ สมณะและสิกขมาตุ ร่วมฉาปนกิจ
โยมเดินทาง ที่ พ.ส.สีมาอโศก

อ.๖ ประชุมสมณะมหาเถระ ที่ตีก
เจาะวิจัย ชั้น ๒ พ.ส.ปฐมอโศก

พ.๗-พ.๘ สมณะ ๔๘ รูป ร่วมประชุม
มหาปวารณา ณ ปฐมอโศก

พ.๘ ร่วมงานศัพโยมทองเจือ อิมสมบุญ
(โยมแม่ ส.ฟ้าไท) ที่ปฐมอโศก

ศ.๙ ห้าง Lotus อ.กันทลัทษเปิด
ชาวนั่นห้างใหม่ ทำให้การจราจรหนาแน่นรถ
ติดเป็นกิโลทีเดียว

ส.๑๐ ร่วมงานวันเกิดชุมนุมปฐมอโศกและ
ชมการแสดงภาคค่ำ

อ.๑๑ น.ร.สัมมาสิกขาศิระะอโศกเปิดเทอม ๒

จ.๑๒ ส.ผีนฟ้า - ส.เต็ดขาด ไปร่วมงาน
เปิดศูนย์สุขภาพ อ.ดอนตาล จ.มุกดาหาร มี
ผอ.ร.พ.มหาชนะชัย จ.ยโสธร เปิดงาน

อ.๑๓ เทศกาลเกี่ยวข้าว โดยนักเรียน -
ม.วช. และชาวมุชชน รักษาประเพณีลงแขก
เกี่ยวข้าว ปีนี้ได้ข้าว ๑๓ ตัน

พ.๑๔ ประชุมฝ่ายสื่อ เพื่อทำรายการส่ง
FMTV

ศ.๑๖ คุณสมภาร และส.เต็ดขาด ไปเยี่ยม
เยียนและติดตั้งจานดาวเทียมอ.วังหินและอ.พยุห์

ส.๑๗ ส.ถ่องแท้ ไปรักษาอาการเจ็บชย
โครงที่ศูนย์ศรีโคตรบูรณะ

อ.๑๘ โรงไฟฟ้าพลังชีวมวล ติดตั้งบ่มข้าง
ถึงหมัก

อ.๒๐ คุณแก่้นฟ้า ช้บรรณาสมณะและ
ญาตีโยมไปอุตรา

พ.๒๑ สมณะจากหลายพุทธสถาน รวม

๑๗ รูป ร่วมงานข่าวมีค่าชานามีคุณธรรม(ฉลองกินข้าวแม่) โดยพ่อท่านได้เปิดป้ายชุมชนดินหนองแดนเหนือ

พถ.๒๒ พ่อท่านนำทีมสมณะไปร่วมงานความสุขมวลรวมประชาชาติ (Gross National Happiness) ซึ่งมีภิกษุและภิกษุณีจากหลายประเทศมาร่วมเช่น ศรีลังกา-ลาวและภูฏาน เป็นต้น(งานนี้จัดที่วัดหินหมากเป้ง จ.หนองคาย)

ศ.๒๓-ศ.๒๔ ญาติธรรมบางส่วนอยู่ร่วมสัมมนาจนสิ้นสุดงาน

ส.๒๔ คราวเคราะห์วันลอยกระทง-ม.วช.ปรีชา ซึ่งจักรยานยนต์ไปทำธุระในอำเภอ ช่วงคำรถล้มสลบไป ขณะนี้อาการทุเลาแล้ว

อา.๒๕ จบงาน GNH ทีมคุณขวัญดิน-คุณแก่นฟ้า-คุณอ่อนเอื้อ-อ.วันเพ็ญ(ม.อุบลฯ)-พระเดิมแท้ ไปศึกษาวัฒนธรรมฝั่งประเทศลาว

จ.๒๖ อุบัติเหตุจากความประมาทและซุกซน ๒ ราย ๑.ด.ช.นัท ทำงานกับเครื่องปั้นขยะสด นิ้วแตก ๓ นิ้ว ๒.ด.ช.ต้นจิว ชนเล่นดินประสีวิถูกไฟลวกหน้า เศราะห์ดีนัยน์ตาไม่บาดเจ็บ

อ.๒๗ Miss Kate และ Miss Erin ชาวอเมริกันเป็น น.ศ.ศาสนาตะวันออก มาจากประเทศอินเดีย อยู่ศึกษาวิถีชีวิตชุมชนโดยมีคุณน้อย-เอ็ม บ้านยาดีดูแล

พถ.๒๘ ชาวชุมชน ๑ รถตู้ เข้าพ.ส.สันติอโศก ประชุมพรรคฯ

ศ.๓๐ ญาติธรรมวังสวนพ้านักเรียนชาย-หญิง ๑๐ คนมาเรียนที่ต้นสังกัด

เมื่อเช้ามั่นในกรรม(การกระทำ) แล้วเลือกเพื่อนกุศล แม้ต่างภาษา-เชื้อชาติ-ผิวพรรณก็ย่อมรวม เป็นหนึ่งเดียว

 ส.เด็ดขาด ๓๑๓๓๓๓๓๓

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๐

บรรยากาศที่ศิระะอโศกเดือนนี้ ค่อนข้างสงบหนาวเย็น ช่วงเช้ามีตูดหมอกมิลดลงเหลือ ๑๖-๑๗°C นับเป็นความแปลกใหม่สำหรับถิ่นนี้

เดือนธันวาคมเป็นเดือนแห่งความสุขของชาวอโศก เนื่องจากกิจกรรมโรงบุญมังสวิรัต ๕ ธันวาคมหาราช พ่อให้แม่ให้ต่างชวนขายประสานงานปีนี้ต้องให้เข้าเป้า ๘๐๐ แห่ง ซึ่งได้รับความร่วมมือจากญาติธรรมและเครือข่ายมากมาย

ครั้งนี้สะดุดและประทับใจในความสามารถของคุณครูร่วมศีล ครูของเด็กๆบ้านกระแซงที่ติดต่อขอความร่วมมือจากเพื่อนครู ในเรื่องหาทุนและวัตถุดิบจนจัดโรงบุญใหญ่เลี้ยงคนเป็นพันด้วยงบประมาณต่ำ

กิจกรรมภายในพุทธสถาน

ส.๑ ส.ถ่องแท้ ส.ผองไท กลับจากจันทบุรี พร้อมเตียงคนใช้ที่รับบริจาค

จ.๓ Miss Kate และ Miss Erin นักศึกษาชาวอเมริกัน ด้านศาสนา สัมภาษณ์ชาวชุมชนและสมณะ

พ.๕ ส.ผืนฟ้า ส.เด็ดขาด ส.ผองไท ไปฉันที่ร้านมังสวิรัตฟ้าโปรด จ.ศรีสะเกษ และเยี่ยมนักเรียน ม.๑ ที่มาร่วมการจัดโรงบุญแจกอาหารที่ศาลากลางจังหวัด

-ชาวชุมชนหาญร่วมงานย้อนประวัติเมืองขุนหาญและจัดโรงบุญ นับเป็นงานใหญ่ของอำเภอ

-ร้านหนึ่งน้ำใจ ร่วมฉลอง ๕ ธันวาคมหาราชด้วยการขายเท่าทุน มีลูกค้าประมาณ ๒,๕๐๐ คน

ศ.๗ ส.เด็ดขาด คุณขวัญดิน ไปร่วมงานบุญฉลองข่าวที่ชุมชนหินผาพ้าน้ำ ชัยภูมิ พ่อท่านสนใจการปลูกข้าวและการคัดพันธุ์ข้าวของนักเรียน

ส.๘ ส.กำแพงพุทธ ไปร่วมงานมทกรรมกูดินฟ้า ที่ร้อยเอ็ดอโศก มีการขายสินค้าเท่าทุน

และโรงบุญ โดยชาวร้อยเอ็ดและชาวศรีสงคราม
-สวนฝั่งฝนจัดโรงบุญมังงา ในวันที่ ๑๐ ธ.ค.
อา.๙-๑.๑๑ น.ร.และม.วช.ร่วมกันเตรียม
สถานที่ต้อนรับการมาของพ่อท่าน

พ.๑๒ พ่อท่านและทีมสมณะจากบ้านราชฯ
มาร่วมงานบุญลอมข้าว บรรยากาศอบอุ่นมี
ญาติธรรมและสมาชิกเครือข่ายกสิกรรมฯหนึ่ง
ฟังธรรมเต็มลานไฮ

พ.๑๓ ส.เด็ดแท้ วิเสสโก กลับจากการ
ประชุมสมณะ ที่ลานนาอโศก

อา.๑๖ ส.ผืนฟ้า อนุตตโร นำคุณสมภาร
พร้อมจานดาวเทียม ๒๕ ชุด ไป จ.มหาสารคาม
และ จ.ศรีสะเกษ ถือเป็นกการเยี่ยมญาติไปด้วย

พ.๑๒๐ คำ ประชุมฝ่ายการศึกษา รับน.ร.
ม.๔ จากปฐมอโศก

ศ.๒๑ นักเรียนซ้อมการแสดงโปงลางและ
ละคร

ส.๒๒ ส.เด็ดขาด ครูน้ำ น.ร.สัมมาสิกขา
เข้าบ้านราชฯ ร่วมงาน ยอส.

จ.๒๔ Mr.Danner และภรรยา ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านมวลชีวภาพ(Biomass) จากประเทศ
เยอรมัน เยี่ยมชมชุมชน

บางประโยคที่พ่อท่านฝากให้คนหนุ่มสาว
ในวันสานสัมพันธ์ลูกอโศก ที่บ้านราชฯ...

“อยากให้พวกเราตื่นตัวในเรื่องบ้าน
เมืองหรือสังคม เพราะพุทธศาสนาไม่ใช่
หลุดพ้นจากสังคม ศาสนาพุทธไม่ใช่อยู่ป่า
แต่เป็นศาสนาที่อนุเคราะห์โลกช่วยเหลือ
โลก”

 ส.เด็ดขาด จิตตสันโด

☆ ดำง ยอส. ที่บ้านราชฯ

พ.๒๘ โรงเรียนมงฯ ที่ ร.ร.โคกมะขวิด
อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

พ.๒๙ โรงเรียนมงฯ ที่ ร.ร.อนุบาลไพศาลี
อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

ศ.๓๐ โรงเรียนมงฯ ที่ ร.ร.ห้วยตะโก
อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

ใจดีสุดท้าย

ไม่มีอะไรที่จะได้มาอย่างง่ายดาย และสิ่งที่ได้
มาด้วยความยากลำบากนั้นแหละคือสิ่งที่ควร
ภาคภูมิใจที่สุด

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๐

แสนโชคดีเกิดมาเป็นมนุษย์
ประเสริฐสุดควรต้องแสวงหา
ชาวพุทธควรรู้ธรรมอันสัมมา
สุดล้ำค่านำมาฝึกหัดตน
ชาวโอศุโชคดีเป็นที่สุด
ไม่ยอมหยดน้ำหนึ่งอยู่ในกุศล
ทุกเวลามีค่าเร่งฝึกตน
เพื่อมรรคผลนิพพานเบิกบานใจ

เหตุการณ์ประจำวัน

ส.๑ สมณะชาตุดิน ปฐวีโรส และชาวชุมชน
ไปร่วมประชุมที่ พ.ส.สันติฯ ไปพร้อมกับบรรดาชนพัก

ส.๑-ส.๘ ตั้งโรงเรียนแจกอาหารมังสวิรัต
ที่ร้านรอยใจ หน้า พ.ส.ศาลีฯ

อ.๒ งานบุญลอมข้าว เชิญนายกเทศมนตรี
เทศบาลตำบลไพศาลี และประธานชาวชุมชน
ต่างๆในเขตเทศบาลตำบลไพศาลี มาร่วมด้วย

มีวงดนตรีไทยและดนตรีเพื่อชีวิตของโรงเรียน
สัมมาสิกขาศาลีอโศก บรรเลง และรับประทาน
อาหารมังสวิวัติร่วมกัน สนุกอบอุ้นกันดี

จ.๓ ชาวชุมชนและนร.สส.ศ. ไปร่วมเดิน การกุศลเพื่อพ่อฟ้าหลวง ที่เทศบาลตำบลไพศาลี จัดให้มีขึ้น

อัง.๔ ตั้งโรงเรียนแจกอาหารมังสวิรัต ที่บ้าน โยมแปลก คชสารทอง

พ.๕ ตั้งโรงเรียนแจกอาหารมังสวิรัต ๓ จุด ที่ บริเวณ ตลาดบ่อนไก่ ปากน้ำโพ จ.นครสวรรค์ ที่บ้านตะคร้อ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ และที่ บ้านนายชำนาญ เนตรทอง ไกล่ พ.ส.ศาลีฯ แต่ละแห่งมีผู้ร่วมบุญกันคึกคักอบอุ่นดี

-ชาวชุมชน และนักเรียน ไปร่วมถวายพระพร บริเวณที่ว่าการอำเภอไพศาลี

ศ.๗ ชาวชุมชน และนักเรียนช่วยกันเก็บผัก เพื่อนำไปขายตลาดผักไร่สารพิษหน้าพุทธสถาน ลั่นตือโคก

-ชาวชุมชน และนักเรียนช่วยกันนวดข้าว เพื่อเก็บไว้เป็นเสบียง

ส.๘ นักเรียนจากโรงเรียนอนุบาลอนุชนวัฒนา ชั้น ป.๖ จำนวน ๓๐๐ คน มาเยี่ยมชมและศึกษา ดูงานในฐานงานต่างๆ ของชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจ พอเพียง สมณะมีอมัน ปุรณโกโร ให้การต้อนรับ

-สมณะเน้นแก่น พลานีโก พบกลุ่มชาวชุมชน เพื่อรู้สภาวะของจิตใจ และการอยู่ร่วมกันด้วยความผาสุก

อ.๙ สมณะเน้นแก่น พลานีโก สมณะหนึ่งดี สุธัญญ์ และชาวชุมชนจำนวน ๑ รถตู้ เดินทาง สู่พุทธสถานปฐมอโคก เพื่อร่วมงานฌาปนกิจศพ โยมลำอางค์ กิตติเวช

อ.๙,จ.๒๔ สมณะและพระอาคันตุกะ ลง อุโบสถทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะ ประชุมอภิปรายนิยธรรมต่อ

อัง.๑๑ น.ร.สส.ศ.และชาวชุมชน ไปฟัง นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ปราศรัย ที่ ร.ร.อนุบาล ไพศาลี เพื่อรู้แนวนโยบาย และเป็นการเรียน แบบบูรณาการของเด็กๆ

-นายอำเภอไพศาลี มาเป็นประธานในการ แจกวุฒิบัตรสมาชิกชมรมฝึกซ้อมมาจา

พ.๑๒ นักเรียนนร.ร.โคกมะขวิด จำนวน ๖๐ คน มาเยี่ยมชมและศึกษาดูงาน ในฐานงานต่างๆ ของชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียง

-สมณะ ลิกขมาตุ ครู และชาวชุมชนที่สนใจ ร่วมกันประชุมการศึกษา

ส.๑๔ สมณะธาตุดิน ปฐวีโรโส นำนักเรียน สส.ศ. ชั้น ม.๓ เดินทางสู่ พ.ส.ราชธานีอโศก เพื่อศึกษาแบบบูรณาการ วิชาการเตรียมงาน ตลาดอาริยะปีใหม่'๕๑

อัง.๑๘ สมณะ ลิกขมาตุ ครู และชาว ชุมชนที่สนใจร่วมกันประชุมการศึกษา

พ.๑๙ สมณะพอแล้ว สมานีโต สมณะเน้น แก่น พลานีโก และลิกขมาตุมาลินี โภคาพันธ์ ไป แสดงธรรม ที่โรงพยาบาลชนแดน จ.เพชรบูรณ์

พฤ.๒๐ นักเรียนในความดูแลของศูนย์ ดูแลเด็กไพศาลี จำนวน ๓๐ คน มาเยี่ยมชมและ ศึกษาดูงาน ในฐานงานต่างๆ ของชุมชนบุญนิยม เศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๒๑ สมณะมีอมัน ปุรณโกโร สมณะหนึ่งดี สุธัญญ์ ครูและนร.สส.ศ. เดินทางสู่พ.ส. ราชธานีอโศก เพื่อร่วมงานค่ายยุวชนอโศกสัมพันธ์

อ.๒๓ วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ชาวชุมชนไปเลือกตั้งกันถ้วนหน้า

พฤ.๒๗ สมณะ พระอาคันตุกะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชน เดินทางสู่พ.ส.ราชธานีอโศก เป็น ชุดสุดท้าย เพื่อร่วมงานตลาดอาริยะปีใหม่'๕๑

ข้อคิดสุดท้าย

ทำงานในสังคม เป็นสุขเมื่อทำงาน คือ การปฏิบัติธรรม

 ๑.เน้นแก่น พลานีโก

สีมาอโคก

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐

อาสนวิหารเซาซเซอานาบนแม่น้ำซามาปอกไม่มีหยุด
ชะงัดที่โฆเซแอสัว นี่โฆเซอิก ผู้มีมรดกพิเศษเป็น
แก่นล่างช ย่อมงานอยู่ได้

นี่คือคำสั่งสอนของพระเจ้า

หลังจากเข้าพรรษาครบสามเดือน วัน
ออกพรรษาสมควรจะที่ไปว่าตนได้ทำ
ผู้ซึ่งทำช้วยกัน

ผู้ถูกซึ่งชนะก่อนช่วยความก่อนนั้นไม่มี
ข้อโต้แย้งใดๆ ถือว่าเป็นความปราชัยนาติของ
เพื่ออันที่อยู่ด้วยกันมาตลอดพรรษา สมณะอโคก
ก็เช่นเดียวกันจะมีกาชบอชอชบอชซึ่งกัน
และกัน เพื่อความเชิดชูของหมู่กลุ่ม เพื่อความ
น่าเลื่อมใส แดงศพซึ่งจากของประชาชน และ
เพื่อความยั่งยืนของศาสนา เขาจะถือเอาธรรม
เป็นใหญ่ ไม่เอาตัวบุคคลเป็นใหญ่

เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๒ ส.ชาติติน ชัญญู ส.พันธ์เมือง ภาทันโต
ส.หนึ่งดี สุยัญญู พร้อมด้วยชาวสีมาฯ ๑ รถตู้
เดินทางไปปฐมอโคก เพื่อร่วมงานฌาปนกิจ
สมณะนานุ่ม กัสสโก และสมณะปองสุญญ
โฆสิตธัมโม

๑.๔ ส.แก่นผา สารูปไป ส.หินเพชร ธัมมธีโร
สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม และชาวสีมาฯ ไป
ร่วมงานฌาปนกิจสมณะนานุ่ม กัสสโก และ
สมณะปองสุญญ โฆสิตธัมโม ที่ปฐมฯ

๑.๕ ส.แดนเดิม พรหมจริโย ส.กล้าดี
เตชพหูชน ส.พนธธรรม พุทธโร ส.มีอมน
ปุระณโร ส.ดินทอง นครวโร ส.พองจริง ลัจจาโล

ส.ใต้ดาว เภฏฐานักชัตโต ส.ต่วนดี สุชโว
สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม สม.เป็นหญิง และ
ญาติธรรมทั้งสีมาฯและที่อื่น ๒ รถตู้กลับมา
ร่วมงานฌาปนกิจศพพ่อเดินดง(ไสว เกียงศรี) ที่
สีมาอโคก แล้วสม.หยาดพลี สม.นวลน้อมเข้า
สันติฯ พร้อมคณะปะหินจริง และนาถยังดิน

๑.๖ ชาวศิระอโคก นำโดย ส.กำแพง
พุทท ส.ผองไท เวาะฉันทตาทหารแล้วเดินทางไป
ปฐมอโคก

พ.๗-พ.๘ สมณะประชุมมหาปวารณาที่
ปฐมฯ ได้สมณะลงอารามสีมาฯ ๔ รูป ได้แก่
ส.สร้างไท ปณีโต ส.สีอคม ธัมมกิตติโก ส.ชาติติน
ชัญญู ส.ดินทอง นครวโร

๑.๑๐ ส.สร้างไท ส.ชาติติน ส.พันธ์เมือง
และชาวสีมาฯ ๑ รถตู้ กลับสีมาฯ สม.หยาดพลี
สม.นวลน้อม นักเรียนและผู้ดูแลกลับสีมาฯ
หลังจากประชุมสิกขมาตุแล้ว สิกขมาตุ ๒ รูป
ยังลงอารามที่สีมาฯ ส.ดินทองไปได้ยังไม่เข้าสีมาฯ
ส.สีอคมไปสถาบันฝึกอบรมผู้นำ ที่ กาญจนบุรี

๑.๑๑ ส.เดินดิน ส.พนธธรรม ส.ชุ่มบุญ
ส.อ้วน สม.กล้าข้ามฝัน สม.สร้างฝัน สม.ผาแก้ว
มาเวาะฉันทตาทหาร พ่อครูอุดม(โยมพ่อ
สมณะเดินดิน)มาด้วย แล้วเดินทางไปบ้านราชา

พ.๑๕ สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม และ
ชาวสีมาฯ ๑ รถตู้ ไปเยี่ยมคุณหมอน้อย ซึ่ง
ผ่าตัดที่โรงพยาบาล

เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมวิสามัญชุมชน
แต่เนื่องจากไม่มีวันที่จะประชุมได้อีกจึงนับว่า
เป็นการประชุมประจำเดือน

พ.๑๖ ส.เด่นตะวัน นรวโร ส.แก่นเกล้า
สารกโร เวาะมาส่ง ส.สีอคม ธัมมกิตติโก ฉันท
ตาทหารแล้วเดินทางไปบ้านราชาพร้อมคณะ
ญาติธรรม คุณหมอนำนักเรียนและหมู่กลุ่ม

ไปเกี่ยวข้าวที่โป่งแดง

ส.๑๗ ส.สร้างไท ส.ลือคม สม.นวนิ่ม และผู้ใหญ่อีกกลุ่มหนึ่งไปช่วยเกี่ยวข้าวที่โป่งแดง เหลืออีกเล็กน้อยคุณน้าอ่อนมน่านักเรียนทำต่อเกี่ยวเสร็จมัดไม่เสร็จกลับกันวันอาทิตย์ที่ ๑๘

อ.๑๘ เจ้าหน้าที่ตำรวจมาดูที่เกิดเหตุ ขโมยมาทูป่อน้ำ ๕ จุด เอาจวาทองเหลืองไป ๕ อัน

จ.๑๙ เจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตร ๘ คน และเจ้าหน้าที่เกษตรจังหวัด ๔ คน มาดูสถานที่ศูนย์ฝึก เพื่อการอบรมต่อไป คุณใจบัว คุณพรดิน ครูตู้ พาเดินชมสถานที่ ส.ลือคม สันทนาต้อนรับ

-คุณพลังศีล คุณพลังใจ ไปสัมภาษณ์เรื่องการอบรม ที่ขอนแก่น มีผู้จัดการศูนย์ฝึกแต่ละแห่งไปกัน

อ้ง.๒๐-๒๑ คุณน้าอ่อนมน่านักเรียนไปเกี่ยวข้าวที่เมืองคง และขามสะแกแสง เป็นนาของพ่อห้วง ให้ข้าววัด ระเบียบนี้พวกเกี่ยวข้าวก็เกี่ยวไป พวกแจกโรงบุญก็ผลัดกันไปแจก สมณะ

ลิกขมาตุก็ไปให้กำลังใจทั้งกลุ่มเกี่ยวข้าว และกลุ่มโรงบุญ สม.หยาดพลีไปอยู่เกี่ยวข้าวจนใช้เครื่องนวดเสร็จทั้งนาโป่งแดง นาเมืองคง และนาขามสะแกแสง ได้ข้าวเปลือก ๖๐ กว่ากระสอบ (๕ ตัน)

การแจกโรงบุญของชาวสีมามาโตกตั้งตั้งแต่ ๑๘พ.ย.-๕ธ.ค.นับได้ ๓๗ แห่ง มีของเดือนส.ค. รวมมาด้วย ๑ แห่ง หลังจากนั้นก็มีแจกอีก

อ้ง.๒๗ ส.หินเพชร มาจากใต้

พ.๒๘ ส.หินเพชร ไปร่วมงานอบรมฯ นักเรียนที่เมฆาโตก

พ.๒๙ ส.สร้างไท ส.ดินทอง ไปงานบุญของวังน้ำเขียวที่ชุมพวงพักค้าง ๑ คืนแล้วไปเมฆาฯ ส.หินเพชรกลับมาพัก ๒ คืนแล้วไปภูผา จ.เชียงใหม่ .....

-ส.ลือคม สม.นวลน้อมไปประชุมตามพ่อท่านฯแจ้งที่สันติ

ข้อคิดก่อนจาก

ท่านผู้ใดประทกติปฏิบัติธรรมไม่เข้าสู่สัมมา ท่านผู้นั้นก็อดศาสนาให้แก่ เจ็บ ตาย หมดลับไป

เมื่อไม่ใช่เนื้อแท้ก็เป็นกาฝากของศาสนา หรือมีโอกาสเป็นสนิมเกาะกินศาสนา เพราะเป็นมือฉกาภิภูฏี

 @มณเฑาะพิน๓๐๑ นคร๑ไร่

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๐

ธันวาคมเดือนสุดท้ายของปี ชาวสีมาฯเปิด โรงบุญมังสวิรัต ๕ ธันวาคมหาราช ตามสถานที่ต่างๆ ได้ร่วมงานปีใหม่ ผู้ใหญ่ได้ร่วมสั้มมาอริยมรรคกับญาติธรรมด้วยกัน นักเรียนก็ได้สั้มพันกันแต่ละโรงเรียนสั้มมาสิกขาซึ่งก็อยู่ในระบบ ศิลเด่น เป็นงานชาญวิชา เช่นเดียวกัน ศิษย์เก่าที่มีโอกาสก็ได้มาพบปะกัน นำอบอุณด้วยเอื้ออธรรม

เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๑ ส.สร้างไท ปณีโต ส.ลือคม ธรรมกิตติโก ส.หินเพชร ธรรมธีโร สม.นวลน้อม ไปงานฉาปนกิจศพหลวงพ่อบุญ ที่วัดโพธิ์ อ.เมือง โคราช

อ.๒ ส.สร้างไท ส.ลือคม ส.หินเพชร สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม ไปกิจนิมนต์ฉันภัตตาหารที่โรงบุญขามสะแกแสง บ้านคุณหม่อมที่สาวคุณเอื้ออภัย พร้อมด้วยนักเรียนและชาวสีมาโตก ซึ่งได้ช่วยกันนวดข้าวด้วยเครื่องที่นาพ่อท้วงเมืองคงแล้ว

จ.๓ ส.สร้างไท ส.ลือคม ส.ดินทอง สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม ไปกิจนิมนต์ฉันภัตตาหารที่โรงบุญบ้านพ่อท้วง หลังโรงพยาบาลขามสะแกแสงพร้อมด้วยกลุ่มชราภิบาล ส่วนนักเรียนและผู้ใหญ่ส่วนหนึ่ง ไปช่วยแจกอาหารโรงบุญที่โรงพยาบาลขามสะแกแสง พ่อท้วงเป็นเจ้าภาพ คุณเอื้ออภัยผู้ประสานงาน

อ้ง.๔ ครูวารภรณ์(ตุ้) ชั้บรรณนำกลุ่มคุณน่าน้อม และคุณประดับ ไปบ้านนาราใหญ่และบ้านหนองลิง อ.กระสัง จ.บุรีรัมย์ เพื่อเตรียมจัดโรงบุญวันรุ่งขึ้น ทางหมู่บ้านคุณน่าน้อมทำบุญลอมข้าวด้วย ได้นิมนต์สมณะ ลิกขมาตุ มี ส.ลือคม ส.ดินทอง สม.นวลน้อม และมีญาติธรรม ๓ คน นักเรียน ๔ คน

แม่อ้วน(ใจกลาง)นำกลุ่มไปจัดโรงบุญที่
อบต.หนองบัวศาลา กลุ่มบ้านดินช่วยทำอาหาร

พ.๕ แจกโรงบุญ.กระสัง จ.บุรีรัมย์ ๒
แห่ง กลุ่ม มร.ส. แจกที่ร้าน แม่อ้วนนำกลุ่ม
แจกที่โรงพยาบาลมหาสาร และที่บึงตาหลัว
กลุ่มก่ออ่างสร้างบุญแจกที่ศาลากลางบ.หนองแหน

พฤ.๖ ส.สร้างไท ส.ลือคม ส.ดินทอง
สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม นักเรียนทั้งหมด และ
ชาวสีมา ๒ คันรถ เดินทางไปหินผาฟ้าน้ำ จ.ชัยภูมิ
งานบุญลอมข้าวพักค้าง ๒ คืน กลับวันเสาร์ที่ ๘

ส.๘ คำ ประชุมชุมชนประจำเดือน

อ.๙ ส.ลือคม ส.ดินทอง สม.หยาดพลี
สม.นวลน้อม และชาวสีมาฯ ๑ รถตู้เดินทางไป
ร่วมงานฌาปนกิจศพ ป้าลำอังก์ กิตติเวช ที่
ปลื้มอโคก แล้วไปเยี่ยม ส.มันแจ้ที่สันติฯ
พร้อมกับรับ ส.ฟ้าไท ไปสีมาฯ ด้วย

จ.๑๐ ประชุมชุมชนกรณีพิเศษเลือกตั้งคณะ
กรรมการใหม่ได้ ๑.น.ส.ชูลีกร นาประกอบ (จรูแดง)
ฝ่ายบัญชี ๒.นางฉนวนลี ชูติมาภาค (ใจกลาง) กรรมการ
๓.น.ส.วารารจณ์(ครุฑ)/ฝั่งดาว) ประธานชุมชน ๔.น.ส.เย็นใจ
(บัวตัว) รองประธานฯ ๕.นางวรัชยา (ทองอิน/รอนแสง)
เลขฯ ๖.นางฉิมพร(บ้านจันดี) เทร่บุญก ๗.น.ส.พานทอง
ธรรมิชาติ (สองฟ้า) ประชาสัมพันธ์ ๘. น.ส.พลังใจ
ชาติบุญนิยม (ตั้ง) กรรมการ ๙. น.ส.น่านอม จริตรมย์
(กรรมการ)

อัง.๑๑ บ่ายประชุมอภิธานียธรรม สมณะ

สิกขมาตุ คุณตาบุญ มารับ ส.ฟ้าไท ไปบ้านราชฯ

พ.๑๒ เวลา ๑๘.๐๐ น. กรรมการชุดใหม่
ประชุมแจ้งรับงานจากกรรมการชุดเดิมและ
การดำเนินงานต่อไป

พฤ.๑๓ ส.ลือคม ส.พันเมือง เดินทางไป
บ้านราชฯโดยรถที่มารับเศษหินอ่อน และข้าว
เปลือก ที่พ่อห้วง(เมืองคง)ให้ พร้อมกับรับ
อุปกรณ์ทำงานของ ส.พันเมืองไปด้วย

ศ.๑๔ สม.นวลน้อม ครูเย็นใจ พานักเรียน
ม. ๓ ไปบ้านราชฯ โดยรถไฟ เพื่อไปร่วมเรียน
บูรณาการกับสัมมาสิกขา ม.๓ ทุกแห่ง มีแม่สม
และแม่บางไปด้วย

ส.พอแล้ว ส.สร้างไท ส.หินเพชร
สม.หยาดพลี พร้อมญาติธรรมและนักเรียน
สส.ม.ไปร่วมงานกินผักที่วังน้ำเขียว กลับวันรุ่ง
ขึ้น ได้แวะเยี่ยมพ่อค้อมไท ซึ่งป่วยอยู่ที่บ้านใน
เมือง

อ.๑๖ ส.สร้างไท ส.ดินทอง ส.หินเพชร
และญาติธรรมกลุ่มหนึ่งไปร่วมงานโรงบุญ
มังสวิรัตที่ประทาย

-ส.พอแล้วเดินทางกลับศาลือโคก

-คุณพลังใจ คุณพลังศีล สส.ม. รัตนาวดี
ไปเลือกตั้งล่วงหน้า

จ.๑๗-พฤ.๒๐ ส.สร้างไท ส.หินเพชร ไป
กิจกรรมต้อนรับฯที่วังน้ำเขียว

พฤ.๒๐ ส.สร้างไท ส.ดินทอง ส.หินเพชร
สม.หยาดพลี ไปเยี่ยมคุณเอื้ออภัยที่โรงพยาบาล
ค่ายสุรนารี ซึ่งถูกนำส่งเมื่อวันที่ ๑๘ คุณหมอม
วินิจฉัยว่าปอดทะลุ

ศ.๒๑ ส.ดินทอง และนักเรียนสส.ม. ทั้งหมด
เดินทางไปบ้านราชฯโดยรถไฟเพื่อร่วมงาน “ยอส.”
(ยูทอนโศกสัมพันธ) ในวันที่๒๒-๒๓ มีศิษย์เก่า
เป็นพี่เลี้ยงไปด้วย คุณน่านอม แม่เมือง ไปรับ

* น.ร.สัมมาสิกขาทุกแห่ง เข้าร่วมงาน ยอส. และช่วยเตรียมงานปีใหม่

ผลไม้ที่เป็งแดง บ้านพ่อสุวรรณ

ส.๒๒ คุณพิชัย คุณรอนแสง คุณพลังใจ นำผลไม้ไปร่วมงานบ้านราชาฯ

อ้ง.๒๕ ส.สร้างไท ส.ชาติดิน สม.หยาดพลี พร้อมญาติธรรมร่วมงานบุญครบรอบ ๘๐ ปี พ่อหลวง ศรีสุวัฒน์ ที่เมืองคง

พ.๒๖ ส.พอแล้ว สม.เทียนคำเพชร สม.แสงฝน พร้อมชาวไพศาลี แวะพักค้าง ๑ คืน แล้วเดินทางต่อไปบ้านราชาฯ

พฤ.๒๗ ส.สร้างไท ส.ชาติดิน สม.หยาดพลี และชาวสีมากุ่มหนึ่ง นำผักที่สีมาปลูกกันเอง และตะไคร้ที่เมฆมาฯ ๕๐๐ กก. ไปร่วมงาน

บ้านราชาฯ

-ส.ดินทอง ส.มือมั่น และคณะ มานำหินทราย ไปใช้ที่บ้านราชาฯ

-ส.กรรมกร กุสโล ส.เพื่อพุทธ ชินธโร ส.วิเชียร วิชโย จากปฐมอโคก มาพักค้าง ๑ คืน
ศ.๒๘ ส.ดาวดิน พร้อมชาวทักษิณ จากจ.ตรัง ส.เสียงศีล ส.ข้าฟ้า และกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนจากปฐมอโคก แวะฉันภัตตาต์ พร้อมคณะส.กรรมกรแล้วต่างก็เดินทางไปบ้านราชาฯ

ส.๒๙ คุณอัมพร พร้อมศิษย์เก่า เดินทางไปบ้านราชาฯ เพื่อร่วมงานศิษย์เก่าและงานปีใหม่ คุณไม้กล้า คุณเอื้ออภัย นำสมุนไพรรองฐานแปรรูปไปร่วมงานสุขภาพปีใหม่ที่บ้านราชาฯ ๓๐ ธ.ค.'๕๐-๑ ม.ค.'๕๑

ฝากท้ายรายงาน ส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติธรรมกับหมู่เรา เรายังไม่ถือสาเขา แล้วโยจ๊กมาถือสาหมู่เรากันเอง

 ส.ม.๑๑๑๑๑๑ ชาวหินฟ้า

ฎีกาฟ้าผ่า

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐

นักรบนี้เป็นนักรบที่อยู่ในกาสะของกาชฎีป
 ฮานิสงส์พิชชชชชช และเป็นนักรบที่มีงานสิบบาทต
 พุทธประเพณีเป็นนักรบที่มีพลังต่อชีวิตวิญญาณ
 คืองาน “มหาปวารณา” เพื่อแสดงพุทธหริทพ
 (เมตตา พชณา มุชิตา อุเบกขา) ยืนยืนเมตตาอัน
 แท้จริงของ “พุทธศาสตร์” ที่มีศิลปะ มีน้ำ มี
 สายละเอียดอันลึกซึ้ง คือการที่บอกข้อบกพร่อง
 พิศพพชาติ ของเพื่อนสหธรรมิก ที่สังคมาทิวไปมัก
 เข้าใจว่า ไม่ใช่ ปิยวาจา การกล่าวตำหนิติเตียน
 เหมือนทะเลาะกัน เหมือนการชกชกชกชกชก
 แต่เป็นศิลปะอันประณีต สุขุม สุขุมลึก ของผู้
 ดำเนิน และเป็นการแสดงความรักที่ลึกซึ้ง ความ
 อ่อนน้อม ต่อมตนของผู้ที่ดำเนินโดยแท้จริง

พฎ.๑ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๑(ส.บิณฑ
 ภิรจิตโต) ชาวชุมชนภูผา นักรบสนส.ภ.ไปร่วม
 งานฌาปนกิจศพ นายประสาธ ไชยวงศ์ อายุ
 ๔๙ ปี ซึ่งเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง ที่สุสานหลังห้า
 ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่

ส.๓ สมณะ ๓ รูป นำโดย อ.๑ ไปประชุม
 คณะกรรมการชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร

อา.๔ สมณะ ๑๕ รูป นำโดย อ.๑ เดินทาง
 ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ ส.นานุ่ม กัสสโก และ
 สมณะปองสุญ โสสิตธัมโม ที่ พุทธสถานปฐม
 โอศก

อา.๑๑ สมณะ ๓ รูป นำโดย ส.หินมัน
 สีสปากโร และชาววัด ชาวชุมชน เดินทางกลับ
 จากงานมหาปวารณา

พ.๑๔ อ.๒ (สร่มเมือง ยุทธาวร) เดินทางไป
 สอนธรรมะบนกระดาน ที่ชมร.เชียงใหม่

ส.๒๔ อ.๑ และส.ดิไนเ ทานียะ เดินทางมา

จากพุทธสถานสันติโอศก ประชุมชุมชนภูผาฟ้าผ่า
 และร่วมกับสมณะที่อยู่ลงสวัสดิโมกข์ ที่
 โปสธดิ

จ.๒๖พ.ย-พฎ.๖ธ.ค สมณะ ๒ รูป นำ
 โดย ส.ลี้กเล็ก จุลลคัมภีโร เข้าร่วมงานค่าย
 สัมมาคารวะและบุคคลพื้นฐาน ที่บ้านหัด
 ลวนชายดอย

พ.๒๘ สมณะ ๓ รูป นำโดย อ.๑ ร่วม
 ประชุมกลุ่มเพื่อนธรรม ที่ลานนาโอศก

สังฆมณฑล ปวารณมี พิฐฐูเน ว่า สุเตน ว่า
 ปริลังกาย ว่า วทันต มัง ฉายสมันโต อนุกัมปัง
 อุปาทยะ ปัสสันโต ปฏิกริสสามิ.

ข้าพเจ้าขอยอมอย่างยิ่ง แก่หมู่คณะ สาวกของ
 พระพุทธเจ้า ด้วยได้เห็นกิติ ได้ฟังกิติ ได้ส่งสย
 กิติของท่านทั้งหลายโปรดว่ากล่าวข้าพเจ้าเกิด
 ข้าพเจ้าทราบแล้วจะแก้ไขต่อไป

 ทีมงานสมณะนวกะ

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๐

ต้นไม้ในเดือนธันวาคมใบไม้เหลืองอร่ามงามตา
 อุณภูมิ ๖ องศาเซลเซียส ดินแห้งแล้ง สายลม
 หนาวโอบบิณความหนาวปกคลุม ทั่วพุทธสถาน
 ดอกบัวตองบานเป็นหย่อมๆ

หมู่สมณะนวกะ ที่ไปจำพรรษาช่วยงานตาม
 พุทธสถานต่างๆ ได้เดินทางมาพบกันที่ลานนา
 ช่วงวันที่ ๒-๕ ธ.ค.'๕๐ เพื่อประชุมร่วมกัน

เหตุการณ์ในรอบเดือน

ทุกวันเสาร์กลุ่มญาติธรรมชาวภูผา มาร่วม
 ทำกิจกรรมที่ลานนา

ส่วนวันอาทิตย์ก็ไปร่วมทำกิจกรรม ที่
ชมร.ชม.

ทุกวันพุธ อ.๒(ส.รมเมือง ยุทธโร) สอนธรรมะ
บนกระดาน ที่ชมร.ชม.

อ้ง.๔ สมณะ ๒๐ รูป นำโดย อ.๑ (ส.บิณฑ
ถิรจิตโต) เดินแบกกลด บาตร จากลานนาฯ ไป
ชมร.ชม. ระยะทาง ๑๖ กม. เพื่อไปร่วมงาน
โรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช นับเป็นครั้งแรกที่
สมณะเดินจากลานนาฯไป

พ.๕ สมณะ ๒๕ รูป นำโดย อ.๑ มาร่วม
งานโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช ที่ ชมร.ชม.

พฤ.๖ สมณะ ๑๓ รูป นำโดย สมณะ
ดวงดี วิฑิตบุญญ์ ไปร่วมงานโรงบุญ ๕ ธันวาคม
ที่บ้านโยมแม่ของสมณะฟ้ารู้ นโมโต ที่บ้าน
เลขที่ ๑๘๐ หมู่ ๑๑ บ้านป่าตึง ต.เชียง อ.ฝาง
จ.เชียงใหม่

ส.๘ สมณะ ๕ รูป นำโดย สมณะดิโนไท
ธานีโย ไปเยี่ยมคุณรัตนภรณ์(หนึ่งในธรรม)
จันทร์แก้ว ที่ ร.พ.ประสาทเชียงใหม่ ซึ่งป่วย
เป็นโรคใช้หัวใจใหญ่ และความดันโลหิตสูง

อา.๙ สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะดิโนไท
ธานีโย ประชุมกลุ่มภุมญาฯ ที่ ชมร.ชม.

พ.๑๒ สมณะ ๓ รูป นำโดย อ.๑ ประชุม
ชาวลานนาฯ

ส.๑๕ ประชุมคณะกรรมการชุมชน เวลา

๕.๐๐ น. และประชุมชาวชุมชนภุมญาฯช่วงก่อนฉัน
สมณะชูปดิน วิชชานันโต นำ น.ร.สส.ภ. ม.๓
เดินทาง เข้าค่ายผู้นำเยาวชนที่บ้านราชาฯ

อา.๑๖ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๑ มา
ร่วมแจกใบเกียรติบัตร แก่นักเรียน สส.ภ. ใน
งานค่าย “สัมมาคารวะและบุคลิกทำพื้นฐาน”
หลักสูตรมาตรฐาน ชั้น ๑

พ.๑๙ สมณะ ๓ รูป นำโดย อ.๑ ไป
ประชุมชาวชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร

ส.๒๒ สมณะ ๓ รูป นำโดย อ.๑ ไปร่วม
งานกิจกรรมทำบุญขึ้นบ้านใหม่ บ้านคุณบุญญ์
อริยตกุล ที่หมู่บ้านอนุศาศิริ เขตสะพานสูง กทม.

ก่อนจากขอฝากกลอน ทิศทางแห่งความ
สุขจากสมณะหินเพชร ธรรมธีโร

เป็นผู้ยอมถูกระทำไม่พรั้ง
นั่งอุททงสงบตรงนั้น
ไม่ตอบโต้ถือสัจหาความกัน
รับผิดชอบแก้ไขใโอของเรา
ยอมเป็นผู้พ่ายแพ้ไม่แกต่าง
รู้ปล่อยวางจิตตนพ้นความเขลา
ยอมเียงเป็นเสียได้สบายเบา
เสียเปรียบเขาต้องไม่ป่นคนแข็งแรง
ยอมให้เขาว่าไม่ตีเหมือนผีบ้า
ไม่โกรธพยาบาททาสัตินหา
ยอมหยุดยืนเป็นธรรมแล้ววิญญา
แม้สกตตั้งตำว่าหรือหมาแกง
ยอมแบบไม่มีเงื่อนไขไม่ถือโทษ
เพราะนั้นโอทัยฝักใโอให้โล่แฉ่ง
ไม่ต้องซื้อเสาะหาราคาไม่แพง
ทิศทางแห่งความสุขนี้อยู่ที่ใโอ

 ๑.ไพธิลิทธิ ไพธิลิทธิ

รายงานโศก

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐

เดือนพฤศจิกายนจะถือว่าเป็นเดือนที่ชาวบ้านต่างต้องมาร่วมช่วยเหลือกันสงเคราะห์บ้านผู้เฒ่าผู้แก่ได้ เพราะในช่วงนี้ที่น้ำก็ขะพัดพาเอาอะไรต่างๆมามากมาย ทั้งเศษไม้กิ่งไม้ เศษขยะต่างๆมาด้วย จึงต้องแข่งเคลียร์ทำความสะอาดสระน้ำที่ให้ปศุสัตว์ชุมชนกลับมาสวมใ้ปลาได้ให้เร็วที่สุด ขากนั้นที่ช่วยกันเตรียมแปลงปลูกพืชผักต่างๆทั้งในบริเวณชุมชนและที่ริมฝั่งแม่น้ำมูล เพื่อให้ขะให้ทันฤดูกาลเพาะปลูกในฤดูใหม่ตามฤดูกาลปี ๒๕๕๐

นอกจากงานด้านกลุ่ชุมชนแล้ว ด้านงานก่อสร้างก็ยังคงดำเนินต่อไปไม่หยุด งานสร้างอาคารชุมชน “๘๐ พุทธชยามหาเมฆคณ” ที่บริเวณตลาดซาติยะที่กำลังก่อสร้างนั้น ตั้งใจกันว่าขะให้ทันใ้ใช้งานปีใหม่ งานสร้างชุมชนขนาดใหญ่หลังของศัพพะพุทธานิคมนิมิตที่กำลังจะแข่งแข่งเชื่อมชุมชนประมาณ ๒๖๕ ต้น โดยเข้าหน้าไฟที่กาชไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดอุบลขมาช่วยทำให้ และยังมีการอื่นอีก เรียก ว่ามีการสนับสนุน โศกที่พอมิเวสหาหือฮอขามาสร้างบุญกุศลร่วมกัน ก็ขอเชิญได้ ชาวบ้านต่างยินดีต้อนรับ

เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๒ เวลา ๐๕.๐๐ น. สมณะปองสุญ โฆสิตธัมโม ได้ลื่นลมหายใจที่ ร.พ.สรรพสิทธิประสงค์ เนื่องจากป่วยเรื้อรังด้วยโรคไตและสมองมาเกือบ ๒ ปี และในช่วงบ้ายเคลื่อนย้ายศพไปที่ปฐมโศก ฌาปนกิจในวันที่ ๔ พ.ย.'๕๐

ส.๓ สมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม และนักเรียนลัมมาลิกขา ชั้นม.๔ เดินทางไปร่วมงานมหาปวารณาที่ปฐมโศก

อ.๖ ชาวบ้านราชาและชาวม.อุบลฯ เดินทางไปร่วมงานมหาปวารณาและเดินทางกลับพร้อมกันในวันที่ ๑๑ พ.ย.'๕๐

พ.๑๔ สมณะติกขวิโร และปัจฉาารับกิจนิมนต์หม่อใจเพชร เดินทางไป อ.ดอนตาล จ.มุกดาหาร ในงานคอร์สสุขภาพ

พ.๑๔-๑๘ นักเรียนลัมมาลิกขาชั้น ม.๒, ๓, ๕ เข้าค่ายพัฒนาชุมชนฯ

ส.๑๗ พ่อท่านและปัจฉาเดินทางมาบ้านราชา เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมชุมชน โดยมีพ่อท่านเป็นประธาน

-คุณประชา เทพพาณิชย์ และทีมงานวิศวกร มาติดตั้งอุปกรณ์ถ่ายทอดสดไปที่สันตือโศก ซึ่งจากนี้ไปที่ห้องส่งบ้านราชาสามารถจัดทำรายการสดได้แล้ว

อา.๑๘ พ่อท่านและปัจฉาเดินทางไปแสดงธรรมที่ม.อุบลฯ และร่วมประชุมชุมชนในช่วงบ้าย

จ.๑๙ พ่อท่านและปัจฉา เดินทางกลับสันตือโศก

ส.๒๔ จัดรายการสด “วิปัสสนาข่าว” จากห้องส่งบ้านราชามีผู้ชมโทรฯเข้ามาแสดงความคิดเห็นอย่างอบอุ่น ถือเป็นการจัดรายการสดครั้งแรก ซึ่งผ่านไปด้วยดีจากทีม

งานถ่ายทำของครูถึงดินและเด็กที่บ้านราชฯ

อา.๒๕ ทีมงาน SEO (Servant Exclusive Officer) ทีมงานผู้รับใช้งานตลาดอารียะ เดินทางมาประชุมเตรียมงานตลาดอารียะ'๕๑ และดูสถานที่จัดงาน

จ.๒๖ บจ.บ้านทองเคหะ บจ.อีสานคอนกรีต ปรึกษาเสาเข็มที่จะใช้ทำฐานรากภูเขาหน้าองค์พระและงานก่อสร้างอื่นๆ ประมาณ ๔๐๐-๕๐๐ ต้น ทีมงานเครื่องกลหนักเริ่มขนส่งเสาเข็มเข้าพื้นที่วันนี้

ประชุมสมณะ

เวลา ๑๕.๐๐ น. ของทุกวันอังคาร สมณะประชุมอภิปรายนิยธรรม และลงปาติโมกข์ทุกวันพระใหญ่

ศึกษาดูงาน

ส.๓ นักเรียนจากโรงเรียนเบญจมะมหาราช จำนวน ๙ คน

ศ.๓๐ ครูและนักเรียนจากโรงเรียนบกวินวิทยาคม อ.โนนคูณ จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๕ คน

งานอบรม

จ.๑๙-๒๐ เยาวชนจาก ๑๐ ประเทศมี ไทย กัมพูชา พม่า ภูฏาน แคนาดา เวียดนาม ติมอร์ ลาว ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ประมาณ ๗๐ คน มาเข้าค่ายเยาวชนเพื่อสร้างความสัมพันธ์และเตรียมความพร้อมที่จะเข้าร่วมประชุมสากลครั้งที่ ๓ เรื่องความสุขมวลรวมประชาชาติ

พ.๒๑-๒๕ นักเรียนจาก ร.ร.นารีอนุกุล ๒ จ.อุบลฯ จำนวน ๑๖๓ คน มาอบรมเยาวชนคนสร้างชาติ

พ.๒๕พ.ย.-๓๑.ค. นักเรียนจากโรงเรียนนาสว่างวิทยา จ.อุบลฯ จำนวน ๑๗๒ คน มาอบรมเยาวชนคนสร้างชาติ

สุดท้ายนี้ ขอฝากความระลึกถึงมายังทุกๆ คนว่า “*วิสาสาปรมาญาตี ความคุ้นเคยเป็นญาติอย่างยิ่ง*” หวังว่างานตลาดอารียะ'๕๑ คงจะได้พบกับพวกเราทุกผู้ทุกคน

 สักขมาตุมาแก้ว ขาวหินฟ้า

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๐

เดือนธันวาคมจะถือว่าเป็นเดือนที่พวกเราจะได้เสียสละแรงกายแรงใจ เพื่อเป็นพระราชกุศลแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องใน ๕ ธันวาคมมหามงคล ซึ่งปีนี้ชาวบ้านราชฯ เริ่มไปจัดโรงบุญตามหมู่บ้านต่างๆของเครือข่ายในจังหวัดอุบลฯ และจังหวัดศรีสะเกษ ตั้งแต่วันที่ ๑-๕ ธ.ค. รวมยอดโรงบุญของบ้านราชฯและเครือข่ายได้ ๗๒ โรงบุญฯ ซึ่งแต่ละแห่งที่ไป ได้รับความร่วมมือด้วยดีจากประชากรของหมู่บ้านนั้นๆ มีทั้งมาช่วยทำอาหาร มาช่วยแจกและมาช่วยรับประทาน ต้องขอขอบคุณทั้งผู้ให้และผู้รับที่ต่างก็ได้มาเสียสละและสั่งสมบุญบารมีร่วมกัน หลังเสร็จจากการไปจัดโรงบุญฯ ก็ต่อด้วยงานอบรมเยาวชนคนสร้างชาติ พอช่วง

กลางเดือนวันที่ ๑๕-๒๐ ธ.ค. ก็เป็นการเข้าค่ายเตรียมงานปีใหม่ของนักเรียนสัปดาห์มัธยมศึกษาปีที่ ๓ จากทุกแห่ง พร้อมด้วยค่ายยุวชนอโศกสัมพันธ์ และงานคืนสู่เหย้า เข้าคืนถ้า สัปดาห์สุดท้ายของเดือนคืองานปีใหม่ตลาดอารียะ'๕๑ ซึ่งแต่ละงานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ทั้งนี้ก็เพราะได้รับความร่วมมือจากพวกเราพี่น้องๆแต่ละชุมชนเป็นอย่างดีที่ต่างก็มาช่วยกันเสียสละทั้งทางร่างกายแรงใจและทุนทรัพย์ ขออนุโมทนาพี่น้องทุกท่าน

เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๑-พ.๕ธ.ค. ชาวชุมชน ครูและนักเรียน สัปดาห์มัธยมศึกษาส่วนหนึ่งเดินทางไปจัดโรงบุญตามเครื่องแหต่างๆ รวมบ้านราชและเครื่องแหจัดโรงบุญได้ ๗๒ โรงบุญ

อา.๒ สมณะเดินดินและปัจฉาไปแสดงธรรมที่ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบลฯ และร่วมประชุมชุมชนในช่วงบ่าย

พ.๕ เย็นประชุมสรุปงานโรงบุญมั่งสิริวัติ

พ.๖ ประชุมกรรมการชุมชน

ศ.๗ ลิกขมาตุผสุดดี, ลิกขมาตุผาแก้ว เดินทางไปสันตืออโศก เพื่อร่วมงานฉาปนกิจศพโยมลำอังกค์ กิตติเวช (โยมพี่ของลิกขมาตุผสุดดี) และเดินทางกลับในวันที่ ๑๑ ธ.ค.

จ.๑๐ สมณะนวกะ จากภูผาฟ้าหน้า ๙ รูป

นำโดยอาจารย์ ๒ สมณะดวงดี เดินทางมาช่วยเตรียมงานปีใหม่

อ.๑๑ พ่อท่านและปัจฉาเดินทางมาบ้านราช

ศ.๑๔ นักเรียนสัปดาห์มัธยมศึกษาปีที่ ๓ จากทุกพุทธสถานเดินทางมาบ้านราชเพื่อเข้าค่ายผู้นำเยาวชนเตรียมงานปีใหม่

ส.๑๕-๒๐ ค่ายผู้นำเยาวชนเตรียมงานปีใหม่

ส.๑๕ พ่อท่านฯและปัจฉาไปแสดงธรรมที่ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบลฯ และประชุมชุมชนในช่วงบ่าย

อา.๑๖ ช่วงเย็นประชุมชุมชน โดยพ่อท่านฯ เป็นประธาน

ศ.๒๑ นักเรียนสัปดาห์มัธยมศึกษาทุกโรงเรียนเดินทางถึงบ้านราชฯเพื่อช่วยเตรียมงานปีใหม่และเข้าค่ายยุวชนอโศกสัมพันธ์(ยอส.)

-เวลา ๑๖.๐๐ น. ครูสัปดาห์มัธยมศึกษา และศิษย์เก่าสัปดาห์มัศึกษาร่วมกันประชุมเตรียมงานยุวชนอโศกสัมพันธ์

ส.๒๒-ศ.๒๘ ค่ายยุวชนอโศกสัมพันธ์ มีนักเรียนสัปดาห์มัศึกษามาเข้าค่ายจำนวน ๔๒๕ คน

อา.๒๓ เลือกตั้ง ส.ส. โดยหมู่บ้านชุมชนราชธานีอโศกเป็นหน่วยเลือกตั้งที่ ๑๐ ของตำบลบุงใหม่ ชาวชุมชนมาใช้สิทธิ์ ๘๓ เบอร์เซ็นต์

อ้ง.๒๕ กิจนิมนต์บ้านโยมเกษแก้ว
เข้มเพชร สมณะ ๗ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป นำโดย
สมณะเดินดิน ดิกขวีโร

พฤ.๒๗ ฝ่ายปกครองอำเภอวารินชำราบ
ได้มาแต่งตั้ง นายรินทร์ มุ่งมาจน เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่บ้านชุมชนราชธานีอโศก เหตุเพราะมีผู้
สมัครเป็นผู้ใหญ่บ้านเพียงคนเดียวจึงไม่ต้องมี
การเลือกตั้ง

ศ.๒๘-๓๐ งานคืนสู่เหย้า เข้าคืนถ้ำ สัมมา
สิกขา

ศ.๒๘ สมณะ สามเณร ลิกขมาตุ ไหวต
เลื่อนฐานะคุณปะศิริพร วิชาษา เลื่อนฐานะขึ้น
เป็นกรัก มติให้ผ่านอย่างเป็นทางการ

-ไหวตอารามิก้าขึ้นเป็นปะ(ผู้ปฏิบัติ) ๒ คน ผู้
ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นปะ คือ น.ส.ฟ้านวล
นาวาบุญนิยม และน.ส.โบลาน ชุ่มอินทรจักร

อา.๓๐-อ้ง.๑ ม.ค. งานปีใหม่ตลาดอาริยะ๕๑

การศึกษาดูงานและงานอบรม

ส.๑ นักเรียนจาก ร.ร.เบ็ญจมะมหาราช
จำนวน ๘ คน

จ.๑๐-๑๔ งานอบรมเยาวชนคนสร้างชาติ
นักเรียนจากโรงเรียนบ้านขุนน้อยหนองจานวิทยา
อ.กันทรารมย์ จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๑๕๐ คน
ครู ๑๒ คน

อ้ง.๑๑ อ.ศรียรรณ ไชยสุข และคณะจาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน ๑๒ คน

ส.๑๕ นายเส่ง สิงห์โตทอง หัวหน้ากลุ่ม
ส่งเสริมพัฒนาการอำเภอวารินชำราบ และ
พัฒนาชุมชน จังหวัดอุบลฯ จำนวน ๖ คน

พ.๑๙ นายโกสีย์ นามแก้ว และคณะ
จากโรงเรียนบ้านคำเคย อ.ไทยเจริญ จ.ยโสธร
จำนวน ๕๐ คน

พฤ.๒๐ ผู้ตรวจราชการจากกระทรวง
ศึกษาธิการ น.ส.อรรธรณ สุนทรชัย และคณะ
จำนวน ๖ คน มาตรวจเยี่ยมโรงเรียน

พฤ.๒๗ นักเรียนจากโรงเรียนบ้านจาน
ลานวิทยา อ.พนา จ.อุบลฯ จำนวน ๑๕๔ คน
ผู้ปกครอง ๓ คน ครู ๑๐ คน นำโดย อาจารย์
สุพัทธา ดำรงกิจ

ทำงานเพื่อฝากข้อดีจากพ่อท่านว่า

“*ขอความสุกที่งับใหญ่และงับขึ้น จงมีแต่
มลลมนุชชาติ*” “*ความสุกที่งับใหญ่*” อันนี้
คือความสุกที่ไม่ใช่สุกโลกีย์ ไม่ใช่สุกบำเรอกิเลส
ออกจากโต๊ะโรมาแล้วก็สุก ได้สมาธิแล้วก็สุก
เนตสุกนั้นแหละเป็นตัวล่อ จึงเรียกว่าสุกโลกิ
สุกนลอกๆ พระพุทธเจ้าเรียงต้นลอกนี้ แล้ว
ก็ฆ่าเนตที่มันไปนลลนลอกนี้จนดับหมด ไม่มี
สุก - กุภ - อุกภาพสุก หรืออุเบกขา.

 ลิกขมาตุผาแก้ว ขวัญหินฟ้า

สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐

ในเดือนนี้พระหินผาฟ้าน้ำและนักเขียน
สัมมาสิกขาได้ทั้งเก็บเกี่ยวข้าวและเก็บเกี่ยวบุญ
ไปด้วยกันตามคำสอนของพ่อท่านที่ว่า
ปฏิบัติธรรมกับภาวทำงานด้วยภาวอานไฉโน
ขณะมีผัสสะเป็นนัยยะ

เหตุการณ์ประจำวัน

ศ.๒-๑.๖ สมณะ ๑ รูป ครูและนักเรียน
สส.ผ. ชั้นม.๔ ไปช่วยเตรียมงานมหาปวารณา
ที่ปฐมอโศก จ.นครปฐม

อา.๔ ประชุมขงะวิทยาด้วยหัวใจ ครั้งที่ ๑๓

๑.๖ ชาวชุมชนและนักเรียนสส.ผ. ไปศึกษา
ดูงานที่มูลนิธิข้าวขวัญ จ.สุพรรณบุรี

พ.๗ ชาวชุมชนและนักเรียนสส.ผ. จำนวน
๔๐ คน ไปดูงานที่ศูนย์วิจัยข้าว จ.ปทุมธานี
และขอพันธุ์ข้าวมาทำการปลูกทดลอง

อา.๑๑-๑.๑๓ อาจารย์อดิศักดิ์ แก้วรากชุม
นำนักศึกษาต่างชาติ จากม.ขอนแก่น จำนวน
๕๖ คน มาศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรม

ส.๑๗ เจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรฯ จำนวน
๑๐ คน มาศึกษาดูงาน

จ.๑๙ ประชุมชาวชุมชน เพื่อเตรียมงาน
ฉลองข้าวในวันที่ ๗-๘ ธ.ค. ๒๕๕๐

๑.๑๐-พ.๑๒ สมณะ ๒ รูป ชาวชุมชน
และนักเรียนสส.ผ. รวม ๑๕ คน ไปร่วมงานบุญ
ข้าวเม่า ที่ชุมชนดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี

ส.๒๔ สมณะลงอุบาสถ ฟังสวดพระปาติโมกข์

๑.๒๕ ชาวบ้านแฮด จ.ขอนแก่น ๑๐ คน
มาช่วยลงแขกเกี่ยวข้าว

พ.๒๘ จัดโรงบุญ ๕ ธันวาคมมหาราช ที่หน้า
ชุมชนหินผา

งานบุญข้าวเม่า ที่ ดินหนองแดนเหนือ ๑๐-๑๒ พ.ย.'๕๐

พ.๑๙ จัดโรงบุญ ๕ ธันวาคม ที่ ม.ราชภัฏ
ชัยภูมิ

ศ.๓๐ จัดโรงบุญ ๕ ธันวาคม ที่ตลาด
อ.ภูเขียว จ.ชัยภูมิ

ฝากสุดท้าย

พระพุทธองค์ตรัสว่า อธิษฐาน เป็นงานที่
ประเสริฐรองจากอธิษฐานบวช และยกย่องว่าข้าวเปลือก
เป็นทรัพย์อย่างยิ่งของคนในโลก ส่วนบุคคลจะได้
อริยทรัพย์เพราะมีศรัทธา มีศีล มีวิริยอุตสาหะ
พาหุสัจจะ จาคะ และปัญญา

 สมณะแก้วผา ตรีปิไพบิ

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๐

ในช่วงเดือนธันวาคมนี้ มีงานให้พวกเราได้
ช่วยกันโกยบุญ โดยเฉพาะปีนี้ในหลวงเรามี
พระชนมายุครบ ๘๐ ปี พ่อท่านมีนโยบายให้พวกเรา
ชาวอโศกช่วยกันจัดโรงบุญอย่างต่ำ ๘๐๐ โรงบุญ
ต่อจากงานโรงบุญ ชาวหินผามีงานบุญฉลองข้าว
ซึ่งเป็นงานประเพณีประจำปี งานนี้พ่อท่านมาให้
กำลังใจ และรองผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิมาเป็น
ประธานเปิดงาน

เหตุการณ์ในแต่ละวัน

ส.๑ ตัวแทนชาวชุมชนจัดโรงบุญ ที่ตลาดเทศบาล อ.ภูเขียว จ.ชัยภูมิ

-ประชุมขะยะวิทยา ครั้งที่ ๕/๒๕๕๐

-สมณะ ๒ รูปและญาติธรรม เดินทางไปร่วมงานศพหลวงพ่อบุญ ที่วัดโพธิ์ อ.เมือง จ.นครราชสีมา

จ.๓ ตัวแทนชาวหินผา และนักเรียน สส.พ. จัดโรงบุญฯ ที่บ้านนาแก ต.นาหนองทุ่ม อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ

อ.๔ จัดโรงบุญฯ ที่ รพ.อำเภอแก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ

พ.๕ จัดโรงบุญฯ หน้าท่าว่าการ อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ

ศ.๗ ต้อนรับพ่อท่านและรองผู้ว่าฯ จ.ชัยภูมิ มาเปิดงานบุญฉลองข้าว

ส.๘ ส่งพ่อท่านขึ้นเครื่องที่สนามบิน จ.ขอนแก่น

อา.๙ สมณะ ๒ รูปเดินทางมาร่วมงานศพ โยมลำอังก์ กิตติเวช ที่ปฐุมอโศก จ.นครปฐม

จ.๑๐ คุณสมเจต ตัวแทนชาวหินผาฯ ไป

ร่วมงาน “จากรากสู่ใบรวมใจชาวชุมชนอีสาน” จัดที่ ม.ขอนแก่น

พ.๑๓ ครูนำนักเรียน สส.พ. ชั้นม.๓ ไปเข้าค่ายเตรียมงานตลาดอารีเยที่บ้านราชาจ.อุบลฯ

อา.๑๖ ประชุมขะยะวิทยา ครั้งที่๑๖/๒๕๕๐ -ชาวบ้านจาก อ.หนองบัวระเหว จ.ชัยภูมิ ๑๐ คน มาศึกษาดูงาน

พ.๑๙ ประชุมชาวชุมชน -โยมเจือบุญ เข้ารับการผ่าตัดที่โรงพยาบาลศรีนคริน จ.ขอนแก่น

-ครู ๒ คน นำนักเรียน ๑๔ คน จาก ร.ร.หนองคู อ.บ้านแท่น จ.ชัยภูมิ มาศึกษาดูงาน

ศ๒๑ ครูนำนักเรียน สส.พ. ทั้งหมดเดินทางไปเข้าค่าย ยอส. ที่บ้านราชา จ.อุบลฯ

พ.๒๗ สมณะและชาวชุมชน เดินทางไปร่วมงานตลาดอารีเย ที่บ้านราชา จ.อุบลฯ

อา.๓๐ คุณสมเจต ตัวแทนชาวหินผา นำชาวบ้านชุมชนต้นแบบ เครือข่ายของหินผา ไปร่วมงานตลาดอารีเย ที่บ้านราชา จ.อุบลฯ

ข้อดีก่อนจบ

เราจักสมทบทุนด้วยการให้

เราจักส่งสภากาไรด้วยการเสียสละ

เราจักส่งสภอารีเยด้วยการยอม

เราจักแก้อกุศลมนุษยชาติตลอดไป

สมณะแก่นผา อารูปใบ

สังฆสถานทักษิณอโศก

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐

ส.๓ ส.คำจริง ไปกิจนิมนต์ทำบุญบ้านคุณนงเยาว์ อ.เมือง จ.ตรัง โดยมีชาววัดและชาวชุมชนไปร่วมอนุโมทนา ๖ คน

-เวลาประมาณ ๑๖.๓๐ น. ส.คำจริงเดินทางไปปฐมอโศกเพื่อร่วมฌาปนกิจศพของ ส.นานุ่ม กัสสโก และส.บองสุญ สุญญโคต

อ.๖ ชาวชุมชน คนวัด เดินทางไปร่วมงานมหาปวารณา ที่ปฐมอโศก

อา.๑๑ ส.ตินดี ส.คำจริง ส.ตินทอง ส.โพธิสิทธิ์ ส.ธรรมทาบฟ้า ส.หินเพชร ส.พอลจริง ส.ไต้ดาว ส.เข้มเหล็ก ชาวชุมชนคนวัดที่เดินทางไปร่วมงานมหาปวารณา เดินทางกลับสังฆสถาน

จ.๑๒ ส.ตินทอง ส.โพธิสิทธิ์ ส.ธรรมทาบฟ้า ส.หินเพชร ส.ไต้ดาว ส.เข้มเหล็ก จัดรายการหลักสูตรมหัศจรรย์

อ.๑๓ สมณะที่อยู่ในสังฆสถานทุกรูปไปร่วมงานทำบุญ-โรงบุญมั่งสิริวัดที่จัดขึ้น โดยบรรดาญาติของของส.ธรรมทาบฟ้า อ.สะเดา จ.สงขลา

พ.๑๔ ส.พอแล้ว เดินทางเข้าสังฆสถานและเดินทางกลับสันตโศกวันรุ่งขึ้น

ศ.๑๖ สมณะที่ไปร่วมงานบุญที่ อ.สะเดา เดินทางกลับสังฆสถาน

ศ.๑๖-อา.๑๘ งานกุศลกรรมรำลึก

ส.๑๗ ส.ดงเย็น เดินทางถึงสังฆสถาน

-ส.ดาวดิน ประชุมกลุ่มธรรมราชอโศก โดยอาศัยสถานที่วัดป่ายาง ต.ท่าจิว อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช เป็นสถานที่จัดประชุม

อา.๑๘ ส.ตินดี ส.ตินทอง ส.ธรรมทาบฟ้า เดินทางกลับสันตโศก ญาติธรรมที่มาร่วมงาน

กุศลกรรมรำลึกเดินทางกลับภูมิลำเนาของตน

จ.๑๙ ประชุมชุมชน

อ.๒๐ ส.โพธิสิทธิ์ ส.พอลจริง ส.ดาวดิน จัดรายการหลักสูตรมหัศจรรย์

พ.๒๑ ส.คำจริง ส.โพธิสิทธิ์ ส.หินเพชร ส.พอลจริง ส.ไต้ดาว ส.เข้มเหล็ก ทำบุญรวมญาติและจัดโรงบุญที่บ้านคุณจรัสศรี ที่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

คุณมโนราห์ จากชมรมผู้สูงอายุ อ.ป่าบอน จ.พัทลุง สาธิตและฝึกหัดการแสดงให้ชาวชุมชน

พ.๒๒ ประชุมสามอาชีพุ่ชาติ ส.คำจริง ส.โพธิสิทธิ์ ส.หินเพชร ส.พอลจริง ส.ไต้ดาว ส.เข้มเหล็ก ไปกิจนิมนต์ทำบุญและจัดโรงบุญที่บ้านของคุณบรรเจิด อ.เมือง จ.ภูเก็ต

คุณฐปัทย์ ไป อ.ควนขนุน เพื่อเตรียมจัดงานโรงบุญมังฯ

ศ.๒๓ ส.ดาวดิน ประชุมกลุ่มธรรมชาติอโศก

ส.๒๔ สมณะที่ร่วมงานบุญที่ จ.ภูเก็ต และประชุมกลุ่มธรรมชาติอโศกเดินทางกลับสังฆสถาน

อา.๒๔ ส.โพธิสิทธิ์ ส.หินเพชร ส.พอลจริง ส.ไต้ดาว ส.เข้มเหล็ก เดินทางเข้าปฐมอโศก

จ.๒๖ ส.กล้าดี เดินทางเข้าสังฆสถาน

จ.๒๖-พ.๒๘ น.ร.ป.๔ - ม.๓ จำนวน ๖๓ คน จากโรงเรียนบ้านอายเลา อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช อบรมหลักสูตรเยาวชนคนสร้างชาติ โดยมีครู อาจารย์จากโรงเรียนดังกล่าว จำนวน ๑๓ คน ให้การดูแลตลอดงาน

สภาพผู้คนในรัฐซึ่งมีความแตกต่างหลากหลาย ทั้งสมยอมและขัดแย้งกันในผลประโยชน์ อาจจะแตกต่างกันกับผู้ที่สมัครใจเข้ามาอยู่อาศัยในพุทธสถาน สังฆสถาน และชุมชนต่างๆ ของชาวอโศก เนื่องจากผู้คนที่ยอมเข้ามาอยู่ในกฎเกณฑ์ ระเบียบข้อกำหนดต่างๆของพุทธสถาน สังฆสถานและ

ชุมชนของชาวโศกนั้น ก็คือผู้ที่สมัครใจเข้ามา ฝึกหัดขัดเกลตาตนเอง ตามคำสอนของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ และพระบรมศาสดา เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ความขัดแย้งอันจะนำไปสู่การปะทะกันทางความคิดหรือการปฏิบัติก็ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ เนื่องจากคำสอนของพระบรมศาสดาล้วนเป็นคำสอนที่สอดคล้องกัน เป็นไปเพื่อการลด ละ หน่ายคลาย ความยึดมั่นถือมั่นในอัตภาพตัวตน สังคมในอุดมคติของพุทธจึงเป็นสังคมที่มวลสมาชิกต่างมีความตระหนักรู้ถึงคุณค่าของการอยู่ร่วมกันด้วยสราณีธรรม ความแตกร้างหรือการปะทะกันอย่างรุนแรง ก็ไม่อาจที่จะเกิดขึ้นได้ และด้วยการปฏิบัติเช่นนี้เท่านั้น จึงจะนับได้ว่า ผู้ นั้นเป็นชาวโศก หรือเป็นสมาชิกหนึ่งในพุทธบริษัทอย่างแท้จริง

 ๑.ดาวดิน บลูเก็ตโต

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๐

ส.๑ ชาวชุมชนจัดโรงบุญมังฯ ที่บ้านพี่สาวของคุณกลิ่นบุญ ต.แพรงยา อ.ควนขนุน จ.พัทลุง โดยนิมนต์ ส.กล้าดีไปเป็นประธาน

อา.๒ จัดโรงบุญมังฯ ต.นาโงย อ.นาโงย หลังจากนั้น ชาวชุมชนจำนวนหนึ่งและคุณไพโรย่นไปจัดโรงบุญมังฯ ที่ภูมิลำเนาที่ อ.ป่าบอน จ.พัทลุง

จ.๓ ส.ดาวดิน ร่วมงานโรงบุญฯ ร.ร.บ้านอายเลา อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช

พ.๕ ส.กล้าดี, ส.ดงดิน ร่วมงานโรงบุญฯ ที่สวนมรดกธรรม ต.แม่ขรี อ.แม่ขรี จ.พัทลุง

ส.๘ โรงบุญมังฯ บ้านคุณสุดจริง อ.เมือง จ.ยะลา

อา.๙ ส.คำจริง ส.ดงดิน รับกิจนิมนต์ทำ

บุญบ้านคุณอำนวย จ.พัทลุง

ศ.๑๔ ส.กล้าดี ส.ดาวดิน เดินทางเข้าสังฆสถานฯ

อา.๑๕ นร.จำนวน ๑๐ คน จาก จ.สงขลา มาเยี่ยมชมชีวิตในชุมชนฯ

พ.๑๙ ส.กล้าดี เดินทางเข้าสันติฯ

อ.๒๕ ส.ดงดินและญาติธรรม ๕ คน เดินทางเพื่อไปเยือนประเทศกัมพูชา แต่ส.ดงดินไม่มีพาสปอร์ตจึงไปพักรอที่ชุมชนวังสวนฟ้า อ.วังสมบูรณ์ จ.สระแก้ว ก่อนที่จะเดินทางเข้าร่วมงานปีใหม่'๕๑ ราชอาณาจักรโศก ในวันที่ ๓๐ ธ.ค.

พ.๒๗ ส.ดาวดินและญาติธรรมรวม ๑๑ คน เดินทางไปร่วมงานปีใหม่ บ้านราชฯ

ศ.๒๘ ญาติธรรมชาวชุมชนที่เหลือประมาณ ๑๑ คน เดินทางไปร่วมงานปีใหม่ บ้านราชฯ

เนื่องในโอกาสปีมหามงคลที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระชนมายุ ๘๐ พรรษา บรรดาสมาชิกชุมชนทักษิณโศกและเครือแห่ ต่างร่วมเฉลิมฉลอง โดยการจัดโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัตืขึ้นในหลายแห่ง ซึ่งก็ได้รับการตอบรับจากชาวบ้านในขั้นที่ด้วยดี หลังจากจัดโรงบุญมังสวิรัตืแล้ว งานใหญ่ที่บ้านราชฯ เว้นงานที่ชาวทักษิณโศกทุกฐานะให้ความสำคัญ

 ๑.ดาวดิน บลูเก็ตโต

สรุปรายงานการประชุม
 คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ
 E-mail:thatfah2520@yahoo.com

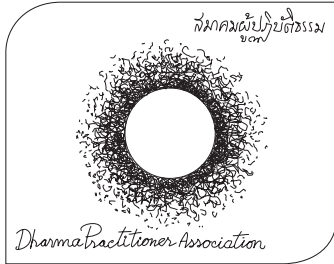
ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ (๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐)
 -กรรมการขาดประชุม ๕ คน
 -รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่ายของเดือนตุลาคม ๒๕๕๐
 -ธรรมสันติทันตกรรม มีผู้ใช้บริการ ๒๗ ราย
 -หน่วยงานบุญญาภิบาล ดูแลสมณะอาหาร และรักษาแบบโฮมีโอพาธี(homeopathy) ในวันพุธถึงวันศุกร์
 -ศาลากิจถั่ว ภายในอาคารได้ปรับปรุงให้ได้มาตรฐานการผลิตและควบคุมคุณภาพตามข้อกำหนด GMP (good manufacturing practice)

เรียบร้อยแล้ว และเตรียมขออนุญาตจัดตั้งโรงงาน
 -โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก (สส.ฐ.)
 เข้าค่ายเน้นจริยธรรมศีลธรรมและค่ายบูรณาการ
 ในงานมหาปวารณา ณ ชุมชนปฐมอโศก
 -โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตอโศก (สส.สอ.)
 ช่วยงานมหาปวารณาที่ชุมชนปฐมอโศก ร่วมกับ
 ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรมจัด
 นิทรรศการตามโครงการ ปลุกฝังคุณธรรมด้านจิต
 อาสาพัฒนาคุณภาพชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจ
 พอเพียง ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร และจัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้าน
 ด้านขยะวิทยา
 -อนุมัติเงิน ๕,๐๐๐ บาทเพื่อร่วมจัดทำแผ่น
 ซีดี เอ็มพี ๓ แจกในงานปีใหม่ ๒๕๕๑ ณ ชุมชน
 ราชธานีอโศก อุบลราชธานี
 -ได้รับหนังสือจากภาครัฐและเอกชน

สรุปรายงานการประชุม
สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม

Email: ppaniya@gmail.com

ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ (๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐)

-กรรมการขาดประชุม ๗ คน
-โรงสีสมาคม ซื้อข้าว ๑๐ ตัน สีเป็นข้าวกล้อง
และข้าวซ้อมมือ ได้ทำปุ๋ยเม็ดชีวภาพเป็น
กิจกรรมเสริม

-ชมรมมั่งสวัสดิแห่งประเทศไทย สาขาหน้า
สันตือโสศ (ชมร.สตอ.) และสาขาเชียงใหม่
(ชมร.ช.ม.) รายงานกิจกรรมที่ผ่านมา โดย
ชมร.จตุจักรจะเปิดร้านขายอาหารในงานปีใหม่ที่
หมู่บ้านราชธานีโสศ อ.วารินชำราบ อุบลราชธานี

-ห้องสมุดสมาคมฯ สถิติบริการเดือน
พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ผู้ใช้บริการ ๔๕๑ คน ยืม
หนังสือ ๑๓๓ เล่ม ได้รับภินันทนาการหนังสือ
และสิ่งพิมพ์จากสมาชิกสมาคม, หน่วยงานในชุมชน
สันตือโสศ ผู้ทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนผู้ทำงาน
วิจัย เรื่องระบบบุญนิยมในชุมชนราชธานีโสศ
จังหวัดอุบลราชธานี นวัตกรรมสังคมจากภูมิ
ปัญญาพุทธ (ทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะ
กรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ งบประมาณ
พ.ศ.๒๕๔๙)

-กลุ่มวังจันทร์พฤษภา รายงานบัญชีรายรับ-
รายจ่าย ของเดือนกันยายน ๒๕๕๐ สมณะมาพัก
ค้างเพื่อร่วมงานฌาปนกิจศพโยมแม่ของสมณะ

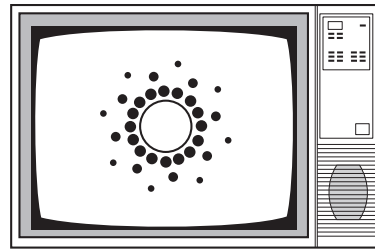
ถ่องแท้ วินยธโร

-อนุมัติเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ในการจัดทำแผ่น
ซีดีธรรมะแจกในงานปีใหม่

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการธรรมทัตน์สมาคม

Email: tta2531@lycos.com

ธรรมทัตน์สมาคม

ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ (๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐)

-กรรมการขาดประชุม ๓ คน
-แจ้งสื่อที่จำหน่ายดีอันดับหนึ่งได้แก่
ธรรมะเอ็มพี ๓ โดย สมณะโพธิรักษ์

-อนุมัติจัดทำถุงผ้า จำนวน ๑,๐๐๐ ถุงเพื่อ
สมณาคุณสมาชิกในโอกาสครบรอบ ๒๐ ปี ธรรม
ทัตน์สมาคม

-กำหนดปิดร้านเพื่อร่วมงานตลาดอาริยะปี
ใหม่ ๒๕๕๑ ณ หมู่บ้านราชธานีโสศ ต.บุงใหม่
อ.วารินชำราบ อุบลราชธานี ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม
๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑

สรุปรายงานการประชุม
พนักงานและอาสาสมัคร
ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย
สาขาหน้าสันตือโคก(ชมร.สตอ.)

๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

-ผู้เข้าร่วมประชุม ๑๗ คน

-แม้จะไม่มีผักไร้สารพิษแล้วการซื้อผักปลอดสารพิษมาทุกครั้งต้องได้รับการตรวจจากห้องปฏิบัติการก่อน จึงจะนำไปปรุงอาหารได้

-ผู้ค้าที่มาจำหน่ายผักผลไม้ในตลาดนัดวันอาทิตย์ต้องเป็นผักที่ปลูกเอง ไม่มีสารพิษ หากตรวจพบจะไม่อนุญาตให้นำมาจำหน่าย

-นายสุรศักดิ์ หมั่นนาอาน ได้ทำบุญติดตั้งชุดกรองน้ำดื่มอาร์โอ (Reverse Osmosis) ณ ตำแหน่งระบบกรองน้ำเดิม พร้อมบำรุงรักษาระบบให้ด้วย

-ไม่อนุญาตให้บุคคลภายนอกจำหน่ายสินค้าที่ไม่ใช่เครื่องบริโภคที่หน้าร้านชมรม

-กำหนดปิดร้านระหว่างวันที่ ๘-๑๔ พ.ย.'๕๐ เพื่อร่วมงานมหาปวารณา ณ ชุมชนปฐมอโคก

-การให้นักเรียนมาช่วยงาน ตามที่ชมรมขอไปนั้น นักเรียนเห็นว่า ชมรมไม่ได้ขาดแคลนบุคลากร จึงขอให้ผู้ทำงานในชมรมเกิดความชัดเจนว่าจะให้นักเรียนมาช่วยงานใดบ้าง ผู้ใหญ่ที่ช่วยงานต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มิเช่นนั้น

เด็กจะสับสน ผู้ใหญ่บางคนเกิดความรู้สึกว่าการที่นักเรียนมาช่วยนั้นเพิ่มปัญหาในการทำงาน จึงขอให้ทุกคนพิจารณา

รับโอวาทจาก สมณะชาบซัง สิริโต โก
สลายอึดตา

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

-ผู้เข้าร่วมประชุม ๑๕ คน

-ข้าวสวยหุงไม่พอกับความต้องการ ขอให้ผู้รับผิดชอบนำไปพิจารณา

-แจ้งเกรตเด็กนักเรียนในฐานะงาน

-สรุปโอวาทจากสมณะเมืองแก้ว ดิสสวโร

ยันต์ที่ได้กลับเข้ามาดูแลชมรมอีกวาระ ขอให้ทุกคนชัดเจนว่างานเป็นเพียงองค์ประกอบในการปฏิบัติโลกุตระธรรม เน้นศีลเด่น เป็นงานให้มีคุณธรรมเพิ่มขึ้นอย่าแบ่งพรรคแบ่งพวก

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

-ผู้เข้าร่วมประชุม ๑๗ คน

-ให้เน้นผักไร้สารพิษ และติดป้ายให้ลูกค้าทราบ หากไม่มีให้พิจารณาตามควร

-กำหนดการประชุมชมรมเดือนละครั้ง

-รับโอวาทจากสมณะเมืองแก้ว ดิสสวโร :

ขอให้คณะผู้รับใช้มาก่อนเริ่มประชุม และอยู่ในสัดส่วน ๓ คนใน ๕ คนจึงครบองค์ประชุม คุณโบแพรอดีตผู้รับใช้ ปัจจุบันกลับมาช่วยงานชมรมฯ นับเป็นเรื่องดี อโคกอยู่ในรอบกว้าง เป็นต้นแบบให้ผู้สนใจได้ศึกษา ขอให้พวกเราสังฆโลกุตระธรรม

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

-ผู้เข้าร่วมประชุม ๑๗ คน

-ชมรมเปิดโรงบุญ ๕ ธันวาคมมหาปวารณา ในวันที่

๕ ธันวาคม ไม่ได้จำหน่ายอาหารบรรจุถุงใดๆ

-กำหนดปิดร้านเพื่อร่วมงานตลาดอารีเยะปีใหม่ ๒๕๕๑ ณ ชุมชนราชธานีโอศก ต.บึงไผ่ อ.วารินชำราบ อุบลราชธานี ระหว่างวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑

-แจ้งผลการประเมินนักเรียนศิลปะเด่น เป็นงานรับโอวาทจากสมณะเมืองแก้ว ดิสสวโร : เน้นให้มีศิลปะ ๕ เพื่อไม่ถูกลอยแพ หากใครมีจิตใจอยากออกก็ลาออก และหากันที่งาน จะเหลือใครทำงาน โอศกขณะนี้เปิดกิจการหลายด้าน หากไม่เข้มแข็งยอมกอยหลังได้ทุกเมื่อ เกิดความล้มเหลวในการปฏิบัติธรรม ขอให้ทุกคนเก็บพลังในการปฏิบัติธรรม อย่างน้อยให้มีศิลปะ ๕ ที่มั่นคงแข็งแรง

๗ ธันวาคม ๒๕๕๐

-ผู้เข้าร่วมประชุม ๑๒ คน
-นักเรียนฐานงานควรมหุณเวียนไปร่วมงานโรงบุญ มิใช่ไม่อยู่ที่ฐานงานเลย
-การจัดโรงบุญแจกอาหารยังมีเศษอาหารเหลือพอๆกับปีที่ผ่านมา
-เลิกประชุมเร็วกว่าปกติเพราะต้องไปร่วมงานศพที่วัดบางเตย จึงไม่มีโอวาทจากสมณะเมืองแก้ว ดิสสวโร เพียงแต่ฝากเรื่องศิลปะเด่นเป็นงาน ชาลววิชา ชีวิตถึงสุดยอด สุดสูง สุดประเสริฐ ต้องไม่ล้มพื้นฐานการปฏิบัติด้วย

๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๐

-ผู้เข้าร่วมประชุม ๑๒ คน
-กำหนดการประชุมการดำเนินงานของชมรม สลับกับการเปิดเผยสภาวะจิตสัปดาห์เว้นสัปดาห์ โดยสัปดาห์ที่ ๑ และสัปดาห์ที่ ๓ เกี่ยวกับการดำเนินงานและสัปดาห์ที่ ๒ และ ๔ เปิดโอกาสให้สมาชิกเปิดเผยสภาวะจิต

-นายเพื่อนพืชขอให้สมาชิกบางคนทำงานอย่าปล่อยวางจนเข้าขั้นปล่อยปละละเลย

-ให้แม่ครัวปรับปรุงอาหารประเภทน้ำสำรองโยเกิร์ตน้ำเต้าหู้ และแหนม โดยมีมติให้คณะกรรมการชิมรสชาติก่อนนำออกจำหน่าย

-นายดาบบุญ ดิรัตน์ ลาไปสหรัฐอเมริกา ขอโหลihakมีการล่วงเกินใดๆ และนายเพื่อนพืชดำเนินการแทนในคณะกรรมการด้านอาหารในงานตลาดอารีเยะปีใหม่ที่บ้านราชฯ อุบลราชธานี

-อาสาสมัครเรือนธรรมกลับมาช่วยงานตามปกติ หลังจากออกชุดงค์เป็นเวลา ๑๐ เดือน

รับโอวาทจากสมณะเมืองแก้ว ดิสสวโร : ขอให้เก็บขอดีเห็นของลูกค้าในกล่องทุกวัน เพื่อให้ทราบว่าเหตุการณเกิดในช่วงใด ฐานงานของชมรมมังสวิรัตินี้ เป็นฐานงานระดับบุญนิยมเต็มขั้น จึงขอให้ช่วยกัน หากมีปัญหาใดๆ ให้รีบเปิดเผยจะได้แก้ไขได้ทันเหตุการณ์ ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นการวัดภูมิธรรมของแต่ละคน หากรับไม่ได้ก็ออกจากหมู่ไป ผู้มีคุณธรรมเท่านั้นจะอยู่รอดปลอดภัย

* สาขาเชียงใหม่ (ชมร.ช.ม.)

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

-ผู้เข้าร่วมประชุม ๒๙ คน
-มีผู้พักค้างในชมรม ชาย ๓ คน หญิง ๒๔ คน
-ร่วมจัดโรงบุญในงานมหาปวารณา ณ ชุมชนปฐมโอศก แจกขนมจิ้นน้ำเงี้ยว
-โรงบุญ ๕ ฐานฯ ยังคงแจกอาหารทั้งที่รับประทานภายในร้านและนำกลับบ้าน

-ได้รับงบประมาณจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาทเพื่อจัดทำโครงการจัดการขยะในชุมชน และจะไปศึกษาดูงานที่โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิลวงษ์

พาณิชย์ ของ ดร.สมไทย วงษ์เจริญ อ.เมือง
พิษณุโลก

-มีรายได้จากขยะเพื่อส่ง FMTV เดือน
ตุลาคม จำนวน ๔,๐๐๐ บาท

-ปรึกษาหารือการเตรียมงานโรงบุงู ๕ ธันวาคม
รับโอวาทจากสมณะ ลีเล็ก จุลคัมภีโร :
กิจกรรมของพวกเราเจริญขึ้นเรื่อยๆ จึงต้องรักษา
สุขภาพกันมากๆ

สรุปรายงานการประชุม เครือข่ายของชาวอโศก ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๐

ประชุมวิสาหมัก ชุมชนสีมาอโศก

๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๐

-ผู้เข้าร่วมประชุม ๒๔ คน นักบวช ๕ รูป
-การบริหารชุมชน ได้กำหนดให้ผู้พักใน
บริเวณชุมชน เช่นพัก ณ บ้านจอนดี บ้านเกื้อกูล
เป็นต้น สมาชิกต้องพักอาศัยไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน/
เดือน หรือร่วมกิจกรรมในชุมชนไม่ต่ำกว่า ๘๐
ชั่วโมง หากกระทำตามกติกา นี้ เรียกว่าสมาชิก
ประจำ มีสิทธิ์เป็นคณะกรรมการบริหารชุมชน
ส่วนสมาชิกทั่วไป สมาทานศีล ๕ และเลิกอบายมุข

- เลือกตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ มีรายนาม
และตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

น.ส.วราภรณ์ บุญญา	ประธานชุมชน
นางฉิมพร เรียวชัยภูมิ	เหรัญญิก
น.ส.วรัทยา ธรรมรักษ์	เลขานุการ
น.ส.ชุลีกร นาประกอบ	บัญชี
น.ส.ส่องฟ้า ศิริโชติ	ประชาสัมพันธ์
น.ส.เย็นใส สุธรรมเกษม	กรรมการ
น.ส.น่าน้อม จริตรัมย์	กรรมการ
น.ส.พลังใจ ชาติบุญนิยม	กรรมการ
นางฉอนศรี ชูติมา มาต	กรรมการ

เหรัญญิกมีอำนาจจ่ายเงินได้ครั้งละไม่เกิน
๓,๐๐๐ บาท หากเกินกว่าจำนวนนี้ให้คณะกรรมการ
พิจารณา ส่วนเงินหมุนเวียนของแต่ละฐานงานให้
จ่ายตามงบประมาณที่กำหนดไว้

-ฐานแปรรูปยังขาดแคลนแรงงาน

-ฐานโรงขวดรายได้ในแต่ละเดือนยังคงติดลบ

รับโอวาทจากสมณะสร้างไท สมณะฟ้าไท

สมณะล้อม สมณะดินทอง สิกขมาตุหยาตพลี

สิกขมาตุนวลนิ่ม : ให้ประมาณการทำงาน อย่า
เกินตัว แม้ที่นี่มีแต่นักปฏิบัติธรรมหญิง แต่สตรี
อาจสร้างชุมชนให้เจริญได้ด้วยความสามารถ
สามัคคี โดยใช้สาราณียธรรม ๖ และพุทธพจน์ ๗
ในการดำเนินชีวิต เพื่อเกิดความชัดเจนในการ
บริหารชุมชนแห่งนี้

สรุปการประชุมชุมชนสีมาอโศก

๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐

-ผู้เข้าร่วมประชุม ๑๒ คน

-รายงานบัญชีรายรับ-รายจ่าย

-คุณปอแก้วบริจาคตู้เย็นให้ ๑ ตู้

-การบริหารโรงขวดและปันเงินให้คนละ

๑,๕๐๐ บาท/เดือน

-อนุมัติเงินซื้อเต็นท์ให้นักเรียน โดยจัดซื้อ
ในงานปีใหม่ตลาดอารียะ ณ บ้านราชเมืองเรือ

-ที่ประชุมขอให้คณะกรรมการหมุนเวียนไป
ช่วยงานที่ร้านมังสวิรัตินครราชสีมา

-เห็นชอบให้ฐานแปรรูปจำนุกถากรมาช่วย
งาน ๑ คน ให้เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท

รับโอวาทจาก**สมณะปณิโตและ สมณะ
ลือคม** การเปลี่ยนแปลงช่วยสลายอดีตดา ควร
ปฏิบัติต่อกันด้วยความเอื้ออาทร กรรมการชุดใหม่
ต้องรอบรู้และเรียนรู้การทำงานให้ดีที่สุด ไม่ขาดทุน
กับงานที่ทำ.

พระพุทธรูปดัดสี

เมื่อโลกที่อยู่นี้ ลูกไฟไหม้โพลงแล้วเป็น
นิตย

ยังจะรำเริงอะไรกันหนอ ยินดีอะไรกัน
ท่านทั้งหลายถูกความมืดหุ้มห่อแล้ว
เพราะเหตุไรจึงไม่แสวงหาดวงประทีป
กำจัดอวิชชา(ความรู้ที่หลงงมงายในสิ่งไม่จริง
ไม่ประเสริฐ)เสียได้แล้ว

วิชา (ความรู้ที่เข้าถึงสิ่งแท้จริงอัน
ประเสริฐ)ก็เกิด

กำจัดความมืดเสียได้แล้ว ความสว่างก็เกิด
เหมือนเมื่อบุคคลไม่ประมาท

มีความเพียรเพิกกิเลสให้เร่าร้อน ย่อมส่ง
ตนไปดีแล้วอยู่

(พระไตรปิฎก ภาษาไทย ฉบับหลวง เล่มที่ ๒๕
“คาถาธรรมบท ชรารวรรคที่ ๑๑” ข้อที่ ๒๑ เล่มที่ ๑๒
“ภยเวรสูตร” ข้อที่ ๕๐)

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือน

พฤศจิกายน-ธันวาคม ๒๕๕๐

ธรรมปฏิกรรม

	พ.ย.	ธ.ค.
จดหมาย (ฉบับ)	๑๐๐	๒๐๑
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๑๐๕	๗๔
ตีพิมพ์ (ชิ้น)	๔	๗

☆☆☆

สถิติธรรมโสด

	ชิตี	ตีวีตี	เทป	เอ็มพี๓	วีซีดี	
ผู้มาติดต่อ	๑๐	๒๗	๒๖	๑๐	๑๕	ราย
จำนวนที่ยืม	๓๐	๖๕	๔๓๒	๓๖	๕๔	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	-	-	-	-	-	ราย
สื่อที่ออกใหม่	-	-	-	-	-	แผ่น

พัสดุ

๑๕

ชิ้น

	ชิตี	ตีวีตี	เทป	เอ็มพี๓	วีซีดี	
ผู้มาติดต่อ	๑๔	๑๘	๑๕	๗	๑๗	ราย
จำนวนที่ยืม	๒๐	๖๖	๓๔๘	๑๓	๓๒	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	-	๒	-	-	๒	ราย
สื่อที่ออกใหม่	-	๕	-	๘	๕	แผ่น

พัสดุ

๑๒

ชิ้น

☆☆☆

ธรรมปฏิสัมพันธ์

จดหมายออก

๖

ฉบับ

☆☆☆

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๓ ปีที่ ๒๘(๓๑)
ประจำเดือน ธ.ค.'๕๐-ม.ค.'๕๑

☀️ บางคนเกิดมา....คร่ำครวญ

....เคียดแค้น

....ถือสา

บางคนเกิดมา....ตั้งใจพินิจ

....น้อมจิตโยนิโส

....ศึกษาสังเกต

เส้นแบ่งเผ่าพันธุ์มนุษย์ชาติ

บางเบายิ่งกว่าปีกจิ้งหรีด

จะเป็นธาตุดิน หรือ เป็นธาตุดาว

จะเป็น บ้า หรือเป็น ดี

อยู่ที่เรา....ตัดสินใจ !

อโศกสร้างคน คนสร้างเมือง

“รู้สึกหัวใจเข้มนลง สุขุมหิ้น ไม้ถือโทษโกรธใครช่าง ให้อภัยผู้ที่ทำผิดกับเรา และมี
ความสุขในการทำงานมากขึ้นค่ะ.....”

- พรรศิริ มณีโชติ (จ.เซียงใหม่)

การเมืองการศาสนา – การศาสนการเมือง

“พวกที่เรีงกร่องให้ศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ คือ พวกที่ไม่มีจิตวิญญาณความ
เป็นพุทธ ทอดความเป็นพุทธ เพราะมันผิดนลักรคำสอนของพระพุทธเจ้าซัดๆ ความเป็นพุทธ

อยู่ที่การนำเอาหลักคำสอนไปประพฤติปฏิบัติให้ทันทุกภพ นั่นคือ คำตอบที่ถูกต้องที่สุด”

ญาติธรรมวิเศษ วรช้เสนา (อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น) แสดงความเห็นมา
ในโอกาสวันสำคัญทางศาสนา จะยิ่งใหญ่ขึ้น สื่อสารมวลชน องค์กรต่างๆ จะให้ความสำคัญ

ไม่ใช่อะไรหรอก จารีตพิธีกรรมจะสำคัญขึ้น ส่วนภาคปฏิบัติบูชา จะลดบทบาทลง มันเป็น
เช่นนั่นเอง (ตถตา)

เมื่อยิ่งห่าง “แก่น” เราก็จะยิ่งหลงแหวน “เปลือก”

ยิ่งละลาย “คำสอน” เขาก็จะยิ่งเชิดชู “สัญลักษณ์” ของศาสนาให้โดดเด่น จู๋ๆๆ

พ่อท่านคิดอะไร

ฉบับนี้ว่าด้วยเรื่อง “เป้าหมายและทิศทาง
ของชาวอโศก”

“อาตมาเชื่อว่าทุกคนคงจะ
เข้าใจ ก็จะมาเริ่มอยู่กับนุ่กลุ่มเรา
และเข้าใจทิศทางสำคัญที่พวกเราจะ
ไปสู่ที่น มด เนื่อ น มด ตั
กัน ลดความเนิ่นแก่ตัวที่พัฒนา
ตัวเราให้มีคุณธรรม มีทรัพย์มี
อาริยทรัพย์ติดตัวไป

เพราะฉะนั้นใครที่
อุตสาหะ วิริยะ พากเพียรได้มาก
จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและต่อ
นุ่กลุ่มด้วย และก็สังคมภายนอกจะ
ได้รับประโยชน์ต่อไป”

(โอวาทพ่อท่าน จากแฟ้มรายงานการประชุมสมาชิกชุมชนสวนบุญผักพืช ครั้งที่ ๓/๒๕๔๙
๒๙ ก.ค. ๒๕๔๙ ณ พุทธสถานสันตืออโศก)

อโศกปลูกในสิ่งที่กิน-กินในสิ่งที่ปลูก สำเร็จหรือยัง?

จากพระสมณูรณ์ ยโสธร (อ.เมือง จ.สกลนคร)

“แต่ปัจจุบันนี้โรคเก่าเกือบหาย โรคใหม่เกิดขึ้นอีกเกี่ยวกับกระเพาะลำไส้ ป่วยมา

ก็ก่อนปีแล้ว ไปทานมอที่โรงพยาบาล ให้นยามาฉัน พอๆเลย ไม่นาน ฉายเอกซเรย์ก็ปกติ อาหารก็เป็นมังสวิรัติ แต่ที่ขงค์ก็ซื้อจากตลาดมีสารพิษ จึงทำให้เกิดปวดท้อง เมื่อสะสมนานวัน เป็นเวลาปีกว่า ต้องฉีดยาสามเวลา อาหารก็ต้องสามเวลา ดิ๊ดดูบวชไปศีลพระวินัยต่างๆ มัน ต่างหรือทุกวัน....”

ชุมชนโอศอกทุกแห่งปลูกในสิ่งที่กิน - กินในสิ่งที่ปลูกได้ก็เปอร์เซ็นต์

ตอบหน่อยได้ไหม?

เราจะไม่มีวันพ้นจากโรคภัยไข้เจ็บ ตราบใดที่ยังต้องซื้ออาหารจากตลาดร้านค้า

เพราะสารพิษตกค้างมีมากมายเหลือเกิน จุ๊ๆๆ

ลดอุปสรรคด้วยปัญญา

“สำหรับดิฉันตัวเลข ๑ เรื่องอาหารเป็นข้อปฏิบัติที่ยากที่สุดในขณะนี้...”

ญาติธรรม กาญจนา ธนิกกุล (อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี) รายงานมาจากสนามรบบปฏิบัติธรรม ชาวโอศอกเริ่มจากโอวาพาภูมิโมกข์ ตัวที่ ๑ ก่อนคือ “ละชั่ว” เพื่อให้พ้นรกขุมใหญ่ จาก ปาณาติบาต

ขณะที่หลายคนเน้น “ทำดี” ถือว่าผิดขั้นตอน

ผู้ปฏิบัติใหม่ ใช้ “เจเจีย” จะสะดวกใจ คนอื่นไม่รู้ การถูกจับจ้วงก็ไม่มี พอแข็งแรงค่อย

“มังสวิรัต” ก็ยังใช้ได้ จุ๊ๆๆ

โอศอกยุคโลกาภิวัตน์

ปี พ.ศ.๒๕๕๐ พ่อท่านสร้างชีพนาจุฑาใหม่ ก็คือ “ทีวี”

เพื่อบรรยายภาพแห่งความเป็นนักรบกองทัพธรรม จะได้เข้มข้มขึ้น

“ติดตามชมรายการ TV ทุกวัน”

- ไทบูลย์ จันทร์สนาม (อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์)

“ได้ดู FMTV แล้วรู้สึกใกล้ชิดชาวโอศอกมากขึ้น ได้รู้ข่าวสารมากขึ้น มีโอกาสฟังเทศน์จากพ่อท่าน ทำให้มีโอกาสฟังเทศน์อย่างดีสำหรับคนที่อยู่ห่างไกล ได้ไปดูที่บ้านของ คุณนายดำบัว แซ่ไฉ่...”

- วิฑิตพร ชาตเดช (อ. เขียวทอง จ.เข็ยงราช)

คุณติดตามดาวเทียมหรือยัง?

จากญาติธรรม นวีวรรณ บุญมี (อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่)

“ขณะนี้ที่บ้านได้ติดตามดาวเทียมแล้ว ก็ดีเพื่อแผ่นดินได้ชมผลงานแล้ว สาระ
มากมายจริงๆ แต่ไม่มีเวลาดู

นาน เพราะต้องไปค้าขาย ไป
ทำสวน ได้ดูการแสดงของ
เด็กสัมมาสิกขารุ่นเล็กๆ มี
ความสุขกับการฟังธรรม
ความรู้สึกเหมือนวัดอยู่ใกล้
บ้าน ชอบที่สุดเลยคือ
รายการเพื่อทำดิน ร่องทำน
สมณะเสียบศีล ต่อมาก็
วิถีอาริยธรรม สุขทุกข์ของ
ชีวิต สีเสียบแง่ศิลป์ ต่อมาก็
ปฏิบัติกรตวัจริย อานการเพื่อสุภาพะ สนุกแม้กระทั่งโฆฆณา

ช่วงนี้แทบจะไม่ดูรายการปกติเลย เปิดไว้ช่องเดี๋ยวก็กพอแล้ว กำลึงเก็บพะไว้จะเอา
ไปขาย ทางเมื่อไรรดือรายได้ส่วนนี้จะเอาให้กับโทรทัศน์เพื่อแผ่นดินละ มีความสุขจริงๆ ก็ได้
ชมทีวีใหม่....”

งานดาวเทียมกำลังจะเป็น สิ่งจำเป็นสำหรับชาวอโศกอีกชิ้นหนึ่ง

ก็เพราะ เราไม่เก่ง อุปกรณ์ตัวช่วยจึงต้องมากเป็นธรรมดา อย่างบนเลย! จุ๊ยๆ

ธรรมะอโศกเป็นธรรมในวิถีชีวิตประจำวัน

จากญาติธรรม วันเพ็ญ แซ่เฮ้ง (เขตยานนาวา กทม.)

“นลังจากได้อ่านสารอโศกมา ๒ ปีเต็ม ทำให้น้องจากเข้มาเป็นชาวอโศก พยายามฝึก
เป็นคนใจเย็น นอนน้อย กินน้อย พ้นทำงานใน้มาก รู้จักเสีงสละ อดทน ไม่ติดโกรธแค้น
รู้จักให้อภัย กตัญญูต่อผู้มีพระคุณ เมตตาต่อคนรอบข้าง ไม่ยึดติด...”

คนอื่นๆ ปฏิบัติอะไรบ้าง

การได้รู้ข่าวคนอื่นปฏิบัติอย่างไร ทำให้เราได้ “เติมเต็ม” นี้คือประโยชน์ของการแลกเปลี่ยน
ประสบการณ์ จุ๊ยๆ

ชมร. เขามืออะไร

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องแจ้ง

๓.๒) ทีมพรช. มีมติเป็นเอกฉันท์ให้แม่ค้าร้านก๋วยเตี๋ยวพักการช่วยงานชั่วคราว เนื่องจากค่อนข้างเอาแต่ใจตัวเอง และอารมณ์เกรี้ยวกราดกับเพื่อนร่วมงาน ในอนาคตหากแม่ค้าร้านก๋วยเตี๋ยวปรับปรุงพฤติกรรมดีขึ้นก็ยินดีให้กลับมาช่วยงานเสมอ

๓.๓) การปรุงแต่งรสชาติก๋วยเตี๋ยวให้เป็นแบบเดิมของชมร. ไม่ต้องปรุงแต่งให้เอร็ดอร่อยขนาดอย่างปัจจุบัน และต้องสอนให้นักเรียนของเราทราบถึงนโยบายของชมร. ว่าเราไม่นิยมใช้ของแพง ไม่ใช่ผงชูรส และไม่ปรุงแต่งมากๆ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๔.๑) วันใดที่ทำอาหารตรงกับที่นักเรียนชอบ อาหารชนิดนั้นจะหมดเร็วจนไม่เหลือสำหรับขาย เช่น ลอดช่องแต่งไทยหมดตั้งแต่ก่อน ๘ โมง เป็นต้น ดังนั้นจึงควรกำหนดวันที่อนุญาตให้เด็กกินอาหารพิเศษโดยเฉพาะ เพื่อความเป็นระเบียบวินัย และทำในปริมาณที่เพียงพอทั้งขายลูกค้าและกินกันเองภายใน

(คัดจากรายงานการประชุม อาสาสมัคร ชมร. สาขาหน้าสันตือโสภณ ครั้งที่ ๑๘ ๑๓ ก.ค.'๕๐)

วิบากเป็นเรื่องของกรรม บารมีเป็นเรื่องของเรา

จากญาติธรรม สุทธิพงษ์ ดวงจันทร์ (อ.เมือง จ.เพชรบุรี)

“เพิ่งบวชได้ ๔ เดือน พวกเราสูญเสียทั้งแม่และพ่อในปีเดียวกัน แทนจะทำอะไรไม่ถูกกับชีวิตเลย เหมือนมันล่องลอยอยู่บนอากาศ ไม่มีตัวตน น้ำตาไม่ต้องพูดถึง ร้องจนแทนจะไม่ม่าน้ำตาน้ำลืออยู่เลย จริงๆมันมีรายละเอียดมากเกินที่จะบรรยาย...”

วิบากเป็นเรื่องจริง แต่บารมีเป็นเรื่องจริงยิ่งกว่า

การปฏิบัติธรรมคือ นำเหตุการณ์รอบๆตัวมาทำประโยชน์ให้ได้

แม้ล้มก็อย่าล้มหยิบอะไรติดมือขึ้นมา อย่าเสียเที่ยว จู้ยี้ๆ

เห็นทุกข์ จึงเห็นธรรม

“ปัจจุบันรู้สึกว่าการโลกนี้และสังคมสิ่งแวดล้อมต่างๆ อยู่ได้ยากลำบากมากขึ้น ทั้งกายทั้งใจ โดยเฉพาะเรื่องจิตใจ รู้สึกท้อแท้ และท้อถอยบ่ไปบอกใครเลยละ...”

ญาติธรรม คำภา แก้วเคน (อ.เมือง จ.นครพนม) รายงานหรือบ่นมา?

ความทุกข์มี ๒ ตัว พัดพรากจากสิ่งที่รัก กับ ไม่ประสบสิ่งที่รัก การรู้เท่าทันทุกข์ ๒ ตัวนี้จึงคือ เข้าถึง “กฎไตรลักษณ์”

ความทุกข์มี ๒ แบบ ทุกข์เพราะไม่สนใจ กับทุกข์เพราะเห็นสูงไม่จริง เห็นทุกข์จากชีวิตที่สมบูรณ์

ทุกข์อย่างแรกเป็นทุกข์ปัญญา ทุกข์อย่างหลังเป็นทุกข์โลภตระ
รู้ทุกข์ในหลายมิติ จึงมีโอกาสเป็นอริยมุคคผล จุ๋ยๆ

เคร่งครัดที่ตน ผ่อนปรนผู้อื่น

จากญาติธรรม ยุพิน วิญญูสุนทร (อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี)

“ในด้านครอบครัวมีความขัดแย้งน้อยลง อุณหภูมิความเร่าร้อนในบ้านเย็นลง สามีและลูกๆ ดุมิในตุผลและทำตัวดีกัน จากการปฏิบัติของเรา...”

สาธุๆ

อยู่ในโลกมนุษย์ เมื่อมีปัญหาต้องโทษตัวเราก่อน เพราะเป็นเรื่องที่แก้ง่าย

โลกก็ยะมักโทษเขา โลกุตระต้องโทษเรา

เป็นความบกพร่อง เป็นความผิดของเรา คิดอย่างนี้ เราจึงจะแก้ปัญหาชีวิตได้ง่ายขึ้น

โลกนี้ คือ กายยาววหาหาคีบ กว่างศอก นึ่แล จุ๋ยๆ

มองโลกอย่างอ่อนโยน มองคนอย่างอ่อนเยาว์

“เพิ่งบแต่ว่า...หนังสือสาระชีวิตดั่งกล่าวนี้ คนมีภูมิปัญญาใ้รู้เท่าทันก็จะได้ธรรมสจากธรรมะแท้ๆ คนไร้ภูมิปัญญา ใ้ใ้รู้ เขาก็เพิ่งอ่านแค้นหนักหรือสองหนัก เขาก็จะวางลง...”

เป็นอีกหนึ่งมุมมองของ ญาติธรรมกำทร เสนจันทร์ฉมิไชย (อ.เมือง จ.พิษณุโลก)

จึงจกตั้งข้อสังเกต เวลาตัวเราวิจารณ์สังคมหรือวิจารณ์คนอื่น

บางคนใช้ถ้อยคำรุนแรง ใช้คำที่เจ็บปวดก็มี

ลองวิพากษ์ผู้อื่น โดยใช้ถ้อยคำที่ “เห็นใจ” ความอ่อนโยนตัวนี้ จะเป็นบารมีเสริมให้สุขภาพแข็งแรงไม่เจ็บป่วยง่าย เชื่อหรือไม่ จุ๋ยๆ

ปฏิบัติธรรมให้ได้ในทุกสถานการณ์

จากญาติธรรมเทพพลัง งามนนท์ (อ.เมือง จ.ตาก)

“...ช่วงกลางเดือนที่ผ่านมา ผมพลาดโอกาสที่จะได้ร่วมบุญกับพี่น้องชาวอโศก

เนื่องจากต้องกลับมาทำงานอาชีพ
คือ พยายามทำตัวให้เป็นเกษตรกร
อย่างพี่น้องชาวอโศก คือตลอด
ระยะเวลาที่ผ่านมา ก็ได้ร่วมงานกับ
ชาวอโศก ก็เห็นว่า มีอย่างหนึ่งที่
ผมพอจะทำได้บ้าง คือ งาน
เกษตร ขณะนี้ก็เลยมุ่งด้านนี้มาก
มากจนหันกลับมาดูตัวเองว่า ชักจะ
ไปกันใหญ่ เริ่มละเลยข้อปฏิบัติ ทำ
ท่าจะทิ้งธรรม ทำให้คิดถึงนุ่งกลุ่มผู้
เป็นมิตรดีสหายดีของผม เนื่องจากภูมิคุ้มกันยังไม่

แกร่งพอ และอยู่ห่างหมู่ การทำงานและการปฏิบัติธรรมกันก่อนงาน ศิลเริ่มมี ต่าง หรือ ...”

อยู่โดดเดี่ยวไม่ยุ่งกับใคร ก็ทำท่าจะเป็นขอนไม้
อยู่กับกลุ่มมีการกระทบกระทั่ง มีอดทน อดกลั้น มีอภัย มีถือสา มีจิตสารพัดทุกรูปแบบ
โอกาสฝึกฝนก็อยู่ตรงนี้
ธรรมะนั้นต้องนำไปปฏิบัติให้ได้ทุกสถานการณ์ จึงจะเรียกว่า “นักปฏิบัติธรรม” จุ้ยๆ

วิบากมีจริง

“...แต่ข้าพเจ้าติดธุระมาก ช่วยลูกทำมาดักทางเพื่อไม่ให้ลูกมีกินมีใช้คะ สงสารลูก เพราะ
สร้างเขาเกิดมาแล้ว ก็ต้องรับผิดชอบ ช่วยดูแลกันไป บุญกุศลก็สร้างไปตามสติกำลัง ถือศีล
กินมังสวิรัติ ปฏิบัติพรณามจรจร แต่อยู่ในศีล ๕ บริสุทธิ์ ทำงานการชอบ...”

ญาติธรรม สมนึก ป๋องหลักคำ (อ.โพนสวรรค์ จ.นครพนม) เล่าชะตากรรมให้ฟัง
ถือเป็นวิบากของแต่ละคน
แต่ถามใจเราว่า ทำเพราะรัก หรือทำเพราะเสียสละ
สถานการณ์เช่นนี้ เราก็ได้ฝึกปฏิบัติธรรมในอีกรูปแบบหนึ่ง
การไม่เอาแต่ใจ แต่ทำเพราะเห็นควร เห็นจิตเสียสละงดงาม นี่แหละ “เพชร”
ถือศีลตั้งนาน แต่เสียสละไม่เป็น ก็เป็นสลัฟพตปรามาสไปเสียฉิบ!
โยนโส มนสิการ ในทุกกิจกรรม นี่แหละเป็นทางสายเอก จุ้ยๆ

✦ **ปัจจกส**

คติประจำเดือน

○ **ไม่เสียเวลาจัดการกิเลสคนอื่น
ก็จะมีเวลาจัดการกิเลสตัวเอง.**

บุญทรัพย์ไพธัสต์ว์

โดนหมัดซูกเข้าเต็มที่เป็นครั้งที่ ๒ หลบไม่ทัน เพราะไม่คาดคิด หลังจากเพิ่งโดนหมัดซูกครั้งแรกเมื่อหลายเดือนก่อน และรู้สึกว่าการหายเป็นปลิดทิ้งแล้ว(ทำใจ) และยังได้ข้อคิดดีๆ(ออกจากภพเส็งเคร็ง) แถมยังพูดโอ้อวดใครๆว่า everything happen for the best ตอนโดนครั้งแรกก็คิดปองตกว่าเป็นวิบากกรรมของเรา ทุกสิ่งเกิดขึ้นและเป็นไปตามครรลองของมัน เพื่อให้เราได้รับโทษทัณฑ์ (ถูกติสเครดิตถูกเข้าใจผิด) ก็นับว่าแรงพอดู ถ้ายังมีโลกธรรมจัดจ้านเหมือนเมื่อก่อน รับรองอรูปรอตัดตาตัวเบ้งลุกขึ้นมาเตะนกระโดดเหยงๆ

ใคร...วะ มาดูหมิ่นเหยียดหยาม
ศักดิ์ศรีของกูได้ขนาดนี้

เดินเซ็ดหน้าออก
จากวัดแน่ ด้วย
เหตุผลเต็ม
ส ม อ ง

คราวนี้ถึงที่เราแล้ว หลังจากหลาย ๑๐ ปีผ่านไป มองดูคนเดินออกจากวัดด้วยเหตุผล ต่างๆที่เราก็ไม่เข้าใจๆ ทำไมแค่นี้ก็ทิ้งวัด ทิ้งพ่อได้ลงคอทำได้ไง....

วันนั้นเราก็ได้เข้าใจเองแท้ เพราะอะไร? เพราะเมื่อไรที่เรายังรักอัตตาเหมือนไข่ในหิน รักยิ่งกว่าชีวิตของเรา เราก็ยอมตายได้จริงๆ (ตายจากกรรม)

แต่บังเอิญเรายังมีบุญบารมีอยู่บ้าง เหตุวุ่นเหตุร้ายเกิดในตอนกิเลสตัวนี้ถูกจัดการจนลดขนาดลงบ้างแล้ว มันจึงแค่วิโย(ระบาย) กับคนใกล้ชิด(อ่อน) พวกเขาก็ยุส่ง กลับบ้านเถิดลูก ไปหลงอยู่ในวัดตั้งนาน เห็นมัยไม่ได้อะไรซักอย่าง ไปทำงานเหนื่อยแทบตาย เงินเดือนก็ไม่มี ยังโดนเล่นงานอีก

เราฟังแล้วก็มีสุขสันนิตๆ(มีคนเห็นใจ) แต่ก็รู้ซาบซึ่งชัดเจนเลยว่า เราไม่คล้อยตามเหตุผลพวกเขาหรอก พวกเขาแค่รักและสงสารเรา

เท่านั้น ใครว่าเราไม่ได้อะไร เราได้ต่างหาก ได้ **ขุมทรัพย์เป็นรางวัล** เพียงแต่มันก้อนโตไป หน่อยเท่านั้น เล่นเอาเราจุกเสียดแน่นหน้าอก ขึ้นมากะทันหัน

วันนี้โดนอีก ในช่วงสัมภาระณ์พ่อท่าน หลังจากเสร็จสัมภาระณ์ พ่อท่านก็เอื้อนเอ่ย(หน้า ยุ่งเล็กน้อย) คล้ายถาม(ตามความรู้สึกของเรา) เราก็ได้จ้วงหว่าเล่าเรื่องต่างๆที่ผ่านมาให้ท่านรับรู้ เพราะเคยมีความตั้งใจตอนโดนหมัดชุกครั้งแรก ว่า ใครไม่ถามจะไม่พูด เมื่อมีโอกาสได้เล่านี้กว่า จะได้ดีแล้วเสีย(ได้รับความเข้าใจ) **พอพูดจบ กระบวนความกลับถูกสวนด้วยหมัดชุกปลายคาง เต็มแรง อีกครั้งหนักกว่าเก่าอีกเท่าตัว** สภาพจิตใจ เหมือนคนหงายหลังฝั่ง หัวหมุน ซ็อก ซา

แต่เพียงครู่เดียวก็ตั้งสติ ปรับจิต ปรับใจ เราไม่ได้โดนพ่อท่านทำร้ายให้เจ็บชะกะหน้อย พ่อท่านไม่มีวันทำร้ายลูก แต่ตัวที่เจ็บนั้นมันผี ต่างหาก **ผีเจ็บเพราะโดนจัดการ**

พ่อท่านมีเมตตาและอยากช่วยลูกต่างหาก ให้เป็นลูกที่ดียิ่งขึ้นไปอีก ไม่นั่งหลงติดเป็น จุ่มปักอยู่กับที่(อ้วนพี) สถานการณ์แม่เหมือน แต่ไม่เหมือนอย่างยิ่งอยู่ที่ว่า ระหว่างเรากับผี เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแค่ไหน **เรา คือ ผี** หรือ

ผี คือ เรา
ขณะนี้ยัง บอกไม่ได้ มัน กำลัง อยู่ใน ช่วง เวลาธรรม วิจัย ลึกลับ หนัก เอา เป็นว่า ถ้า ยังเห็นเราเดินอยู่ในวัด **แม้จะหน้าดำคล้ำไปบ้าง หรือทำเดินจ้องๆ คอตกไม่อาจหาญเรingers่า ชูซ่า เหมือนเดิม ก็แสดงว่ายังอาจชนะผีได้บ้าง** แต่ถ้าหายไป ก็อาจเป็นเพราะผีชนะละมัง ก็คง ต้องขอหลบไปดูแลบาดแผล ใช้โฮมีโอพาที่บ้าง ประคบร้อนประคบเย็นบ้างไปตามเรื่อง แต่ รับรองไม่ตายแน่

หวังว่าอีกไม่นาน เราจะได้ทวนคิดคำนึง ถึงเหตุการณ์วันนี้ และรู้สึกประทับใจจริงๆ ใน ความเมตตาของพ่อท่าน (เรารู้ว่านะ พ่อท่านสอน เราแบบผู้ใหญ่จริงๆ จนเรารู้สึกได้รับเกียรติ อย่างสูง อยากจะร้องดั่งๆแบบเด็กๆจึงมีกล้าๆ ก็เพราะอาย นะซี)

☆☆☆

รำพึง-รำพัน
โดย
เย็บหมั่ง

๑ ก.พ.'๕๑

คนดี

เรื่องจ้อ.จ้อ.
เป็นหนึ่งรู้แจ้ง

“คุณเป็นคนดีจริงๆ เป็นที่ฟัง เป็นกำลังใจให้ฉัน ช่วยให้ฉันได้เข้าใจธรรมชาติ เข้าใจชีวิตมากขึ้น ถ้าไม่ได้คุณ ฉันคงแย่แน่ๆเลย ชีวิตฉันฟื้นขึ้นมาได้ก็เพราะคุณ คุณเป็นคนที่มีพระคุณกับฉันมาก จนไม่รู้จะตอบแทนอย่างไร มีอะไรให้ฉันช่วยก็บอกได้เลย ฉันยินดีทุกเมื่อ”

คำสรรเสริญ
เยินยอเหล่านี้ เข้มก
จะพูดก็ฉันบ่อยๆ
ฉันก็ ฟัง ด้วย
ความรู้สึกเฉยๆ
ไม่ได้บ้ายอ
พระพุทธรองค์ไม่
ให้หลงใหลในลาภ
ยศ สรรเสริญ
โลกียสุข

คนเราช่วยเหลือ
กัน ด้วยความจริงใจ ไม่ได้หวัง
ผลตอบแทนอันใด **ทำบุญ ทำทาน หรือ
ทำดีอันใดไป ไม่ควรหวังผลตอบแทนอันใด
แม้แค่.....รอยยิ้ม** ผู้รู้ท่านเคยสอนไว้ เป็นการ
ให้จริงๆเลยนะ ให้แบบไม่ติดค้างใจที่จะทวงคืน
ในภายหลัง

มืออยู่วันหนึ่ง....ฉันได้รับเหรียญตรา
เชิดชูความดี ฉันก็ไม่ได้หลงใหลอะไรสักเท่าไร
ความดีอยู่ที่ฉัน ฉันจะดีจริงหรือไม่ดีจริง

เหรียญอันเดียวจะมารับประกันฉันได้ไง ถ้าฉัน
ดีจริงต่อให้ไม่มีเหรียญ ฉันก็ต้องเป็นคนดีอยู่
วันยังค่ำ

คนที่เคยชมฉัน เขามาพูดกับฉันว่า
“ที่จริงคุณน่าจะ กับคุณกว้างตั้ง เขาก็
เรียบรายนะ ทำไมเขาไม่ได้ **ทำไมถึง
เป็นคนที่ได้เหรียญ”**

ฉันรู้สึกผิด
หวังอย่างแรง คนที่
ชม สรรเสริญ
เยินยอฉันแท้ๆ
ยกย่องปานประ
หนึ่งฉันเป็นคน
เลอเลิศประเสริฐ
ศรี มาถามฉัน
อย่างนี้ เขาถามได้
อย่างไร

ทำไมเขาใกล้
ชิดสนิทสนมกับฉันขนาดนี้
ทำไมถึงไม่เห็นด้วยที่เหรียญนี้มัน

เหมาะสมแล้วสำหรับฉัน **ทำไมถึงคิดว่าสองคน
นั้นดีกว่าฉัน** ฉันไม่เคยคิดเลยว่าเขาจะเห็นสอง
คนนั้นดีกว่าฉันได้อย่างไร

ฉันผิดหวัง.....เสียใจ
ทำไมล่ะ ?!?!?!?!?!?!?!?

อ้อ...อ้อ.....อ.....**ฉันหลงอัตตาตัวเอง
ฉันมีอัตตามานะว่าฉันดีกว่าสองคนนั้น** ฉันจึงยอม
รับไม่ได้ ทนไม่ได้ที่มีคนชมเขาว่าดีกว่าฉัน

ถ้าฉันดีจริง ก็ไม่ต้องมีอัตตามานะก็ได้
เข้าใจความจริงตามความเป็นจริง **ไม่ต้องเอา
ตัวเองไปเทียบกับใคร ไม่ต้องเอาตัวเองไปข่มใคร
หรือไม่ต้องเอาใครมาข่มตัวเอง**

หรือถ้าฉันไม่ดีเท่าสองคนนั้นจริงๆ ก็หัด
ยอมรับ **อย่าหลงตน**

คนหลงมันน่ากลัว เพราะคนหลงจะไม่
รู้จักตัวเอง ไม่รู้จักตัวเองก็ไม่ได้พัฒนาตัวเอง
เนิ่นช้าเสียเวลา ใครตักเตือนก็จะไม่เข้าใจ น่า
สงสารมาก เพราะจะวนอยู่ในสังสารวัฏอีกนาน

**ถ้าฉันจะดีกว่าใคร ก็ไม่เห็นจะแปลก
อะไร** ธรรมดาของชีวิต โลกนี้ก็มีทั้งคนที่ดีกว่า
และมีทั้งคนที่แย่กว่า ไม่ต้องไปเทียบกับใคร ไม่
ต้องไปแข่งกับใคร หากเพียรสั่งสมบุญบารมีละล้าง
กิเลสของตัวเองไป หากเพียรได้มากเท่าไรก็เป็น
บุญบารมีที่สั่งสมลงในจิตวิญญาณของเราเองแท้ๆ

ฉะนั้น อย่าหลงตนเลย จงทำตาให้ใส
กระจ่างมองเห็นให้ชัด ล้างกิเลสที่มันมาครอบงำ
ให้ได้ พยายามนะ พยายามบ่อยๆ ใจหทัยจะมา
ทดสอบใจเราเสมอ อย่าเผลอกันแล้วกัน

อีกประการหนึ่ง **ฉันเรียกร้องเขา** ฉัน
สนิทกับเขาขนาดนี้ ทำไมเขาไม่เห็นความดีของ
ฉันที่ดีกว่าสองคนนั้น ฉันเรียกร้องทำไม ทั้งๆที่
ฉันก็บอกตัวเองแล้วว่าทำดีต้องไม่หวังสิ่งตอบแทน
อย่าหวังแม้แค่อย้ายมจากใครๆเลย

แม่แค่.....รอยยิ้ม นะ

ทำไมฉันไม่เข้าใจ ทำไมต้องเรียกร้อง
ทำไมต้องคาดหวัง ทำไมต้องทวงคืน

เชื่อโลกีย์ เชื่อทุนนิยม ลงทุนไปแล้วก็
ต้องหวังได้ทุนแถมบวกกำไรคืนมา มือหนึ่งให้
แต่อีกมือหนึ่งก็แบมือขอรับคืน นายทุนแท้ๆ
มันเป็นเชื่อโลกีย์พื้นฐานที่ทุกคนสั่งสมมา มัน
คือความโลภ ความอยากได้ที่สั่งสมมาไม่รู้ที่ชาติ

ก็ปาง มันเป็นธาตุแท้ที่เราต้องขัด ต้องขูด ต้อง
เกลา ละล้างไปเรื่อยๆ

และประการที่สำคัญก็คือ **โลกธรรม** ฉัน
คิดว่า ฉันจะไม่หลงไหลในโลกธรรม ลาภ ยศ
สรรเสริญ โลกียสุข แต่ใจหทัยนี้พิสูจน์ให้เห็น
แล้วว่า ฉันยังเป็นทาสมันอยู่

ฉันบอกตัวเองเสมอว่าอย่าหลงไหลใน
คำสรรเสริญเยินยอ อย่าบ้ายอ แต่พอได้ฟัง
ถูกชมถูกให้คำบ่อยๆ **ฉันก็หลงโดยไม่รู้ตัว มัน
ซึ่มซับเข้าไปตั้งแต่เมื่อไรไม่รู้**

ธรรมดาของคนบ้า ก็ต้องคิดว่าตัวเอง
ไม่บ้า ทำจะจริงเฝ้า ฉันก็ว่าตัวเองไม่บ้ายอนะ
แต่พอมีคนติเท่านี้ ยอมรับไม่ได้ นั่นแสดงให้เห็น
ถึงความหลง ความบ้าในสรรเสริญ

**ต้องขอบคุณคำติ ที่ทำให้ฉันได้เห็น
ตัวตนของฉัน ที่ยังติดขังหลงในสรรเสริญ**

**ต้องขอบคุณเขา ที่ทำให้ฉันได้เรียนรู้
โลกทั้งสองด้าน ฉันจะศึกษามันให้เข้าใจ ให้
ซึ่มซับเข้าไปในจิตวิญญาณของฉัน อย่าหลง
ไปกับมัน อย่าเผลอใจให้มันเข้าสิง ต้อง
พยายามแหวไว มีสติ รั้งมวิจยให้ได้เสมอๆ**

ขอบคุณใจหทัยทุกใจหทัยที่มาช่วยทดสอบ
ฉัน ให้ฉันได้รู้จักฉันมากขึ้น.

* ฟ้าพุทธะ

ฉบับนี้ได้นำข้อมูลจากหนังสือ

“ด้วย-ตุนพิเศษ”

ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๑ มานำเสนอนะคะ

ขอเชิญติดตามได้เลยค่ะ

น้ำจืดเพื่อสุขภาพ

เมื่อครั้งที่โมราร์จี เดชาฯ เข้ารับตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีของอินเดียในปี ค.ศ.๑๙๗๗-๑๙๗๙ นั้น เขาได้กลายเป็นหัวหน้ารัฐบาลที่ “อาวุธ” ที่สุดในโลก เคล็ดลับความหนึ่งเหนียวของเขานะหรือ?...

ก็แค่ดน้ำมา แล้วหันมาชดน้ำจืด
เพียงอย่างเดียว

อดีตนายกรัฐมนตรีของอินเดีย โมราร์จี เดชาฯ ดื่มน้ำจืดทุกวันวันละ ๒ ครั้ง...

นับแต่อายุ ๖๑ ปี เดชาฯไม่เคยปล่อยน้ำจืดให้สูญเปล่าไปในแต่ละวัน เขาก็ก เก็บ “น้ำแห่งชีวิต” สีเหลือง กลิ่นฉุน รสละมุน (ใครไม่เชื่อลอง ชิมของตัวเองดูได้) ไว้ดื่มอย่างน้อยวันละ ๒ แก้ว จนสามารถยืนอยู่ตลอดชีวิตไว้ได้ถึง ๙๙ ปี

“ผมเห็นมาหลายรายแล้วที่หายจากโรคเบาหวาน มะเร็ง และวัณโรค ด้วยฤทธิ์**น้ำจืด**” เขากล่าวด้วยความสำนึกในบุญคุณ สำหรับโรคฟัน หู ตา และผิวหนัง น้ำจืดเป็น “**ยาที่ให้ผลดีที่สุด**”

รายงานทางการแพทย์ที่พิมพ์ออกมาเร็วๆ นี้เกี่ยวกับประโยชน์อันน่าแปลก แต่จริงของ

เมลาโทนิ ทำให้คนแห่ไปซื้อกันแน่นร้านขายยา โดยพวกเขาไม่เห็นว่า...เมลาโทนิ นั้น แฝงอยู่ในน้ำจืดของเราอย่างอดทน(กลิ่นเหม็น) มาช้านาน ต่อมาไฟเนียร์ในสมองเป็นผู้ให้กำเนิดมันขึ้นมาท่ามกลางบรรยากาศมืดๆ โรแมนติก และจะหยุดทันทีที่ดวงตาได้รับแสงสว่าง เมื่อเมลาโทนิไหลมาดูโลกภายในร่างกายแล้ว มันก็ออกปฏิบัติหน้าที่บำบัดทุกข์ทางกาย และบำรุงสุขภาพการนอน(หลับ) ตลอดจนถึงกับจังหวะเวลาการทำงานของอวัยวะต่างๆ ในร่างกายอีกด้วย...

เอ...ไม่รู้ว่ามันทำได้อย่างไร สงสัยจะดูนาฬิกาเป็น ?

1๑. ดับเบิ้ลยู อาร์มสตรอง ได้เขียนบทความทางวิชาการขึ้นในปี ค.ศ.๑๙๔๔ ว่าด้วย “**น้ำแห่งชีวิต**” ที่ผู้วินิจฉัยคุณสมบัติหลายคนยอมรับในคุณค่าของมัน เขาได้รับความคิดวิตถารนี้จากคัมภีร์ไบเบิล พระธรรม สุภาษิต บทที่ ๕ : ๑๕ : ซึ่งกล่าวไว้ว่า

“จงดื่ม**น้ำ**จากถังเก็บ**น้ำ**ของเจ้า (กระเพาะปัสสาวะ?) ดื่มน้ำไหลจากบ่อของเจ้าเอง ควรหรือที่จะให้มันไหลเพื่อออกไปนอกร้าน.... จงให้มันเป็นของเจ้าแต่ผู้เดียวและมีใช้สำหรับคนแปลกหน้าด้วย”

หลังจากค้นพบเคล็ดลับที่ไหลออกมาจากส่วนล้นนี้แล้ว เขากล่าวว่าเขาหายจากโรคปอดภายใน ๖ สัปดาห์ ทั้งยังยืนยันว่าโรคมะเร็งและโรคหัวใจไม่ร้ายแรงพอจะสู่น้ำจืดได้หรือเกลือแร่ที่มีคุณค่าต่างๆ รวมอยู่ในน้ำใต้อุโมงค์ที่เราปล่อยทิ้งไปด้วยความไร้ปัญญา ทั้งที่ธรรมชาติประทานให้ไว้รักษาตัวเองแท้ๆ เทียว

การดื่มน้ำจืดเป็นที่นิยมในหมู่โยคีด้วยเช่นกัน น้ำจืดที่เข้าไปหล่อเลี้ยงร่างกายในยามเช้ากลายเป็นภูมิคุ้มกันความมั่งงั่ง และความเมื่อยที่นี้โยคีก็ไม่หวั่นแม้ต้องนั่งสมาธินานๆ นอกจากนี้ยังช่วยเร่งให้เข้าถึงจุดสงบโดยเร็ว โดยไปชะลอความถี่ของคลื่นสมอง ในคัมภีร์เก่าแก่ของพวกโยคี มีข้อความสนับสนุนให้ดื่ม “น้ำที่เจ้าผลิตเอง” ทุกๆ วันเป็นเวลาหนึ่งเดือน อย่างไรก็ตาม โยคีส่วนใหญ่เลือกดื่มน้ำจืดของเด็กๆ เพราะเชื่อว่ามีฤทธิ์แรงกว่า

ผู้คนจำนวนไม่น้อยเริ่มหันมาลิ้มลองรสน้ำจืด สำหรับคนไข้โรคเอดส์ ซึ่งไม่มียารักษาได้ต่างก็หันมายึดหลักประจำใจว่า **“น้ำจืดของตนแลเป็นที่พึ่งแห่งตน”** และหลายคนรายงานว่ามีอาการดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

ในได้วันมีคนที่ ๒ แสนคน ที่ยอมกลืนใจกลืนน้ำจืด ด้วยเห็นเป็นโอกาสขานนอก ที่ช่วยให้อายุยืนยาว(เพื่อจะได้อยู่กับน้ำจืดไปอีกนานๆ) ส่วนในประเทศไทยกับภาวะเศรษฐกิจแบบนี้ มีแนวโน้มว่าน้ำจืดอาจจะกลายเป็น “รสชาติ” ของคนไทยรุ่นใหม่ขึ้นมาวันใดวันหนึ่งก็ได้ .....เอ๊อ ! .....อ้อ ! ....อ้า !

อ้อ ! ข้อควรจำ สำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งสูญเสียจังหวะทางกายภาพหลังนั่งเครื่องบินนานๆ “อาการไม่สบายกายต่างๆ หายได้ด้วยน้ำจืดเพียงกริบเดียว ก่อนเข้านอน”

เก็บเล็กผสมน้อย

♥ มะตุมแห้ง

มหัศจรรย์อาหารเช้า

มือเช้าเป็นมือที่สำคัญที่สุด ไม่เพียงเติมพลังงานให้ร่างกายและสมองให้พร้อมที่จะทำงานอย่างมีประสิทธิภาพตลอดวัน อาหารเช้ายังป้องกันโรคเบาหวาน หัวใจและโรคอ้วนได้อีก

♥ อาหารเข้ลลดน้ำหนัก

ใครที่ลดน้ำหนักอยู่ และคิดว่าการงดอาหารเช้าจะช่วยให้ผอมได้ คุณกำลังทำสิ่งตรงกันข้าม การงดอาหาร

เช้าทำให้ร่างกายลดระบบเผาผลาญลง สมองจะหลั่งสารเคมีที่ชื่อว่า นิวโรเพปไทด์ วาย (neuropeptide Y) ซึ่งจะส่งสัญญาณให้คุณกินโดยไม่รู้ตัว มีภาวะที่เรียกว่า “อาการกินกลางคืน” (night eating syndrome) คือเมื่อเริ่มกินมื้อกลางวันแล้ว คุณจะหยุดไม่ได้จนกระทั่งเข้านอน

คนที่งดอาหารเช้ามักกินจุบจิบและเลือกอาหารที่กินสะดวก ซึ่งอาจมีไขมัน น้ำตาล และแคลอรีสูง นักวิจัยจากโรงเรียนแพทย์ฮาร์วาร์ดยืนยันว่า ไม่ว่าจะหญิงหรือชายที่กินอาหารเช้าทุกวันจะอ้วนยากกว่าคนที่งดอาหารเช้า นอกจากนี้ นักวิจัยจากโรงเรียนแพทย์แมสซาชูเซตต์ยังพบว่าคนที่งดอาหารเช้าบ่อยๆ มีแนวโน้มจะอ้วนได้มากกว่าคนที่กินอาหารเช้าเป็นประจำ

ที่น่าสนใจกว่านั้นคือกลุ่มผู้หญิงที่กินอาหารเช้าที่มีแคลอรีมากกว่ามื้ออื่นๆ จะลดน้ำหนักลงได้ดีกว่า และ ๗๘% ของคนที่ลดความอ้วนแล้ว สามารถปรับระดับคอเลสเตอรอลให้คงที่ได้ เป็นพวกที่กินอาหารเช้าทุกวัน

ทำไมการกินอาหารเช้าทำให้น้ำหนักลดได้ ยังไม่มีคำตอบชัดเจนรู้แต่เพียงว่า อาหารเช้าช่วยให้หิว

น้อยตลอดวัน อย่างไรก็ตามคุณภาพและปริมาณอาหารเข้ามีความสำคัญ ควรจัดให้มีความสมดุลของสารอาหาร และเพื่อลดน้ำหนักจะต้องไม่กินมากเกินไป

♥ อาหารเข้ลลดโรค

การกินอาหารเช้าช่วยป้องกันโรคหัวใจ และน้ำตาลในเลือดสูงซึ่งเป็นอาการเตือนของโรคเบาหวาน นอกจากนี้ยังช่วยลดอาการอ่อนเพลียได้อีกด้วย จากผลการวิจัยคนที่กินธัญพืชไม่ขัดสีทุกวันเป็นอาหารเช้ามานานกว่า ๕ ปี จะมีอายุยืนขึ้น เพราะธัญพืชไม่ขัดสีมีสารแอนติออกซิแดนท์ โยอาหาร และปัจจัยอื่นช่วยลดความเสี่ยงโรคหัวใจ

นอกจากนี้ ยังช่วยลดคอเลสเตอรอลในเลือดและความดันโลหิต ส่งเสริมให้ร่างกายใช้กลูโคสและฮอร์โมนอินซูลินได้ดีขึ้น ธัญพืชที่มีโปรตีนถั่วเหลืองผสมจะให้ประโยชน์ต่อร่างกายเพิ่มขึ้น เพราะโปรตีนถั่วเหลืองช่วยลดระดับคอเลสเตอรอลในเลือดได้ ส่วนอาหารที่มีองค์ประกอบของกรดโฟลิก วิตามินบี ๖ และ วิตามินบี ๑๒ จะช่วยลดสารโฮโมซิสเตอีนในเลือด ซึ่งเป็นอันตรายต่อหลอดเลือด

♥ อาหารเข้ลเพิ่มพลังสมอง

ระหว่างที่นอนหลับร่างกายเรายังคงใช้พลังงานตามปกติ พลังงานเหล่านั้นมาจากกลูโคสที่ร่างกายเก็บสะสมไว้ กว่าที่จะถึงเข้ากลูโคสมากกว่าครึ่งจะถูกใช้ไป ร่างกายจึงต้องการเติมพลังงาน ซึ่งอาหารประเภทคาร์โบไฮเดรตจะเป็นตัวขับเคลื่อนพลังงานให้กับร่างกายได้ดีที่สุด

สมองของคนเราก็ใช้กลูโคสเป็นพลังงานด้วยเช่นกัน แต่สมองไม่สามารถเก็บสะสมกลูโคสส่วนที่เหลือได้เหมือนกับการที่ร่างกาย

สะสมพลังงาน ฉะนั้นอาหารเช้าจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้สมองเราทำงานได้เฉียบไว หากงดอาหารเช้า

คุณอาจไม่รู้สึกละอะไร เพราะมีพลังงานสำรองจากการพักผ่อน แต่พอใช้หมดไปร่างกายจะเข้าสู่ภาวะเครียด แม้ว่าจะกินชดเชยในมือเที่ยงก็สายเกินไป เพราะเวลาที่ร่างกายต้องการพลังงานส่วนนั้นได้ผ่านไปแล้ว

♥ กินอะไรดีที่สุดสำหรับสมอง

นักวิจัยได้ลองให้ชาย-หญิง ๒๒ คน อายุ ๒๐-๓๐ ปี ต้มเครื่องดื่มที่มีคาร์โบไฮเดรตล้วนๆ โปรตีนล้วน ไขมันล้วน เครื่องดื่มทั้ง ๓ ชนิดให้พลังงานช่วยให้การทำข้อสอบเกี่ยวกับความจำระยะสั้นดีขึ้น แต่ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มคาร์โบไฮเดรตทำได้ดีที่สุดใน การทบทวนความจำหลังจากดื่มไป ๑ ชั่วโมง ชี้ให้เห็นว่า คาร์โบไฮเดรตมีความสำคัญต่อการทำงานของสมอง

เมื่อจดอาหารเข้า เราจะไม่ได้สารอาหารสำคัญที่ช่วยความจำตลอดวัน แม้แต่การขาดสารอาหารเพียงเล็กน้อย ประเภทกรดโฟลิก วิตามินบี ๖ และ วิตามินบี ๑๒ ก็ลดความจำลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่ออายุมากขึ้น คนสูงอายุจะดูดซึมวิตามินบี ๑๒ ได้น้อยลง เป็นเหตุผลหนึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้คนที่อายุ ๕๐ ปีขึ้นไปเสริมกรดโฟลิก ซึ่งมีมากใน ธัญพืชที่ไม่ขัดสี ผักใบเขียวจัด ถั่ว น้ำส้มคั้น ฯลฯ

♥ อาหารเข้าที่ควรใส่ใจ

ถ้าต้องการให้ร่างกายได้ประโยชน์จากอาหารเข้ามากขึ้น ควรพิจารณาเลือกชนิดอาหารที่มีองค์ประกอบดังนี้

คาร์โบไฮเดรตเชิงซ้อน ดีที่สุดสำหรับอาหารเข้า เพราะจะค่อยๆปลดปล่อยกลูโคสให้กับสมอง โดยใช้เวลานานขึ้นในการย่อยและดูดซึม แนะนำให้เลือกรั้วพืชไม่ขัดสีและผลไม้ โปรตีน อาหารแคลเซียมสูง เช่น นม โยเกิร์ต นมถั่วเหลือง หรือธัญพืชเสริม

แคลเซียม น้ำส้มเสริมแคลเซียม ช่วยในการเผาผลาญไขมันและลดการสะสมไขมันในร่างกาย

(ที่มา : <http://www.healthandcuisine.com>) คัดจาก

น.ส.พ.แนวหน้า ๑๙ ม.ค. ๒๕๕๑)

โรคตาจากจอคอมพิวเตอร์

โรคตาจากจอคอมพิวเตอร์ (Computer vision syndrome) คือภาวะอาการปวด เคืองตา ภายหลังจากการใช้จอคอมพิวเตอร์เป็น

เวลานาน ปัจจุบันนี้มีผู้มีปัญหาโรคตาจากจอคอมพิวเตอร์มากขึ้นเรื่อยๆ สาเหตุที่สำคัญของภาวะนี้เกิดจากการเพ่งใช้สายตาดูติดต่อกันอย่างยาวนาน ทำให้มีอาการเมื่อยล้าจากการใช้สายตา ข้อแนะนำคือ ควรมีการหยุดพักสายตาเป็นระยะ โดยทุกๆ ๒๐ ถึง ๓๐ นาที ควรพักสายตาจากจอคอมพิวเตอร์ โดยมองไปบริเวณกว้างหรือนอกหน้าต่าง เพื่อลดการเพ่งของสายตา ประมาณครึ่งถึงหนึ่งนาที ก่อนกลับมาเริ่มทำงานกับจอคอมพิวเตอร์ต่อไป นอกจากนั้นภาวะเคืองตาจากการใช้คอมพิวเตอร์ อาจเกิดจากการใช้สมาธิในการทำงานทำให้มีการกะพริบตาน้อยกว่าภาวะปกติ(ประมาณ ๑๐ ครั้งต่อนาที) ดังนั้นจึงควรมีการกะพริบตาหรือหลับตา ๓-๕ วินาที เป็นระยะ เพื่อป้องกันภาวะเคืองตาจากตาแห้งดังกล่าว

๑) น.พ.ศักดิ์ชัย วงศ์กิตติรักษ์ จักษุแพทย์
สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี
(โรงพยาบาลเด็ก) เดลินิวส์ ๑๙ ม.ค. ๕๘

หลักการ ดูหนังดูละคร ที่ทุกคนหันหน้ามาฟัง

ชื่อเรื่อง **ในความเป็นละครต้องดูความ**

เป็นคน (ฟ้า หิน ดิน ทราย)

ชื่อคนดู **นิสิตพลังพิเศษ คำดวง**

๑. เกิดอริยาฎ (เห็นทุกข์)

-เห็นทุกข์อะไรบ้างจากหนังเรื่องนี้

เห็นทุกข์จากการที่คนเราถ้ามีนิสัยอิจฉาหรือริษยาคนอื่นในจิตวิญญาณ ย่อมจะสะสมแต่ความโกรธแค้น อาฆาต พยาบาทรุนแรงเพิ่มมากขึ้น เพราะเห็นคนอื่นได้ดีเกินตัวเองแล้วทนไม่ได้ ย่อมจะต้องได้รับผลคือความเดือดร้อนใจ หากความสุขให้กับตัวเองแทบจะไม่ได้เลย เช่น วิบูลย์ เป็นคนพาลที่ไม่เคยมองเห็นความผิดของตัวเอง เมื่อเกิดอะไรขึ้นแม้ตัวเองจะผิดเต็มประตูก็โทษคนอื่น หรือพิมพ์จันทร์ สามารถ ทำอะไรที่ตัวเองต้องการได้ทุกอย่างพยายามทุกวิถีทาง ต่อให้เอาตัวเข้าแลกหรือผิดศีลธรรมขนาดไหนก็ไม่สนใจ ขอให้สมใจที่ตัวเองต้องการเท่านั้น

-แล้วสาเหตุของทุกข์นั้นมาจากอะไร

เกิดจากการที่ไม่เคยมองย้อนเข้ามาดูการกระทำของตัวเอง คิดว่าตัวเองถูก คนอื่นผิดหมด อัดตาก็ขึ้น มานะก็จัด แม้แต่คนที่มีบุญคุณที่เลี้ยงมา สั่งสอนให้เป็นคนดีขนาดไหนก็ไม่เคยคิดจะแก้ไขปรับตัวเอง เพราะต้องการอะไรก็อยากจะให้สมกิเลสตน ไม่ว่าจะเป็ราคาหรือโทษะ สุดท้ายก็หลงไปอยู่ในดงของอบายมุขจนถอนตัวไม่ขึ้น ทำเลวได้ทุกอย่าง เป็นเหตุให้นำไปสู่การผิดศีลแทบทุกข้อ

สาเหตุของการเกิดความทุกข์ก็เกิดจากการกระทำที่ไม่ดีของตัวเอง ไม่ว่าจะเป็วินุญลย์, พิมพ์จันทร์ หรืออาคม ต่างคนต่างต้องรับผลจากการกระทำของตัวเอง จะทุกข์มากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับการกระทำของตัวเองทั้งสิ้น

๒. ทำการปฏิบัติ (สู้กับผัสสะ)

-ดูฉากรัก, ริษยา, รุนแรง, เสร้า

ฯลฯ มีวิธีทำจิตทำใจพิจารณาสุกใส นั้น ๆ อย่างไร

ฉากรุนแรง ก็ได้ดูอารมณ์ตัวเองเห็นว่า ในจิตตัวเองยังสะใจ เมื่อคนไม่ดีโดนทำร้าย ก็ได้สอนตัวเองไปด้วย นี่ขนาดไม่ใช่เรื่องจริงยังมีจิตลักษณะนี้ ถ้าเกิดขึ้นกับตัวเองจะให้อภัยได้ไหม ก็ได้พิจารณาตรงจุดนี้

ฉากรัก ตอนจบของละคร ดูแล้วถ้าไม่มีสติ มันก็ไหลไปตามเรื่องที่เขาแสดง เห็นเป็นความสุขเมื่อเขาสมหวัง ไม่มองตามความเป็นจริง

ฉากรั้ เมื่อเจอปัญหาที่รุ่มร่าหาทางออกไม่ได้ ไม่ควรซ้ำเติมตัวเอง ต้องพยายามทำจิตใจให้เข้มแข็ง แล้วทบทวนว่าเหตุมาจากอะไร แล้วค่อยๆแก้ไข

๓. อดพลังกุศล (ซาบซึ้งในคุณความดี)

-ประทับใจความดีหรือแง่คิดดี ๆ
อะไรบ้าง

ประทับใจ ความกตัญญูรู้คุณ ความ
เสียสละ ไม่ทะเลาะทะเลาะกัน พอใจในสิ่งที่ตัวเอง
มีอยู่ อดทน ขยัน อ่อนน้อมถ่อมตน และ
ความมั่นคงในการทำมาหากิน แม้จะเจอ
อุปสรรคหรือปัญหาต่างๆเข้ามาในชีวิต ก็ไม่เคย
คิดที่จะท้อแท้หรือท้อถอยในการทำมาหากิน จน
สุดท้ายความดีนั้นก็ส่งผลให้ประสบความสำเร็จ
ในชีวิตได้

ความซื่อสัตย์สุจริตของสุชุม แม้จะมี
โอกาสที่จะเอาเงินมาเป็นของตัวเองได้ แต่ก็ไม่
ฉวยโอกาส

-มีสำนวนดี ๆ หรือคำคมอะไรไว้จดจำ

๑. ความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่เคยทำร้าย
ใคร

๒. ปัญหาไว้ให้แก้ ไม่ใช่ยอม
แพ้ เพราะทุกปัญหาย่อมมีทางออก
ทุกอย่างไม่มีอะไรเลวร้ายเสมอไป

๓. จุดสำคัญที่สุดของการ
ทำดี มันคือความตั้งใจ

๔. คนไฟดีอยู่ที่ไหนก็ได้
เพราะความดีทำแล้วไม่มีวัน
สูญหาย ไม่มีใครสามารถ
ขโมยไปได้

๕. ความดีหมั่นทำ
สันดานต่ำๆ หัดละ

๖. แม้อยู่ปลายเส้นทาง
อาจมองไม่เห็นแสงไฟ ก็
จะเดินต่อไปไม่เกรง หากวันนี้

ยังไม่เป็นดังใจ อดทนไว้คงอีกไม่นาน บอกใจไว้
ไม่ต้องกลัว ไม่ต้องห่วง ฟ้ำหรือว่าดินต่ำสูงไม่
สำคัญ ลักวันต้องได้ดี

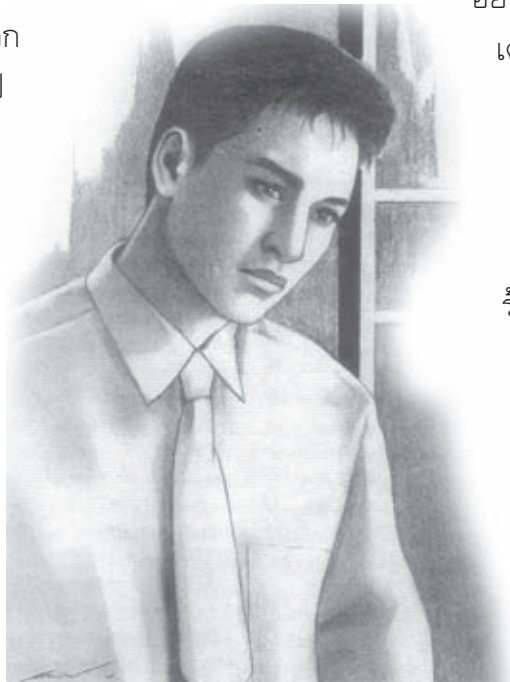
๗. การที่เราทำงานสุจริต มันทำให้เราเป็น
คนเต็มคน

๕. พิกพโลกวิฏ เพิ่มพหูสูต (รู้เท่าทัน โลกกว้าง)

-ได้เรียนรู้โลกรู้สังคมตรงไหนบ้าง

ทุกสังคมบนโลกใบนี้ มีทั้งคนดีและคน
ที่ไม่ดีอาศัยอยู่ร่วมกัน แต่คนดีนั้นอยู่ที่ไหนก็
ทำให้ที่นั่นน่าอยู่ เพราะคนดีมีคุณธรรมในการ
ดำเนินชีวิต แม้จะไม่ได้ร่ำรวยเงินทองอะไร แต่
ก็มีความสุขได้ เพราะสุขที่แท้จริงไม่ได้ขึ้นอยู่กับ
วัตถุ สุขที่แท้จริงอยู่ที่จิตใจต่างหาก เพราะแม้
จะเจอการกระทำของคนไม่ดี ที่เบียดเบียน
ตัวเองแค่ไหน ในจิตก็ไม่คิดจะทำร้ายตอบ ให้
อภัยได้เสมอ อย่างเช่นดิน คน

อย่างนี้แม้จะมีน้อย ก็น่า
เคารพนับถือ เพราะมี
คุณงามความดี ถ้าทุก
สังคมมีคนลักษณะนี้
อยู่เป็นส่วนใหญ่ ก็คง
จะไม่เกิดปัญหาที่เลว
ร้ายอย่างทุกวันนี้แน่นอน.

จากการบอกเล่าของเพื่อนหญิงที่สนิท
และคบกันมานานแสนนานคนหนึ่ง เธอเล่าให้ฟังว่า

คืน

วันนั้นเลิกงานประมาณสามทุ่มครึ่ง อาศัยรถเพื่อน ๆ นั่งออกจากซอยรามคำแหง ๑๖ (ที่ทำงาน) มาลงที่ป้ายรถเมล์ฝั่งตรงข้ามหมู่บ้านเสรีฝั่งที่จะไปดอนเมือง สักพักใหญ่ รถ ปอ.๓๕ มา จึงขึ้น เลือกลงตรงช่วงกลาง นั่งไปได้สักพักรถมาถึงย่านสะพานใหม่ มีกระต่ายนายหนึ่งมานั่งข้างๆ ดูท่าทางภูมิฐาน ผูกไทค์ ถือกระเป๋าเอกสารสีดำ ดูเรียบร้อยหมดจด

แต่... โอละพ่อ รถแล่นเรื่อยมาตามถนนจนถึงช่วงเลยตลาดสี่มุมเมือง กระต่ายนายนี้ค่อยๆ เอื้อมมือมาจับมือเพื่อนของข้าพเจ้าอาการจับอย่างแผ่วเบา นุ่มนวล บีบและกำมือไว้อย่างอบอุ่น (ฟังดูแล้ว เพื่อนคงคิดในใจว่าอ๊า!) เพื่อนของข้าพเจ้ากลัวมาก ส่วนคนในรถนั่งห่างๆ กัน หลายคนนั่งด้านในหมดแล้ว จะร้องหรือจะทำอย่างไรดี แถมยังนั่งริมหน้าต่างจะออกอย่างไรเล่า ดูท่าไปก่อนทำใจเย็นสูสีเสีย คิดว่า “เอ็งอยากจับอยากบีบก็เชิญ”

รถเมล์แล่นมาตลอดทาง จึงตัดสินใจลุกขึ้นทันที ไปนั่งอยู่ด้านหน้าใกล้ๆ คนขับ ซึ่งมีกระเป๋ารถนั่งอยู่ด้วย อย่างนี้ค่อยๆ ใจจริงคิดจะสูสีหน้านายคนนั้นอยู่เหมือนกัน คอยกันให้รู้เรื่องกันไปเลย แต่ไม่กล้า แก้ปัญหาเฉพาะหน้า เอาตัวรอดก่อนดีกว่า คงไม่ทำอะไรให้เสียหายมากกว่านี้ (นอกจากบีบมือ) เกิดมาไม่เคยพบเคยเห็นคนแบบนี้

เมื่อรถมาถึงจุดหมายที่เพื่อนหญิงคนนี้จะลง เธอหันไปมองนายคนนั้น ร้องโอ้! ทันที รุนนั่งซัดๆ ยังมารั้งแถคนแก่ได้

ฉันนั่งฟังเพื่อนเล่า รู้สึกตะหงิดๆ ใจมาก ๆ จึงถามเธอว่า “นั่งให้เขาบีบมือตั้งนานทำไม หากเป็นฉันจะรีบลุก คงไม่นั่งจมอยู่ตรงนั้นหรอกนะ จะรีบเดินไปอยู่ใกล้ๆ คนขับทันที จะได้ปลอดภัย นี่มันคงสมควรใครไปแล้ว ว่าก็ว่านะ หากคิดแสบก ถือว่าให้ทานมันไปก็แล้วกัน ใจก็สบาย เพราะแค่ถูกบีบมือเท่านั้น ไม่มีอะไรมากกว่านั้น ก็โชคดีแล้ว”

ฉันฟังเธอเล่า ทำให้รู้สึกปลงว่าสังคมสมัยนี้ภัยอยู่ใกล้ตัวมาก มีหลากหลายรูปแบบอย่างนี้ไม่ถึงเลยจริงๆ ไม่ว่าจะหญิงหรือชาย ไปไหนมาไหนต้องรู้จักระแวงระวังตัว เอาตัวรอดให้ได้เป็นดีที่สุด ให้มีสติ แก้ปัญหาด้วยปัญญา อย่างสุขุมรอบคอบ เมื่อภัยมาถึงจะได้มีสติแก้ปัญหา ขอให้ศีลคุ้มครองทุกท่านด้วยเทอญ

❧ หากท่านผู้ใดมีประสบการณ์จริงจากชีวิต สามารถส่งมายังคอลัมน์นี้ หรือส่งมายัง e-mail ข้างต้นได้

ควัก ตาหงก

↓ เหตุการณ์นี้ เกิดขึ้นที่ชายแดนไทย ที่ติดต่อกับประเทศกัมพูชา ...มีชายคนหนึ่งชอบเล่นนกเขา มาก ชื่อนายก้อน นายก้อนเป็นคนชอบเลี้ยงนกเขาเล่นมาตั้งแต่เด็กจนแก่ ไม่ว่าที่ไหนมีนกเขาตี นายก้อน ต้องไปแสวงหามาจนได้ บางทีก็ไปดักเอาตามทุ่ง-ตามป่า การดักนกเขานั้น เขาไม่ได้ใช้แร้วบ่วงดัก เขาใช้ “กรงนกต่อดัก” กรงดักมีขานข้างหน้าและมีขายเรียกว่าคูป และมีโกให้คูปตกลงมา... ทีนี้เมื่อเวลานกต่อขันคุณ ล่อให้นกป่าเข้ามาเหยียบโก เขาจะมีกิ่งไม้เล็กๆ ปักไว้รอบกรง เป็นการพรางตาไม่ให้นกป่าสงสัยว่าเป็น กรงดัก กรงนกต่อนี้เขาจะติดตั้งอยู่กับปลายไม้รวก และเคลื่อนย้ายไปไว้ตามคาคอบไม้ ที่มีนกป่าอยู่ตาม บริเวณนั้น แล้วจะถอยออกมาอยู่ในที่กำบัง คอยมองดูกรงนกต่ออยู่ เพราะเมื่อนกป่าถูกตาข่ายตลป มันจะ ดิ้นทำให้บอบช้ำมากจนหลุดมาก ทำให้หมดความสวยงาม จึงต้องรีบเข้าไปปลดออกทันที

เมื่อนายก้อนต่อนกหรือได้นกมาแล้ว เขาจะเอามาใส่กรงฟังเสียงขันของมัน โดยทำการติดนิ้ว ล่อเมื่อมันเชื่อง มันก็จะขันออกมา...ในตอนที่มันขันออกมานี้แหละ ถ้านกเขาขันไม่เพราะหรือขันไม่ดี ให้เป็นที่ พอใจของนายก้อนแล้ว นายก้อนก็จะเกิดสั่นดาดเห็นมโหดขึ้นมาโดยแทนที่จะฆ่าแกงกิน หรือปล่อยเข้าป่า ไป นายก้อนกลับใช้วิธีทรมาณนก ด้วยการควักลูกตาของมันออกเสียทั้งสองข้าง.... นกเมื่อถูกควักลูกตาทั้งสอง ออก มันจะบินไปไหนก็ได้ เพราะมองไม่เห็น ก็ต้องทนทุกข์ทรมาณอยู่หลายวัน จนกว่าจะตายไปเอง ทำให้ใครๆ เห็นว่านายก้อน มีใจเป็นยักษ์เป็นมารมากกว่าเป็นคน!!! ....นายก้อนมีพฤติกรรมต่อนกเขาแบบนี้ มาเป็นเวลาสิบๆปี เพราะเขาเล่นนกเขามาตั้งแต่หนุ่มจนแก่ นกที่เขา ทรมาณมัน ด้วยการควักลูกตาทั้ง นับเป็นร้อยๆ ตัวขึ้นไปทีเดียว

เมื่อนายก้อนแก่ชราลง เขามีโรคภัยมาเบียดเบียนร่างกาย เจ็บปวดที่นั่นที่นี้ไม่มีความสุขเหมือนกับคนอื่น และต่อมาก็เกิดความ เจ็บปวดขึ้นที่นั่นนี่ตา มีอาการปวดคันเป็นกำลัง เหลือที่จะทนได้ ความ เจ็บปวดทำให้เขาขาดสติ ทำให้เขาเกิดการคลุ้มคลั่ง เอามือควักลูกตาของ ตนเอง จนหลุดออกมาทั้งสองข้าง กลายเป็นคนตาบอดไปทันที นายก้อน คลานไปคลานมาด้วยความทรมาณ ไม่ยอมกินข้าวกินน้ำอยู่ได้ไม่ถึงอาทิตย์ ก็ หมดลมสิ้นใจตายไป ตามผลแห่งกรรมที่ได้กระทำมา

ทุกคนอยากมีชีวิตที่ดี แต่ทำไมจึงไม่ดี อย่างที่อยากให้ได้ น่าจะเป็นเพราะว่า อยากรอย่างหนึ่ง แล้ว ไปทำเสียอีกอย่างหนึ่ง เช่นอยากได้นูญ แต่กลับทำบาป เป็นต้น.

ขอเวลาไปล้างหลัง

[ตอนที่ ๑]

บันทึกการเดินทางไปภูฏานของท่านจันทร์

ท่านสาธุชนผู้ใฝ่ในธรรมทุกท่าน

หลายท่านคงอยากให้ทุกสรรพสิ่งที่กระทำประสบความสำเร็จในที่สุด หากจะถามท่านว่า...อะไรคือความสำเร็จ...

คำตอบคงมากมายหลายทิศทางตามความเข้าใจของแต่ละบุคคล

และหลายท่านกำลังเดินตามหาความสำเร็จ...จากเหนือสุด...สู่ใต้สุด...จากตะวันออกสู่ตะวันตก

ความสำเร็จคืออะไร...ยังคงเป็นคำตอบที่สาธุชนทุกท่านต่างต้องการทราบเป็นที่ยิ่ง...

ท่านเคยคิดบ้างไหมว่า...เงินคือตัวแทนความสำเร็จ...

หลายท่านอาจจะบอกว่าไม่จริง..ความมั่งคั่งมิใช่ความมั่นคง...

แล้วอะไรเล่าคือความสำเร็จที่แท้จริง...

หากนิยามแห่งความสำเร็จคือ...**การได้มาในสิ่งที่เราต้องการ...**

ท่านคิดว่าเป็นคำตอบที่ถูกต้องหรือไม่....

ถ้าใช่...แล้วอะไรคือสิ่งที่คนเราต้องการมากที่สุด....

ความสุข...คือสิ่งที่ทุกคนต้องการที่สุดของชีวิต...ความสุขอยู่ที่ไหน...

หน้าตาของความสุขเป็นอย่างไร...และอะไรคือความสุข....

พระพุทธองค์ตรัสไว้ว่า “ทุกขมิไว้สำหรับเห็น สุขมิไว้สำหรับเป็น”

ต่อแต่นี้เป็นต้นไป...คำตอบที่ทุกคนต้องการหา...ต้องการพบ....

ลองค้นหาคำตอบจากธรรมเทศนาวาระพิเศษ

โดย...**สมณะพะพุทธ จันทเสฏฐ์ หรือ ท่านจันทร์....**

ในนิยามแห่งความสำเร็จของชีวิต...ความสุขมีจริงหรือบนโลกมนุษย์

ก่อนหน้างานเฉลิมฉลองครองราชย์ครบรอบ ๖๐ ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อปีที่แล้ว

หลายๆคนคงไม่เคยรู้จัก...**ภูฏาน**

ภูฏาน...ประเทศที่ได้ชื่อว่า “ความสุขมวลรวมประชาชาติมากที่สุดในโลก”

ภูฏาน...เมืองกิเลสพักร้อน....ในนิยามของท่าน ว.วชิรเมธี

ภูฏาน...ดินแดนแห่งความสุขแหล่งสุดท้ายของโลก

ณ บัดนี้.....ขอเชิญสาธุชนทุกท่านพบกับพระธรรมเทศนาชุด.....

“ภูฏาน ทิพย์พิมาน แห่งเมืองมนุษย์”

บันทึกที่...ประเทศภูฏาน เมืองทิมพู

เวลา ๑๗.๔๐ น. (เวลาเมืองไทย ๑๘.๓๘ น.) อังคาร ๑๘ ธ.ค.'๕๐

ประกาศว่า อุณหภูมิที่เมืองพาโรซึ่งเป็นเมืองสนามบินค่อนข้างเย็นยะเยือกถึงห้องศาเซลเซียส หลายคนพากันเตรียมเครื่องนุ่งห่มกันหนาวกันยกใหญ่ แต่เราเองไม่ได้เตรียมสิ่งใด เพราะไม่รู้ว่ามีอะไรติดมาบ้าง ของใช้ส่วนตัวในการเดินทางครั้งนี้ ได้รับการจัดเตรียมโดยทีมงานมูลนิธิฯ บรรจุอยู่ในกระเป๋าขนาดกลาง และโหลดไว้ใต้ท้องเครื่องบิน อีกทั้งเราเองก็ไม่

เพื่อน

ร่วมคณะเดินทางมากกว่า ๒๐ ชีวิต กำลังทบทวนหมายเลขห้องพักในคืนนี้ และพากันชนของขึ้นสู่ที่พักกันเป็นระยะ แต่เราหิบบิมพ์ดีตุดออกมาจากกระเป๋าใหญ่ วางไว้บนโต๊ะรับรองของโรงแรม บันทึกที่ภูฏานเพื่อบอกเล่าเรื่องราวที่ได้พบสัมผัสในวันแรกของการเดินทางมาจากเมืองไทย โดยได้เน้นย้ำถ้อยคำในรถกับผู้ร่วมเดินทางหลายครั้งว่า **“ขอลาไปล้างหลัง”** บางท่านชื่นชอบถ้อยคำเหล่านี้ เราได้พิจารณาแล้วเห็นด้วยว่า เป็นถ้อยคำที่สื่อความรู้สึกได้เป็นอย่างดี บางครั้งอาจใช้ถ้อยคำเรียบเรียงเป็นประโยคว่า **“ขอเวลาไปล้างหลัง”** ก็แล้วแต่ตามโอกาสอันสมควร ทำไปทำมาซักจะชอบ **“ขอเวลาไปล้างหลัง”** มากกว่า **“ขอลาไปล้างหลัง”** เพราะให้ความหมาย กว้างดีกว่า แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็สุดแท้แต่ใครจะชอบ

- กลัวความหนาวร้อนแต่ประการใด เคยไปเผชิญ
- ความเหน็บหนาวร้ายวันทอดขนาดติดลบสิบองศา
- เซลเซียส เมื่อครั้งไปเยือนเกาหลีใต้ ก็ยังไม่รู้สึกว่าเป็นความลำบากยากเย็น ได้น้อมจิตรำลึกนึกถึง
- คำตรัสของพระพุทธเจ้าที่ว่า **“บุคคล ไม่พึงสำคัญ**
- **ความหนาวร้อนให้ยิ่งไปกว่าหญ้า”**

อากาศที่เมืองทิมพู

ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศภูฏานแห่งนี้ค่อนข้างหนาวเหน็บเมื่อตอนใกล้เที่ยงก่อนจะลงจากเครื่องบิน ก็ปัดัน

- เมื่อลงจากเครื่องบินดริ๊กแอร์ สัมผัสแดด
- ที่แผดกล้ามากกว่าอากาศที่หนาวเหน็บ ไม่รู้สึกว่าเป็น
- ทรมานแต่ประการใด ด้วยแสงแดดช่วยบรรเทา

สู่ภูพานในครั้งนี้ เมื่อนั่งพิมพ์คอมพิวเตอร์อยู่บนพื้นหญ้า ในร่มอาคาร จึงค่อยรู้สึกได้ถึงความหนาวเหน็บ แต่ก็ยังพอดทนไหว ตอนแรกนึกว่าลมโทรศัพท์มือถือไว้ที่มูลนิธิฯ แต่ขณะบันทึกบทกวีอยู่นั้นก็มีโทรศัพท์จากนักการเมืองในกรุงเทพฯ ท่านหนึ่ง และนักหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง โทรฯ เข้ามาถึง สังเกตได้ที่เบอร์โชว์หน้า

ความหนาวเย็นได้เป็นอย่างดี เมื่อนั่งรถออกจากสนามบิน ได้แสงแดดส่องทางหน้าต่างรถที่มีได้มีเครื่องปรับอากาศ ยังรู้สึกสัมผัสได้ถึงความร้อนผิวหน้า ต้องหลบแดดด้วยเกรงว่าผิวจะไหม้เกรียม ถนนหนทางของประเทศภูพานแห่งนี้ เป็นถนนหลักสายเดียวของประเทศ ตลอดทางล้วนเขียวลวดคดเคี้ยวไปตามภูเขา เป็นถนนที่คับแคบชนิดที่รถสวนทางกันไม่สะดวกต้องรอให้อีกคันหนึ่งไปก่อนจึงจะไปกันได้ ข้อที่น่าสังเกตและน่าประทับใจก็คือ **รถบี๊ขนาดเล็กที่เราั่งไปนั้น มักจอดให้รถคันเล็กแล่นไปก่อน** ครั้งแรกเห็นพนักงานขับรถซึ่งแต่งกายในชุดโคะ ได้โบกมือส่งสัญญาณให้รถเล็กข้างหลังแซงไปข้างหน้าได้เลย สังเกตเห็นโชว์เฟอร์ได้ทำเช่นนี้หลายครั้ง คือจอดให้คันเล็กไปก่อน มีคำถามในใจว่า เป็นข้อกำหนดกฎจราจรของประเทศนี้ หรือเป็นวัฒนธรรมจิตสำนึกประจำชาติกันแน่ หรืออาจเป็นอุปนิสัยใจดีเป็นส่วนตัวของผู้ควบคุมพวงมาลัยในรถบี๊เล็กดังกล่าว ยังไม่มีคำตอบใดๆ

ก่อนเดินทางออกจากเมืองฟาโร ที่คณะของเราลงเครื่องบินไปสู่เมืองหลวง “ทิมพู” คณะเดินทางรับประทานอาหารเช้ากลางวันโดยที่ข้าพเจ้าก็ร่วมรับประทานด้วย แต่เป็นการรับประทานอาหารเช้าด้วยการนั่งเขียนหนังสือ ประพันธ์บทกวีจากการเดินทาง

● จอ เพราะเป็นคนที่ดีต่อมาบ่อยๆ และพอจะ
● เข้าใจว่า เขาทั้งสองจะพูดเรื่องอะไร จึงไม่รับ
● โทรศัพท์ทั้งสองสาย เพราะทราบมาก่อนแล้วว่า ถ้า
● รับก็จะเสียค่ารับแพงลิ่ว ยิ่งถ้าโทรออกก็ยิ่งไม่ต้อง
● พูดถึงราคาค่าโทรฯ นักการเมืองท่านนั้นจะขอให้
● เราช่วยเชิญออกวิทยุก่อนวันลงคะแนน แต่เราเห็น
● ว่าไม่ควรตอบสนองเจตนา จึงหลบการรับอยู่เรื่อย
● มา ส่วนนักหนังสือพิมพ์ท่านนั้นมักโทรฯ มาทวง
● ต้นฉบับ ให้เราเขียนตามคำขออยู่เรื่อยๆ เราเข้าใจ
● และตั้งใจจะรีบเขียนให้ตามที่ต้องการ

● ขณะบันทึกภูพานอยู่นี้ เวลาในเมืองไทย
● คือหนึ่งทุ่มครึ่งแล้ว นักการเมืองท่านนั้นโทรฯ เข้า
● มาอีก เราก็กดโทรศัพท์ทิ้งสายอีกตามเคย **หลังจาก**
● **กดทิ้งไม่ถึงนาทีก็มีความรู้สึกผิด คิดได้ว่าน่าจะรับ**

สักหนึ่งนาที่ เพราะท่านผู้นี้ก็ เคยมีน้ำใจมาร่วมรายการวิทยุและ โทรทัศน์ร่วมกับเรา สมัยเมื่อยัง ไม่ลาสิกขาบทไปลงเลือกตั้ง จึง ตั้งใจใหม่ว่า ถ้าเขาโทรฯมาอีก เป็นครั้งที่สาม เราก็จะรับสายโดย ไม่ลังเลรีรอและไม่กลัวเปลือง

“แม่ห้องแนน” จากอำเภอ จอมบึง จังหวัดราชบุรี เดินทางมา พร้อมกับสามี ร่วมคณะเดินทางด้วย เธอกำลังนั่งดูวีดีโอบันทึกภาพและ เสียงจากการเดินทาง ได้ยินว่าไม่ สบาย ก่อนเดินทางมาที่นี่ครึ่งเดือน ต้องทำงานแบบอดตาหลับขับตานอน และไม่ได้นอนกลางวันเลยสักกึ่งเดียว เรามีความเห็นใจเป็นยิ่งนัก

ย้อนกลับไปถึงรายการเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ ในวันแรกของการเดินทาง โดยทั่วไปไม่น่าประทับใจ สถานที่ที่มากนัก เพราะเป็นสถานที่ไม่ค่อยสะอาด เรียบร้อย และยังอยู่ในระหว่างการซ่อมแซมและ สร้างเสริมเติมต่อ ในเมืองทิมพูยังไม่มีระบบ สุขาภิบาลที่น่าสบาย ท่อบำบัดน้ำทิ้งยังไม่เสร็จสิ้น สมบูรณ์ และส่วนอื่นๆ ก็ไม่น่าเจริญตา เจริญใจ แต่ประการใดเลย แม้กระทั่งสถานที่ทำงานของ หมายเลขหนึ่งในประเทศ ที่เราไปเยือนก็ได้ไปใน ช่วงเย็นใกล้อาทิตย์อัสดงแล้ว แสงสว่างยังไม่เป็น ใจเท่าใดนัก แต่เราก็ชอบเครื่องแต่งกายชุดประจำชาติ

มีลามะ ๓ รูป มารอต้อนรับคณะของ เราด้วยท่าที่เป็นมิตรอย่างยิ่ง แนะนำชื่อ อายุ ตำแหน่ง พอเข้าใจ

๑. เกมโบ (Gembo) ชื่อที่สอง ดอร์ยี (Dorgi) ความหมายคือ วัชระ อายุ ๔๙ ปี หัวหน้า คณะโปรแกรม

ลามะต้องไม่มีเมีย เพราะปฏิบัติอยู่ในศีล ๒๕๓ ข้อ ไม่ฆ่าคน ไม่ขโมย ไม่โกหก ไม่มีเมีย ถ้า ผิดศีลหมดสภาพพระสันเชิง ไม่ดื่มไวน์ ไม่นอนที่ นอนใหญ่ ไม่แตะต้องสตรี

● ๒. เปมา (Pema) ชื่อที่สอง เยลเซน (Gyengs) เปมากาเซน (ดอกบัว) หรือ ธงชัยชนะ อายุ ๓๘ ปี

● ๓. กรมะ (Germa) แปลว่า แอคติวิดี (คลองแคล้วการงาน) อายุ ๒๙ ปี

● ท่านทั้งสามรับประทานอาหารค่าเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ส่วนเราเองยังคงร่วมรับประทาน อาหารใจตามเคย ลามะต้องไม่มีเมีย เพราะปฏิบัติ อยู่ในศีล ๒๕๓ ข้อ ไม่ฆ่าคน ไม่ขโมย ไม่โกหก ไม่มีเมีย ถ้าผิดศีลหมดสภาพพระสันเชิง ไม่ดื่มไวน์ ไม่นอนที่นอนใหญ่ ไม่แตะต้องสตรี ฯลฯ

● ❀ **บันทึกที่ห้องอาหารสวยหรู ของภูฏาน**

● มอหนึ่งคอล หรือ มอหนึ่งเคาะ ตอนหก โมงเช้ารุ่งนี้จะไปเมืองตองซา เดินทาง ๘ ชั่วโมง เป็นพระเมื่ออายุ ๒๑ ปี บวชมา ๒๘ ปี ไม่เคย คิดสักนิดเดียวที่จะไปเป็น “นอร์มอนพีเพิล” เพราะเป็น เช่นนั้นมา ๒๑ ปีแล้ว

เมื่อคืนนี้ ข้าพเจ้ามีความยินดีและพอใจ เป็นอันมาก ที่ได้สนทนาสารกับลามะทั้งสามท่าน โดยเฉพาะท่านผู้อาวุโสสูงสุด ทำให้เข้าใจเรื่องศีลของลามะฝ่ายวัชรญาณ(วัชรยาน) ได้ดีขึ้นกว่าเดิมมาก เจตนาธรรมการบวชตลอดชีวิตของทุกรูปเป็นเรื่องหนักแน่นมั่นคงมาก ไม่ถือเป็นเรื่องที่ต้องใช้ความพยายามใดๆเลย ศีลหลัก ๔ ข้อ ที่เป็นศีลคอกขาดบาดตายนั้นก็คือ “ปาราชิก ๔” ของฝ่ายเถรวาทในเมืองไทยเรานั้นเอง ใครที่เข้าใจผิดมาจากคำบอกเล่าผิดที่ว่า พระฝ่ายมหายานมีเมียได้ก็ควรเข้าใจเสียใหม่ ได้ยินเมื่อคืนนี้ว่า แม้แต่การถูกต้องกายสตรีก็ยังมีได้เลย ในตอนท้ายก่อนกลับที่พำนัก ข้าพเจ้าขอเรียนสุภาสิตกุฎญาณจากลามะ ซึ่งท่านมีวิญญานแห่งความเป็นครุมีใช้น้อย ได้ช่วยแนะนำข้าพเจ้าซึ่งไม่คุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษ ให้เข้าใจเป็นอย่างดีหลายสุภาสิตทีเดียว โดยเฉพาะคำมงคลของกุฎญาณ “ดา ซี ดี เล” ที่มีหลายความหมายมาก

พระวัชรยานสองในสามรูป ร่วมฉันอาหารค่ำกับโยมในคณะด้วย โดยนั่งอยู่ในที่รับรองเดียวกันกับข้าพเจ้า ท่านผู้หนึ่งร่วมคณะโพล่งถามขึ้นว่า “ท่านจันทร์ เคยเห็นพระกินข้าวกลางคืนไหม” ตอบว่า “เคยเห็น...ที่โรงพยาบาลสงฆ์” ทำเอาคณะบุคคลในที่นั้นหัวเราะกันครืน โดยจริงข้าพเจ้าเองก็ไม่ถือสาหาความ กับการที่พระวัชรยานฉันข้าวเย็นหรือตอนค่ำคืนหรืออก เพราะเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของเขา ยิ่งไปกว่านั้นข้าพเจ้ายังได้แสดงออกถึงทำที่สนับสนุนให้ท่านฉันอาหารอีกด้วย เพราะเกรงว่าท่านจะเขินและเกรงใจข้าพเจ้า ด้วยกันแต่ต้นแล้วว่า **ข้าพเจ้าฉันอาหารเข้าเพียงมือเดียว ไม่ฉันอาหารมืออื่นได้อีกเลยจนถึงวันใหม่**

บันทึกกุฎญาณ ประมาณหกโมงเช้าของประเทศนี้ วันพุธ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ณ โรงแรมจัมโฆลารี ข้าพเจ้าได้กลายเป็นคนแรกอีกตามเคยที่ลงมาจากห้องพัก หลังจากทำธุระส่วนตัวเรียบร้อยแล้ว

แล้ว มาหนึ่งทำงานพิมพ์ดีด ณ จุดล็อบบี้ของโรงแรม ต้องยอมรับว่าสถานพำนักแห่งนี้สงบและสะดวกมาก **ข้าพเจ้าเป็นเพียงผู้เดียวที่ได้พักห้องคู่ได้เพียงลำพัง** ไม่ต้องมีเพื่อนพักร่วมห้อง แตกต่างจากผู้ร่วมเดินทางอีก ๒๘ คน ที่เหลืออยู่ ที่ต้องพักห้องคู่มีใช้ห้องเดี่ยว **นับว่าข้าพเจ้าได้รับสิทธิพิเศษอย่างยิ่งเป็นการเบิกบุญเก่ามาใช้อย่างขนานใหญ่ แต่กระนั้นก็ไม่พยายามใช้มากนัก** เช่นผ้าห่มก็ใช้เพียงผืนเดียว ไม่ดึงผ้าห่มจากอีกเตียงหนึ่งมาใช้ด้วยเกรงว่าจะสิ้นเปลืองเรื่องการซักล้างมากขึ้นอีก พยายามรักษาเครื่องนอนอีกเตียงหนึ่งให้อยู่ในสภาพที่มีได้ใช้การใดๆเลย ด้วยสงสารเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานของโรงแรมแห่งนี้ ผ้าเช็ดตัวนั้นเล่าแม้จะมีหลายผืน แต่ก็หยิบมาใช้เพียงผืนเดียว สบูก่อนเล็กมีหลายก้อน หยิบมาใช้เพียงก้อนเดียว ใช้แล้วก็นำติดตัวมาด้วยเพราะคงไม่มีใครใช้ต่อ กะว่าจะนำไปแจกคนยากจน ข้าพเจ้าพยายามอย่างยิ่งที่จะเปิดไฟฟ้าให้น้อยดวงที่สุดเท่าที่จะน้อยได้ ด้วยเหตุผลอย่างเดียวกันกับที่เล่ามาแล้ว

เมื่อเราได้รับของฟรี เรายังต้องสังวรให้มาก ในโลกนี้ไม่มีอะไรที่จะได้มาฟรีๆ โดยไม่ลงทุนลงแรงดอกนะ ก็แหละการที่ข้าพเจ้าได้รับสิทธิพิเศษ แต่เพียงผู้เดียวในจำนวนเกือบ ๓๐ ชีวิต ก็เพราะข้าพเจ้าเป็นหัวหน้าคณะเดินทางโดยพฤตินัย ซึ่งการจะเป็นเช่นนี้ได้ ก็เพราะมีคนสมัครใจที่จะเสียสละเวลาและทุนรอน เพื่อมาร่วมคณะเดินทางเดียวกันกับข้าพเจ้า ถ้าไม่มีบรรดาผู้เสียสละเหล่านี้ อย่าวว่า แต่ได้พักห้องเดี่ยว แม้แต่จะเดินทางมายังประเทศกุฎญาณที่คิดค่าทัวร์แพงมหาศาล ข้าพเจ้าก็ไม่อาจมา

**งานทำถนนเป็นงานที่จะทำให้สัตว์เล็ก
สัตว์น้อยตาย คนภูฏานมักถือศีลห้าจึงไม่นิยม
ทำงานแบบนั้น แม้แต่การฆ่าสัตว์เพื่อนำมาทำ
เป็นอาหาร คนภูฏานก็จะไม่ทำ**

ได้เลย ผู้ร่วมทางครั้งนี้จึงเป็นผู้มีพระคุณสำหรับ
ข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าเป็นเพียงผู้อาศัย
ร่วมเดินทางมาด้วยเท่านั้น

โดยจริงก่อนหน้านี้สักประมาณหนึ่งปีมาแล้ว
ผู้ใหญ่ท่านหนึ่งในเมืองไทยที่มีความคุ้นเคยกับประเทศ
ภูฏานเป็นอย่างมาก ได้พูดบอกผู้ใหญ่ที่ภูฏานทำเรื่อง
เป็นหนังสือเชิญข้าพเจ้าและคณะสงฆ์จากเมืองไทย
มาเยือนในฐานะ “ทูตวัฒนธรรม” ซึ่งข้าพเจ้าเองก็
ยินดีกับฐานะเช่นนั้นเป็นยิ่งนัก แต่จนแล้วจนรอด
ก็ยังไม่มีความคืบหน้าใดๆเลย กระทั่งหญิงภูฏานชื่อ
“ซอรัม” ไปพบข้าพเจ้าถึงเมืองไทย ได้ออกรายการ
โทรทัศน์ด้วยกัน โดยมี “ดวงกมล” เป็นล่ามแปล
และต่อมาก็มีการจัดทัวร์ “ทัศนศึกษาพิจารณาธรรม”
ในครั้งนั้นข้าพเจ้าจึงมีโอกาสร่วมเดินทางมาด้วยได้

มีเรื่องน่าสะทอนใจไปจนถึงสะเทือนใจเล็กๆ
เรื่องหนึ่ง เข้านี้ข้าพเจ้าได้เห็นสตรีวัยสาวคนหนึ่ง
ซึ่งเห็นตั้งแต่เมื่อวานนี้ว่า เป็นเจ้าหน้าที่ประจำโรงแรม
แห่งนี้ เธอเป็นผู้ที่วักกระเป๋ใหญ่สองกระเป๋ ด้วย
สองมือของลูกผู้หญิงอย่างเธอ ของหนักขนาดนั้น
เธอต้องยกลงมาจากชั้นสาม ลงบันไดที่ละชั้นด้วย
โรงแรมไร่ลิฟต์ ข้าพเจ้าสอบถามเธอด้วยความห่วงใย
อย่างยิ่ง ได้ทราบว่ามีนามว่า “มายา” มีลูก ๒ คน
ชายหนึ่ง หญิงหนึ่ง อายุ ๗ และ ๑ ปี ตามลำดับ
ถามเธออีกว่า เห็นบ่อยไหม เธอตอบว่า ไม่เห็นบ่อย

แต่ในขณะที่ตอบว่าไม่เห็นบ่อยนั้น นางก็มี
อาการทอปให้เราเห็น ยิ่งสงสัยเธอหนักขึ้น ถามว่าไม่
มีผู้ชายมาทำหน้าที่นี้ดอกหรือ ตรงนี้เธอตอบว่ากระไร
ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจ ถามว่าเธอไม่มีเพื่อนช่วยขนของ
ดอกหรือ เธอตอบว่ามีเพื่อนช่วยขนด้วย ซึ่งในเวลา
ต่อมาข้าพเจ้าก็แลเห็นเพื่อนหญิงวัยเดียวกัน มา

ช่วยยกของอยู่หนึ่งครั้งเท่านั้นเอง
ข้าพเจ้าจึงรีบเดินขึ้นไปที่หน้าห้องพัก ๒๐๒
ที่ได้วางกระเป๋ไว้หน้าห้องตามปกติ คราวนี้
ข้าพเจ้าตัดสินใจไปยกกระเป๋ของตนเองลงมา
ชั้นล่าง สวนทางกับ “มายา” หญิงผู้นั้น เธอ
พยายามจะขอกระเป๋จากข้าพเจ้าไปช่วยยก

● **ข้าพเจ้าบอกว่าข้าพเจ้ามีความแข็งแรงมาก ยินดี**
● **ยกกระเป๋ของตนด้วยตนเอง** ในความด่าริลึกละ
● ข้าพเจ้าอยากจะช่วยแม่ลูกสองคนนี้ยกกระเป๋ทั้งหมด
● แต่เห็นว่าไม่เหมาะสมกับฐานะแห่งความเป็นสมณะ
● จึงยกเพียงกระเป๋ของตนเอง

● เมื่อได้โอกาส จึงบอกคนที่ควรบอก ๒ คน
● ในขณะเดินทางให้ไปช่วยเธอขนของ แต่ปรากฏว่า
● เธอขนของหมดแล้ว หลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็ไปต่อ
● ว่าพนักงานชายคนหนึ่งในแผนกต้อนรับ ให้เขารู้ว่า
● ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับการใช้มนุษย์เพศแม่ขนของ
● หนักเช่นนั้นเลย ชายคนนั้นมีท่าที่ตอบรับการ
● แสดงออกของข้าพเจ้า ยกหูโทรศัพท์ขึ้นโทรไปใน
● ที่แห่งหนึ่ง ก็จบแค่นั้น

● เมื่อวานนี้ ขณะเดินทางจากฟาร์มูทิมพู
● ถนนที่ใช้เดินทางกำลังอยู่ในระหว่างซ่อมสร้างเสริม
● แลเห็นกรรมกรหญิงเกือบทั้งหมด ได้ทราบแว่ๆมา
● ว่า เป็นแรงงานต่างด้าวจากอินเดีย เหตุผลก็คือ
● งานทำถนนเป็นงานที่จะทำให้สัตว์เล็กสัตว์น้อยตาย
● คนภูฏานมักถือศีลห้าจึงไม่นิยมทำงานแบบนั้น
● แม้แต่การฆ่าสัตว์เพื่อนำมาทำเป็นอาหาร คนภูฏาน
● ก็จะไม่ทำ อาหารเนื้อสัตว์จึงมักเป็นอาหารนำเข้าจาก
● อินเดีย

📍 (โปรดติดตามตอนต่อไป)

ชีวิตไม่เพียงพอ จับไม่ได้....ความพอเพียง

ใช้ชีวิตอยู่อย่างทวงกระแสร
ไม่ถนัดแถมแถมแพ้ต้นทุน
ไม่ปลื้มใจใหลไหลไปกับโลก
ใช้ชีวิตอย่างรู้ค่าความเป็นคน

ในอดีตนั้นปู่ย่าตายายเราใช้ชีวิตอยู่อย่างพอเพียง ปลูกข้าว ปลูกผักก็แคกิน ไม่ได้ทำนาเป็นธุรกิจเหมือนทุกวันนี้ ที่ต้องกู้เงิน ธ.ก.ส. มาทำเกษตรแบบการค้าเพื่อหาเงินใช้หนี้ ชีวิตที่เคยเหนื่อยเพียงหาเลี้ยงปากท้องกลับต้องมาแบกภาระหนี้สินเข้าไปอีก นั่นเพราะเราปล่อยชีวิตไหลไปตามกระแสโลกีย์

กระแสแห่งความอยากมีอยากรวย มันเริ่มโถมซัดเข้ามาในบ้านเมืองเราพร้อมกับคำว่า “โลกาภิวัตน์”

เมื่อครั้งผมยังเป็นเด็กแก้มำวิ่งเล่นอยู่หน้าบ้าน จำได้ว่าหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ไม่มีไฟฟ้า ที่ว่ามีอยู่เครื่องเดียวในหมู่บ้านนั้น มันเปิดได้ด้วยไฟแบตเตอรี่ สื่อโฆษณาไม่มากมาย ตัณหาในจิตวิญญาณชาวบ้านยังหลับใหล แต่หลังจากกระแสไฟฟ้าไหลเข้าหมู่บ้าน ทุกคนมีทีวีดู ความอยากมีอยากได้มากมายถูกปลุกให้ตื่นขึ้น อยากมีบ้านหลังใหญ่ อยากมีเครื่องใช้ไฟฟ้า พัดลม ทีวีสี ตู้เย็น เครื่องซักผ้า รถยนต์ ทุกคนต่างดิ้นรนแสวงหาไปตามความอยาก จนลืมไปว่าก่อนนี้ชีวิตเราอยู่ได้โดยไม่มีสิ่งเหล่านี้

กระแสโฆษณาโถมซัดเข้ามาในชีวิตเรายิ่งกว่าคลื่นยักษ์สึนามิ มันหอบเอาจิตวิญญาณคนไหนหลงสู่มหาสมุทรแห่งตัณหาอันไร้ขอบเขต ชีวิตเราที่แหวกว่ายอยู่กับการหาเงิน

เพื่อมาสนองตัณหา จึงเสมือนคนที่ลอยคออยู่กลางมหาสมุทร เหนื่อยหนักปางตายแต่ก็หยุดว่ายน้ำไม่ได้ และคนมากมายที่ต้องแหวกว่ายอยู่กับการหาเงินไปจนตาย จิตวิญญาณก็จมลงสู่ก้นบึ้งแห่งตัณหา มิได้เห็นฝั่งแห่งความหลุดพ้น หรือได้หยุดพักกับชีวิตที่พอเพียง

โลกใบนี้ยังคงหมุนต่อไปเรื่อยๆ เหมือนกระแสน้ำแห่งกิเลสตัณหายังคงพัดพามวลมนุษย์ไหลลงไปสู่อบายมุข เช่นเดียวกับกลุ่มนายทุนที่ไม่หยุดยั้งการสร้างสิ่งมาลงหลอก ปลุกปั่นความอยากในจิตใจคนเพื่อจะได้ขายสินค้า กอบโกยเงินเข้ากระเป๋าตัวเอง ในขณะที่นายทุนพยายามมอมเมาคนอื่นให้ตกเป็นทาสตัณหา จิตวิญญาณเขาเองก็ถูกฉาบทาด้วยกิเลสตัณหาเช่นกัน เขาไม่มีวันสร้างสรรค์สิ่งดีงามใดๆให้กับโลกใบนี้ มีชีวิตอยู่ไม่ต่างจากซาตาน การงานของเขาคือมอมเมาจิตใจคนให้หลงใหลในสิ่งชั่วร้าย

ทางเดินในชีวิตเรามีแค่สองเท่านั้น หนึ่งคือก้าวเดินไปตามกระแสโลก ปลอ่ยให้จิตวิญญาณถูกกิเลสตัณหาฉาบทาหนาขึ้นเรื่อยๆ สองคือเลือกที่จะใช้ชีวิตอยู่อย่างทวนกระแสโลก ลดละกิเลสตัณหา นำพาจิตวิญญาณไปสู่ความพอเพียง และหลุดพ้น

โดยสังขะของชีวิตแล้ว ไม่มีตรงกลางระหว่างความดีกับความชั่ว เราต้องเลือกเอาว่าจะใช้ชีวิตอยู่ฝ่ายไหน หากต้องการมีชีวิตสุขสงบก็เลือกเดินบนเส้นทางแห่งความดี ทวนกระแสโลกีย์ ลดละกิเลสตัณหา หากต้องการมีชีวิตสุขเสเพลสม สุขที่ได้กินใช้ตามความอยากของตน ก็เลือกเดินไปตามกระแสโลกีย์ มีชีวิตอยู่กับการแก่งแย่งแข่งขัน และแสวงหาเงินทองอย่างไม่จบสิ้น

การเดินทางของชีวิตล้วนแต่เหน็ดเหนื่อยทั้งนั้น ไม่ว่าเราจะเลือกเดินทางโลกีย์ หรือก้าวไปบนเส้นทางแห่งความดี ต่างกันแต่เพียงว่า ทางโลกีย์นั้นยิ่งก้าวไปนับวันจะเหนื่อยหนักกับภาระที่มากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งวัตถุข้าวของเงินทองที่ต้องดูแลรักษา และความอยากความต้องการของจิตใจที่ไม่รู้จักพอ มันมากขึ้นเรื่อยๆ เราย้อนดูเปลวไฟที่ไม่มีวันดับ นับวันยิ่งลุกโชนเหมือนสาดน้ำมันเข้าไป สุดท้ายของชีวิตจิตวิญญาณจะทุกข์ทรมานเพราะความอยาก

แต่ทางแห่งความดีนั้น ก้าวเริ่มต้นต้องอดทนฝืนกิเลสตนมากหน่อย เหนื่อยหนักกับการขัดเกลาตัณหาออกจากจิตใจ ลดละความอยากมากมายให้เหลือน้อยลงเรื่อยๆ รู้จักกินใช้อย่างพอเพียง มีกน้อยและสันโดษ นานวันเข้าชีวิตก็จะรู้สึกเบาสบาย ไม่เร่าร้อนไม่กังวลกับการแสวงหาอย่างโลกๆ และสุขสงบในบั้นปลายชีวิตเป็นที่สุด.

งานฉลองททท ธรรมชาติอโศก ครั้งที่ ๖

เริ่มงานฉลองทททเมื่อวันที่ ๒๕ ม.ค.'๕๑ ถึงวันอาทิตย์ที่ ๒๗ ม.ค.'๕๑ งานนี้เป็นงานที่เรียบง่ายเน้นให้ชาวอโศกได้มาพักผ่อนมาสังสรรค์ มาฟังธรรม สนทนาธรรมกันแบบสบายๆ ซึ่งปีนี้ผนวกส่วนใหญ่ไม่ได้มาเตรียมงาน เพราะหลังจากงานตลาดอาริยะปีใหม่'๕๑ ทีมสมณะนวกะสืบทอดรูป นำโดยสมณะดวงดี ฐิตปัญโญ อยู่ช่วยเก็บงานและช่วยมุงหลังคาเรือที่บ้านราชา แต่มีสมณะลานบุญ วชิโร สมณะธรรมทาบฟ้า รัววิณโณ พานักเรียนสส.สอ. ม.๖ มาช่วยเตรียมงาน ก่อนงานมี**ชาวหัวเล**มาช่วยตำข้าว ก่อนวันงานจะเริ่มตั้งวันพฤหัสบดี ๒๔ ม.ค.'๕๑ พ่อท่านและปัจฉาฯเดินทางโดยเครื่องบิน มาลงที่สนามบินเชียงใหม่ แล้วแวะไปที่**ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่(ชมร.ชม.)** เพื่อประชุมกรรมการบริหาร

พรรคเพื่อฟ้าดิน จากนั้นฉันอาหารแล้วจึงเดินทางขึ้นสู่**ภูผาฟ้า** ต.ป่าแม่ อ.แม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **อาจารย์ ๒ สมณะ** ร่วมเมือง **ยุทธวโร** เอื้อไอยู่นที่ลานสนามหญ้าหน้า ศาลาชาวปี

☆ วันศุกร์ที่ ๒๕ ม.ค.'๕๑ ☆

๐๗.๐๐-๐๙.๐๐ น. ร่วมแรงกันไปทำ
แนวกันไฟ

๐๙.๐๐-๐๙.๐๐ น. สมณะบิณฑบาต
โดยมีสมณะ ๓๗ รูป พระอาคันตุกะ ๒ รูป
สามเณร ๓ รูป ลีขมาตุ ๔ รูป โดยพ่อท่าน
นำบิณฑบาต

๐๙.๐๐ น. พ่อท่านแสดงธรรมโดย
กล่าวว่า เมื่อคืนก่อนนอนได้แต่งกลอนไว้ว่า

❖ ดั่งขยะหนึ่งนั้น คือใจ เราฤฯ
จึงประดังดังดมอะไร ใส่ให้
สุกก็ใส่ทุกซีกก็ใส่ โฉนเหตุโหด นักเวย
อย่าโง่บ้าบอดไว้ หยุคได้ อรหันต์

พ่อท่านเห็นว่า จิตวิญญานมาก่อนใดๆ
ทั้งหมด คนสมัยนี้มีความซื่ออย่างผู้ดี เขาคิดว่าเขา
ปรารถนาดี แต่ลึกลับแล้วปรารถนาร้าย เขายังโลก
โกรธ หลง โจรหนัดด้วยผักชีหอมหลอกมนุษยชาติ
คือเขาปรารถนาดี แต่มีกิเลสเป็นต้นรากที่เห็น
แก้ตัวเป็นหลัก คนเราเกิดมาเพื่อตาย ตายแล้ว

ก็เกิดอีก หากคนเกิดมาชาติเดียว ทุกคนเกิด
มาก็ต้องเท่ากันหมดชช การปฏิบัติธรรมก็เน้นให้
ล้างกิเลส แล้วตรวจสอบด้วยอรูปฌาน เราจะ
ตรวจสอบอนาคตได้จากความไม่มีในปัจจุบัน

ช่วงบ่าย มีการแข่งขันกีฬาเก็บผัก
สมุนไพรและกีฬาหาพิน

๑๙.๐๐-๒๐.๐๐ น. อุปัชฌาย์เดินดิน
ติกขวีโร นำเอื้อโอบอุ้ม

☆ วันเสาร์ที่ ๒๖ ม.ค.'๕๑ ☆

๐๓.๓๐-๐๕.๓๐ น. ทำวัตรเช้าเป็นปกติ
โดย อ.๒ สมณะร่มเมือง ยุทธวโร แต่ไม่มีการ
ตีระฆัง หากใครต้องการบำเพ็ญก็ชวนชววยเอง

๐๗.๐๐-๐๙.๐๐น. ร่วมแรงทำแนวกันไฟ

๐๙.๐๐-๐๙.๐๐ น. พ่อท่านนำเหล่า
นักบวชบิณฑบาต

๐๙.๐๐-๑๑.๐๐ น. พ่อท่านแสดง
ธรรมว่า มาถึงวันนี้ หยุคตาย หยุคเป็น เน้นตั้ง
หน้าดำเนินการบำเพ็ญบารมีต่อไป โดยคำนึง
แต่การสร้างชีวิต การกอบปรก่อกองสิ่งดีงาม และพูด

ถึงเรื่องอุทยานบุญนิยมว่า เขาจะขอคืน ก็คงต้อง
พูดคุยกันก่อน หากสุดท้ายเขาจะเอาคืนก็ต้อง
ให้คืน แล้วก็ต้องบูรณะบ้านราชา ให้เป็นตลาด
ให้ได้ เพราะมีเรือ ๗ ลำ ที่กำลังจะชนไปใหม่

ช่วงบ่าย มีการแข่งขันกีฬาอารีเยะ มี
กีฬาตำข้าว กีฬาเก็บและแยกขยะ

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. พ่อท่านเอื้อไฉ่ฮุ่น
และแจกรางวัลกีฬาอารีเยะ

โดยกีฬาเก็บผักสมุนไพร ที่ ๑ ได้แก่
ทีมชาวหัวเลา ที่ ๒ ได้แก่ทีมวิสาหกิจชุมชน
กลุ่มภูผาฟ้าน้ำ ที่ ๓ ได้แก่ ค.ก.ร. ชม.(เครือข่าย
กลีกรวมไร้สารพิษ เชียงใหม่)

กีฬาหาพิน ที่ ๑ ได้แก่ทีมชาวหัวเลา
ที่ ๒ ได้แก่ทีมเด็กดอย ที่ ๓ ได้แก่ทีมบ้านราชา

กีฬาเก็บและแยกขยะ ที่ ๑ ได้แก่ทีม
ละอ่อนดอย ที่ ๒ ได้แก่ทีมสส.ภ. ที่ ๓ ได้แก่
ทีมปฐมมโศก

กีฬาตำข้าว ที่ ๑ ได้แก่ทีม SS.P.(น.ร.
สส.ภ.) ที่ ๒ ได้แก่ทีมชาวหัวเลา ที่ ๓ ได้แก่ทีม
หินผาฟ้าน้ำ รางวัลขึ้นชมเด็กเล็ก ตำข้าวเด็กดอย

รางวัลผู้ที่มาร่วมงานอายุยาวที่สุด ฝ่าย
ชายได้แก่ คุณตาแก้วมูล เกตธา อายุ ๘๔ ปี
ชาวเชียงราย ฝ่ายหญิงได้แก่คุณยายบัวหลวง
มณีกุล อายุ ๘๕ ปี ชาวเชียงใหม่

วันอาทิตย์ที่ ๒๗ ม.ค.'๕๑

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. ทำวัตรเช้า นำโดย

อ.๒ สมณะร่มเมือง ยุทธวโร

๐๗.๐๐-๐๙.๐๐ น. พ่อท่านนำบิณฑบาต

วันนี้ไม่มีแสดงธรรม กลับจาก
บิณฑบาตก็ฉันเลย หลังฉันญาติธรรมจาก
พุทธสถานต่างๆ ก็เดินทางกลับ

ช่วงชนกระเป่าลงจากศาลาเอื้อนญะกิน
มาสะพานเชื่อมใจ รถกระบะลงทางลาดเกิด
อุบัติเหตุเบรคไม่ทำงาน คนขับตัดสินใจชนภูเขา
รถพลิกตะแคง ทำให้คุณเวียนธรรม เล็กดา(แม่
น้องบี๊ต) กระดูกเชิงกรานแตก และนายธนกานต์
เกตธรรม นักเรียนสัมมาสิกขา กระดูกข้อมือหลุด
ต้องนำส่ง ร.พ.นครพิงค์ จ.เชียงใหม่

บรรยากาศของงานฉลองหนาวปีนี้
อุณหภูมิต่ำ องศาเซลเซียส มีผู้มาร่วมงานไป
ลงทะเบียนไว้ ๕๘๖ คน มีสมณะมาร่วมงาน
๔๔ รูป พระอาคันตุกะ ๕ รูป สามเณร ๓ รูป
สิกขมาตุ ๔ รูป มีโรงบุญมังสวิรัติจากอาหาร
หลายร้าน เช่น ร้านก๋วยเตี๋ยวลูกชิ้นปลามังฯ
กาแฟสูตรโบราณ ข้าวเหนียวส้มตำ ขนมจีน
น้ำเงี้ยว กระจ่างปลามังฯ ผัดไทย ข้าวโพดคั่ว
 ฯลฯ

ตลาดอารีเยะ เปิดขายสองช่วงคือ เวลา
๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. และ ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น.
ขายผ้าและน้ำมันพืช

ปีนี้มีชาวบ้านหัวเลามาช่วยเตรียมงาน
ตำข้าว และช่วยต้อนรับแขกที่มาร่วมงานเป็น
ครั้งแรก และมีหมอแพทย์แผนไทยจากสมาคม
แพทย์แผนไทย จ.เชียงใหม่ มาช่วยตรวจรักษา
สุขภาพที่ศาลาสุขภาพด้วย

❖ สมณะโพธิสัทธ โทธิสิโร รายงาน